

KIRIKU PRESIDENTIDE ÕPETUSED

EZRA TAFT BENSON

KIRIKU PRESIDENTIDE ÕPETUSED
EZRA TAFT BENSON

Välja andnud
Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik
Salt Lake City, Ameerika Ühendriigid

Sarjas „Kiriku presidentide õpetused” ilmunud raamatud:

Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith (36481)
Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young (35554)
Teachings of Presidents of the Church: John Taylor (35969)
Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff (36315)
„Kiriku presidentide õpetused: Lorenzo Snow” (36787 124)
Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (35744)
Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant (35970)
„Kiriku presidentide õpetused: George Albert Smith” (36786 124)
Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay (36492)
„Kiriku presidentide õpetused: Joseph Fielding Smith” (36907 124)
Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (35892)
Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball (36500)
„Kiriku presidentide õpetused: Ezra Taft Benson” (08860 124)

Raamatute tellimiseks külastage kohalikku jaotuskeskust või veebilehte store.lds.org. Raamatuid võib lugeda ka veebilehelt LDS.org ja Evangeeliumi raamatukogu mobiilirakenduse kaudu.

Teie märkused ja ettepanekud raamatu kohta on oodatud aadressil Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024 USA.

E-posti aadress: cur-development@ldschurch.org

Palun pange kirja oma nimi, aadress, kogudus ja vai. Ärge unustage märkida raamatu pealkirja. Seejärel lisage oma märkused raamatu tugevate külgede kohta ja ettepanekud, millistes valdkondades annaks midagi paremini teha.

© 2014. Intellectual Reserve, Inc.

Kõik õigused kaitstud.

Trükitud Ameerika Ühendriikides

Inglisekeelse originaali heakskiit: 3/11

Tõlke heakskiit: 3/11

Originaali pealkiri *Teachings of Presidents of the Church:*

Ezra Taft Benson

Estonian

08860 124

Sisukord

Sissejuhatus	V
Kokkuvõte ajaloost.	IX
Ezra Taft Bensoni elu ja teenimistö.	1
1 Suurim käsk – armastage Issandat	35
2 Palvetage alati	45
3 Valikuvabadus – igavene põhimõte	57
4 Rõõmuküllane elu rasketel aegadel	67
5 Tõelise meelearanduse põhimõtted	75
6 Jeesus Kristus, meie Päästja ja Lunastaja.	89
7 Joseph Smith – tööriist Issanda käes.	101
8 Sõna vägi	113
9 Mormoni Raamat – meie usundi päiskivi	123
10 Mormoni Raamatu au sisse tõstmine maailmas ja meie elus	133
11 Järgige elavat prohvetit.	143
12 Otsige Vaimu kõiges, mida te teete	151
13 Issanda koja hindamatud õnnistused	161
14 Abielu ja perekond on Jumala seatud.	173
15 Isade ja emade püha kutse.	185
16 Kiriku vanemaelised.	197
17 Kõlbelise puhtuse seaduse pidamine	211
18 Hoiduge uhkusest	223
19 Juhtimine	235
20 „Sööda mu lambaid”	247
21 Ajaliku ja vaimse toimetuleku põhimõtted	257
22 Evangeeliumi kuulutamine maailmale	269
23 „Kinnita vaiu”.	279
24 Kristusele pühendunud elu	287
Pildid	298
Sisuregister.	299

Gene W. Brown

Sissejuhatus

Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorum on alustanud sarja „Kiriku presidentide õpetused” väljaandmist, et aidata teil saada lähedasemaks oma Taevase Isaga ja mõista sügavamalt Jeesuse Kristuse taastatud evangeeliumi. Teoste lisandudes sarja saate endale koju evangeeliumi teatmeteoste kogu. Sarja teosed on mõeldud iseseisvaks uurimiseks ja pühapäevaste õppetundide tarbeks. Neist võib abi olla ka muude õpetuste või kõnede ettevalmistamisel ning vastuste leidmisel Kiriku õpetusi puudutavatele küsimustele.

Käesolev teos kajastab õpetusi president Ezra Taft Bensonilt, kes teenis kes teenis Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku presidendina 10. novembrist 1985 kuni 30. maini 1994.

Iseseisev uurimine

Uurides president Ezra Taft Bensoni õpetusi, otsige palvemeelselt inspiratsiooni Pühalt Vaimult. Küsimused iga peatüki lõpus aitavad teil president Bensoni õpetusi mõista ja neid ellu rakendada. Teile võivad olla abiks järgmised soovitused:

- Kirjutage üles uurimise ajal Pühalt Vaimult saadud mõtted ja tunded.
- Joonige alla salme, mida soovite meelde jätta. Võiksite need salmid pähe õppida või märkida ristviitena oma pühakirjades samateemaliste kirjakohtade kõrvale.
- Lugege peatükki ja salmi rohkem kui üks kord, et mõista selle sügavat tähendust.
- Küsige endalt näiteks: kuidas aitavad president Bensoni õpetused mul evangeeliumi põhimõtteid paremini mõista? Mida Issand tahab, et ma nende õpetuste kaudu õpiksin?

- Rääkige õpitust oma pereliikmete ja sõpradega.
- Küsige endalt, kuidas aitavad selle raamatu õpetused teil isiklike katsumuste ja muredega toime tulla.

Raamatu kasutamine õpetamisel

Raamatut võib kasutada nii kodus kui ka kirikus õpetamiseks. Seejuures võib olla abi järgmistest juhistest.

Valmistuge õpetamiseks

Enne alustamist otsige Püha Vaimu juhatus. Süvenege palvemeelselt peatüki sisusse veendumaks, et president Bensoni õpetused on teile arusaadavad. Teie õpetus on siiram ja mõjusam, kui tema sõnad on teid isiklikult puudutanud (vt ÕL 11:21).

Kui viite läbi Melkisedeki preesterluse või Abiühingu õppetundi, ei peaks te seda raamatut kõrvale lükkama ega valmistama tundi ette muude materjalide põhjal. Valige peatükist palvemeelselt välja õpetused, millest teie arvates neile, keda õpetate, on kõige suurem abi. Mõni peatükk sisaldab rohkem materjali, kui tunni aeg läbi võtta võimaldab.

Innustage tunnis osalejaid tutvuma peatükiga enne tundi ja paluge neil oma isiklik raamat tundi kaasa võtta. Nii on nad paremini valmis vestluses osalema ja vastastikku üksteist õpetama.

Õppetunniks valmistudes pöörake erilist tähelepanu peatükkide lõpuosas pakutud soovitudele ja nõuannetele. Sealt leiate küsimusi, viiteid pühakirjasalmidele ja suuniseid, kuidas peatükki uurida ja kuidas selle alusel õpetada. Küsimused ja pühakirjasalmid seonduvad just selle peatükiga, mille lõpus nad on. Uurimist ja õpetamist hõlbustavatest näpunäidetest saate juhatus, kuidas evangeeliumi paremini õppida ja selle järgi elada ning kuidas aidata ka teistel sama teha.

Tutvustage peatükki

Püüdke leida peatüki tutvustamiseks ja kogu õppetunni ajaks õhkkond, kus Vaim saab puudutada nende südant ja meelt, keda õpetate. Alustage tundi sellega, et aitate neil, keda õpetate, keskenduda õpetustele, mida see peatükk sisaldab. Kaaluge järgmisi soovitusi:

- Lugege ja arutage peatüki alguses olevat Ezra Taft Bensoni elust kõnelevat alajaotust.
- Vahetage mõtteid peatükki illustreeriva pildi või pühakirjasalmi üle.
- Laulge õpetusega seotud kirikulaulu.
- Jagage lühidalt teemaga seotud isiklikku kogemust.

Juhtige vestlust president Bensoni õpetustest

Kui selle raamatu järgi õpetate, innustage teisi jagama oma mõtteid, esitama küsimusi ja õpetama üksteist. Kõige paremini õpitakse aktiivselt osaledes. Ka on see parim võimalus saada isiklikku ilmu- tust. Laske headel aruteludel vabalt kulgeda, ärge liialt pingutage, et kõiki õpetusi tingimata läbi võtta. Arutelu soodustamiseks esitage peatüki lõpus toodud küsimusi. Võite õpilastest lähtudes ka ise küsimusi välja mõelda.

Uusi mõtteid võite leida järgnevast:

- Küsige tunnis osalejatelt, mida nad on õppinud peatükki iseseis- valt uurides. Abiks võib olla see, kui võtate mõne tunnis osalejaga nädala jooksul ühendust ja palute tal valmistuda õpitud jagama.
- Paluge tunnis osalejatel (omaette või väikeste gruppides) lugeda peatüki lõpust valikuliselt mõned küsimused. Paluge neil otsida peatükist küsimustega seotud õpetusi. Seejärel paluge neil jagada oma mõtteid ja arusaamu teistega.
- Lugege etteantud peatükist üheskoos mõni president Bensoni avaldus. Paluge tunnis osalejatel tuua pühakirjadest ja oma kogemustest näiteid, mis illustreerivad president Bensoni õpetusi.
- Paluge tunnis osalejatel valida käsitletavast peatükist üks osa, mis neile huvi pakub, ja seda vaikselt lugeda. Paluge sama osa valinutel moodustada paari-kolmeliikmelised rühmad ja õpitu üle mõtteid vahetada.

Innustage õpilasi õpitud jagama ning ellu rakendama

President Bensoni õpetused omandavad suurema tähenduse nende tunnis osalejate jaoks, kes neid teistega jagavad ja ellu ra- kendavad. Kaaluge järgmisi soovitusi:

- Küsige tunnis osalejatelt, kuidas nad rakendavad president Bensoni õpetusi kodu ja kirikuga seotud kohustuste täitmisel. Mõtelge ja arutlege üheskoos, kuidas rakendada tema õpetusi abikaasa, lapsevanema, poja, tütre, kodu- või külustusõpetajana.
- Innustage tunnis osalejaid jagama president Bensoni õpetusi pere liikmete ja sõpradega.
- Kutsuge tunnis osalejaid rakendama õpitut igapäevaelus ja jagama järgmise tunni alguses oma kogemusi teistega.

Lõpetage arutelu

Tehke õpetusest lühike kokkuvõte või paluge seda teha ühel või kahel tunnis osalejalt. Tunnistage käsitletud õpetustest. Soovi korral paluge jagada tunnistust ka teistel.

Allikmaterjalidest

Käesoleva raamatu õpetused on sõnasõnalised väljavõtted president Ezra Taft Bensoni jutlustest, artiklitest, raamatutest, kirjadest ja päevikutest. Õigekiri, kirjavahemärkide ja suurtähe kasutamine ning lõikude asetus väljavõtetes vastab originaalile, kui toimetajapoolsed või tüpograafilised muudatused pole loetavuse parandamiseks vajalikuks osutunud. Sel põhjusel võib märgata tekstis väikeseid erinevusi. Näiteks viidatakse Jumaluse liikmetele mõnikord suure ja teinekord väikese algustähega.

Lisaks sellele kasutas president Benson sageli selliseid sõnu nagu *mehed*, *mees* või *inimkond*, et viidata kõikidele inimestele, nii meestele kui ka naistele. Tema eluajal oli selline sõnakasutus üldlevinud. Vaatamata erinevustele toonases ja kaasaegses sõnakasutuses on president Bensoni õpetused mõeldud nii naistele kui ka meestele.

Kokkuvõte ajaloost

Järgnev sündmuste ajaline järjestus annab lühiülevaate käesolevas raamatus käsitletud president Ezra Taft Bensoni õpetustega seonduvast.

1899, 4. august	Sündis Ameerika Ühendriikides Idaho osariigis Whitney lähedal George Taft Benson noorema ja Sara Dunckley Bensoni peres.
1912–1913	Võttis enda peale paljud kodused ülesanded, kuna ta isa läks Ameerika Ühendriikide põhjaossa misjonile.
1914–1919	Õppis Idaho osariigis Prestonis Oneida vaia akadeemias, lõpetas selle.
1918	Kutsuti Whitney koguduses teenima skaudi-juhi assistendina (noorte meeste juhina).
1920	Kohtus oma tulevase naise Flora Smith Amusseniga.
1921	Õppis Utah' osariigis Logani linnas Utah' Põllumajanduskolledžis (praeguses Utah' osariigi ülikoolis).
1921, 13. juuli	Pühitseti vanemaks. Talituse viis läbi isa.
1921, 15. juuli –
1923, 2. november	Teenis põhimisjonärina Briti misjonil.
1924, 25. august –
1926, juuni	Flora teenis põhimisjonärina Hawaii saartel.
1924, sügis	Ostis koos venna Orvaliga Whitneys peretalu.
1926, kevad	Lõpetas Brigham Youngi ülikooli.
1926, 10. september	Abiellus Floraga Salt Lake'i templis.

- 1926, september – 1927, juuni Õppis Iowa Osariigi Põllumajandus- ja Mehhaanikakolledžis (praeguses Iowa Osariigi Teadus- ja Tehnikaülikoolis) ja lõpetas põllumajanduse magistrikraadiga.
- 1927, juuni Kolis tagasi Whitney's asuvasse peretallu.
- 1929 Võttis Idahos Franklini maakonnas vastu tööpakkumise hakata maakonna põllumajandusagendiks. Lahkus talust ja kolis Idahosse Prestonisse.
- 1930–1939 Võeti Idaho Ülikooli Boise' harus tööle põllumajandusteadlase ja -spetsialistina.
- 1935–1938, november Teenis Boise' vaia juhatuses esimese nõuandjana.
- 1938, november – 1939, märts Teenis Boise' vaia juhatajana.
- 1939–1943 Töötas Washingtoni linnas Rahvuslikus Farmerite Kooperatiivide Nõukogus täitevsekretärina. Elas perega Marylandi osariigis Bethesdas.
- 1940, juuni Kutsuti Washingtoni linna teenima Washingtoni vaia juhatajana.
- 1943, 26. juuli Kutsuti Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmeks.
- 1943, 7. oktoober President Heber J. Grant pühitses ta apostliks ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmeks.
- 1946, jaanuar – 1946, detsember Teenis Euroopa misjoni juhatajana ning aitas viimse aja pühadel pärast laastavat Teist maailmasõda endaga taas ajalikult ja vaimselt toime tulla.
- 1946, 16. juuli Pühitses Soome evangeeliumi jutlustamiseks.

- 1953, jaanuar – 1961, jaanuar Teenis Ameerika Ühendriikide presidendi Dwight D. Eisenhoweri valitsuses põllumajandusministrina.
- 1964, jaanuar – 1965, september Teenis taas Euroopa misjoni juhatajana.
- 1966, 10. november Pühitses Itaalia taas evangeeliumi jutlustamiseks.
- 1969, 14. aprill Pühitses Singapuri evangeeliumi jutlustamiseks.
- 1969, 26. oktoober Pühitses Indoneesia evangeeliumi jutlustamiseks.
- 1973, 30. detsember Asetati Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhatajaks.
- 1985, 10. november Asetati Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku presidendiks.
- 1986, 24. oktoober Pühitses Colorado osariigi Denveri templi.
- 1987, 28. august Pühitses Saksamaal Frankfurdi templi. (Tema Kiriku presidendiks oleku ajal pühitseti üheksa templit.)
- 1988, 2. oktoober Kõneles viimast korda üldkonverentsil. (Pärast 1988. aasta oktoobrikuud ei saanud ta tervislikel põhjustel enam üldkonverentsidel kõneleda. Tema nõuandjad Esimesest Presidentkonnast lugesid tema kõned ette või tsiteerisid tema eelmisi kõnesid.)
- 1992, 14. august Suri tema naine Flora.
- 1994, 30. mai Suri Utah' osariigis Salt Lake Citys umbes kaks kuud enne oma 95. sünnipäeva.

Ezra Taft Benson imikuna, 1900

Ezra Taft Bensoni elu ja teenimistö

Utah' osariigis asuva Logani ja Idaho osariigis asuva Whitney vahelisel kiirteel sõitjad said 4. juunil 1994 olla tunnistajaks millelegi erakordsele. Nad nägid pealt, kuidas inimesed paiguti kogu 40-kilomeetrist teed ääristasid. Järgmisel päeval selgitas vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist, miks need inimesed sinna olid kogunenud. Nad ootasid matuserongkäiku, mis viis president Ezra Taft Bensoni surnukeha pärast Utah's Salt Lake Citys toimunud matusetalitust tema kodulinna surnuaeda. Vanem Hales kirjeldas seda vaatepilti:

„Idaho osariiki Whitneysse viiv matuserongkäik oli südantliigutav austusavaldus Jumala prohvetile.

Lugupidamist avaldasid Kiriku liikmed, kes kiirteed ääristasid ja sealsetel viaduktidel seisis. Mõned neist kandsid pidulikke püha-päevaseid riideid, kuigi oli laupäeva pärastlõuna. Teised peatasid oma auto ja seistasid aupaklikult, et prohveta mööda lasta. Talumehed seisis põldudel, müts vastu rinda surutud. Ilmselt kõige märkimisväärsemad olid väiksed poisid, kes oma pesapallimütsid peast võtsid ja seda südame kohal hoidsid. Prohveta auks lehvitati lippe ja näha oli plakateid sõnumitega „Me armastame president Bensonit” ja „Lugege Mormoni Raamatut”.¹

See tundeküllane sündmus oli tõesõna austusavaldus, kuid samas ka midagi enam. See oli silmanähtav tõend sellest, et inimeste elu oli tänu prohveta järgimisele muutunud. Need tee äärde kogunenud inimesed esindasid paljusid. Idaho osariigis Whitneys sündinud ja sinna maetud Ezra Taft Bensoni elu oli pühendatud teenimisele tööriistana Issanda käes. Ta reisis kogu maailmas ja aitas miljonitel Kristuse juurde tulla.

Perefarmis saadud õppetunnid

4. augustil 1899 võtsid Sarah Dunkley Benson ja George Taft Benson noorem rõõmuga vastu oma pere esimese lapse. Nad panid talle tema vanavanaisa järgi nimeks Ezra Taft Benson. Vanem Ezra Taft Benson, tema vaarisa, oli teeninud Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis liikmena.

Ezra sündis kahetoalises talumajas, mille ta isa oli aasta varem ehitanud. Sünnitus oli pikk ja vaevaline ning selle juures viibinud arst arvas, et 5,3-kilone laps ei jää elama. Kuid lapsukese vanavanaemad arvasid teisiti. Nad täitsid kaks anumad veega – ühe soojaga ja teise külmega – ning kastsid last kordamööda kummassegi nõusse, kuni ta nutma hakkas.

Noore Ezra Taft Bensoni pereliikmed ja sõbrad hüüdsid teda tihtipeale T-ks. Tema helge lapsepõlv möödus talus, kus ta sündis. President Gordon B. Hinckley, kes teenis koos president Bensoniga pea 33 aastat Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis ja Esimeses Presidentkonnas, teadis rääkida lugusid, mida noor Ezra oli õppinud:

„Ta oli läbi ja lõhki talupoiss – tunkedesse riidetatud ja päiksest põlenud –, kes õppis juba väga varakult külvamise ja lõikamise seadust: „Sest mis inimene külvab, seda ta ka lõikab.” (Gl 6:7.)

Sellistes majanduslikult kitsastes oludes mõistis ta peagi, et ilma raske tööta ei kasva midagi peale umbrohu. Kui tahad saaki lõigata, siis tuleb lakkamatult ja pidevalt tööd rügada. Seega tuli nii kevadel kui ka sügisel palju kündu. Päev läbi hobustega vagu lahti ajada oli väsitav töö. Noil päevil tehti seda käsitsi. Atra tuli käepidemetest tugevasti hoida, et see rappumistest hoolimata otse püsiks ja adra terav ots saaks korraliku vao lahti ajada. Päev otsa kündnud poiss oli õhtuks surmväsinud ja magas kui nott. Kuid uus päev koitis kiiresti.

Põldu pidi äestama, et mullakoorikut purustada ja põldu külviks ette valmistada. Seda tehti jällegi hobustega. Ka istutamine oli vaevarikas ja kontimurdev töö. Ja siis veel kastmine. Bensonite talu asus kuival maal, mida hoidis imeväel elusana vaid niisutussüsteem. Veevoolu pidi nii päeval kui ööl jälgima. Mingeid elektrilisi taskulampe ega gaasilaternaid ei olnud. Olid vaid petrooleumilambid, mis heitsid kahvatukollast kuma. Vesi pidi kindlasti jõudma vao lõppu. Seda ei tohtinud kunagi ära unustada.

Ma näen vaimusilmas väikest poissi, labidas õlal, mööda kraa-
viperve ja põldu kõndimas, et eluandvat vett päikesest kõrbenud
maani juhtida.

Peagi tuli niita hektarite viisi heina. Poiss ronis hoburakke taha
kinnitatud niiduki vanasse raudpukki, niites hobuste sammudes ja
lõiketerade pööreldes maha pooleteise meetri laiuse heinamaariba.
Kärbsed, sääsed, tolm ja kõrvetav kuumus muutsid töö ränkraskeks.
Hein tuli kokku riisuda ja hangudega saadudeks panna, et see ära
kuivaks. Ajastus oli väga oluline. Kui hein oli just parasjagu kuiv,
tuli see suurele lameda põhjaga heinaveovankrile kuhjata. Kui see
heinahoidlasse jõudis, kallutati hein hobuvankrilt maha ja kuhjati
tohtuks rõuguks. Tol ajal heinapalle ei tehtud ega olnud ka meh-
haanilisi laadureid. Olid vaid hangud ja lihasjõud.

.. Pole ime, et ta kasvas suureks ja tugevaks. Need, kes teda
hilisemas elus tundsid, panid tihti tähele ta suuri randmeid. Tal oli
raudne tervis, mis oli talle elus suureks õnnistuseks. Selle võttis
ta kaasa lapsepõlvest. Kuni viimaste aastateni tegutses ta tohtu
energiaga.

Ta ei unustanud kunagi oma talupoisi minevikku – isegi mitte
presidentide ja kuningatega läbi käies. Ta ei minetanud kunagi oma
töövõimet. Tal jagus kogu elu tahtejõudu varavalges üles tõusta ja
öötundideni töötada.

Kuid lapsepõlvekodust sai ta kaasa veel muudki peale tohtu
töövõime. Muld annab inimesele teatavat sorti jõudu. See on alati-
seks meeldetuletajaks Aadamale ja Eevale antud käsust: „Oma palge
higis pead sa leiba sööma, kuni sa jälle mullaks saad” (1Ms 3:19).
Maatööd tehes õpitakse enesega toimetulekut. Sellal polnud min-
geid riiklikke põllumajandustoetusi. Tuli leppida eri aastaaegade
ebameeldivustega – öökülma, tormide, tuule ja põuaga. Need kõik
käisid eluga kaasas ja nende vastu polnud mingit kindlustust. Puu-
duse eest kaitsesid toiduvarud. Ilma nendeta oli oht nälga jääda.
Ainus kindel vahend eluraskustega toimetulemiseks oli palvetamine
– igavese armastava Isa, universumi Kõikvõimsa Jumala palumine.

Selles Idaho osariigis asuvas Whitney linna väikses kodus palve-
tati palju. Palvetati koos perega õhtuti ja hommikuti, et tänada elu
ja selle väljakutsete ning võimaluste eest ja paluda jõudu päevatöö

tegemiseks. Meeles peeti ka neid, kes vajasis abi. Pereema oli koguduse Abiühingu juhataja, ja kui pere põlvedelt tõusis, oli emal juba kaarikutäis toitu valmis seatud, et toimetada see vanima poja abiga puudusekannatajateni. Neid õppetunde ei unustata kunagi.”²

Ustavatelt vanematelt saadud õppetunnid

Raske töö, pere ühtsuse, teenimise ja evangeeliumi järgi elamise õppetunnid sööbisid veelgi enam mällu, kui 12aastase Ezra vanemad ühel päeval Kiriku koosolekult ootamatute uudistega koju tulid. President Benson meenutas seda hiljem:

„Isa ajas hobust kodu poole ning ema avas kirju. Nende suureks üllatuseks oli üks neist saadetud Salt Lake Cityst postkastist B – see oli misjonikutse. Keegi ei küsinud, kas oleme valmis või suutelised selle vastu võtma. Piiskop oleks pidanud teadma ja piiskopiks oli vanaisa George T. Benson, mu isaia.

Isa ja ema sõitsid õue ja mõlemad nutsid – see oli miski, mida me polnud kunagi varem oma peres näinud. Me kogunesime kaariku ümber – meid oli siis seitse last – ja pärisime aru.

Nad vastasid: „Kõik on korras.”

„Miks te siis nutate?” küsisime.

„Tulge elutuppa ja me selgitame teile.”

Me kogunesime kõik elutuppa vana diivani ümber ja isa rääkis meile misjonikutsest. Ema ütles: „Me oleme uhked, et isa peeti vääriliseks misjonile minema. Me nutame, kuna see tähendab, et peame kaks aastat teineteisest lahus olema. Te teate, et me ei ole pärast abiellumist kunagi kauem kui kaks ööd lahus olnud. See oli siis, kui isa läks kanjonisse, et tuua palke ja küttepuid.””³

Kui isa misjonil oli, tuli Ezral suurem osa talutööst enda peale võtta. Ta „tegi mehemoodi tööd, kuigi oli alles poisike”, meenutas hiljem tema öde Margaret. „Ta täitis pea kaks aastat isa kohta.”⁴ Sarah’ juhtimisel Ezra ja tema õed-vennad töötasid, palvetasid ja lugesid koos isalt saadud kirju. President Benson meenutas seitsekümmend viis aastat hiljem neid õnnistusi, mis tema perele tänu isa misjonile osaks said:

„Maailma seisukohalt tõestas tema otsus kutse vastu võtta ilmselt, et ta ei armasta väga oma perekonda. Jätta kaheks aastaks maha seitse last ja lapseootel naine – kas see saab olla tõeline armastus?

Kuid mu isal oli armastusest hoopis üllam nägemus. Ta teadis, et „neile, kes Jumalat armastavad, kõik ühtlasi heaks tuleb” (Rm 8:28). Ta teadis, et parim, mida ta oma pere jaoks teha saab, on kuuletuda Jumalale.

Kuigi me tundsimel temast nende aastate jooksul valusalt puudust ja kuigi tema äraolek muutis meie pereelu palju raskemaks, oli misjonikutse vastuvõtmine tõend ligimesearmastuse annist. Isa läks misjonile, jättes maha ema ja seitse last. (Kaheksas sündis neli kuud pärast seda, kui ta misjoniväljale jõudis.) Sealt tuli meie koju misjonitöö vaim, mis pole kunagi lahkunud. See tuli ohverduste hinnaga. Isal tuli misjoni rahastamiseks müüa maha vana niisutus-süsteemita põld. Ta pidi osa talust ühele abielupaarile välja rentima, et nad vilja eest hoolitseksid, ja jättis oma poegade ja naise hooleks heina- ja söödamaa ning väikse piimakarja.

Isa kirjad olid perele suureks õnnistuseks. Meile, lastele, tundus, nagu tuleksid need teisest maakera otsast, kuigi tegelikult saatis ta neid Massachusettsi osariigist Springfieldist; Chicagost Illinoisi osariigist ja Iowa osariigist Cedar Rapids ja Marshalltowni linnast. Jah, tänu isa misjonile tuli meie koju misjonitöö vaim, mis pole sealt kunagi lahkunud.

Hiljem kasvas pere üheteistkümmelapseliseks – kokku seitse poega ja neli tütar. Kõik seitse poega teenisid misjonil, mõni neist koguni kaks või kolm korda. Hiljem teenisid ka kaks tütar oma abikaasadega põhimisjonil. Kaks ülejäänud õde, mõlemad lesed, üks kaheksa ja teine kümne lapse ema, teenisid kaaslastena misjonil Birminghamis Inglismaal.

See on pärand, mis õnnistab jätkuvalt Bensonite perekonda kolmanda ja neljanda põlveni välja. Kas see polnud mitte tõelisest armastusest lähtuv and?⁵

Noore mehena Kirikus teenimine

Tänu vanemate eeskujust saadud inspiratsioonile ja isiklikule soovile ehitada maa peale Issanda kuningriiki tervitas Ezra Taft Benson

võimalusi teenida. 19aastaselt palus piiskop – tema vanaisa – tal teenida koguduse 24 noore mehe ühe juhina. Noored mehed osalesid Ameerika skaudiühingu tegemistes ja Ezra teenis nende skaudijuhi abina.

Selles kutses oli Ezra üheks ülesandeks aidata noortel meestel kooris laulda. Tema juhtimisel võitsid noored mehed oma vaia kogudustevahelise koorivõistluse ja pääsesid piirkondlikku võistlusvoor. Selleks et motiveerida neid harjutama ja endast parimat andma, lubas Ezra, et kui nad piirkondliku võistluse võidavad, viib ta nad 56-kilomeetrisele mägimatkale ühe järve äärde. Plaan toimis – Whitney noored mehed võitsid.

„Nii me asusimegi matka planeerima,” meenutas president Benson. „Ühe sellise koosoleku ajal tõstis üks 12aastane käe ja teatas väga ametlikult: „Ma soovin teha ettepaneku.” .. Vastasin: „Olgu, lase tulla.” Poiss teatas: „Teen ettepaneku, et me võiksime lasta reisi ajaks endale nudipea lõigata, et ei peaks kammide ja harjadega jändama.””

Lõpuks olid kõik noored mehed nõus laskma enne matka juuksed lühikeseks pügada. Nad sattusid veelgi rohkem hoogu, kui üks neist tuli välja soovitusel, et ka skaudijuhid võiksid juuksed maha ajada. President Benson jätkas:

„Kaks skaudijuhti võtsid juuksuritoolil istet, kui juuksur neid rõõmsal meel pügama asus. Töö lõppedes teatas ta: „Kui te, sõbrad, soovite, siis võin teid tasuta täitsa kiilaks ka ajada.” Ja nii asusidki rännakule 24 põetud peaga poissi ja kaks kiilakat skaudijuhti.”

President Benson meenutas kogemusi oma koguduse noorte meestega: „Üks poistega töötamise rõõme on see, et töö vilju võib näha juba protsessi käigus. Aastaid nendega tegeledes avaneb võimalus näha iga päev nende juhtimise vilju. Sa näed, kuidas neist sircuvad sitked mehed, kes ei kohku tagasi väljakutsete ja kohustuste ees. Sellist rahulolu ei saa ühegi teise hinnaga. See tuleb teenimise ja pühendumusega välja teenida. Milline imeline võimalus on väikest viisi kaasa aidata, et poistest kasvaksid mehed – tõelised mehed.”⁶

President Benson ei unustanud neid noori mehi kunagi ja püüdis nendega ikka ühendust pidada. Palju aastaid pärast 56-kilomeetrist matka külastas ta Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmena Whitney kogudust ja kõneles mõnega neist. Nad võisid talle öelda,

Flora Amussen enne Ezra Taft Bensoniga abiellumist

et kahekümne neljast oli 22 Kirikule ustavaks jäänud. Kahe ülejäänuga oli side katkenud. President Benson leidis need kaks meest lõpuks üles, aitas neil Kirikusse tagasi tulla ja pitseeris nende templiabielu.⁷

Suhe Floraga

1920. aasta sügisel läks Ezra 40 kilomeetri kaugusele Utah' osariiki Logani linna, et panna end kirja Utah' Põllumajanduskolledžisse (praegusesse Utah' osariigi ülikooli). Ta oli parajasti koos paari sõbraga, kui talle jäi silma üks noor naine. Ta meenutas:

„Olime väljas meierei juures, kui üks kütkestavalt ilus noor naine oma väikse autoga mööda sõitis, et meiereist piima osta. Poisid lehvitasid talle ja ta lehvitas vastu. Ma küsisin: „Kes see neiu on?” Nad vastasid: „See on Flora Amussen.”

„Ma teatasin neile: „Kas teate, mul on selline tunne, et ma abiellun temaga.””

Ezra sõbrad naersid tema sõakuse üle, öeldes: „Ta on talupoisi jaoks liiga populaarne.” Kuid ta ei lasknud end heidutada. „See teebki asja palju põnevamaks,” vastas ta.

Flora ja Ezra kohtusid esimest korda peagi pärast seda vestlust Whitney, kui Flora oli kutsutud külla Ezra nõole. Mõne aja pärast kutsus Ezra ta tantsuõhtule. Flora nõustus ja sellele järgnes nende endi sõnu kasutades „imeline suhe”. Kuid nende suhet takistas – ja ka täiustas – asjaolu, et Ezra kutsuti teenima põhimisjonärina Briti misjonile.

Misjoniks valmistudes vestlesid Ezra ja Flora oma suhtest. Nad tahtsid, et nende sõprus jääks kestma, kuid mõistsid, et Ezral tuleb ka misjonitööle pühenduda. „Enne lahkumist olime Floraga otsustanud, et kirjutame teineteisele [kirju] ainult korra kuus,” rääkis ta. „Samuti otsustasime, et kirjutame ainult selleks, et teineteist julgustada, toetada ja uudistest rääkida. Seda me ka tegime.”⁸

Kaks misjonäri

⁹Briti misjon, mis oli olnud viljakas põld varajastele viimse aja pühadest misjonäridele, oli vanem Bensoni ja tema kaaslaste jaoks sootuks teistsugune. Kiriku vastased, nende hulgas mõned vaimulikonna liikmed, olid Briti saartel viimse aja pühade suhtes vaenu õhutanud, mormoonidevastaseid artikleid ja romaane avaldanud ning näidendeid ja filme esitanud. Inimeste tõredus taastatud evangeeliumi suhtes kahtlemata kurvastas vanem Bensonit, kuid ta ei lasknud sedasorti katsumustel oma usku nõrgestada. Ta kirjutas oma päevikus, kuidas kohalikud noored olid teda ja ta kaaslast nähes pilkavalt järele hüüdnud: „Mormoonid!” Mille peale ta endamisi vastas: „Jumal tänatud, et olengi.”

Peale evangeeliumi jagamise Kirikust väljaspool teenis vanem Benson Suurbritannia viimse aja pühade seas ka preesterluse juhi ja asjurina. Tänu neile teenimisvõimalustele sai ta sulneid kogemusi, mis erinesid täielikult nendest raskustest, millega tal tuli nii sageli rinda pista. Vanem Benson ristas ja kinnitas paar inimest ning aitas paljudel Issandaga lähedasemaks saada. Näiteks jutustas ta, kuidas tundis kord ühel erilisel koosolekul, mille ustavad Kiriku liikmed olid korraldanud, Vaimu juhatuset kõnelda nii, et see aitaks liikmete sõpradel saada tunnistuse, et Joseph Smith oli Jumala prohvet.¹⁰

Vanem Benson pani kirja ka juhtumi, kus nad andsid ühele raskesti haigele naisele preesterluse õnnistuse ja 10 minutit hiljem oli naine terve.¹¹ Ta tundis rõõmu, kui leidis asjurina üles nende pühade nimed, kes olid kantud Kiriku ülestähendustesse, kuid kes olid kohalike juhtidega ühenduse kaotanud.¹² Ta sai hindamatu juhtimiskoolituse, teenides kahe misjonijuhataja – vanem Orson F. Whitney ja David O. McKay – alluvuses, kes olid ühtlasi ka Kaheteistkümne Kvoorumi liikmed.

Vanem Benson oli evangeeliumi jutlustades tänulik Issanda kaitse eest. Ühel õhtul piiras kamp mehi tema ja ta kaaslaste ümber ning ähvardas nad jõkke visata. Vanem Benson palvetas vaikselt, et Jumal neid aitaks. Siis, nagu ta hiljem kirjeldas, „astus ligi üks turske võõras mees ja pressis end minu kõrvale. Ta vaatas mulle sügavalt silma ja teatas valjul selgel häälel: „Noormees, ma usun iga sõna, mida sa täna rääkisid.” Tema kõneledes tõmbusid meid ümbritsenud mehed eemale. See oli otsene vastus minu palvele. Seejärel ilmus sinna ka briti politseinik.”¹³

Vabadel hetkedel, mil vanem Benson kedagi otseselt ei teeninud, „sukeldus ta Mormoni Raamatusse. Eriti pakkusid talle huvi Moosia poegade kogemused misjonitöö vallas.”¹⁴ Ta sai lohutust ja tuge ka kodust saadetud kirjadest, mida ta enda sõnul „ikka ja jälle üle luges”. Misjonile tagasi vaadates on ta öelnud: „Ema ja isa valasid kirjades välja oma südame ja olid mulle kui noorele mehele suureks toeks. Flora [kirjad] olid julgustavad ja vaimsed, mitte kunagi sentimentaalsed. Arvan, et armastasin ja hindasin teda seetõttu veelgi rohkem.”¹⁵

Vanem Benson vabastati põhimisjonil teenimisest 2. novembril 1923. Tal oli raske lahkuda ja ta ütles, et Suurbritannia „kallite pühadega” hüvastijätmine oli ta „misjoni kõige raskem osa”.¹⁶ Ent ta oli õnnelik, et saab taas oma peret näha, ja ootas pikisilmi ka Floraga kohtumist.

Ka Flora ootas Ezrat. Kuid ta ootas midagi enam kui võimalust temaga kohe aega veeta. Ta oli ettenägelikum ja püüdis näha Ezra tulevikku ja potentsiaali. Juba teismeeas oli ta otsustanud, et „tahab abielluda farmeriga”¹⁷ ning oli seetõttu õnnelik Ezra soovi üle Idahos Whitney's talu pidama hakata. Kuid ta pidas paremaks, et Ezra lõpetab esmalt kooli. Flora sõnas hiljem: „Ma palvetasin ja paastusin, et Issand aitaks mul teada, kuidas võiksin aidata temal olla oma

kaasinimestele kõige kasulikum. Mulle turgatas pähe, et kui piiskop peaks mind vääriliseks, siis võiks ta mu misjonile saata. Ezra jaoks oli Kirik kõige tähtsam, seega teadsin, et tema selle vastu ei oleks.”¹⁸

Ezra oli üllatunud, kui Flora talle pärast mõneajalist kohtamaskäimist teatas, et on võtnud vastu kutse teenida Hawaii saartel misjonil. Ta pühitseti misjonäriks 25. augustil 1924 ja ta lahkus järgmisel päeval. Peagi pärast Flora lahkumist kirjutas Ezra oma päevikusse: „Olime mõlemad õnnelikud, kuna tundsim, et tulevikul on meie jaoks palju varuks ja et see lahusolek tehakse hiljem tasa. Ometi on raske, kui su lootused kildudeks purunevad. Kuigi me nutsime mõnikord sellepärast, kinnitas Issand meile, et see on meie enda huvides kõige parem.”¹⁹

Ja nii see tõepoolest oli. Flora oli oma misjonijuhataja sõnul „väga hea ja energiline misjonär”,²⁰ kes tegi „Issanda tööd südamest ja hingega ning panustas sellesse kogu oma aja ja anded.”²¹ Ta korraldas mõnes misjoni piirkonnas Algühingu organisatsiooni tegevust, õpetas algkooli lapsi, teenis templis ja aitas tugevdada kohalikke viimse aja pühi. Ta teenis mõnda aega koguni koos oma lehest ema Barbara Amusseniga, kes lühiajalisele misjonile kutsuti. Koos kohtasid nad ühte meest, kes oli aastate eest tänu Flora isale Carl Amussenile Ameerika Ühendriikides Kirikuga liitunud. Pöördunu oli pärast seda ebaaktiivseks jäänud, kuid Flora ja ta ema sõbrustasid temaga ja aitasid tal Kirikusse tagasi tulla.²²

Kui Flora ära oli, hoidis Ezra end tegevuses. Tema ja ta vend Orval ostsid perele talu ja jätkasid haridusteed. Mõnda aega käis Ezra Utah' osariigis Provos Brigham Youngi ülikoolis ja Orval hoolitses Whitney's talu eest. Nad leppisid kokku, et kui Ezral kool läbi saab, läheb tema talu, et Orval saaks misjonil teenida ja kooli ära lõpetada. Ezra, kes oli otsustanud BYU kiiresti lõpetada, koostas endale väga ambitsioonika tunniplaani. Ta osales ka ülikooli sotsiaalsetes tegevustes, muuhulgas käis ta tantsuõhtutel, pidudel ja etendustel.

Kuigi Ezra valiti oma viimasel ülikooliaastal „BYU kõige populaarsemaks meheks”, ei suutnud keegi tema tähelepanu Floralt eemale tõmmata. Ta ütles hiljem, et kui Flora 1926. aasta juunis misjonilt naasis, oli ta elevil, et saab teda näha, kuid väitis, et pole tema tulekut tegevusetult oodanud.²³ Ta oli paar kuud enne Flora tulekut kiitusega ülikooli lõpetanud.

Kooselu algus

Kuu aega pärast Flora misjonilt tulekut teatasid nad Ezraga oma kihlusest. Mõned kahtlesid Flora otsuses. Nad ei mõistnud, kuidas nii edukas, jõukas ja populaarne neiu võib leppida talupoisiga. Kuid ta kordas neile, et oli „alati tahtnud abielluda farmeriga”.²⁴ Ezra oli tema sõnul „asjalik, mõistlik ja usaldusväärne”. Flora täheldas: „Ta oli kena oma vanemate vastu ja ma teadsin, et kui ta neid austas, siis austab ta ka mind.”²⁵ Samas tõdes ta, et Ezra oli „lihvimata teemant”, ja teatas: „Ma kavatsen teha kõik, mis minu võimuses, et aidata tal saada heas mõttes tuntuks ja seda mitte ainult tema oma väikses kogukonnas, vaid ka kogu maailmas.”²⁶

Flora ja Ezra pitseeriti 10. septembril 1926. Talituse viis Salt Lake'i templis läbi vanem Orson F. Whitney Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Ainus pulmapidu oli hommikusöök pere ja sõprade seltsis. Pärast hommikusööki lahkus vastabiellunud paar kohe oma Ford T kastiautoga Iowa osariiki Ames, kus Ezra oli võetud vastu Iowa Osariigi Põllumajandus- ja Mehhaanikakolledžisse (praegusesse Iowa Osariigi Teadus- ja Tehnikaülikooli) põllumajanduse eriala magistriõppesse.

Suur osa nende teekonnast kulges mööda kruusateid ja väheasustatud maapiirkonda. Teel olles veetsid nad kaheksa ööd lekkivas telgis. Ames, jõudnud, üürisid nad kolledžilinnaku lähedal korteri. Korter oli väike ja Bensonid jagasid seda suure tarakaniperega, kuid Ezra sõnul „näis see peagi kõige hubasem väike pesa, mida võib eales ette kujutada.”²⁷ Ezra pühendas end taas õppimisele. Vähem kui aasta pärast lugematuid tunde õppimist, loenguid ja kirjutamist lõpetas ta kolledži magistrikraadiga. Abielupaar, kes ootas nüüd oma esimest last, naasis Whitneysse Bensonite tallu.

Tasakaalu leidmine töö ja Kiriku kutsete vahel

Whitneysse jõudnud, oli Ezra igapäevaselt hõivatud talutöödega, mille hulka kuulusid lehma lüpsmine, sigade ja kanade talitamine ning suhkrupeedi, teravilja, lutserni ja muude viljade kasvatamine. Orval kutsuti põhimisjonile Taani.

Ezra Taft Benson Brigham Youngi ülikooli lõpetamisel 1926. aastal

Vähem kui kahe aasta pärast pakkusid kohaliku omavalitsuse juhid Ezrale tööd maakonna põllumajandusagendina. Ezra võttis Flora innustusel töö vastu, kuigi see tähendas talu mahajätmist ja lähedalasuvasse Prestoni linna kolimist. Ta palkas Orvali äraoleku ajaks talu pidama ühe kohaliku farmeri.

Ezra uued kohustused hõlmasid kohalike farmerite nõustamist tootlikkuse teemal. Ta tundis, et farmerid vajavad üle kõige paremaid turundusoskusi – seda, mis sai ülimalt oluliseks Suure depressiooni puhkedes ja mida tema oma põllumajanduse haridusega neile õpetada oskas. Ta julgustas farmereid võtma osa talukooperatiivide tegevusest, mis aitaks neil kulusid kärpida ja oma töö eest parimat hinda saada.²⁸

Ezra põllumajandusalased juhioskused avasid uksi uutele töopakumistele. Vahemikus 1930 kuni 1939 töötas ta põllumajandusteadlase ja -spetsialistina Idaho Ülikooli harus Boises. Need ülesanded tuli aga sinnapaika jätta, kui Bensonid 1936. aasta augustist kuni

1937. aasta juunini Californias viibisid, et Ezra saaks Berkeleys California ülikoolis põllumajandust õppida.

Pakilistest tööalastest ja kodustest kohustustest hoolimata võtsid Ezra ja Flora Benson aega, et Kirikus teenida. Whitneys, Prestonis ja Boiseis kutsuti nad õpetama ja juhtima noori.²⁹ Nad võtsid need kutsed innukalt vastu, uskudes, et „noored on meie tulevik”.³⁰ Ezral tekkis võimalus edendada ka kohalikku misjonitööd.³¹ Boises kutsuti Ezra teenima vaiajuhatuse nõuandjana. Ta jätkas selles kutses ka pärast seda, kui tema ja ta pere Californiasse kolisid. Boise' vai kasvas hüppeliselt ja 1938. aasta novembris jagas vanem Melvin J. Ballard Kaheteistkümnne Apostli Kvoorumist vaia kolmeks. Ezra Taft Benson kutsuti neist ühe vaia juhatajaks.

Jaanuaris 1939 üllatas Washingtoni linna Rahvusliku Farmerite Kooperatiivide Nõukogu Ezrat tööpakkumisega. Teda kutsuti täitevsekretäri ametisse. Ezra arutas seda võimalust Floraga. Kuna ta oli kõigest kaks kuud varem vaiajuhataja kutsesse pühitsetud, siis pidas ta selles küsimuses nõu ka Esimese Presidentkonnaga. Nad julgustasid teda ametit vastu võtma ja nii jättis ta 1939. aasta märtsis oma Boise' sõpradega hüvasti ja kolis Marylandi osariigis asuvasse Bethesda haldusüksusesse Washingtoni linna lähedal. 1940. aasta juunis kutsuti ta taas vaiajuhatajaks, kuid seekord Washingtoni linnas vastorganiseeritud Washingtoni vaias.

Armastav ja ühtne perekond

Ezra ja Flora pidasid alati meeles, et nende omavaheline suhe, nende suhe oma laste, oma eakate vanemate ja õdede-vendadega on igavikulise tähtsusega. Peres suurema ühtsustunde loomine oli midagi enam kui pelk kohustus. Nad armastasid üksteist kogu südamest ja tahtsid olla koos – nii selles elus kui ka igavikus.

Ezra pidi sageli mitmete Kiriku ja töökohustuste tõttu kodunt eemal viibima. Mõnikord andsid lapsed seda ilmekalt mõista. Näiteks kui ta pühapäeval kirikusse koosolekule läks, hüüdis tütar Barbara: „Head aega, issi! Tule meile mõnikord jälle külla.”³² Floral oli raske üksi kuut last kasvatada, kui ta abikaasa tihti ära oli, ja ta tunnistas mõnikord, et tunneb end „üksildase ja pisut heidutatuna”.³³ Kuid ta hindas kõigest hoolimata oma abielunaise ja ema rolli ning tundis

rõõmu, et ta abikaasa end Issandale ja perekonnale pühendab. Kirjas Ezrale märkis ta: „Nagu tavaliselt tunduvad päevad sinu äraolekul venivat. .. [Ent] kui kõik mehed .. armastaksid oma usundit ja elaksid selle järgi nii nagu sina, siis poleks nii palju muresid ega kannatusi. .. Sa oled alati perele pühendunud ja valmis teisi aitama.”³⁴

Ezra näitas seda pühendumust iga kord, kui ta kodus oli. Ta võttis aega, et oma kuue lapsega mängida, naerda, et neid kuulata ja tähtsate teemade kohta nende arvamust küsida, et neile evangeeliumi õpetada ja neid majapidamistöodes aidata ning et iga lapsega eraldi aega veeta. Laste jaoks oli vanemate armastus suureks lohutuse ja jõu allikaks. (Kuna pere oli Ezra Taft Bensoni jaoks väga oluline, siis käsitletakse antud teoses seda teemat koguni kahes peatükis: „Abielu ja perekond on Jumala seatud” ning „Isade ja emade püha kutse”. Nendes peatükkides meenutavad Bensonite lapsed oma kallist lapsepõlvkodu.)

Apostlikutse

1943. aasta suvel läks Ezra koos oma poja Reediga Marylandist Californiasse, et külastada mitmeid talukooperatiive. See kuulus tema ülesannete hulka Rahvuslikus Farmerite Kooperatiivide Nõukogus. Tal oli kavas veel Salt Lake Citys Kiriku juhtidega kohtuda ja Idahos elavaid pereliikmeid külastada.

Kõik oma reisi eesmärgid täitnud, naasid nad 26. juulil enne kojuõitu veel Salt Lake Citysse. Seal said nad teada, et president David O. McKay, kellega Ezra vähem kui kaks nädalat varem kohtunud oli, olevat teda otsinud. Ezra helistas president McKayle, kes teatas, et toonane Kiriku president Heber J. Grant soovib teda näha. Ezra ja Reed sõidutati president Granti suvilasse, mis asus Salt Lake City südalinnast paari minuti kaugusel. Kohale jõudnud, „viidi Ezra viivitamatult president Granti magamistuppa, kus aastates prohvet puhkas. Presidendi palvel sulges Ezra ukse ja istus voodi kõrvale toolile. President Grant võttis Ezra parema käe oma käte vahele ja teatas talle veekalkvel silmil: „Vend Benson, ma õnnitlen sind kogu südamest ja palvetan, et Jumal sind õnnistaks. Sind on valitud Kaheteiskümne Apostli Nõukogu noorimaks liikmeks.”³⁵

Kaheteistkümne Apostli Kvoorum vahemikus oktoober 1950 kuni aprill 1951. Seisjad vasakult: Delbert L. Stapley; Henry D. Moyle; Matthew Cowley; Mark E. Petersen; Harold B. Lee; Ezra Taft Benson; Spencer W. Kimball. Istujad vasakult: John A. Widtsoe; Stephen L Richards; David O. McKay, Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja; Joseph Fielding Smith, tegevjuhataja; Joseph F. Merrill; Albert E. Bowen.

Ezra meenutab seda kogemust oma päevikus:

„See teadaanne näis nii uskumatu ja jalustrabav. .. [Ma] ei suutnud tükk aega öelda muud kui: „Ei või olla, President Grant, ei või olla!” Kordasin seda vist mitu minutit, enne kui suutsin mõtteid koondata, et toimunud mõista. .. Ta hoidis mu kätt väga pikka aega ja me mõlemad valasime pisaraid. .. Olime omaette rohkem kui tund aega ja enamiku sellest ajast hoidsime teineteisel käest kinni. Kuigi [ta] oli nõrk, oli ta mõistus selge ja erk ning mulle avaldas sügavat muljet tema meeldiv, lahke ja alandlik olemus, kui ta oma pilguga mu hingesoppi uuris.

Ma tundsin end kohutavalt väeti ja vääritud, nii et tema lohutavad ja veenvad sõnad olid ülimalt teretulnud. Muuhulgas teatas ta: „Issandal on kombeks neid mehi, keda ta juhtima kutsub, tugevaks muuta.” Ma suutsin oma jõuetuses vaid kinnitada, et armastan

Kirikut, millele ta vastas: „Me teame seda. Issand tahabki mehi, kes on nõus Tema töö nimel kõik ohverdama.”³⁶

Pärast seda vestlust sõitsid Ezra ja Reed tagasi president McKay koju. Teel olles ei rääkinud Ezra sõnakestki sellest, mis president Granti juures oli toimunud, ning Reed ei püüdnud ka uurida. McKayde koju jõudnud, rääkis president McKay ise Reedile kõigest. Seejärel Ezra ja Reed embasid teineteist.

Tol õhtul, kui tema ja Reed õhtuse rongiga koju hakkasid sõitma, oli Ezra hing rahutu. Ta helistas järgmisel päeval Florale ja teatas apostlikutest. „Flora ütles, et see on imetore, ja oli täiesti kindel, et ma saan hakkama,” meenutas ta. „Temaga rääkimine andis mulle kindlust juurde. Tal on alati minusse rohkem usku olnud kui mul endal.”³⁷

Järgmiste nädalate jooksul tegid Ezra ja Flora Utah'sse kolimiseks vajalikke ümberkorraldusi ja Ezra andis endast parima, et tagada sujuv üleminek oma mantlipärijale Rahvuslikus Farmerite Kooperatiivide Nõukogus. 1. oktoobril 1943 toetati teda ja Spencer W. Kimballi Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetena ning 7. oktoobril pühitseti nad apostliametisse – kõigepealt vanem Kimball ja seejärel tema.

Nii sai vanem Ezra Taft Bensonist üks „Kristuse nime eriliste[st] tunnistajate[st] kogu maailmas” (ÕL 107:23).

Sõjajärgse Euroopa toetamine toidu, riiete ja lootusega

22. detsembril 1945 kutsus toonane Kiriku president George Albert Smith kokku Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi erakorralise koosoleku. Ta teatas, et Esimene Presidentkond on saanud inspiratsiooni saata Euroopa misjonit juhtima üks apostlitest, kes oleks seal Kiriku tegevuse ülevaataja. Teine maailmasõda oli mõnda aega tagasi lõppenud ja paljud Euroopa rahvad alles toibusid sõja laiaulatuslikust ja šokeerivast laastamistööst. Vanem Ezra Taft Benson näis olevat selle töö jaoks just õige mees.

Kvoorumi noorima liikme vanem Bensoni jaoks tuli see uudis „suure jahmatusena”. Saadud ülesanne pidi tähendama sama, mis tema enda isa misjon 34 aastat tagasi – eraldatust naisest ja väikestest lastest. Esimene Presidentkond ei osanud öelda, kui kaua tal ära

tuleb olla. Kuid nad kinnitasid talle, et tema naine ja lapsed toetavad teda, ning vanem Benson näitas üles jäägitut soovi teenida.³⁸ Hiljem kirjeldas ta seda ülesannet, mille ta vastu oli võtnud:

„Selle ülesande maht näis olevat tohutu. Nad [Esimene Presidentkond] andsid meile neli ülesannet: esiteks tegeleda Euroopas Kiriku vaimsete asjaajamisega; teiseks toimetada kõigile Euroopa puuduses olevatele pühadele toitu, riideid ja magamistarbeid; kolmandaks organiseerida Euroopas uuesti eri misjonid; ja neljandaks valmistada ette misjonäride tulek nendesse riikidesse.”³⁹ President Smith andis talle järgmise lohutava lubaduse: „Sinu pärast ma üldse ei muretse. Kui sa enda eest hoolitsed, siis oled sa seal sama kaitsitud kui ükskõik kus mujal maailma otsas ja oled võimeline tegema ära suure töö.”⁴⁰

Vanem Benson kirjeldas, kuidas ta uudisest oma naisele ja perele teatas: „Vestlesime naisega hellalt ja tundeküllaselt ning meie jutuaajamist pühitsesid pisaraid. Flora oli armastav ja tänulik ning kinnitas mulle, et toetab mind kogu südamest. Õhtusöögilauas rääkis sellest ka lastele. Nad olid üllatunud, põnevil ja kogu hingest soosivad.”⁴¹

Kui vanem Benson ja tema kaaslane Frederick W. Babbel Euroopasse jõudsid, kurvastasid neid seal nähtud haigused, vaesus ja laastatus. Vanem Benson kirjeldas kirjas Florale emasid, kes olid tänulikud seebi, nõelte ja niidi ning apelsini eest. Nad polnud midagi sellist juba aastaid näinud. Vanem Benson võis näha, et nad olid varasemate nigelate toiduportsjonite tõttu „end näljutanud, et suurest emarmastusest lastele rohkem anda”.⁴² Ta pidas Kiriku koosolekuid pommitatud hoonetes ja peaaegu täielikus pimeduses.⁴³ Ta kõneles põgenikest – „vaestest soovimatutest hingedest, .. kes olid oma varem õnnelikest kodudest välja aetud ega teadnud enam, mis neist edasi saab”.⁴⁴ Ta rääkis ka süngetes sõjajärgsetes oludes aset leidnud imedest.

Üks ime paistis välja kõigi Euroopa viimse aja pühade elust. Teel olles juurdles vanem Benson endamisi, kuidas pühad ta küll vastu võtavad. „Võivad nad olla kibestunud? On's nende südamed täis vihkamist? Kas nad on Kiriku peale pahased?” See, mis teda ees ootas, oli aga liigutav.

„Nägin nende kahvatuid kõhnu ülestõstetud nägusid, paljud pühad olid räbalais, mõned paljajalu, kuid ma võisin nende silmis näha usuvalgust, kui nad selle viimse aja töö jumalikkusest tunnistasid ja Issandat õnnistuste eest tänasid. . .

Leidsime, et meie liikmed olid imelisel moel vastu pidanud. Nad olid tugeva usuga, veelgi pühendunumad ja jäägitult ustavad. Kibestumust ja meeleheidet polnud peaaegu ollagi. Leidsime üht misjonit teise järel külastades eest hoopis osaduse vaimu ja venalikkuse. Pühad palusid meil teiste maade õdesid ja vendi tervitada, kuigi needsamad rahvad olid kõigest paari kuu eest omavahel sõdinud.” Isegi põgenikud „laulsid tulihingeliselt Siioni laule” ja „palvetasid koos õhtul ja hommikul ning tunnistasid .. evangeeliumi õnnistustest”.⁴⁵

Üheks suureks imeks oli ka Kiriku sotsiaalabi programm. See ettevõtmine, mis oli alguse saanud kümme aastat varem, päästis paljude Euroopa viimse aja pühade elu. Pühased õnnistati, kuna ka nemad võtsid enesega toimetuleku põhimõtted omaks. Nad aitasid teisi puudusekannatajaid, jagades nendega toitu, riideid ja muud eluks vajalikku, ning rajasid koguni puruks pommitatud majadesse aedu. Suureks õnnistuseks olid neile ka maailma eri paigus elavate viimse aja pühade annetatud abisaadetised – kokku umbes 2000 tonni varustust. Vanem Benson jutustas Kiriku juhtidest, kes nutsid, nähes kõige harilikumat toidukaupa, mida nad said kohalikele liikmetele toimetada, ja rääkis, et on seisnud koguduse ees, kellest 80 protsenti kandis sotsiaalabi kaudu saadud riideid.⁴⁶ Ühes üldkonventsikõnes, mille ta peagi pärast koju naasmist pidas, sõnas ta: „Mu vennad ja õed! Kas on vaja veel mingeid tõendeid selle programmi vajalikkuse ja inspireerituse kohta? .. Ma kinnitan teile, et seda programmi juhib Jumal. See on inspireeritud!”⁴⁷

Vanem Benson ja vend Babbel said järjekordse ime osaliseks, kui Issand avas neile tee, et nad saaksid sõjast laastatud Euroopa riike külastada. Vanem Bensonil tuli ikka ja jälle sõjaväehvitseride käest luba küsida, et mingisse piirkonda siseneda ja sealsetele pühadele abisaadetisi viia. Talle vastati peaaegu alati ühtemoodi: „Kas te ei mõista, et siin käis sõda? Ühtegi tsiviilisikut sisse ei lasta.” Kuid neile juhtidele sügavalt silma vaadanud ja rahulikult oma missiooni

Vanem Benson (paremal) Norras Bergeni linnas abisaadetisi üle vaatamas.

põhjused selgitanud, lasti tema ja vend Babbel läbi, et teha seda, milleks Issand nad saatnud oli.⁴⁸

Umbes 11 kuu pärast saadeti vanem Bensoni asemele vanem Alma Sonne, Kaheteistkümne assistent, kes teenis Euroopas koos oma naise Leonaga. Sonnedele jäi appi ka vend Babbel. Alates hetkest, mil vanem Benson 29. jaanuaril 1946 Salt Lake Cityst lahkus, kuni hetkeni, mil ta 13. detsembril 1946 tagasi jõudis, oli ta kokku reisinud 98 550 kilomeetrit. Vanem Benson tundis, et tema missioon oli korda läinud, kuid ta oli varmas lisama: „Ma tean, mis oli meie tööd saatva edu võti. Ma pole kordagi tundnud, et minul või mu kaaslastel oleks olnud võimalik täita ülesannet, mis meile anti, ilma Kõigevägevama suunava väeta.”⁴⁹ Selle missiooni õnnestumist võis näha Euroopas äsja organiseeritud ja kasvava Kiriku tugevuse kaudu. Edu võis näha ka pühade elus, nagu näiteks selle mehe elus, kes palju aastaid hiljem Saksamaal Zwickau linnas president Thomas S. Monsoni juurde astus ja Ezra Taft Bensonit tervitada palus. Mees hüüdis: „Ta päästis mu elu. Ta andis mulle toitu ja riideid. Ta andis mulle lootust. Jumal õnnistagu teda!”⁵⁰

Isamaalisus, töö riigimehena ja teenimine Ameerika Ühendriikide valitsuses

Kodust eemal olles meenus vanem Bensonile miski, mida ta oli juba nooruses kalliks pidanud – ta oli Ameerika Ühendriikide kodanik. Ta oli õppinud oma isalt George Taft Benson nooremalt, kuidas armastada oma kodumaad ja neid põhimõtteid, millele see oli rajatud. Ezra oli teada saanud, et Ameerika Ühendriikide põhiseaduse – dokumendi, mille järgi juhendusid kõik teised seadused – olid koostanud inspireeritud mehed. Ta pidas lugu õigusest hääletada ning talle jäi alatiseks meelde, kuidas ta kord isaga pärast valimisi vestles. George toetas avalikult ühte kindlat kandidaati ja koguni palvetas tema eest koos oma perega. Teada saanud, et tema kandidaat kaotas, kuulis Ezra teda palvetamas valimiste võitja eest. Ezra küsis, miks isa palvetab selle kandidaadi eest, keda ta ei valinud. „Poeg,” vastas George, „ma usun, et ta vajab meie palveid isegi rohkem kui see kandidaat, kelle ma valisin.”⁵¹

1948. aasta aprillis pidas vanem Benson esimese oma paljudest üldkonverentsi kõnedest ja keskendus Ameerika Ühendriikide „prohvetlikule missioonile” ja vabaduse tähtsusele. Ta tunnistas, et Issand valmistab Ameerika Ühendriigid ette olema „vabaduse hälliks”, kus võiks evangeeliumi taastada.⁵² „Me oleme Rahuvürsti järgijad,” õpetas ta oma kõne lõpus, „ja peaksime taas pühenduma tõe, õigemeelsuse ja vabaduse levitamisele.”⁵³ Edasistes kõnedes nimetas ta Ameerika Ühendriike „Issanda tegevuse baasiks sel viimsel ajal”.⁵⁴

Vanem Benson hoiatas Ameerika Ühendriikides ja kõikjal maailmas pesitsevate ohtude eest, mis vabadust ähvardavad. Ta kõneles jõuliselt diktaatorlike valitsuste vastu, „mis on vastuolus igaveste põhimõtetega”.⁵⁵ Ta hoiatas ka teiste vabadust ohustavate mõjude eest, nagu sündsusetu meelelahutus, lugupidamatus hingamispäeva suhtes, enesega rahulolu ja valeõpetused.⁵⁶ Ta julgustas viimse aja pühasid kõikjal maailmas kasutama oma mõjuvõimu, et avalikku teenistusse valitaks häid ja arukaid inimesi.⁵⁷ Ta kuulutas: „Evan­geeliumi saab tõhusalt jutlustada ainult vabas keskkonnas. Jah, me kõik väidame, et armastame vabadust. Kuid sellest üksi ei piisa. Me peame kaitsma seda, mida armastame. Peame päästma vabaduse.”⁵⁸

24. novembril 1952 pandi vanem Bensoni sügavalt isamaalised sõnavõttud proovile – ta kutsuti oma kodumaad teenima. Ta reisis äsjavalitud Ameerika Ühendriikide presidendi Dwight D. Eisenhoweri palvel New Yorki. Presidendiks valitud Eisenhower soovis vanem Bensonit oma valitsusse – teisisõnu tahtis teda üheks oma kõrgeimaks nõunikuks – kogu riigi põllumajandusministriks. Vanem Benson oli sellisest tähelepanuavaldusest liigutatud. Kuid hiljem ütles ta: „Ma ei tahtnud seda töökohta. .. Ütlesin endale, et ükski terve mõistusega inimene ei sooviks praegusel ajal põllumajandusminister olla. .. Teadsin pisut, mida see amet endast kujutab: ägedaid konflikte, tohutut pinget, keerukaid probleeme. ..

Kuid mulle ei valmistanud muret üksnes probleemid ja pinged. Meil kõigil on neid küllaga. Sarnaselt paljudele ameeriklastele ei olnud ma aldis poliitikas osalema. Loomulikult soovisin, et valituks osutuksid ja valitsust juhiksid kõrgete väärtuste ja hea iseloomuga inimesed, kuid see oli hoopis midagi muud kui ise selles kaasa lüüa. ..

Mis peamine – ma olin vägagi rahul selle tööga, mida ma Kaheistkümneme Nõukogus tegin. .. Mul polnud mingit soovi ega kavatsust seda ametit vastu võtta.”⁵⁹

Enne president Eisenhoweriga kohtumist pidas vanem Benson nõu Kiriku toonase presidendi David O. McKayga. President McKay vastas talle: „Vend Benson, minu arvamus on selles osas selge. Kui see võimalus avaneb õiges vaimus, siis arvan, et peaksid selle vastu võtma.”⁶⁰ Selline otsekohene nõuanne ja vanem Bensoni enda sügav soov „ameeriklasena tõhusalt oma põhimõtete eest seista” tekitas temas sisemist võitlust.⁶¹

Kui härra Eisenhower ja vanem Benson esimest korda kohtusid, ei läinud ametisseasaval presidendil kaua aega, et teha vanem Bensonile ettepanek põllumajandusministriks hakata. Vanem Benson tuli kohe lagedale põhjustega, miks ta ei pruugi selleks sobida, kuid härra Eisenhower ei andnud alla. Ta vastas: „Töö tahab tegemist. Kui aus olla, siis mina ei tahtnud presidendiks hakata, kui valimiskampaania pingeliseks muutus. *Kuid ei saa keelduda Ameerikat teenimast.* Ma tahan sind oma meeskonda ja sa ei saa mulle ära öelda.”⁶²

„See saigi otsustavaks,” meenutas vanem Benson. „President McKay nõuande tingimused olid täidetud. Kuigi ma tundsin, et Kirikus teenimine oli juba iseenesest suurem au kui töö valitsuses – ja seda ma talle ka ütlesin –, lubasin siiski teenida põllumajandusministrina mitte vähem kui kaks aastat – kui ta mind nii kauaks üldse tahab.”⁶³

Kohe pärast otsuse langetamist läksid vanem Benson ja härra Eisenhower pressikonverentsile, kus ta oma otsuse kogu rahvale teatavaks tegi. Vanem Benson naasis kohe pärast konverentsi oma hotelli ja helistas Florale. Ta teatas, et ametisseasuv president Eisenhower oli palunud tal teenida ja et ta oli kutse vastu võtnud.

Flora vastas: „Ma teadsin, et ta seda teeb. Ja ma teadsin, et sa selle vastu võtad.”

Vanem Benson selgitas: „See tähendab kohutavat vastutust ja suuri probleeme meie mõlema jaoks.”

„Ma tean,” vastas Flora, „kuid tundub, et see on Jumala tahtmine.”⁶⁴

Nagu võiski arvata, oli põllumajandusministrina teenimine vanem Bensoni ja ta pere jaoks rahutu periood. Kuid ta rõhutas, et ei püüa kuidagi „populaarne olla”, vaid tahab kõigest „edendada põllumajandust ja teenida Ameerikat”⁶⁵. Ta järgis seda tehes isiklikku põhimõtet: „Tuleb seista selle eest, mis on õige, isegi kui see pole populaarne. Või oleks õigem öelda: eriti siis, kui see pole populaarne.”⁶⁶ See, et talle ta populaarsus korda ei läinud, tuli talle ainult kasuks. Kuigi ta jäi oma tõekspidamistele kindlaks, kõikus tema menu poliitikute ja kodanike seas märkimisväärselt. Mõnikord taheti teda põllumajandusministri kohalt tagandada,⁶⁷ teinekord soovitati teda koguni Ameerika Ühendriikide asepresidendiks.⁶⁸

Vanem Benson oli valitsusjuhi rollist hoolimata avatud jagama oma kristlikke tõekspidamisi ja tunnistust taastatud evangeeliumist ega teinud saladust, et on pühendunud Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikule. Iga kord, kui ta oma põllumajandusministreeriumi kolleegidega mõnda koosolekut läbi viis, alustati seda palvega.⁶⁹ Ta saatis president Eisenhowerile kirjakohti Mormoni Raamatust, mis kuulutasid prohvetlikult ette Ameerika Ühendriikide tulevikku. President tõdes hiljem, et luges neid suurima huviga.⁷⁰ Ta jagas

Vanem Benson ülemkohtunik Fred M. Vinsoni ees Ameerika Ühendriikide põllumajandusministri ametivannet andmas. Seda vaatab pealt president Dwight D. Eisenhower.

Mormoni Raamatuid ka paljudele teistele riigijuhtidele.⁷¹ 1954. aastal palus üks tuntud USA teleuudiste reporter Edward R. Murrow vanem Bensonilt luba teha Bensonite perest reedeõhtune saade „Person to Person” (Inimeselt inimesele). Alguses ütlesid vanem ja õde Benson talle ära, kuid hiljem siiski nõustusid, kuna nende poeg Reed nägi selles võimalust misjonitööd teha. 24. septembril 1954 võisid kõik ameeriklased vaadata otsesaadet Bensonite spontaansest pereõhtust. Härra Murrow sai tänu sellele saatele rohkem fännikirju kui kunagi varem. Eri usulise taustaga inimesed kogu riigist tänasid Bensoneid nende särava eeskju eest.⁷²

Vanem Benson teenis põllumajandusministrina kaheksa aastat – sama kaua kui president Eisenhower Ameerika Ühendriikide presidendina. President McKay ütles, et vanem Bensoni töö „näitab Kirikut ja seda rahvast igal ajal heas valguses”.⁷³ Vanem Benson on riigi tähelepanu keskpunktis olnud aastatele tagasi vaadates öelnud: „Ma armastan seda võrratut maad. Mul on olnud suur au seda

teenida.”⁷⁴ Ta lisas: „Kui peaksin seda kõike uuesti tegema, teeksin kõike suures osas samamoodi.”⁷⁵ Pidades silmas eesseisvat jätkuvat teenistust apostlina, sõnas ta: „Nüüdsest pühendan oma aja sellele, mida ma armastan ainsana rohkem kui põllumajandust.”⁷⁶

Kuigi 1961. aastal vanem Bensoni riigiteenistus lõppes, jäi tema armastus oma riigi ja vabaduse põhimõtete vastu püsima. Ta puudutas neid teemasid paljudes üldkonverentsikõnedes. Vanem Benson viitas Ameerika Ühendriikidele kui „maale, mida ma kogu südamest armastan”⁷⁷ ning lisas: „Ma hindan kõigi maade elanike isamaalisust ja kodumaa- armastust.”⁷⁸ Ta andis viimse aja pühadele nõu armastada oma kodumaad, öeldes: „Patriotism on midagi enam kui lehvivad lipud ja aatelised sõnavõttud. See on viis, kuidas me ühiskondlikele teemadele reageerime. Leidkem endas taas üles patrioot selle sõna tõelises mõttes.”⁷⁹ „Erinevalt poliitilistest oportunistidest hindab tõeline riigimees põhimõtteid kõrgemalt kui populaarsust ning töötab selle nimel, et arukaid ja õiglasi poliitilisi põhimõtteid au sisse tõsta.”⁸⁰

Kristuse nime eriline tunnustaja

Issanda Jeesuse Kristuse apostlina kuuletus vanem Ezra Taft Benson käsule „[minna] kõike maailma [ja] kuuluta[da] evangeeliumi kõigele loodule” (Mk 16:15) ja „ava[da] u[ks], kuulutades Jeesuse Kristuse evangeeliumi” (ÕL 107:35). Ta teenis maailma eri paigus, külastades misjoneid ja õpetades inimesi.

Vanem Benson tundis suurt rõõmu võimalusest viimse aja pühadega kohtuda. Ta mainis ühes üldkonverentsikõnes: „Ma olen mõnikord pärast mõne vaia külastamist oma naisele öelnud, et ma küll täpselt ei tea, milline elu taevas välja näeb, kuid ma ei oskaks tahta midagi paremat, kui vaid tunda rõõmu ja õnne võimalusest suhelda samasuguste inimestega, keda kohtan Siioni vaiade ja koguduste juhatustes ja maailma misjonitel. Meid on tõepoolest rikkalikult õnnistatud.”⁸¹ Ühes teises kõnes ütles ta: „Kirikus võib tunda tõelist vennaarmastust ja osadust. See on midagi vägevat, mida käega katsuda ei saa, kuid mis on ometi tõeline. Mina ja mu kaaslased tunneme seda, kui me Siioni vaiu ja kogudusi ning kõiki maailma misjoneid külastame. .. Seda osadust ja vennalikkust on

alati tunda. See on üks Kiriku ja Jumala kuningriigi liikmeks olemise väga imeline külg.”⁸²

Vanem Bensonile meeldis tunnistada Päästjast ka teist usku inimestele. Näiteks läks ta 1959. aastal koos õde Bensoni ja nelja USA põllumajandusministeeriumi liikmega seitsmesse riiki, muuhulgas ka Nõukogude Liitu, ringreisile. Kuigi ta viibis seal põllumajandusministrina, puudutas tema apostellik tunnistus paljude südant. Ta meenutas:

„Reisi viimasel õhtul Moskvast lennujaama poole suundudes mainisin ma .. ühele giididest, kui kahju mul on, et meil ei avanenud võimalust mõnda Venemaa kirikut külastada. Ta poetas paar sõna sohvriile, kes keeras auto keset tänavat ringi ning viis meid ühe Punase väljaku lähedal hämara ja kitsa tänava ääres seisva vana krohvfaasadiiga maja ette. Tegu oli baptisti kirikuga.

Õhtu oli oktoobrikuiselt vihmane ja ebameeldiv ning õhk erakordselt jahe. Kuid kirikusse sisenedes leidsin selle puupüsti täis olevat. Inimesed seisis seinte ääres, sissekäigu juures ja koguni tänaval. Saime teada, et samasugune rahvamass koguneb igal pühapäeval, teisipäeval ja neljapäeval.

Ma vaatasin neid inimesi. Paljud olid keskealised ja vanemad, üllatavalt palju oli noori. Neli inimest viiest olid naised, enamik kandsid peas sülle. Meid juhutati kõnepuldi kõrvale. ..

Õpetaja kõneles paar sõna, seejärel mängiti orelil paar akordi sissejuhatuseks ja terve kogudus hakkas laulma. Kuulda umbes 1500 inimest korruga laulmas – see oli mu elu üks kõige südantliigutavam kogemus. Meie ühise kristliku usu tõttu ületas nende tervitus kõik keelelised, riiklikud ja ajaloolised erinevused. Püüdsin sel emotsionaalsel hetkel meeleliigutusest toibuda, kui õpetaja mul tõlgi vahendusel kogudusele kõneleda palus.

Ma püüdsin hetke kõigest väest oma tundeid piisavalt vaos hoida, et saaksin sellega nõustuda. Seejärel laususin: „Teist oli väga kena paluda mul teid tervitada.

Ma tervitan teid miljonite Ameerika ja teiste maade kirikuinimeste poolt.” Ühtäkki tundus olevat maailma kõige loomulikum asi kõneleda neile kaaskristlastele inimkonna kõige pühamatest tõdedest.

„Meie Taevane Isa pole meist kaugel. Ta võib olla väga lähedal. Jumal elab, ma tean, et Ta elab. Ta on meie Isa. Maailma Lunastaja Jeesus Kristus vaatab selle maa üle. Ta juhib kõiki asju. Olge julged, pidage Tema käske, armastage üksteist, palvetage rahu eest ja kõik läheb hästi.”

Ma nägin iga tõlgitud lause järel naisi taskurätikute järele haaramas ja ühe pealtvaataja sõnul „nendega lehvitas, nagu lehvitas ema hüvastijätuks oma ainsale pojale”. Nad noogutasid agaralt päid ja oigasid: „Jaa, jaa, jaa.” Siis märkasin ma esimest korda, et ka vahekäigud olid inimesi täis, kes seinale nõjatusid. Ma vaatasin enda ette ja märkasin ühte vana naist, kelle pead kattis lihtne rätik ja õlgu suur sall. Tema aastates kortsuliselt näolt peegeldus pühalikku usku. Ma kõnelesin otse talle.

„See elu on vaid osa igavikust. Me elasime enne siia tulekut Jumala vaimulastena. Me elame ka pärast sellest elust lahkumist. Kristus murdis surma ahelad ja tõusis üles. Me kõik tõuseme üles.

Mul on suur usk palvesse. Ma tean, et me võime sirutada käe ja saada abi Nähtamatult Väelt, mis annab meile jõudu ja on päästerõngaks, kui meil on raske.” Vanaldane pea noogutas iga väljaõeldud lause peale. See kortsuline, vana ja väeti naisterahvas oli nii kaunilt pühendunud.

Ma ei mäleta kõike, mida ütlesin, kuid mulle meenub, et nende meeste ja naiste keskendunud ilme ja vankumatu usk Jumalasse, keda nad teenisid ja armastasid, tõstis ja innustas mind vaimselt.

Ma ütlesin lõpetuseks: „Pikki aastaid Kirikut teeninuna tunnistan ma, et tõde jääb kestma. Aeg tiksub tõe kasuks. Jumal õnnistagu ja hoidku teid kõik teie elupäevad. See on mu palve Jeesuse Kristuse nimel, aamen.”

Sellega lõpetasin oma katkendliku kõne, kuna ei suutnud enam rohkem midagi öelda, ja istusin maha. Terve kogudus hakkas laulma üht mu lapseõlve lemmiklaulu „Jumal olgu ikka sinuga”. Me lahkusime nende laulu saatel mööda vahekäiku kirikust ja meile lehvitati hüvastijätuks taskurätikutega – nais, nagu oleksid kõik 1500 inimest meie lahkudes lehvitanud.

Mul on olnud võimalus kõikjal maailmas paljude kirikute kogudustele kõneleda, kuid selle kogemuse mõju on peaaegu kirjeldamatu. Me ei unusta seda õhtut kunagi.

Ma olen vaid harva, kui üldse, tundnud sellist inimkonna ühtsust ja nii suurt ja kustumatut inimsüdame igatsust vabaduse järele, kui tol hetkel. ..

[Kogu] jõunud, otsustasin, et räägin seda lugu sageli, kuna see näitab, kuidas vabaduse, vennalikkuse ja usu vaim elab edasi, hoolimata kõigist pingutustest seda hävitada.”⁸³

Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja

26. detsembril 1973 sai vanem Benson ootamatu teate Kiriku presidendi Harold B. Lee surmast. President Lee lahkumise järgselt asusid tema nõuandjad Esimeses Presidentkonnas oma kohtadele Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis. Neli päeva hiljem pühitseti Spencer W. Kimball Kiriku presidendiks ja Ezra Taft Benson Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhatajaks. Selle ametiga anti juhataja Bensonile täiendavad haldusülesanded. Ta oli igapäevaste kvoorumikoosolekute eesistuja ning koordineeris oma vendade tööd, mille hulka kuulusid eesistuja roll vaiakonverentsidel, misjonite külastamine ja vaia patriarhide kutsumine. Mõningal määral tuli tal olla ka üldjuhtide ülevaataja. Haldusülesannetes oli talle ja vendadele abiks administratiivpersonal, kes neil oma tööd organiseerida aitas.⁸⁴

Juhataja Benson jagas ühel Kaheteistkümne Kvoorumi koosolekul oma mõtteid kvoorumi juhatajaks olemisest: „Ma olen selle suure vastutuse pärast palju pead vaevanud – see pole hirm, kuna ma tean, et me ei saa selles töös läbi kukkuda, .. kui anname endast parima. Ma tean, et Issand toetab meid, kuid mind teeb murelikuks, kui pean juhtima teiesuguseid mehi – Issanda Jeesuse Kristuse erilisi tunnustajaid.”⁸⁵

Juhataja Benson ühendas alandlikkuse ja talle iseloomuliku julguse töökusega. Ta delegeris ülesandeid tihti teistele, et neil oleks võimalusi teenida. Ta eeldas, et need, keda ta juhib, annavad endast parima, ja tegutses ka ise sama põhimõtte alusel. Kuid hoolimata nõudlikkusest oli ta väga heasüdamlik. Ta kuulas ära oma vendade arvamuse ja soosis kvoorumi koosolekutel avameelset arutelu.

Vanemad Boyd K. Packer, Russell M. Nelson ja Dallin H. Oaks, kes olid tema juhtimisel Kaheteistkümne Kvoorumi noorimad liikmed, täheldasid, et ta julgustas neid alati oma arvamuse välja ütleva, isegi kui see erines tema omast.⁸⁶

Kaheteistkümne Kvoorumi liikmed mõistsid, et juhataja Benson juhtis neid muutumatute põhimõtete alusel. Näiteks kordas ta pidevalt: „Pidage meeles vennad, et kõige tähtsam selle töö juures on Vaim.”⁸⁷ Ja ta mõõtis kõiki kvoorumi otsuseid ühe mõõdupuu järgi – ta küsis: „Mis on parim kuningriigi jaoks?” Vanem Mark E. Peterson, kes teenis koos temaga Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis, ütles: „Vastus sellele küsimusele on saanud kaaluksiks iga tähtsa otsuse puhul, mille juhataja Ezra Taft Benson on pidanud oma elu jooksul langetama.”⁸⁸

Kiriku president

President Spencer W. Kimball, kes oli pikalt haige olnud, suri 5. novembril 1985. Kiriku juhtimine lasus nüüd Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi õlul, kus juhataja Ezra Taft Benson teenis kvoorumi juhataja ja vanima liikmena. Viis päeva hiljem pühitseti juhataja Benson pühalikul ja aupaklikul Kaheteistkümne Kvoorumi koosolekul Salt Lake'i templis Kiriku presidendiks. Ta tundis inspiratsiooni paluda vanem Gordon B. Hinckleyle teenida esimese nõuandjana ja vanem Thomas S. Monsonil teenida teise nõuandjana Esimeses Presidentkonnas.

Juhataja Benson teadis president Kimballi kehvast tervisest, kuid lootis, et ta sõbra füüsiline jõud taastub. „See on see päev, mida ma ei osanud ette näha,” sõnas president Benson ühel pressikonverentsil pärast Kiriku presidendiks pühitsemist. „Ma olen oma naise Floraga pidevalt palvetanud, et sünniks järjekordne ime ja et president Kimballi päevi siin maa peal pikendataks. Nüüd, mil Issand on oma sõna öelnud, anname Tema juhatusel endast parima, et seda tööd maa peal edasi viia.”⁸⁹

Esimest korda Kiriku presidendina üldkonverentsil kõneledes rääkis president Benson oma esmasest rõhuasetusest Issanda töö tegemisel. „Meie päevil,” teatas ta, „on Issand ilmutanud, et meil on vaja toonitada Mormoni Raamatu tähtsust.”⁹⁰

*President Benson koos oma nõuandjatega Esimeses
Presidentkonnas: president Gordon B. Hinckleyga (vasakul)
ja president Thomas S. Monsoniga (paremal)*

Kaheteistkümne Kvoorumi liikmena oli president Benson korduvalt jutlustanud Mormoni Raamatu tähtsusest.⁹¹ Kiriku presidendina tõi ta seda teemat veelgi rohkem esile. Ta kuulutas, et „kogu Kirik on süüdimõistmise all”, kuna viimse aja pühad ei uuri piisavalt Mormoni Raamatut ega pööra selle õpetustele küllaldaselt tähelepanu. Ta ütles: „Mormoni Raamat ei ole olnud ega ole ka praegu meie isikliku uurimise, pereõpetuste, jutlustamise ega misjonitöö keskmeks. Meil tuleb sellest meelt parandada.”⁹² Ta tsiteeris sageli prohvet Joseph Smithi avaldust, et „inimene saab selle õpetuste järgi elades Jumalale ligemale kui ühegi teise raamatu abil”⁹⁴, ja lisas: „Sellel raamatul on vägi, mis hakkab teie elu mõjutama hetkest, mil asute raamatut tõsisemalt uurima.”⁹⁴ Ta innustas viimse aja pühasid „tõst[m]a Mormoni Raamat oma elus ja maailmas au sisse”.⁹⁵

Seda prohveti nõuannet võtsid kuulda viimse aja pühad kõikjal maailmas. Selle tulemusel tugevdati neid nii individuaalselt kui ka kollektiivselt.⁹⁶ President Howard W. Hunter ütles: „Kas mõni põlvkond – ka veel sündimata põlvkond – võib vaadata tagasi president Ezra Taft Bensoni teenimisajale ja mitte märgata kohe tema

armastust Mormoni Raamatu vastu? Ükski prohvet pärast Joseph Smithi pole ehk teinud rohkem Mormoni Raamatu tõdede õpetamiseks ja selle nimel, et kogu Kiriku liikmeskond seda iga päev uuriks ja Mormoni Raamatut jagades selle maailmas au sisse tõstaks.⁹⁷

President Bensoni tunnistus Mormoni Raamatust oli tihedalt seotud tema tunnistusega Jeesusest Kristusest. Sel ajal, mil paljud Päästja jumalikkust eitasid, kinnitas ta, et „see jumalikult inspireeritud raamat on üks peamisi tunnistajaid maailmale, et Jeesus on Kristus”.⁹⁸ Alates 1943. aastast, mil ta apostlikus pühitseti, teenis president Benson usinalt kui Päästja tõelisuse tunnistaja. Kiriku presidendina tunnistas ta Jeesusest Kristusest ja Tema lepitusest veelgi agaramalt ja tungivamalt. Ta õhutas pühasid laskma Kristusel end juhtida ja saada Kristusega üheks⁹⁹ ning elama Kristusele pühendunud elu.¹⁰⁰ Päästjast rääkides ütles ta: „Ma armastan Teda kogu hingest.”¹⁰¹

President Benson õpetas tungivalt ja väega muudelgi teemadel. Ta hoiatas uhkuse eest. Ta tunnistas perekonna igavesest tähtsusest. Ta õpetas usu ja meelearanduse põhimõtteid ja rõhutas vajadust teha misjonitööd.

Kuigi ta ei kõnelenud Ameerika Ühendriikidest enam nii palju kui varem, pööras ta siiski tähelepanu põhiseaduse allakirjutamise 200. aastapäevale ja kõneles sel teemal Kiriku 1987. aasta sügisese üldkonverentsi kõnes. Ta armastas jätkuvalt vabadust ja tõelist isamaalisust kogu maailmas. 1980. aastate lõpus ja 1990. aastate alguses rõõmustas ta Berliini müüri langemise ning vene ja Ida-Euroopa rahvaste suurema vabaduse üle, kuna sealsed valitsused olid avatud usulistele vaadetele.¹⁰²

President Benson pidas mitmeid kõnesid teatud Kiriku liikme-gruppidele. 1986. aasta aprillist alates keskendus ta oma sõnavõttudes noortele meestele, noortele naistele, emadele, koduõpetajatele, isadele, täiskasvanud vallalistele meestele ja naistele, lastele ning vanemaealistele. President Howard W. Hunter ütles: „Ta kõneles kõigile ja tundis muret kõigi pärast. Ta kõneles Kiriku naistele ja meestele. Ta kõneles vanemaealistele. Ta kõneles vallalistele, noortele ja armastas kõneleda Kiriku lastele. Ta andis suurepäraselt isiklikku nõu kogu liikmeskonnale, hoolimata nende olukorrast. Tema

kõned toetavad ja juhivad meid jätkuvalt, kui me nende peale veel palju aastaid mõtleme.”¹⁰³

President Benson valas rõõmu pärast pisaraid, kui luges kirja ühelt perelt, keda tema kõne oli puudutanud. Noor isa selgitas kirjas, et oli koos naisega televiisorist üldkonverentsi vaadanud. Nende kolmeaastane poeg mängis teises toas, kus mängis raadio üldkonverentsi ülekandega. Pärast president Bensoni kõnet lastele läksid ema ja isa teise tuppa poega vaatama. Väikemees teatas elevusega: „See mees raadiost ütles, et Taevane Isa armastab meid isegi siis, kui me teeme vigu.” Isa ütles: „See lihtne avaldus on jätnud meie pojale kustumatu mälestuse. Ma võin temalt iga aeg küsida, mida president Benson ütles, ja ta vastab mulle sama innukalt kui siis. Talle on suureks lohutuseks teada, et tal on hea ja armastav Taevane Isa.”¹⁰⁴

Peagi pärast 1988. aasta sügisest üldkonverentsi sai president Benson insuldi ega suutnud enam avalikult kõneleda. Mõnda aega ta siiski osales üldkonverentsidel ja muudel avalikel kohtumistel. 1989. aasta konverentsidel lugesid tema nõuandjad ta kõned ette. 1990. aastast alates andsid tema nõuandjad edasi ta armastust pühade vastu ja tsiteerisid ta varasemaid kõnesid. 1991. aasta kevadine üldkonverents oli viimane, kus ta osales. Pärast seda ei suutnud ta füüsiliselt rohkem kui Kiriku tegevust teleülekannete vahendusel vaadata.¹⁰⁵

President Gordon B. Hinckley meenutas: „Nagu võiski arvata, hakkas president Bensoni keha vanuse tõttu hääbuma. Ta ei suutnud enam kõndida ega kõneleda nagu varemalt. Ta elu hakkas samm-sammult õhtule jõudma, kuid ta oli endiselt Issanda valitud prohvet ja seda kuni elu lõpuni.”¹⁰⁶ President Hinckley ja president Thomas S. Monson juhtisid Kirikut president Bensonilt saadud volitusega, kuid Kirikus ei tehtud midagi uut ilma president Bensoni teadmata ja heakskiiduta.¹⁰⁷

President Bensoni nõrgenedes hakkas ka Flora tervis tunda andma ning ta suri 14. augustil 1992. Vähem kui kaks aastat hiljem, 30. mail 1994, järgnes talle ka president Benson ning nad maeti üksteise kõrvale nende armastatud kodupaika Whitneyisse. President Bensoni matustel meenutas president Monson: „Ta ütles mulle kord: „Vend Monson, pea meeles, et hoolimata sellest, mida keegi teine võib öelda, soovin ma, et mind maetaks Idaho osariiki

Whitneysse.” President Benson, see soov saab täna täidetud. Tema keha läheb koju Whitneysse, kuid tema igavene vaim on juba läinud koju Jumala juurde. Pole mingit kahtlust, et ta tunneb seal rõõmu oma perest, sõpradest ja oma armastatud Florast. . .

Talupoiss, kellest sai Jumala prohvet, on läinud koju. Jumal õn-
nistagu temast jäänud mälestust.”¹⁰⁸

Viited

1. Robert D. Hales. A Testimony of Prophets, 5. juuni 1994, speeches.byu.edu; vt ka Twila Van Leer. Church Leader Buried beside Wife, Cache Pays Tribute as Cortege Passes. – Deseret News, 5. juuni 1994.
2. Gordon B. Hinckley. Farewell to a Prophet. – Ensign, juuli 1994, lk 37–38.
3. Ezra Taft Benson. Godly Characteristics of the Master. – Ensign, nov 1986, lk 46.
4. Margaret Benson Keller. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 34.
5. Ezra Taft Benson. Godly Characteristics of the Master. – Ensign, nov 1986, lk 47–48.
6. Ezra Taft Benson. Scouting Builds Men. – New Era, veebr 1975, lk 15–16.
7. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 44.
8. Vt After 60 Years „Still in Love”. – Church News, 14. sept 1986, lk 4, 10.
9. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 58.
10. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 55; vt ka selle raamatu 7. peatükki.
11. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 59.
12. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 59.
13. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 62.
14. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 59.
15. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 53.
16. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 63.
17. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 75.
18. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 79.
19. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 79.
20. Eugene J. Neff. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 84.
21. Eugene J. Neff. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 87.
22. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 87.
23. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 87.
24. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 96.
25. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 88.
26. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 89.
27. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 92.
28. Francis M. Gibbons. Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God, 1996, lk 85–89.
29. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 99–101, 115.
30. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 115.
31. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 100.

32. Barbara Benson Walker. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 130.
33. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 121.
34. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 121.
35. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 174; lisaks tsiteeritud Ezra Taft Bensoni isiklikku päevikut, 26. juuli 1943.
36. Ezra Taft Bensoni isiklik päevik, 26. juuli 1943; Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 174–75, keeleliselt toimetatud.
37. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 176.
38. Vt Ezra Taft Benson. A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson, 1989, lk 7.
39. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1947, lk 152–153.
40. George Albert Smithi tsitaat Ezra Taft Bensoni teoses „A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson”, 1989, lk 7.
41. Ezra Taft Benson. A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson, 1989, lk 7–8.
42. Ezra Taft Benson. A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson, 1989, lk 120.
43. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1947, lk 154.
44. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1947, lk 155.
45. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1947, lk 153–155.
46. Vt Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1947, lk 155–156.
47. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1947, lk 156.
48. Vt Frederick W. Babbel. On Wings of Faith, 1972, lk 28–33, 46–47, 106–108, 111–112, 122, 131–134, 136, 154.
49. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1947, lk 152.
50. Thomas S. Monson. President Ezra Taft Benson – A Giant among Men. – Ensign, juuli 1994, lk 36.
51. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 37.
52. Vt Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1948, lk 83.
53. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1948, lk 86.
54. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1962, lk 104.
55. Vt Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1948, lk 85.
56. Vt Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1962, lk 104–105.
57. Vt Ezra Taft Benson. Conference Report, okt 1954, lk 121.
58. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1962, lk 19.
59. Ezra Taft Benson. Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower, 1962, lk 3–4.
60. David O. McKay tsitaat. Tsiteeritud Ezra Taft Bensoni teose „Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower” järgi, 1962, lk 5.
61. Ezra Taft Benson. Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower, 1962, lk 10.
62. Dwight D. Eisenhoweri tsitaat. Tsiteeritud Ezra Taft Bensoni teose „Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower” järgi, 1962, lk 12.
63. Ezra Taft Benson. Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower, 1962, lk 12.
64. Ezra Taft Benson. Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower, 1962, lk 13.
65. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 355.
66. Ezra Taft Bensoni tsitaat. Tsiteeritud Sheri Dew' artikli „President Ezra Taft Benson: Confidence in the Lord” järgi. – New Era, aug 1989, lk 36.
67. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 313, 345.
68. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 331.
69. Vt selle raamatu 2. peatükki.
70. Dwight D. Eisenhoweri tsitaat. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 292.
71. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 292.
72. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 297–299.
73. David O. McKay tsitaat. Tsiteeritud Ezra Taft Bensoni teose „Cross Fire:

- The Eight Years with Eisenhower” järgi, 1962, lk 519.
74. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1961, lk 113.
75. Ezra Taft Bensoni tsitaat. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 358.
76. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 355.
77. Ezra Taft Benson. A Witness and a Warning. – Ensign, nov 1979, lk 31.
78. Ezra Taft Benson. The Constitution – A Glorious Standard. – Ensign, mai 1976, lk 91.
79. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1960, lk 99.
80. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1968, lk 17.
81. Ezra Taft Benson. Conference Report, apr 1948, lk 98.
82. Ezra Taft Benson. Conference Report, okt 1950, lk 143–144.
83. Ezra Taft Benson. Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower, 1962, lk 485–488.
84. Vt Francis M. Gibbons. Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God, 1996, lk 270–271.
85. Ezra Taft Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 430–431.
86. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 429–430.
87. Ezra Taft Bensoni tsitaat. Tsiteeritud Thomas S. Monsoni artikli „A Provident Plan – A Precious Promise” järgi. – Ensign, mai 1986, lk 63.
88. Mark E. Petersen. President Ezra Taft Benson. – Ensign, jaan 1986, lk 2–3.
89. Ezra Taft Benson. Church News, 17. nov 1985, lk 3.
90. Ezra Taft Benson. A Sacred Responsibility. – Ensign, mai 1986, lk 78.
91. Vt nt The Book of Mormon Is the Word of God. – Ensign, mai 1975, lk 63–65; A New Witness for Christ. – Ensign, nov 1984, lk 6–8; vt ka Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 491–493.
92. Ezra Taft Benson. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 5–6.
93. Joseph Smith, Mormoni Raamatu sissejuhatus.
94. Ezra Taft Benson. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 7.
95. Ezra Taft Benson. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 4.
96. Vt käesoleva trükise 10. peatükki.
97. Howard W. Hunter. A Strong and Mighty Man. – Ensign, juuli 1994, lk 42.
98. Ezra Taft Benson. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 4, 5.
99. Ezra Taft Benson. Born of God. – Ensign, juuli 1989, lk 4.
100. Ezra Taft Benson. Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 84.
101. Ezra Taft Benson. Jesus Christ: Our Savior and Redeemer. – Ensign, juuni 1990, lk 6.
102. Vt Russell M. Nelson. Drama on the European Stage. – Ensign, dets 1991, lk 16.
103. Howard W. Hunter. A Strong and Mighty Man. – Ensign, juuli 1994, lk 42.
104. Thomas S. Monson. The Lord Bless You. – Ensign, nov 1991, lk 87.
105. Vt Francis M. Gibbons. Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God, 1996, lk 315.
106. Gordon B. Hinckley. Farewell to a Prophet. – Ensign, juuli 1994, lk 40.
107. Vt Francis M. Gibbons. Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God, 1996, lk 317–318.
108. Thomas S. Monson. President Ezra Taft Benson – A Giant among Men. – Ensign, juuli 1994, lk 36.

Suurim käsk – armastage Issandat

„Kui seame Jumala esikohale, siis kõik muu järjestub õigele kohale või langeb meie elust välja.”

Ezra Taft Bensoni elust

President Ezra Taft Bensoni elu peegeldas armastust Issanda vastu ning vankumatut pühendumust evangeeliumi järgi elada. Üks tema sugulane on kord öelnud: „Ezra ja tema pere jaoks on religioon kõikehõlmav elustiil, mille järgi tuleb elada seitse päeva nädalas. Otsuste langetamisel on see kõige tähtsamaks kaalukeeleks.”¹

Ka väljaspool Bensonite pereringi märgati president Bensoni armastust Issanda vastu. 1939. aastal, mil president Benson teenis vaiajuhatajana, kutsuti ta Washingtoni osariiki kohtuma Rahvusliku Farmerite Kooperatiivi Nõukogu juhatajatega. „Pärast temaga tutvumist ja tema küsitlemist pakkusid nõukogu esindajad talle selles organisatsioonis täitevsekretäri kohta. .. Kuigi ta oli sellest ootamatust tööpakkumisest vaimustuses, ei soovinud ta seda vastu võtta. Tema arusaamise järgi sisaldanuks see töö ka lobitööd kokteiliohtutel ning see oleks läinud tema religiooniga vastuollu.

„Härra Benson,” vastas selle grupi juht kohtunik John D. Miller, „just sel põhjusel me teid valisimegi. Me teame teie käitumisnorme.” Kui juhatus oli talle kinnitanud, et temalt ei oodata põllumajanduslike kokkulepete sõlmimist kokteiliklaasi taga, oli ta rõõmuga valmis koha vastu võtma, kuid alles pärast Esimese Presidentkonna ja oma abikaasaga nõupidamist.”²

President Benson õpetas, et me näitame oma armastust Issanda vastu, kui oleme valmis Tema tahet täitma. Ta ütles: „Ma soovin, et iga viimse aja püha võiks öelda ja ka siiralt kogu südamest mõelda: „Lä´en sinna, kus soovid, .. räägin seda, mis käsib Sa, mis Sa ootad

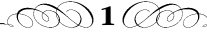

*Päästja õpetas rikkale noormehele, et me näitame Issandale
oma armastust teiste teenimise kaudu (vt Mt 19: 16–21).*

mu'lt, olen see.” (vt Kiriku lauluraamat, lk 47). Kui suudaksime kõike seda, siis oleks meile siin ilmas tagatud maksimaalne õnn ja pärast seda elu ülendus Jumala selestilises kuningriigis.”³

1988. aasta aprilli üldkonverentsil peetud jutluses – jutluses, millel see peatükk põhineb – keskendus president Benson esimesele ja suurimale käsule: armastada Jumalat. Vanem Francis M. Gibbons Seitsmekümnest täheldas selle jutluse kohta: „See jutlus kätkeb endas kõike seda, mille nimel president Ezra Taft Benson töötab, kõike seda, mille eest ta seisis, ja kõike seda, mida ta lootis nii endale, oma perele kui ka Kirikule.”⁴

Ezra Taft Bensoni õpetused

Esimene ja suurim käsk on armastada Issandat.

Elu suurim proovikivi on kuulekus Jumalale. „Paneme nad nõnda proovile,” ütles Issand, „et näha, kas nad teevad kõike, mida iganes Issand, nende Jumal, neil teha käsib.” (Abr 3:25).

Elu suurim ülesanne on õppida tundma Issanda tahet ning seejärel seda täita.

Elu suurim käsk on on armastada Issandat.

„Tulge Kristuse juurde,” õhutab Moroni oma kõne lõpus tunnistades, „ .. armasta[ge] Jumalat kõigest oma väest, meelest ja jõust” (Mn 10:32).

See on siis esimene ja suurim käsk: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma meelest ja kõigest oma väest.” (Mk 12:30; vt ka Mt 22:37; 5Ms 6:5; Lk 10:27; Mn 10:32; ÕL 59:5).

See on puhas Kristuse armastus ehk ligimesearmastus, mille Mormoni Raamat tunnistab suurimaks kõigest – see ei hävi ilmaski, see kestab igavesti, see peaks olema kõigil inimestel ja ilma selleta pole nad mitte midagi (vt Mn 7:44–47; 2Ne 26:30).

„Mispärast, mu armsad vennad,” anub Moroni, „paluge Isa kogu südame jõuga, et te võiksite täituda selle armastusega, mida ta on andnud kõigile, kes on tema Poja, Jeesuse Kristuse tõelised järgijad;

et te võiksite saada Jumala poegadeks; et kui ta ilmub, oleme me tema sarnased” (Mn 7:48).

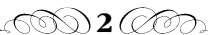
Nii jeredlaste kui ka nefilaste ülestähenduste lõpus sõnab Moroni, et kui inimestel pole puhast Kristuse armastust ehk ligimesearmastust, siis ei saa nad pärida kohta, mille Kristus on oma Isa eluase-metes valmistanud, ega saa nad ka pääseda Jumala kuningriiki (vt Et 12:34; Mn 10:21).

Vili, mida Lehhi oma nägemuses sõi ning mis täitis ta hinge ülimalt suure rõõmuga ja oli kõige ihaldusväärsem, oli Jumala armastus.⁵

Kui ma mõtlen ligimesearmastusele, siis .. meenub mulle mu isa ja see päev, mil ta kutsuti misjonile (vt lk 4–6). Maailma seisukohalt tõestas tema otsus kutse vastu võtta ilmselt, et ta ei armasta väga oma perekonda. Jätta kaheks aastaks maha seitse last ja lapseootel naine – kas see saab olla tõeline armastus? Kuid mu isal oli armastusest hoopis üllam nägemus. Ta teadis, et „neile, kes Jumalat armastavad, kõik ühtlasi heaks tuleb” (Rm 8:28). Ta teadis, et parim, mida ta oma pere heaks teha saab, on kuuletuda Jumalale.⁶

Jumala armastamine kogu südamest, hingest, meelest ja jõust on paljunõudev ja kõikehõlmav. See ei saa olla leige tunne. Armastada Issandat kogu oma olemusega – nii füüsiliselt, mentaalselt, emotsionaalselt kui ka vaimselt – nõuab täielikku pühendumist.

Selle armastuse suurus ja sügavus, mida me Jumala vastu tun-neme, peab kajastuma igas meie elu valdkonnas. Meie soovid, olgu need vaimsed või ajalikud, peaksid lähtuma armastusest Issanda vastu. Meie mõtted ja tunded peaksid keskendumale Issandale. Alma ütles: „Olgu kõik sinu mõtted suunatud Issandale; jah, anna Issan-dale oma südame kiindumus igaveseks!” (Al 37:36).⁷

Me näitame armastust Jumala vastu, kui seame Tema oma elus esikohale.

Miks pani Jumal esimese käsu esimeseks? Sest Ta teadis, et kui me Teda tõeliselt armastame, siis soovime pidada ka kõiki Tema teisi käske. Johannes ütles: „Sest see on Jumala armastus, et me peame tema käske” (1Jh 5:3; vt ka 2Jh 1:6).

*Egiptuse Joosep oli valmis pigem vangi minema,
kui Jumalale truudust murdma.*

Me peame seadma Jumala oma elus kõigest muust tähtsamaks. Tema peab olema esikohal, nii nagu on sätestatud Tema kümnes käsus: „Sul ei tohi olla muid jumalaid minu palge kõrval!” (2Ms 20:3).

Kui seame Jumala esikohale, siis kõik muu järjestub õigele kohale või langeb meie elust välja. Armastus Issanda vastu juhib siis meie tundeid, ajakasutust ja huve ning seab prioriteedid õigesse järjekorda.

Me peaksime tähtsustama Jumalat rohkem kui *kedagi teist* oma elus.

Kui Joosep oli Egiptuses, siis mis oli tema elus kõige tähtsam? Kas Jumal, töö või Pootifari naine? Kui naine üritas teda võrgutada, vastas Joosep: „Kuidas tohiksin siis teha seda suurt kurja ja pattu oma Jumala vastu?” (1Ms 39:9).

Joosep läks vangi, kuna ta seadis esikohale Jumala. Kui meie ees seisaks sarnane valik, siis millele oleks meie enim truud? Kas

peaksime Jumalat tähtsamaks turvalisusest, rahust, kirgedest, rikkustest ja inimeste austusest?

Kui Joosepit sunniti valima, tundis ta rohkem muret selle pärast, mida arvab Jumal, aga mitte tööandja naine. Kui meil tuleb valida, kas meile läheb rohkem korda Jumala arvamus või hoopis ülemuse, õpetaja, naabri või kohtingukaaslase oma?

Issand on öelnud: „Kes isa või ema enam armastab kui mind, see ei ole mind väärt; ja kes poega või tütart enam armastab kui mind, see ei ole mind väärt” (Mt 10:37). Üks kõige raskemaid proovilepanekuid on valik, kas olla meelepärane Jumalale või kellelegi, keda me armastame ja austame – eriti siis, kui see inimene on meie pereliige.

Nefi seisis selle valiku ees ja tegi õige otsuse, kui tema hea isa ajutiselt Issanda vastu nurises (vt 1Ne 16:18–25). Iiob jäi Issandale truuks ka siis, kui tema naine käskis tal Jumalat needa ja surra (vt Ii 2:9–10).

Pühakirjas seisab: „Sa pead oma isa ja ema austama” (2Ms 20:12; vt ka Mo 13:20). Mõnikord tuleb meil Taevast Isa surelikust isast rohkem austada.

Me peaksime andma Jumalale, meie vaimu Isale, oma elus ainuõiguse olla kõige tähtsam. Temal on ainsana vanemlik õigus hoolitseda meie igavese heaolu eest – see õigus ületab kõik muud sidemed, mis meid siin- või teispoosuses seovad.

Jumal, meie Isa; Jeesus, meie vanem Vend ja Lunastaja; ning Püha Vaim kui tunnistaja on täiuslikud. Nemad tunnevad meid kõige paremini, armastavad kõige rohkem ega jäta meie igavese heaolu nimel midagi tegemata. Kas me ei peaks selle eest armastama ja austama ennekõike neid?

Paljud ustavad liikmed on Kirikuga liitunud oma surelike sugulaste vastuseisust hoolimata. Tänu sellele, et nad asetasiid Jumala esikohale, on paljud neist saanud vahendiks, kelle kaudu ka nende lähedased on Jumala kuningriiki tulnud.

Jeesus on öelnud: „Ma teen ikka, mis on [Jumalale] meelt mööda” (Jh 8:29).

Millised on meie kodud? Kas me püüame seada Jumala esikohale ja olla Talle meelepärased?

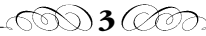
Isad, kas Issandale oleks meelepärane, kui teie kodus iga päev perega palvetatakse ja pühakirju uuritaks? Ja mis oleks, kui te igal nädalal pereõhtut peaks ja aeg-ajalt oma naise ja iga lapse jaoks eraldi aega leiaks? Ja kui teie laps satuks ajutiselt eksiteele, mis te arvate, kas Issandale oleks meelepärane ja Ta hindaks teie jõupingutusi, kui te jätkaksite eeskujuliku elu elamist, palvetaksite pidevalt selle lapse eest, aeg-ajalt ka paastuks tema nimel ja paneksite tema nime templi palvelaekasse.

Emad, kes kannate vastutust kasvatada Siioni noori õigemeelsuses, kas te seate Jumala esikohale, kui oma jumalikku ülesannet täidate? .. Meie emad seavad Jumala esmatähtsaks, kui täidavad koduseinte vahel oma üllaimat missiooni.

Lapsed, kas te palvete oma vanemate eest? Kas püüate neid aidata nende üllastes püüdlustes? Nad teevad vigu nagu ka teie, kuid neil on teie elus täita jumalik missioon. Kas te aitate neid selles? Kas te teete au nende nimele ning lohutate ja toetate neid vanaduspõlves?

Kui keegi soovib teiega abielluda mujal kui templis, siis kellele te püüate meelejärele olla, kas Jumalale või surelikule? Kui jääte kindlaks soovile abielluda templis, teeb see heameelt Issandale ja õnnistab ka teie kaaslasi. Mil viisil? Kuna see inimene peaks siis kas saama vääriliseks, et minna templisse – mis oleks ju õnnistus – või minema ära – mis oleks samuti õnnistus –, kuna kumbki teist ei taha ju olla võõras ikkes (vt 2Kr 6:14).

Te peaksite olema templiväärilised. Siis mõistate, et keegi pole nii hea, et temaga abielluda väljaspool templit. Kui ta aga on nii hea, siis püüab ta jõuda selleni, et ka tema võiks templis abielluda.⁸

Kui otsustame Jumala oma elus esikohale seada, saame küllaga õnnistusi.

Mehed ja naised, kes oma elu Jumala hoolde annavad, avastavad, et Ta võib nende elu muuta nii, nagu nad ise poleks suutnud. Ta muudab nende rõõmu sügavamaks, avardab arusaamu, teravdab mõistust, tugevdab lihaseid, turgutab vaimu, mitmekordistab õnnistusi, suurendab võimalusi, lohutab hinge, kingib sõpru ja külvab rahu. Kes oma elu kaotab Jumalat teenides, saab igavese elu.⁹

Jumal palus Aabrahamil ohverdada Iisak. Kui Aabraham oleks armastanud Iisakit rohkem kui Jumalat, siis kas ta oleks sellega nõustunud? Issand viitab Õpetuse ja Lepingute raamatus, et nii Aabraham kui ka Iisak on nüüd jumalad (vt ÕL 132:37). Nad olid valmis Jumala soovil ohverdama või ohvriks olema. Nende omavaheline armastus ja austus suurenesid, kuna nad olid nõus seadma Jumala esikohale.

Mormoni Raamat õpetab, et „on paratamatu, et kõigis asjades on vastandlikkus” (2Ne 2:11) ja nii see ongi. Vastandlikkus loob valikuid ja valikutele järgnevad tagajärjed – nii head kui halvad.

Mormoni Raamat selgitab, et inimesed „on vabad, et valida vabadust ja igavest elu kõikide inimeste suure Vahemehe kaudu või valida vangistus ja surm vastavalt kuradi vangistusele ja väele” (2Ne 2:27).

Jumal armastab meid; kurat vihkab meid. Jumal tahab, et saaksime rõõmu täiuse, nagu on Temal. Kurat tahab, et oleksime sama õnnetud nagu tema. Jumal annab meile käske, et meid õnnistada. Kurat soovib, et me neid käske rikuks ja oleks neetud.

Päev-päevalt, tund-tunnilt tuleb meil valida, mida soovime, mõtleme või teeme. Sellest sõltub, kas oleme õnnistatud või neetud, õnnelikud või õnnetud. Üks elu proovilepanekuid seisneb selles, et tavaliselt ei järgne õigemeelsusele kohe kõik õnnistused ega pahelisusele kogu needus. Tagajärjed küll tulevad, kuid tihtipeale eelneb neile ooteaeg nagu Iiobi ja Joosepi puhul.

Sel ajal arvavad pahelised, et pääsevad puhta nahaga. Mormoni Raamat aga õpetab, et pahelistel „on rõõmu nende tegudest teatud ajaks ja peagi tuleb lõpp ja nad raiutakse maha ja visatakse tulle, kust pole mingit tagasipöördumist” (3Ne 27:11).

Prooviperioodil peavad õigemeelsed jätkuvalt armastama Jumalat, usaldama Tema lubadusi, olema kannatlikud ning uskuma, nagu üks luuletaja on öelnud, et „see, kes teeb Jumala tööd, saab ka Jumala palka”. ..

Ma tunnistan teile, et Jumala palk on parem, kui selles või mõnes muus maailmas arvatagi osatakse. Ja see saab kogu külluses osaks ainult neile, kes Issandat armastavad ja Tema esikohale seavad.

Elu suurim proovikivi on kuulekus Jumalale.

Elu suurim ülesanne on õppida tundma Issanda tahet ning seejärel seda täita.

Elu suurim käsk on: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma meelest ja kõigest oma väest” (Mk 12:30).

Õnnistagu meid Issand, et seaksime esimese käsu esikohale ja lõikaksime selle tulemusena rahu selles elus ning igavest elu ja rõõmu täiust tulevases elus.¹⁰

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- 1. osas õpetab president Benson suurimast ja esimesest käsust (Mt 22:38). Mis te arvate, miks peaks see käsk meie jaoks olema esimene? Mis mõtted teil tekkisid seoses sellega, kuidas president Benson ligimesearmastust selle käsuga seostas?
- Mida tähendab seada Jumal esikohale? (Näidete leidmiseks vt 2. osa.) Millal olete tõdenud, et „kui seame Jumala esikohale, siis kõik muu järjestub õigele kohale või langeb meie elust välja”?
- Mõtisklege president Bensoni lubaduste üle neile, kes „oma elu Jumala hoolde annavad“ (3. osa). Milliseid näiteid võiksite tuua inimeste kohta, kes oma elu Jumala hoolde on andnud? Mil moel muutis Jumal nad paremaks, kui nad oleksid võinud saada omal jõul?

Samateemalised pühakirjakohad:

Jos 24:14–15; Mt 6:33; 7:21; Jh 14:15, 21–24; 17:3; 1Kr 2:9; 1Ne 3:7; Mn 10:32

Abiks õpetamisel:

„Vaadake ette, et te ei peaks end „päris õpetajaks”. See on tõsine viga. .. Olge tähelepanelik, et te ei jääks teele ette. Õpetaja peamine roll on rajada teed, et inimesed võiksid saada vaimse kogemuse Issandaga” (Gene R. Cook. Tsiteeritud teose „Teaching, No Greater Call” järgi, 1999, lk 41).

Viited

1. George T. Benson juuniori perekonna järeltulijad, 1968, avaldamata.
2. Merlo J. Pusey. Ezra Taft Benson: A Living Witness for Christ. – Improvement Era, apr 1956, lk 269.
3. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 344.
4. Francis M. Gibbons. Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God, 1996, lk 313.
5. Conference Report, apr 1988, lk 3; vt ka Ensign, mai 1988, lk 4.
6. Godly Characteristics of the Master. – Ensign, nov 1986, lk 47–48.
7. Conference Report, apr 1988, lk 3; vt ka Ensign, mai 1988, lk 4.
8. Conference Report, apr 1988, lk 3–5; vt ka Ensign, mai 1988, lk 4–6.
9. Jesus Christ—Gifts and Expectations. – Ensign, dets 1988, lk 4.
10. Conference Report, apr 1988, lk 5–6; vt ka Ensign, mai 1988, lk 6; värsirida Denis A. McCarthy luuletusest, tsiteeritud Ralph S. Cushmani teose „The Message of Stewardship” järgi, 1922, lk 191.

Palvetage alati

„Ma innustan teid alandlikult .. olema tihti meie Isaga taevas palve kaudu ühenduses.”

Ezra Taft Bensoni elust

„Nõuannet toetuda palvele olen ma kogu elu hinnanud rohkem kui ühtegi teist soovitus,” sõnas president Ezra Taft Benson. „See on muutunud lahutamatuks osaks minust ja on mulle kui ankur, pidev jõuallikas ja jumalikku päritolu teadmiste alustala.

Kui olin veel poiss, andis isa mulle ikka nõu: „Pea meeles, et mida sa ka ei tee või kus sa ka pole, ei ole sa kunagi üksi. Meie Taevane Isa on alati lähedal. Sa võid käe sirutada ja palve kaudu Temalt abi küsida.” Ma olen näinud, et see nõuanne peab paika. Tänu Jumalale on meie käeulatuses see nähtamatu vägi, ilma milleta ei saa inimesed anda endast parimat.”¹

President Benson järgis seda nõu oma elu igas aspektis. Kui ta sai Ameerika Ühendriikide põllumajandusministriks, valis ta ministeeriumi ametnikke „palvemeelselt ja hoolikalt, paludes Jumalal anda talle läbinägelikkuse vaimu”.² Ta küsis esimesel koosolekul, „kas kellelgi on midagi selle vastu, kui koosolekuid alustatakse palvega. Keegi polnud vastu. Ja nii sai alguse tava, mida ta jätkas kaheksa aastat. Ta palus igal meeskonnaliikmel kordamööda palvet öelda.”³ Kuigi tema töökaaslased võisid algul ebamugavust tunda, hakkasid nad seda tava hindama. Üks ametnikest tunnistas hiljem, et mõni mees ei olnud lapsest saati valju häälega palvetanud. „Me otsisime sõnu ja kogelesime,” sõnas ta. „Kuid meie ülemus [president Benson] ei teinud sellest kunagi välja. Peale paari korda harjutamist tundsid kõik end mugavalt. Kas sellest oli abi? Ma ütlesin, et kui alustada koosolekut palvega, siis ei ole inimesed uhkelt oma arvamuses kinni. Selles, mida *tuleks* mingis olukorras ära teha, saavutatakse nii kiiremini üksmeel.”⁴

„Kui soovime järjest pühamaks saada ja järjest enam Jumala heakskiitu pälvida, siis ei asenda miski palvetamist.”

President Bensoni palvemeelne loomus õnnistas vendi ka Esimeses Presidentkonnas ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis. President Gordon B. Hinckley, kes teenis Esimeses Presidentkonnas president Bensoni esimese nõuandjana, ütles:

„Ma olen koos temaga põlvitanud ja kuulnud teda palvetamas.

Tema palved olid alati huvitavad. Enamasti olid need tänapalved. Ta palus väga vähe, kuid tänu väljendas väga paljude asjade eest.

Ta tänas Issandat elu, perekonna, evangeeliumi, usu, päiksepaiste ja vihma, looduse ilu ja inimeste vabadusearmastuse eest. Ta tänas Issandat sõprade ja tuttavate eest. Ta oli tänulik Päästja ja Tema lepitava ohverduse eest. Ta tänas Issandat võimaluse eest teenida.”⁵

President Benson rajas oma naise Floraga kodu, kus kõik palvetasid – nii omaette kui ka koos. Nende poeg Mark on märkinud: „Kui isa palveks põlvitas, siis ta ei kiirustanud. Tema sõnade taga oli mõte. Oli ilmne, et ta räägib meie Isaga taevas.”⁶ President ja õde Benson õpetasid oma lapsi palvetama nii isikliku juhatuse ja jõu saamiseks kui ka üksteise eest. Üks peretuttav täheldas nende õpetuste mõju, kui ta Bensonitega ühest üldkonverentsi istungist osa võttis. Ta kirjutas:

„Ühel aprillipäeval .. avastasin ma ühe üldjuhtide jõuallika.

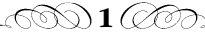
Ma istusin koos vanem Ezra Taft Bensoni kuue lapsega, kellest üks oli kolledžis mu toakaaslane. Mu tähelepanu jõudis haripunkti, kui president David O. McKay püsti tõusis ja teadustas, kes järgmisena kõnelema hakkab. Ma jälgisin aupaklikult, kuidas vanem Benson, kellega ma ei olnud veel isiklikult kohtunud, mikrofoni poole suundus. Ta oli suur mees, kõvasti üle 1,8 meetri pikk. Teda tunti .. rahvusvaheliselt kui Ameerika Ühendriikide põllumajandusministrit ja Issanda erilist tunnistajat, meest, kes näis häirimatu ja kindel ning kes oli kõnelenud eri kuulajaskondadele kogu maailmas. Äkitselt puudutas keegi mu kätt. Mu poole pöördus väike tüdruk ja sosistas õhinaga: „Palveta issi eest!”

Sattusin mõnevõrra kimbatusse. See sõnum pidi rida mööda teisteni jõudma ja mina peaksin selle edasi andma. Kas ma peaksin ütleva „palveta vanem Bensoni eest” või hoopis „sa peaksid oma isa eest palvetama”? Kuna pidin ruttu tegutsema, siis pöördusin järgmise lapse poole ja sosistasin lihtsalt: „Palveta issi eest.”

Ma jälgisin, kuidas see sõnum rida mööda liikus kuni öde Bensonini, kelle pea oli juba palveks langetatud. ..

Aastate möödudes ja palju üldkonverentse hiljem olen ma iga kord mõelnud, kui president Benson kõnelemiseks püsti tõuseb: „Tema lapsed, kes on kõikjal maailmas laiali, palvetavad praegu koos oma isa eest.”⁷

Ezra Taft Bensoni õpetused

Jeesus Kristus on õpetanud, et me peaksime alati palvetama.

Sureliku teenimistöö ajal õpetas Jeesus, mil moel me peaksime palvetama:

„Teie palvetage siis nõnda: meie Isa, kes oled taevas! Pühitsetud olgu sinu nimi;

sinu riik tulgu; sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nõnda ka maa peal;

meie igapäevane leib anna meile tänapäev;

ja anna meile andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele;

ja ära saada meid kiusatusse, vaid päästa meid kurjast; [sest sinu päralt on riik ja vägi ja au igavesti! Aamen.]” (Mt 6:9–13).

Ta õpetas samuti, et „alati tuleks palvetada ja mitte tüdida” (Lk 18:1).

„Valvake ja paluge,” ütles Ta, „et te kiusatusse ei satuks!” (Mt 26:41.)

Käesoleval ajajärgul manitses ta: „Mida ma ütlen ühele, ütlen ma kõikidele: Palveta alati, et sel pahelisel ei oleks sinus võimu ja ta ei eemaldaks sind sinu kohalt” (ÕL 93:49).

Päästja teatas Joseph Smithile: „Ja millegi muuga ei pahanda inime Jumalat ehk mitte kellegi teise peale ei sütti tema raev kui nende peale, kes ei tunnusta tema kätt kõiges ja kes ei kuuletu tema käskudele” (ÕL 59:21).

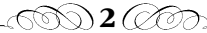
Ülestõusnud Issand, kes teenis läänepoolkeral nefilaste seas, õpetas: „Te peate alati valvel olema ja palvetama, et kurat ei viiks teid kiusatusse ega juhiks teid ära vangistusse. ..

Te peate olema alati valvel ja palvetama, et te ei langeks kiusatusse; sest Saatan soovib teid endale, et ta võiks teid sõeluda kui nisu.

Seepärast peate te alati palvetama Isa poole minu nimel;

ja mida te iganes palute Isalt minu nimel, mis on õige, uskudes, et te seda saate, vaata, see antakse teile” (3Ne 18:15, 18–20).⁸

Kui soovime saada järjest pühamaks ja pälvida järjest enam Jumala heakskiitu, siis ei asenda miski palvetamist. Seega ma panen teile südamele muuta palvetamine – igapäevane, salajas palvetamine – oma elus tähtsaimaks tegevuseks. Ärgu möödugu ühtegi päeva ilma selleta. Kõigevägevamaga suhtlemine on olnud maailma ajaloo vältel jõu-, inspiratsiooni- ja valgusallikaks meestele ja naistele, kes on inimeste ja rahvuste saatust paremaks kujundanud.⁹

Peresid, kes palvetavad koos, õnnistatakse suurema armastuse ja taevase rahuga.

Issand on öelnud, et vastutus lapsi palvetama õpetada lasub lapsevanematel (vt ÕL 68:28). See ei käi ainult omaette öeldud palvete kohta. Ma olen kindel, et see tähendab eeskujuga õpetamist perepalvete abil. Me vajame seda pühitsevat mõju, mis tuleb koduse pühendumise – perena palvetamise kaudu.¹⁰

Me peame koos perega palveks põlvitama õhtul ja hommikul. Ei piisa kombest toidupalvele paar sõna lisaks öelda. Me peame palves ja tänus põlvili laskuma.¹¹

Palve on meie pere tegemistes alati olnud pidev jõu- ja juhatuse allikas ja on ka praegu. Ma mäletan, kuidas ma meie laste voodi ette põlvitasin, kui nad väiksed olid, et aidata neil palvetada. Hiljem nägin, kuidas vanemad vennad ja õed omakorda nooremaid aitasid. Me palvetasime koos perega nii õhtul kui ka hommikul ja ka lastele anti võimalus ise palvet öelda. Erilise hoolega palvetasime me konkreetsete probleemide eest. Näiteks mainiti perepalves ülesandeid, mis lastel [Kirikus] olid. .. Me palusime erilist abi, kui mõnel

„Me vajame seda pühitsevat mõju, mis tuleb .. perena palvetamise .. kaudu.”

lapsel seisis keskkoolis ees raske kontrolltöö. Eriliselt mainiti ka neid pereliikmeid, kes viibisid eemal. .. Selline komme koos perega konkreetsete murede üle palvetada andis neile pereliikmetele, kes seisis silmitsi raskete probleemide ja ülesannetega, enesekindlust ja jõudu.¹²

Kui pere üheskoos taevase trooni poole pöördub, lahtuvad kõik päeva jooksul tekkinud erimeelsused ja pinged. Ühtsus suureneb. Armastus ja kiindumus pääsevad taas mõjule ning maad võtab taevane rahu.

Sellistes kodudes palvetavad pereliikmed salajas õhtul ja hommikul. Isiklikke ja pereprobleeme asutakse lahendama kindlustundega, kuna eelnevalt ollakse taevaõnnistusi palunud. Kui noored sellistest pühalikest peretavadest osa võtavad, vabaneb nende süda halbadest kavatsustest, kui nad õhtul välja lõbutsema lähevad. Need [noored] ohjeldavad ahvatlevate kiusatuste tekkides ka oma kaaslasi.

Vanemad, kes pühendunult iga päev oma lastele sellist head mõju avaldavad, annavad panuse .. kodu kaitsmisesse.¹³

3

Me võime muuta suhtlemist Taevase Isaga paremaks.

Siin on viis moodust, kuidas muuta suhtlemist Taevase Isaga paremaks:

1. *Me peaksime palvetama sageli.* Me peaksime olema üksi Taevase Isaga vähemalt kaks või kolm korda päevas – „nii hommikul, keskpäeval kui õhtul,“ nagu pühakirjades viidatakse. (Al 34:21.) Lisaks sellele öeldakse meile, et peame palvetama alati. (Vt 2Ne 32:9; ÕL 88:126.) See tähendab, et meie süda peaks olema täidetud ja pidevas palves Taevase Isa poole pöörduma. (Vt Al 34:27.)

2. *Me peaksime leidma sobiva koha, kus saaksime mõtiskleda ja palvetada.* Meid manitsetakse, et see peaks olema „[meie] kambrites ja [meie] salapaikades ja [meie] kõnnumaal.“ (Al 34:26.) See tähendab kohta, kus saame olla segamatult ja omaette (vt 3Ne 13:5–6).

3. *Me peaksime end palvetamiseks ette valmistama.* Kui me ei tunne soovi palvetada, siis peaksime palvetama, kuni tunneme soovi palvetada. Peaksime olema alandlikud (vt ÕL 112:10). Peaksime palvetama, et paluda andeks ja saada halastust (vt Al 34:17–18). Me peaksime andestama kõigile neile, kelle suhtes meil on halbu tundeid (vt Mk 11:15). Ometi hoiatatakse meid pühakirjades, et meie palved on asjatud, kui „pööra[me] selja abivajajatele ja alastiolijatele ja ei külasta haigeid ja vaevatuid ning ei jaga oma varandust“ (Al 34:28).

4. *Meie palved peaksid olema tähendusrikkad ja asjakohased.* Me peaksime vältima samade fraaside korrutamist igas palves. Igaüks meist tunneks end puudutatuna, kui meie sõber ütleks meile iga päev täpselt samu asju, suhtuks vestlusesse kui kohustusse ega suudaks ära oodata, millal see läbi saab ning on võimalik teler sisse lülitada ja meid ära unustada. ..

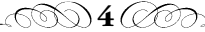
Mille üle me peaksime palvetama? Meil tuleb palvetada oma tööst ja paluda, et meid kaitstaks vaenlaste ja kuradi eest. Samuti peaksime palvetama enda ja end ümbritsevate inimeste heaolu eest. Meil on tarvis Issandaga nõu pidada kõigi oma otsuste ja tegemiste

puhul (vt Al 37:36–37). Me peaksime olema piisavalt tänulikud, et tänada kõige eest, mis meil on (vt ÕL 59:21). Meil tuleb tunnustada kõiges Tema kätt. Tänamatus on üks meie suurimaid patte.

Issand on kuulutanud kaasaja ilmutuses: „Ja see, kes võtab kõik asjad vastu tänuga, tehakse hiilgavaks ja selle maa asjad lisatakse temale, isegi sajakordselt, jah, rohkemgi veel.” (ÕL 78:19.)

Me peaksime küsima seda, mida vajame, ja olema ettevaatlikud, et me ei paluks midagi, mis võib meile kahjulik olla (vt Jk 4:3). Meil tuleks paluda jõudu seljatada probleeme (vt Al 31:31–33). Peaksime palvetama Kiriku presidendit, üldjuhtide, oma vaiajuhataja, piiskopi, kvoorumi juhi, koduõpetajate, pereliikmete ja riigijuhtide heaolu eest ning paluma, et neid inspireeritaks. Palvetada võib ka paljude muude asjade eest, kuid tänu Püha Vaimu abile teame, mida paluda (vt Rm 8:26–27).

5. Kui oleme midagi palunud, lasub meil vastutus selle saamisele kaasa aidata. Me peaksime kuulama. Võib-olla soovib Issand meile nõu anda, kui oleme põlvili.¹⁴

Jumal tunneb meid ja on valmis meie palvetele vastama, kui seame Tema esikohale ja teeme seda, mis on õige.

Palves peitub vägi. Palve kaudu on kõik võimalik. Sel ajajärgul avati taevad tänu palvele. Neljateistaastase poisi palvega pühas met-sasalus algas uus evangeeliumi ajajärk ning selle palve kaudu saadi nägemus Isast ja Pojast, kui nad hiilgavate taevaste isikutena poiss Josephi ette ilmusid (vt JSA 1:11–17).¹⁵

See on minu tunnistus, vennad, õed ja sõbrad, et Jumal tõesti kuuleb meie palveid ja vastab neile. Ma pole selles kunagi kahelnud. Juba lapsepõlvest saati, kui ma ema põlvel esimest korda palvetama õppisin; teismelisena; misjonärina võõrastel maadel; isana; Kiriku juhina; riigiametnikuna, tean ma kõhklematult, et mehed ja naised võivad pöörduda alandlikult ja palvetades selle Nähtamatu Väe poole, et saada oma palvetele vastuseid. Inimesed pole üksi või vähemalt ei pea nad üksi olema. Palve avab ukсед; palve eemaldab tõkked; palve vähendab pinget; palve toob stressirohkel ja raskel ajal sisemist rahu ning lohutust.¹⁶

Isegi katsumusterohkel ja äreval ajal on võimalik Issandale läheneda, tunda tema mõju ja toetavat väge ning teada, et keegi pole kunagi üksi, kui ta vaid alandab end Kõigevägevama ees. Ma olen tänulik selle tunnistuse ja kindlustunde eest.¹⁷

Ma tean isiklikust kogemusest, kui tõhus ja vägev palve on. ..

1946. aastal määras president George Albert Smith mind minema sõjast räsitud Euroopasse, et meie misjonid Norrast Lõuna-Aafrikani taas üles ehitada ning panna alus sotsiaalabiprogrammile.

Me seadsime peakorteri sisse Londonis. Seejärel tegime me eeltööd Euroopas asuvate sõjaväeüksustega. Üks esimesi mehi, keda ma näha soovisin, oli Ameerika vägede komandör Euroopas. Tema asus Frankfurdis Saksamaal.

Frankfurti jõudes otsisime kaaslasega võimalust kindraliga vestelda. Kohtumisi kokku leppiv ohvitser sõnas: „Härrased, järgmise kolme päeva jooksul pole teil mingit võimalust kindrali jutule pääseda. Ta on väga hõivatud ja tema kõik kohtumisajad on täis.”

Ma vastasin: „Meile on väga oluline temaga kohtuda. Nii kaua ei saa me oodata, kuna peame juba homme Berliinis olema.”

Ta sõnas: „Mul on kahju.”

Me väljusime hoonest, istusime autosse, võtsime kaabud peast ja palvetasime. Seejärel läksime tagasi ja leidsime eest ühe teise ohvitseri, kes kohtumisi kokku leppis. Me pääsesime kindrali jutule vähem kui viieteistkümne minutiga. Olime palvetanud, et saaksime teda näha ja tema südant puudutada, teades, et kõik abipakid peab allikast sõltumata laiali jaotama sõjaväe kaudu. Meie eesmärk oli, nagu me kindralile selgitasime, jagada omaenda vahendeid omaenda inimestele ja omaenda kanalite kaudu ning annetada ka üldisesse lastetoidufondi.

Me rääkisime talle sotsiaalabi programmist ja selgitasime, kuidas see töötab. Lõpuks lausus ta: „Nojah, härrased, te laske aga käia ja koguge oma varustus kokku; selleks ajaks, kui te selle kokku saate, on eeskirja vast juba muudetud.” Me vastasime: „Kindral, meie varustus on juba kogutud; see on alati kogutud. Kahekümne nelja tunni jooksul sellest hetkest, mil me Kiriku Esimesele Presidentkonnale Salt Lake Citys märku anname, hakkavad autod koormatäite

tarbekaupadega Saksamaa suunas sõitma. Meil on palju laohooneid esmatarbekaupu täis.”

Seejärel lausus ta: „Ma pole nii ettenägelikke inimesi enne kohanud.” Kindrali süda heldis, nagu me ennist olime palvetanud. Tema kabinetist lahkudes oli meil kaasas kirjalik luba jaotada oma inimestele kaupa enda kanalite kaudu.

Hingekosutav on teada, et Jumal tunneb meid ja on valmis meile vastama, kui Teda usaldame ja teeme seda, mis on õige. Hirmul pole kohta nende meeste ja naiste seas, kes panevad usalduse Kõigevägevamale ja otsivad kõhklematult ja alandlikult palve kaudu jumalikku juhatust. Tagakiusamistest ja tagasilöökidest hoolimata võime saada palve kaudu tröösti, sest Jumal kõneleb hingele rahu. See rahu on elu üks suurimaid õnnistusi.

Aaroni preesterlust hoidva poisina õppisin ära ühe luuletuse palve kohta. See on mul siiani meeles:

*„Kuigi ma veel vähe tean,
üht tähtsat tõde meeles pean:
et Jumal vastab palvele,
saab iga palve vastuse.
See tuleb varem, hiljem ja
pean kannatlikult ootama.
Ei tea, kas see, mis soovisin,
just täpselt nõnda lähebki.
Kuid Tema tahte hooleks ma
ka oma palve usaldan.
Ta kindlasti mind abistab
ja targal viisil õnnistab.”*

.. Ma tunnistan teile, mu armsad vennad ja õed, et Jumal elab. Ta pole surnud. .. Ma tunnistan, et taevas on Jumal, kes kuuleb meie palveid ja vastab neile. Ma tean, et see on õige. Ma õhutan teid kõiki alandlikult .. hoidma palve kaudu meie Isaga taevas lähedast sidet. Ühelgi teisel ajal evangeeliumi ajajärgu jooksul pole olnud suuremat vajadust palvetada kui praegu. Ma palvetan siiralt, et me toetuksime järjepidevalt Taevasele Isale ja püüaksime Temaga suhtlemist teadlikult paremaks muuta.¹⁸

Vanem Ezra Taft Benson ja tema kaaslased palvetasid, et saada juhatust, kui nad pärast Teist maailmasõda Euroopa abistamist korraldasid.

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson lausus: „Ärgu möödugu ühtegi päeva ilma [isikliku palveta]” (1. osa). Kuidas on teid tänu isiklikele palvetele õnnistatud?
- 2. osas mainib president Benson mitmeid õnnistusi, mis saavad osaks peredele, kes järjepidevalt koos palvetavad. Millal olete ise kogunud perepalve tulemusel saanud õnnistusi? Mida saate teha, et muuta perepalve tähtsaks?
- Mõtisklege president Bensoni 3. osas toodud viie soovitus üle. Kuidas võivad need soovitused aidata meil „muuta suhtlemist Taevase Isaga paremaks”? Mõelge, mida te võiksite nende soovitude rakendamiseks teha?
- Kuidas võivad president Bensoni sõnad 4. osas aidata kedagi, kellel on kahtlusi palve mõju suhtes? Mida saate lisaks president Bensoni sõnadele ise palve kohta tunnistada?

Samateemalised pühakirjakohad:

Jk 1:5–6; En 1:1–8; 3Ne 14:7–8; ÕL 10:5; 19:38; 88:63

Abiks uurimisel

Põhimõte on tõde, mis kujundab otsuseid ja tegusid. „Küsi endalt lugedes: „Millist evangeeliumi põhimõtet selles salmis õpetatakse? Kuidas ma saan seda oma elus rakendada?“” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 17).

Viited

1. Prayer. – Ensign, mai 1977, lk 32.
2. Cross Fire: The Eight Years with Eisenhower, 1962, lk 31.
3. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 268.
4. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, lk 268.
5. Gordon B. Hinckley. Farewell to a Prophet. – Ensign, juuli 1994, lk 40.
6. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, lk 140.
7. Elaine S. McKay. Pray for Dad. – New Era, juuni 1975, lk 33.
8. Pray Always. – Ensign, veebr 1990, lk 2.
9. Conference Report, apr 1966, lk 131.
10. Conference Report, okt 1947, lk 24.
11. Conference Report, okt 1950, lk 147.
12. Family Joys. – New Era, jaan 1973, lk 4.
13. Conference Report, apr 1949, lk 197–198.
14. Pray Always. – Ensign, veebr 1990, lk 2, 4.
15. Conference Report, okt 1956, lk 108.
16. Conference Report, okt 1956, lk 104.
17. Conference Report, apr 1953, lk 39.
18. Prayer. lk 33–34; Prayer. Eliza M. Hickoki luuletus, tsiteeritud James Gilchrist Lawsoni koostatud teose „Best Loved Religious Poems” järgi, 1933, lk 160.

Valikuvabadus – igavene põhimõte

„Meile kõigile on antud vabadus teha olulisi valikuid, millest sõltub meie päästmine. Need otsused mõjutavad meie õnne igavikus.”

Ezra Taft Bensoni elust

Ei lades ja kasvades talus õppis Ezra Taft Benson heade valikute tagajärgedest. Ta meenutab: „Ma kasvasin üles usus, et eduka talupidamise aluseks on soov ja võime töötada. Selle võtmeks on kõva ja läbimõeldud töö. Kasuta seda võtit ja suure tõenäosusega saadab sind edu.”¹ Noores eas mõistis Ezra, et kui aia eest hästi hoolt kanda, on temal ja ta perel rohkem süüa. Ta sai teada, et kui nad tahavad, et perel läheks piimaäri hästi, peab ta otsustama iga päev vara ärgata, et lehma lüpsata.² Ta nägi, et kui ta otsustas kõvasti töötada, palkasid kohalikud talunikud ta peete harvendama ja heina tegema.³ Ta tõdes, et proovilepanekud tabavad ka ustavaid, ent nägi ka, et see oli üksikisikute ja perekondade enda valik, kuidas võtta proovilepanekud vastu nii, et olla seejuures õnnelik ja edukas.⁴

Noor Ezra Taft Benson sai mõnede heade valikute tagajärgi mõõta piimaämbrite, heinakoormate ja tubli päevatöö eest saadud helde tasuga. Teist sorti valikute tagajärgi oli raskem mõõta, kuid need kehtsid jällegi kauem. Näiteks võis ta oma vanemaid jälgides näha, et kui pereliikmed on ustavad üksteisele ja Issandale, siis toob see kaasa rõõmu, rahu ja jõudu.⁵ Ta mõistis, et lõikuse põhimõte – „mis inimene külvab, seda ta ka lõikab!” (Gl 6:7) – kehtib nii füüsilise töö kui ka vaimsete püüdluste kohta.

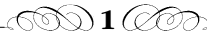
Selle kogemuste pagasi najal tuletas president Ezra Taft Benson viimse aja pühadele ja teistele inimestele sageli meelde valikuvabaduse tähtsust – kui oluline on vabadus „valida tee, mida mööda

Jeesus Kristus järgis surelikkusele eelnevas elus Taevase Isa päästmisplaani, mis jättis alles meie valikuvabaduse.

käia”.⁶ Valikuvabadusest õpetades ei tuletanud ta pelgalt meelde „valida õige ja vale vahel”.⁷ Ta rääkis valikuvabadusest kui võimest „teha olulisi valikuid, millest sõltub meie päästmine” ja rõhutas, et need „mõjutavad meie õnne igavikus”.⁸ Ta julgustas viimse aja pühased ja teisi kasutama oma valikuvabadust ja „tegutsema ise”, mitte jääma ootama, kui keegi meid käsib.⁹ Ta sõnas, et valikuvabaduse põhimõtte läbib „punase niidina kogu Issanda evangeeliumi plaani, mis on mõeldud õnnistama tema lapsi.”¹⁰

Ezra Taft Bensoni õpetused

Valikuvabadus on Jumalalt saadud igavene põhimõte.

Ma tunnistan, et me oleme armastava Jumala, meie Taevase Isa vaimulapsed (vt Ap 17:29; 1Ne17:36). Tal on suurepärane päästmisplaan, mille kaudu võivad Ta lapsed saada täiustatud nagu Tema ja saada osa rõõmu täiusest, mida Tema kogeb. (Vt 1Ne 10:18; 2Ne 2:25; Al 24:14; 34:9; 3Ne 12:48; 28:10.)

Ma tunnistan, et surelikkusele eelnevas elus määrati meie Vanem Vaimuvend Jeesus Kristus olema Isa päästmisplaaniga kohaselt meie Päästja (vt Mo 4:6–7; Al 34:9). Ta on meie päästeankur ja ainus Isik, kelle kaudu saame naasta oma Isa juurde taevases, et saavutada rõõmu täius (vt Hb 2:10; Mo 3:17; Al 38:9).

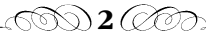
Ma tunnistan, et Lutsifer oli samuti taevases nõukogus. Ta püüdis inimeste valikuvabadust hävitada ning tõstis mässu (vt Mo 4:3). Taevases tõusis sõda ja kolmandik sealsetest asukatest visati maa peale ning jäeti kehast ilma (vt Ilm 12:7–9; ÖL 29:36–37). Lutsifer on kõige õigsuse vaenlane ja püüab inimkonda õnnetuks muuta (vt 2Ne 2:18, 27; Mo 4:14).¹¹

Selle surelikkusele eelneva nõukogu peamine teema oli: kas Jumala lapsed saavad piiramatu vabaduse valida, millist teed käia – kas head või halba – või peaks neid sundima olema kuulekad. Kristus ja kõik, kes Teda järgisid, seisid esimese variandi – valikuvabaduse – eest. Saatan seisis viimase – sunduse – eest.¹²

Pühakirjadest selgub, et taevases peeti vabaduse põhimõtte ja valikuvõimaluse pärast maha suur sõda (vt Ms 4:1–4; ÖL 29:36–38; 76:25–27; Ilm 12:7–9).¹³

See taevas alguse saanud sõda pole veel läbi, vaid kestab edasi surelikkuse sõjatandril.¹⁴

Valikuvabadus on Jumalalt saadud igavene põhimõte. Evan­geeliumi plaan on suur vabaduse plaan. Selles puudub igasugune sundus, survestamine või hirmutamise. Iga inimene on vaba, et evangeelium kas vastu võtta või hüljata. Ta võib selle vastu võtta ja keelduda selle järgi elamast või siis vastu võtta ja elada täieli­kult selle järgi. Kuid Jumal ei sunni meid kunagi evangeeliumi järgi elama. Ta kasutab oma teenijaid, et meid veenda. Ta kutsub meid ja Ta juhib meid ja Ta veenab meid ja julgustab meid ja Ta õnnistab meid, kui me kuuletume, kuid Ta kunagi ei sunni. (vt *Hymns*, 1985, nr 240).¹⁵

See elu on prooviaeg, mil oleme vabad valima hea ja halva vahel.

Aabrahamile näidati meie Taevase Isa vaimulapsi enne nende maa peale tulekut. Ka näidati temale maailma loomist ning Issand ütles talle: „[Me] paneme nad nõnda proovile, et näha, kas nad tee­vad kõike, mida iganes Issand, nende Jumal, neil teha käsib” (Aabr 3:25). Selles jumalikus avalduses peitub ka õigus valida.¹⁶

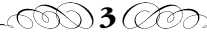
See elu on proovilepanek. Proovilepanek, mille jooksul teie ja mina tõestame oma tahtekindlust, proovilepanek, millel on meie kõigi jaoks igavikulised tagajärjed. Ja praegu on meie aeg ja ajajärk – nii nagu igal põlvkonnal on oma – õppida oma kohust ja seda täita.¹⁷

Issandale valmistab pahelisuus kindlasti meelehäärmi. Ta soovib, et pahelisust ei oleks – see on samuti kindel. Et Ta aitab neid, kes pahelisuse vastu astuvad, on kindel. Ent tõsiasi, et Ta laseb üldse pahelisusel siin surelikkuses oma laste seas maad võtta, tõendab, et Ta on andnud neile vabaduse valida, luues samal ajal valikute kaudu pinnase nende viimsele kohtumõistmisele.¹⁸

Pole kurjust, mida [Jeesus Kristus] oheldada ei saaks. Kõik asjad on Tema kätes. See maa on Tema õiguslik valitsusala. Kuid Ta lubab kurjusel tegutseda, et me võiksime valida hea ja kurja vahel.¹⁹

Elu on inimeste igavese eksistentsi prooviaeg, mille jooksul saame .. õiguse valida õige ja vale vahel. .. Nende valikutega

kaasnevad olulised tagajärjed ja seda mitte ainult selles elus, vaid, mis veelgi tähtsam, tulevases elus. Saatanat takistavad piirid, mida ta ületada ei saa. Kuid nende piiride raames on tal praegu lubatud pakkuda ülekohtust alternatiivi Jumala õigemeelsetele põhimõtetele, võimaldades sedasi inimestel valida hea ja kurja vahel ning seeläbi määrata, milline on nende positsioon järgmises elus.²⁰

Me kasutame valikuvabadust, et teha otsuseid, mis määravad meie õnne praegu ja kogu igavikus.

Jumal armastab teid nagu Ta armastab igat oma last ning Tema soov, eesmärk ja hiilgus on aidata teil naasta Tema juurde puhta ja määrdumatuna, olles tõestanud enda väärilisust saama osa igavikulisest rõõmusest Tema juures.

Teie Isa taevas tunneb teid. Ta on andnud teile käsud, et teid juhatada ja distsiplineerida. Ta on andnud teile ka valikuvabaduse, õiguse valida, „et näha, kas [te] tee[te] kõike, mida iganes [Ta] käsib” (Aabr 3:25). Tema kuningriik siin maa peal on hästi organiseeritud ja teie juhid on pühendunud teid aitama. Teadke, et me armastame teid ja hoolime teist ning palvetame teie eest.

Ka Saatan tunneb teid. Ta on võtnud nõuks teid hävitada. Ta ei manitse teid käskudega, vaid pakub selle asemel vabadust „teha, mida te ise soovite”. .. Saatana loosung on „mängi nüüd ja maksa hiljem”. Ta püüab teha kõik sama õnnetuks nagu ta ise (vt 2Ne 2:27). Issanda plaan näeb ette evangeeliumi järgi elamisest tulenevat õnne praegu ja rõõmu igaveses maailmas.²¹

Me oleme vabad valima, kuid me ei saa vabalt määrata oma valikute tagajärgi.²²

See poleks ju usu tõeline proovilepanek, kui igale heateole järgneks kohe tasu või igale patule kohene karistus. Ent pole kahtlustki, et lõpuks tasutakse mõlema eest.²³

Patust võib ju ajutist naudingut tunda, kuid tulemuseks on ebaõnn. „Pahelisus ei ole kunagi olnud õnn” (Al 41:10). Patt loob ebakõla meie ja Jumala vahele ning mõjub vaimule rusuvalt. Seetõttu tuleks endasse süüvida, et näha, kas elu on Jumala seadustega kooskõlas. Iga seadusega, millest kinni peetakse, kaasneb mingi

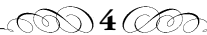
õnnistus. Iga murtud seadus toob endaga kaasa häda. Need, kes on koormatud ja meeleheitel, peaksid tulema Issanda juurde, sest tema ike on hea ja tema koorem on kerge (vt Mt 11:28–30).²⁴

Meie kõigi elu suurim töö on langetada otsuseid. Jumala üks suurimaid ande inimesele on .. valikuõigus, ent ta on pannud inimesed ka nende valikute eest vastutama. .. Me ise juhime oma elu kas edu või läbikukkumise suunas. Me mitte ainult ei vali oma ülimaid eesmärke, vaid võime paljudel juhtudel ise määrata ja otsustada, mil moel me neid eesmärke saavutame. Samuti määrame oma töökuse või selle puudumisega ära kiiruse, millega me neid saavutame. See kõik nõuab isiklikke jõupingutusi ja töövõimet ega tule ilma vastu-seisu või kokkupõrgeteta.²⁵

Inimkonna ja kogu tsivilisatsiooni saatus oleneb sellest, kas inimene kasutab oma .. valikuvabadust, et end valitseda, või eirab omal vastutusel igavesi seadusi, millega kaasnevad vastavad tagajärjed. Tänapäeva tõelised probleemid pole seega majanduslikku ega poliitilist laadi. Need on vaimsed, mis tähendab, et inimene peab õppima käituma vastavalt Jumala antud seadustele.²⁶

Meile kõigile on antud vabadus teha olulisi valikuid, millest sõltub meie päästmine. Need otsused mõjutavad meie õnne igavikus.²⁷

Oleme sellised, nagu oleme tänu oma valikutele. Meie igavene saatus sõltub sellest, milliseid valikuid teeme edaspidi.²⁸

Kõige olulisemate valikute tegemisel tuleb olla palvemeele.

Heade kristlike valikute tegemiseks tuleb meil elada nii, et pääseksime ligi sellele nähtamatule väele, ilma milleta ei saa keegi otsuste tegemisel endast parimat anda.

Üks selle ajastu parim valik tehti siis, kui Joseph Smith otsustas järgida Jaakobuse manitsust: „Aga kui kellelgi teist on puudu tarkusest, see palugu Jumalalt, kes kõigile annab suisa ega tee etteheiteid, ja siis antakse temale. Ent ta palugu usus, ilma kahtlemata; sest kes kahtleb, sarnaneks merelainele, mida tuul tõstab ning sinna ja tänna peksab.” (Jk 1:5–6).

Sellest otsusest sõltub aegade täiuse ajajärgul miljonite meeste ja naiste pääste! Me peame meeles pidama, et igauhe panus loeb ja need otsused, mida teeme meie, mõjutavad suuresti ka teiste elu.²⁹

Issand on öelnud: „Koputage, siis avatakse teile!“ (3Ne 14:7; Mt 7:7). Ehk teisisõnu peame me tegema enda osa.³⁰

Arukad otsused sünnivad üldjuhul töö, vaeva ja palvemeelsete jõupingutuste tulemusena. See põhimõte avaldub Issanda vastusest Oliver Cowdery asjatutele püüdlustele: „Aga vaata, ma ütlen sulle, et sa pead selle läbi mõtlema oma meeles; seejärel pead sa küsima minu käest, et kas see on õige, ja kui see on õige, panen ma su südame sinu sees põlema; seepärast, sa tunned, et see on õige“ (ÕL 9:8).

Alustuseks tõdegem, et kui siiralt otsida meie Isa taevas, uskuda, et ta vastab meie palvetele, siis on see lohutav algus, millest lähtuda. .. Issand ei ammuta vett tühjust kaevust, seega tuleb meil teha oma osa. Mõnikord nõuab õige otsuse tegemine rohkelt energiat, uurimist ja pikameelsust.³¹

Väga tähtsate otsuste puhul võib saada vaimset vaistu palvega ühendatud paastumisest.³²

Me oleme vabad valima ning Issand ootab, et teeksime häid asju oma vabast tahtest.

1831. aastal ütles Issand oma Kirikule:

„Sest vaata, ei ole õige, kui ma käsin kõigis asjus; sest see, keda kõiges sunnitakse, see on laisk ja pole tark teenija, mispärast, ta ei saa tasu.

Tõesti, ma ütlen: Inimesed peaksid olema õhinaga kinni heades aadetes ja tegema palju asju omaenda vabast tahtest ning saatma korda rohkesti õigsust;

sest neis on vägi, milles nad on vabad tegutsema. Ja kuivõrd inimesed teevad head, ei kaota nad mingil juhul oma tasu.

Kuid see, kes ei tee midagi enne, kui teda kästakse, ja võtab käsugi vastu kahtleva südamega ning täidab seda laisalt, see on neetud“ (ÕL 58:26–29).

Issand tahab, et kasutaksime seda vabadust ja oleksime „õhinaga kinni heades aadetes” (ÕL 58:27).

Issanda eesmärgid on jätkuvalt samad: tema laste päästmine ja ülendus.

Issand annab meile tavaliselt üldised eesmärgid, mida tuleb saavutada, ja mõned juhised, mida järgida, kuid ta eeldab, et üksik- asjade ja meetodite kallal töötame ise. Meetodid ja tegevuskava arendame harilikult välja uurimise ja palvetamise kaudu, elades nii, et saaksime järgida Vaimu juhatust. Vaimselt vähemarenenud rahvast, näiteks neid, kes elasid Moosese päevil, pidi kõiges käskima. Tänapäeval püüavad vaimselt ärksad inimesed teha kindlaks eesmärgid, uurida Issanda ja tema prohvetite antud juhiseid ja seejärel palvemeelselt tegutseda, ilma et neid oleks vaja kõiges käskida. Selline suhtumine valmistab inimesi ette jumalikuks saama. . .

Mõnikord ootab Issand lootusrikkalt, et ta lapsed tegutseksid ise, ja kui nad seda ei tee, jäävad nad ilma suuremast tasust ning Issand kas jätab selle asja sinnapaika ja laseb neil tagajärgede käes kannatada või annab täpsemaid juhiseid. Ma kardan, et mida täpsemaid juhiseid ta peab andma, seda väiksem on meie tasu.³³

Me peaksime olema „õhinaga kinni” heades aadetes ja jätma maailma endast maha paremana, kui selle eest leidsime.³⁴

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Millised on teie tähelepanekud selle kohta, et „taevas alguse saanud sõda pole veel läbi”? (Vt 1. osa.) Mida me saame teha, et seista jätkuvalt valikuvabaduse põhimõtte eest?
- Sageli imestatakse, miks lubab Jumal maailma kurjust. Kuidas aitavad sellele küsimusele vastata president Bensoni õpetused 2. osas?
- Mida me saame teha, et aidata lastel ja noortel mõista 3. osas välja toodud tõdesid? Mida me saame teha, et aidata lastel ja noortel mõista, milline on nende otsuste mõju?
- Mõtisklege president Bensoni nõuande üle, kuidas teha häid kristlikke valikuid (4. osa). Millised on teie kogemused seoses palvetamise ja usina tegutsemisega otsuste langetamisel?
- Mida tähendab olla „õhinaga kinni heades aadetes”? Kuidas teie elu muutub, kui teete häid asju „omaenda vabast tahtest” ega oota, et keegi teid käsiks? (Vt 5. osa.)

Samateemalised pühakirjakohad:

5Ms 11:26–28; Jos 24:15; 2Ne 2:14–16; Al 42:2–4; Hl 14:30–31; ÕL 29:39–45; 101:78

Abiks õpetamisel:

Arutelud väikestes vestlusrühmades „annavad paljudele võimuse õppetunnis kaasa lüüa. Inimesed, kes tavaliselt osalema ei kipu, võivad väiksemas rühmas jagada mõtteid, mida nad terve rühma ees öelda ei tihkaks” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 161).

Viited

1. Tsiteeritud Gene Allred Sessionsi teose „Latter-day Patriots” järgi, 1975, lk 77–78.
2. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 18–19, 34.
3. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 40–41.
4. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 19–20.
5. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 17, 22, 25–26, 29–31, 34–37.
6. The Constitution—A Glorious Standard. – Ensign, sept 1987, lk 6.

3. PEATÜKK

7. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1975, lk 402.
8. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 24.
9. Vt Conference Report, apr 1965, lk 122.
10. Conference Report, okt 1966, lk 121.
11. I Testify. – Ensign, nov 1988, lk 86.
12. The Constitution—A Glorious Standard. – Ensign, sept 1987, lk 6.
13. Conference Report, okt 1966, lk 121.
14. The Constitution—A Glorious Standard. – Ensign, sept 1987, lk 6.
15. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 82.
16. So Shall Ye Reap, 1960, lk 221.
17. Conference Report, apr 1967, lk 59.
18. Strength for the Battle: Ezra Taft Bensoni kõne New Englandi Jumala-, pere- ja riigiteemalisel koosolekul, 1966, lk 14–15.
19. Come unto Christ, 1983, lk 132.
20. Strength for the Battle: Ezra Taft Bensoni kõne New Englandi Jumala-, pere- ja riigiteemalisel koosolekul, 1966, lk 402.
21. A Message to the Rising Generation. – Ensign, nov 1977, lk 30.
22. Come unto Christ, 1983, lk 40.
23. Come unto Christ, 1983, lk 326.
24. Do Not Despair. – Ensign, okt 1986, lk 2.
25. Strength for the Battle: Ezra Taft Bensoni kõne New Englandi Jumala-, pere- ja riigiteemalisel koosolekul, 1966, lk 145.
26. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 83–84.
27. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 24.
28. Strength for the Battle: Ezra Taft Bensoni kõne New Englandi Jumala-, pere- ja riigiteemalisel koosolekul, 1966, lk 143.
29. Strength for the Battle: Ezra Taft Bensoni kõne New Englandi Jumala-, pere- ja riigiteemalisel koosolekul, 1966, lk 144.
30. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 451.
31. Strength for the Battle: Ezra Taft Bensoni kõne New Englandi Jumala-, pere- ja riigiteemalisel koosolekul, 1966, lk 149.
32. Strength for the Battle: Ezra Taft Bensoni kõne New Englandi Jumala-, pere- ja riigiteemalisel koosolekul, 1966, lk 152.
33. Conference Report, apr 1965, lk 121–122.
34. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 676–677.

Rõõmuküllane elu rasketel aegadel

*„Õnn nüüd ja praegu tähendab vabalt,
armastavalt ja rõõmuga tunnustada oma elus
Jumala tahet meie jaoks ning järgida seda igal
moel nii väikestes kui ka suurtes asjades.”*

Ezra Taft Bensoni elust

Üks president Ezra Taft Bensoni esimesi ülesandeid apostlina oli aidata Teises maailmasõjas kannatanud pühasid Euroopas. Saksa-maal ringi sõites kohtas ta ustavaid inimesi, kes suutsid neid ümbritsevast viletsusest kõrgemale tõusta. Ta kirjutas oma päevikusse:

„Ma olin täna tunnistajaks suurimale hävitustööle, mida olen eales näinud. .. [Berliini] tänavatel sõites ja autoga läbipääsmatutes kohtades kõndides .. nägin ma poolnälginud naisi maksmas hingehinda kartulikoorte eest. .. Nägin vanu mehi ja naisi väikeste kirvestega innukalt kände raiumas, et saada küttepuujuppe, mida nad siis mitme kilomeetri kaugusele koju vedasid. Selleks kasutati kõike, millel vähegi rattad olid: kunagistest lapsevankritest väikeste kärudeni välja. Nad nägid nendega välja justkui veoloomad.

Hiljem kohtusin ühes pommitatud tänava külmas poolvarisenud kolmanda korruse saalis 480 poolnälginud, ent ustava viimse aja pühaga, kes pidasid konverentsi. Oli inspireeriv näha usuvalgust. .. Neis puudus igasugune kibestumus või viha, selle asemel oli tunda omavahelist armastust ja usku evangeeliumisse.”¹

„Ükski neist liikmetest ei kaevanud poole sõnagagi oma olukorra üle, hoolimata sellest, et mõni oli otse meie silme all kohe-kohe nälga suremas.

President Ezra Taft Benson oli eeskujuks, kuidas elada rõõmsameelselt.

.. Meie pühad .. on täis lootust, julgust ja usku ning vaatavad rõõmuga tulevikku, kus nad ka ei viibiks. Neil on suur usk evangeeliumisse ja Kiriku liikmeks olemisse. See oli üks suurim näide evangeeliumi tõelistest viljadest meeste ja naiste elus, mis me kunagi näinud oleme.”²

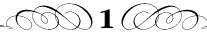
President Benson nägi lootust ja optimismi ka kodu lähedal, kus paljud tema talunikest sõbrad jäid isegi raskuste kiuste rõõmsameelseks. Ta sõnas:

„Mulle meenub, et osalesin ühel koosolekul Idaho osariigis Bancrofti lähedal. .. Koosolek oli suurepärane ja kui see lõppes, tervitasin ma mõnd toredat talunikku, teiste seas meest nimega vend Yost. Ma küsisin ta käest: „Vend Yost, kuidas sul talus asjad edenevad?” Vend Yost vastas: „Kõik on korras, vend Benson, kuid ma olen kakskümmend tuhat dollarit vaesem kui kolme päeva eest.” Ma küsisin: „Mis lahti, kas öökülm?” Ta vastas: „Jah, see võttis nisu ära, enne kui tuum küpseks sai, ja sa ju tead, mida see tähendab.” Ta jätkas: „Homme hommikul niidame kogu nisu maha, aga kõik on korras. Meil on vakkades natuke nisu ja vähemalt osa aastavarust on alles. Me ei jää nälga ja kunagi tuleb ka uus saak.” Tema juurest lahkudes ütlesin oma naisele: „Milline võrratu suhtumine.”

„Me sõitsime Loganisse [linn Utah´ osariigis, mis asub Bancroftist 130 kilomeetri kaugusel]. Meil olid lapsed kaasas ja me tegime peatänaval peatuse, et poest lastele küpsiseid osta. Ja keda ma nägin! Ühel kõnniteel kohtusin vend Yostiga. Ma küsisin: „Mida sina kodust nii kaugel teed?” Ta teatas: „Vend Benson, täna on meie templipäev.” Ma vastasin: „Sind ei muserda küll ükski katsumus.” Siis aga õpetas ta mulle midagi olulist. Ta vastas: „Vend Benson, katsumuste tulles vajame me templit veelgi rohkem.””³

See, kuidas president Benson ise katsumustega toime tuli, innustas neid, kes teda tundsid, samamoodi nagu teiste pühade eeskuju tugevdas teda. Vanem Neal A. Maxwell Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist on president Bensonit kirjeldanud kui „hoolikat sündmuste jälgijat, [kes] suudab säilitada talle omase optimismi ja rõõmsameelsuse, millest ka meie peaksime eeskuju võtma. Selline optimism ei tähenda toimuva eiramist, vaid selle märkamist, ent ometi kaugemale vaatamist, et näha lubadusi, mis puudutavad kuningriigi võidukat tulevikku.”⁴

Ezra Taft Bensoni õpetused

Tänu usule Taevasesse Isasse võib meil olla lootus tuleviku suhtes, optimism praegustes ülesannetes ja sisemine rahu.

Meid kõiki tabavad pettumused ja meelehärm – need on osa elust. Aga kui meil on usku, siis kestavad tagasilöögid vaid üürikest aega ning meie näilisest ebaõnnestumisest kasvab välja edu. Meie Taevane Isa suudab saata korda imesid meist igaühe abil, kui me vaid loodame Tema peale ja usaldame Teda.⁵

On suur õnnistus, kui meil kesk rahunut ja ärevat aega, kesk kurbust ja tagasilööke on sisemine tasakaal, kindlustunne, meelerahu ja harmoonia. Hingekosutav on teada, et tüüriratas on Jumala käes, et Ta tunneb oma lapsi ja et me saame täie kindlustundega Teda usaldada.⁶

Palvetamine – järjepidev palvetamine – võib meil aidata hoida ühendust Jumalaga, kes on meie suurim lohutuse ja nõu allikas. „Palveta alati, et sinust võiks saada vallutaja” (ÕL 10:5). Noor Joseph Smith kirjeldab, et ta pääses Pühas metsasalus vastase küüsisist „olles koondanud kogu oma jõu, et hüüda appi Jumalat, et ta päästaks mind” (JSA 16).⁷

Ilma usuta Taevasesse Isasse ei saa meil olla edu. Usk annab nägemuse sellest, mis võib juhtuda, lootuse tuleviku suhtes ja optimismi praeguste ülesannete jaoks. Kui meil on usku, siis me ei kahtle, et seda tööd saadab edu.⁸

Viimse aja pühad peaksid olema kõigist inimestest kõige optimistlikumad ja kõige vähem pessimistlikud. Me teame, et mõneks ajaks võetakse „rahu .. ära maa pealt ja kurat saab võimu tema enda valitsuspiirkonna üle”. Me teame ka, et „Issand [saab] võimu oma pühade üle, ja saab valitsema nende seas” (ÕL 1:35–36).

Teades, et Kirik jääb püsima ja Jumal juhatab seda ka esseeisvatel rasketel aegadel, jääb meie isiklikuks vastutuseks kanda hoolt, et meie kõik omakorda jääksime ustavaks Kirikule ja selle õpetustele. „Kuid see, kes jääb vankumatuks ja keda ei võideta, see päästetakse” (JSM 1:11).⁹

 2

Õnn tuleb päevast päeva välja teenida, kuid see on kogu vaeva väärt.

Meil pole mingit põhjust muretsemiseks. Elage evangeeliumi järgi ja pidage käske. Palvetage kodus öhtuti ja hommikuti. Pidage kinni Kiriku käitumisnormidest. Püüdke elada rahulikult ja rõõmsameelselt. .. Õnn tuleb päevast päeva välja teenida, kuid see on kogu vaeva väärt.¹⁰

Kui George A. Smith oli kord väga haige, külastas teda nõbu, prohvet Joseph Smith. Haigevoosis lebav mees teatas: „[Prohvet] ütles mulle, et ma ei peaks kunagi meelt heitma, ükskõik millised raskused mind ka ei tabaks. Isegi kui mind heidetaks Nova Scotia kõige sügavamasse orgu ja mulle vajuks kaela kogu Kaljumäestik, ei tohiks ma heituda. Ma peaksin vastu pidama, usku rakendama ja julge olema ning ma pääseksin sealt välja, et taas mäe tipus seista.” ..

On aegu, mil tuleb õigemeelselt vastu pidada ja kuradi kiusamine ära kannatada, kuni tema masendav vaim meist lahkub. Issand ütles prohvet Joseph Smithile: „Sinu vaev ja sinu kannatused on vaid viivuks;

ja seejärel, kui sa pead hästi vastu, ülendab Jumal sind kõrgele” (ÕL 121:7–8).

Üllaste eesmärkide nimel pingutamine – isegi siis, kui teid ümbritsevad tumedad masenduspilved – toob teid lõppkokkuvõttes tagasi päiksevalguse kätte. Isegi meie õpetaja Jeesus Kristus jätkas hoolimata suurest proovilepanekust, kui meie Isa Ta ristilöömise ajal ajutiselt üksi jättis, oma tööd inimlaste heaks ning võttis peagi pärast seda vastu hiilguse ja rõõmu täiuse. Kui teie katsumustega silmitsi seisate, võite loetleda neid õnnistusi, mis teil on, kindla lootusega, et kui jääte ustavaks, saate peagi osa veelgi suurematest õnnistustest. Te võite kindlalt teada, et ajapikku pühib Jumal ära kõik pisarad ning et „mida silm ei ole näinud ja kõrv ei ole kuulnud ja mis inimese südamesse ei ole tõusnud, mis Jumal on valmistanud neile, kes teda armastavad!” (1Kr 2:9).¹¹

Olge rõõmsameelsed kõiges, mida te teete. Elage õnnelikult. Elage entusiastlikult ja teadke, et Jumal ei asu sünguses ega kurva-meelsuses, vaid valguses ja armastuses.¹²

„Õnnelik elu tähendab vaimset tugevnemist ja täiuslikkuse poole pürgimist.”

3

**Taevane Isa tahab, et me oleksime õnnelikud, ja
Ta õnnistab meid, kui järgime Tema tahet.**

„Inimesed on, et nad võiksid tunda rõõmu” (2Ne 2:25). Meie Taevane Isa tahab, et me oleksime õnnelikud. Ta ootab, et oleksime õnnelikud. Kuid õnn ei peitu käitumisnormide langetamises. Me ei saa olla õnnelikud, kui ei suuda elada vastavalt oma tõekspidamistele, vastavalt sellele, mida teame õige olevat. Väga lihtne on kujundada välja harjumus suhtuda teatud asjadesse kergekäeliselt. Väga lihtne on kujundada välja harjumus leida teistes vigu, neid kritiseerida või mõnda asja Kirikus umbusklikult suhtuda. Meil on väga lihtne pisut kibestuda ja siis oma kibestumusse uppuda, veidi kurvameelseks muutuda ja käia ringi norus näoga. Armastuses ja sõjas ei võideta norus näoga kunagi lahingut.¹³

Kas me mõistame, et õnn nüüd ja praegu tähendab Jumala tahet vabalt, armastavalt ja rõõmuga tunnustada ning seda igal moel järgida, nii väikestes kui ka suurtes asjades? Täiuslik elu tähendab

õnnelikku elu. Õnnelik elu tähendab vaimset tugevnemist ja täiuslikkuse poole pürgimist. Iga Jumala tahte kohaselt tehtud tegu on osa sellest vaimsest kasvust. Ärge jaotage oma elu mitmeks. Olgu meie elu terviklik ja põlakem võltsau ja -hiilgust, mida Jumal heaks ei kiida. Pidagem meeles, et meie jõu ja õnne tõeline allikas seisab inimestest ja asjaoludest kõrgemal.¹⁴

Me peame ikka ja jälle õppima, et ainult siis, kui võtame omaks armastuse evangeeliumi, mida Õpetaja on meile õpetanud, ja elame selle järgi, ning ainult siis, kui teeme Tema tahet, võime murda lahti teadmatuse ja kahtluste ahelatest, mis meid kütkeis hoiavad. Me peame selle lihtsa, ent hiilgava tõe endale selgeks tegema, et võiksime kogeda sulnist rõõmu Vaimust nüüd ja igavesti. Me peame ennast Tema tahet täites kaotama. Meil tuleb Tema oma elus esikohale seada. Jah, meie õnnistused mitmekordistuvad, kui me Tema armastust oma ligimesega jagame.¹⁵

Paulus ütles: „Vennad, .. üht ma ütlen: ma unustan ära, mis on taga, ja sirutun sinnapoole, mis on ees,

ma pürin seatud eesmärgi poole, taevase kutsumise võiduhinna poole Kristuses Jeesuses” (Fl 3:13–14).

Laske oma meel tel täituda eesmärgiga olla nagu Issand. Kui püüate õhinaga teda tunda ja tema tahet teha, siis surute masendusmõtted oma peast välja. „Olgu teil samasugune meel,” ütles Paulus (Fl 2:5). „Vaadake minu poole igas oma mõttes,” ütles Jeesus (ÕL 6:36). Ja mis siis saab, kui me seda teeme? „Kindlameelsele sa hoiad rahu, rahu, sest ta loodab sinu peale” (Js 26:3).¹⁶

Kui elame nii, nagu peaksime, siis pole me kunagi üksi, sest meie Isa on alati meiega, et meid õnnistada. Ta tahab, et oleksime edukad. Ta tahab, et oleksime õnnelikud. Ta tahab, et saavutaksime need head eesmärgid, mis oleme seadnud. Kui teeme enda osa, siis teeb ka Tema enda osa.¹⁷

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Mis te arvate, mil moel annab usk meile „lootuse tuleviku suhtes ja optimismi praeguste ülesannete jaoks”? Millist nõu annaksite

1. osa põhjal inimesele, kes igatseb tunda sisemist rahu? Mis põhjusel annaksite just sellist nõu?
- 2. osa lugedes mõelge tagasi ajale, mil teil tuli katsumustes „õigemeelselt vastu pidada”. Mõtisklege, mida te olete sellest kogemusest õppinud. Mil moel Issand meid aitab, kui oleme nõus katsumusi ustavalt taluma?
 - Millised kogemused on aidanud teil mõista, et Taevane Isa tahab, et oleksite õnnelik ja edukas? Mis te arvate, miks tähendab „õnn nüüd ja praegu” Jumala tahte tunnustamist meie jaoks? (Vt 3. osa.)

Samateemalised pühakirjakohad:

Mt 11:28–30; Jh 14:27; 16:33; Gl 5:22; Mo 2:41; Mn 9:25–26; ÕL 101:11–16

Abiks uurimisel

„Saa toimuvast ülevaade, lugedes raamatu, peatüki või lõigu kiiresti läbi või vaadates üle sissejuhatused. Püüa mõista konteksti ja olustikku” (Jutlusta minu evangeeliumi, 2008, lk 23). Te võiksite lugeda peatükki või pühakirjasalmi rohkem kui ühe korra, et seda paremini mõista. Seda tehes võite avastada sügavaid tõdesid.

Viited

1. A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson, 1989, lk 64, 65.
2. A Labor of Love: The 1946 European Mission of Ezra Taft Benson, 1989, lk 64.
3. Receive All Things with Thankfulness. – New Era, nov 1976, lk 7–8.
4. Neal A. Maxwell. Wherefore, Ye Must Press Forward, 1977, lk 69.
5. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 68.
6. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 68.
7. Do Not Despair. – Ensign, okt 1986, lk 2.
8. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 67.
9. Do Not Despair. – Ensign, okt 1986, lk 2.
10. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 342.
11. Do Not Despair. – Ensign, okt 1986, lk 4–5; Joseph Smithi avaldus on kirjas teoses Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 235.
12. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 339.
13. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 361.
14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 339.
15. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 360.
16. Do Not Despair. – Ensign, okt 1986, lk 5.
17. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 385.

Tõelise meelearanduse põhimõtted

*„Neile, kes maksavad tõelise meelearanduse
hinda, kehtib lubadus: te võite saada taas
puhtaks. Meeleheide võib kaduda. Teie ellu
tulvab andestusest tulev sulnis rahu.”*

Ezra Taft Bensoni elust

President Ezra Taft Benson teatas oma esimeses üldkonverentsi kõnes, mille ta Kiriku presidendina pidas: „Ma olen otsinud Issanda juhatast ja mulle on meeles ja südames kinnitatud Issanda avaldust: „Ära räägi sellele põlvkonnale midagi peale meelearanduse.” (ÕL 6:9;11:9.) See on olnud iga viimse aja prohveti põhiteema.¹

Juba enne Kiriku presidendiks saamist pidas President Benson meelearanduse teemat tähtsaks. Seda soovitas tollaegne Kahe-teistkümmne Apostli Kvoorumi juhataja George Albert Smith. Peagi pärast president Bensoni apostliks saamist märkis juhataja Smith ühes kirjas: „Sinu missioon on nüüdsest alates leida viise ja abinõusid, kuidas levitada tõde ja hoiatada inimesi, kellega sa kokku puutud, nii kuidas vähegi võimalik, et meelearandus on selle maailma pahede vastu ainus imerohi.”²

President Benson täitis seda kohust ustavalt, kui ta kõikjal maailmas evangeeliumi õpetas. Ta õpetas, et „parem on valmistuda ja ennetada, kui taastada ja meelt parandada”.³ Kuid ta täheldas ka, et „me kõik peame meelt parandama”.⁴ Ta rõhutas, et „vägev muutus” südames seostub meelearandusega (vt Al 5:12–14) ja selgitas Päästja rolli selle muutuse esilekutsumises:

„Issand töötab seestpoolt väljapoole. Maailm töötab väljastpoolt sissepoole. Maailm tahab inimesi slummidest välja saada. Kristus toob slummi välja inimesest ja seejärel tulevad inimesed ise välja

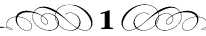

Issand on öeldnud: „Minu arm on küllaldane kõikidele inimestele, kes alandavad end minu ees” (Et 12:27).

slummidest. Maailm muudab inimesi, muutes nende keskkonda. Kristus muudab inimesi, kes muudavad seejärel oma keskkonda. Maailm soovib kujundada käitumist, kuid Kristus suudab muuta inimloomust. . .

Jah, Kristus muudab inimesi ja muutunud inimesed võivad muuta maailma.”⁵

Ezra Taft Bensoni õpetused

Selleks et tõeliselt meelt parandada, peame esmalt mõistma, et evangeeliumi plaan on õnnelaan.

Tavamõistes tähendab Kiriku liikmeks olemine seda, et isik on lasknud oma nime ametlikult Kiriku liikmete nimekirja kanda. . .

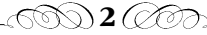
Kuid Issand määratleb oma kuningriigi liiget hoopis teisiti. Ta lausus 1828. aastal prohvet Joseph Smithi kaudu: „Vaata, see on minu õpetus – kes iganes parandab meelt ja tuleb minu juurde, *see on minu kirik*” (ÕL 10:67; rõhutus lisatud). Tema jaoks, kelle Kirik see on, tähendab liikmeks olemine midagi palju enam kui pelgalt andmeid nimekirjas.

Ma sooviksin seega tuua välja mõned tähtsad põhimõtted, mida me peame mõistma ja rakendama, kui soovime tõeliselt meelt parandada ja Issanda juurde tulla.

Üks vale, mida Saatan kõige enam kasutab, on ettekujutus, et Jumala käsud on mõeldud meie vabadust piirama ja õnne kammitsema. Eriti noored tunnevad aeg-ajalt, et Issanda käitumisnormid on kui tõkked ja ahelad, mis takistavad neid osalemast üritustel, mis näivad olevat elus kõige toredamad. Kuid see on täpselt vastupidi. Evangeeliumi plaan on just see, mille kaudu inimesed võivad tunda rõõmu täiust. See on esimene põhimõte, mida tahan rõhutada. Evangeeliumi põhimõtted on juhised, mis aitavad meil leida tõelist õnne ja rõõmu.

Selle põhimõtte mõistmine pani Laulude raamatu autori hüüdma: „Kuidas ma armastan sinu käsuõpetust! .. Sinu käsud teevad mind targemaks mu vaenlastest. .. Sinu sõna on mu jalale lambiks ja valguseks mu jalgteel. .. Su tunnistused ma olen saanud pärandiks igavesti, sest nad on mu südame rõõm!” (Ps 119:97–98, 105, 111.)

Kui soovime tõeliselt meelt parandada ja Tema juurde tulla, nii et meid võiks kutsuda Tema Kiriku liikmeteks, peame esmalt mõistma üht igavikulist tõde: evangeeliumi plaan on õnneplaan. *Pahelisus pole meid kunagi õnnelikuks teinud*, ei tee praegu ega ka tulevikus (vt Al 41:10). Jumala käskudest üleastumine toob kaasa üksnes õnnetuse, orjuse ja pimeduse.⁶

Tõelisele meelearandusele eelneb usk Jeesusesse Kristusesse.

Teiseks on oluline mõista seost meelearanduse ja usu vahel. Meelearandus on evangeeliumi teine põhimõte. Esimeseks põhimõtteks on see, et meil peab olema usku Issandasse Jeesusesse Kristusesse. Miks on see nii? Miks peab tõelisele meelearandusele eelnema usk Issandasse?

Sellele küsimusele vastamiseks peame mõistma Õpetaja lepitusohvrit. Lehhi õpetas, et „ükski liha ei saa elada Jumala juures muidu, kui ainult Püha Messia teenete ja halastuse ja armulikkuse läbi”. (2Ne 2:8.) Isegi kõige õiglasemad ja ausamad inimesed ei saa enast päästa omal jõul, sest apostel Pauluse sõnutsi on „kõik .. pattu teinud ja on Jumala aust ilma” (Rm 3:23).

Ilma Päästja täiusliku patuta eluta, mille Ta oli valmis meie pärast jätma, ei saaks olla mingit pattude andeksandmist.

Seega tähendab meelearandus midagi rohkemat kui pelka käitumise muutmist. Paljud maailma mehed ja naised näitavad üles suurt tahtejõudu ja enesedistsipliini, saades üle halbade harjumustest ja lihaliiksest nõrkustest. Ent samal ajal ei pööra nad mingit tähelepanu Õpetajale, mõnikord nad hülgavad Ta lausa avalikult. Selline käitumise muutus, isegi kui see on positiivne, ei ole veel tõeline meelearandus.

Usk Issandasse Jeesusesse Kristusesse on alus, millele siiras ja tähendusrikas meelearandus rajada tuleb. Kui püüame tõeliselt patust vabaneda, peame esmalt vaatama Tema poole, kes on meie päästmise Autor.⁷

3

Meeleparandus hõlmab südame vägevat muutumist.

Kolmas oluline põhimõte, mida peame mõistma, kui soovime olla Kiriku ustavad liikmed, on tõik, et meeleparandus ei hõlma ainuüksi meie tegusid, vaid ka südame muutumist.

Kui kuningas Benjamin lõpetas kõnelemise Sarahemla maal, siis hüüdsid inimesed ühel häälel, kuna nad uskusid tema sõnu. Nad teadsid kindlalt, et tema lunastuse lubadused olid õiged „tänu kõigeväelise Issanda Vaimule, mis on põhjustanud meis ehk meie südames vägeva muutuse [ja pange nüüd tähele], nii et meil ei ole enam mingit tahet teha halba, vaid teha pidevalt head.” (Mo 5:2.)⁸

Kas inimsüdan on võimalik muuta? Aga muidugi! Kiriku suures misjonitöös juhtub seda iga päev. See on üks Kristuse kõige laialt levinum ime tänapäeval. Kui teie süda ei ole veel muutunud, siis see peaks muutuma.

Issand ütles Nikodeemusele, et „kui keegi ei sünni ülalt, ei või ta Jumala riiki näha!” (Jh 3:3). ..

Alma teatas: „Ja Issand ütles minule: Ära imesta, et kogu inimkond, jah, mehed ja naised, kõik rahvused, hõimud, keeled ja rahvad peavad olema uuesti sündinud; jah, Jumalast sündinud, muudetud nende lihalikust ja langenud seisundist õigemeelsuse seisundisse, olles Jumala poolt lunastatud ja saades tema poegadeks ja tütardeks;

ja nõnda saavad neist uued olevused, ja kui nad seda ei tee, ei saa nad mingil juhul pärida Jumala kuningriiki.” (Mo 27:25–26.) ..

Alma neljas peatükk kirjeldab perioodi nefilaste ajaloos, mil „kirikul [ei olnud] enam edu” (Al 4:10). Alma otsustas seepeale ülemkohtuniku ameti maha panna ja „piirdus ise täielikult [ülempreesterluse]” kohustustega, mis tal lasusid (Al 4:20).

Ta tõi nende vastu kuuldavale puhta tunnistuse (vt Al 4:19) ja Alma viiendas peatükis esitab ta üle neljakümne üliolulise küsimuse. Kiriku liikmetega otsekohevalt kõneldes kuulutas ta: „Ja nüüd, vaata, ma küsin teilt, mu kiriku vennad, kas te olete vaimselt Jumalast sündinud? Kas te olete saanud tema peegelpildi oma näoilmesse? Kas te olete kogenud seda vägevast muutusest oma südames?” (Al 5:14).

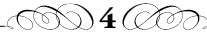
Alma noorem koges meelt parandades vägevat südame muutust.

Ta jätkas: „Kui te olete kogunud südame muutust ja kui te olete tundnud, nagu tahaksite laulda laulu lunastavast armastusest, siis ma tahaksin küsida, et kas te tunnete niimoodi nüüd?” (Al 5:26.)

Kui vaimselt uuestisündinute arv kasvaks, kas siis Kiriku edu mitte järsult ei suureneks? Kujutage ette, mis meie kodus toimuks? Kujutage ette, mis juhtuks selle järjest suureneva hulga Mormoni Raamatutega järjest rohkemate misjonäride käes, kes teavad, kuidas Mormoni Raamatut kasutada ja kes on sündinud Jumalast? Kui nii läheb, on hingede lõikus külluslik, nii nagu Issand on lubanud. Alma, kes oli Jumalast sündinud, oli misjonärina võimeline viima sõna paljudele teistele, kes samuti Jumalast sündisid. (Vt Al 36:23–26.)⁹

Kui oleme teinud läbi sellise vägeva muutuse, mis saab toimuda ainult tänu usule Jeesusesse Kristusesse ja tänu Vaimu mõjule, siis oleksime justkui uueks inimeseks saanud. Seega sarnaneb see muutus uuestisündimisele. Tuhanded teist on seda muutust kogunud. Te olete hüljanud patu, mõnikord väga raske patu, ja olete tänu Kristuse verele puhtaks saanud. Teil pole enam mingit soovi tagasi

vana elu juurde naasta. Te olete tõepoolest uus inimene. Seda see südamel muutus tähendabki.¹⁰

Jumalik kurbus viib tõelisele meelearandusele.

Neljandaks soovin rõhutada mõistet, mida pühakirjades nimetatakse jumalikuks kurbuseks patu pärast. Pole sugugi tavatu leida maailmast mehi ja naisi, kes kahetseksid halba, mida nad on teinud. Mõnikord kahetsevad nad seetõttu, et nende teod on põhjustanud nende lähedastele kurbust ja viletsust. Mõnikord on nende kurbuse põhjuseks tegudele järgnev karistus. Sellised maised tunded ei ole veel jumalik kurbus.

.. Nefi rahva viimastel päevadel märkis Mormon oma rahva kohta: „Nende kurbus polnud meelearanduseks, vaid see oli pigem neetutele omane kurbus, sest Issand ei lase neil lõpmatult patustades õnne tunda.

Ja nad ei tulnud Jeesuse juurde murtud südamel ja kahetseva vaimuga, vaid nad needsid Jumalat ja soovisid surra.” (Mr 2:13–14.)

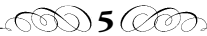
Paulus töötas idapoolkeral Korintose rahva seas. Kui tulid teated tõsisest probleemidest pühade seas, muuhulgas kõlblusetusest (vt 1Kr 5:1), siis kirjutas Paulus neile terava manitsuskirja. Inimesed vastasid õiges vaimus ja probleemid lahenesid lõpuks, sest teises kirjas neile teatab Paulus: „Olen nüüd rõõmus, mitte sellest, et kurvastusite, vaid et kurvastusite meelearanduseks; sest te kurvastusite Jumala meele järgi. ..

Sest kurvastus Jumala meele järgi saavutab meelearanduse, mis toob pääste, mida ei kahetseta; aga maailma kurvastus toob surma.” (2Kr 7:9–10.)

Mõlemas kirjakoahas defineeritakse jumalikkude kurvastust kui kurbust, mis viib meelearanduseni.

Jumalik kurbus on Vaimu and. See on sügav mõistmine, et meie teod on solvanud meie Isa ja meie Jumalat. See on valus tõdemus, et meie käitumine pani Päästjat, Teda, kes ei tundnud pattu, kõigest suuremat, kannatama suurt valu. Meie patud panid Ta veritsema igast poorist. Selle väga tõelise vaimu- ja hingepiina kohta ütlevad pühakirjad „murtud süda ja kahetsev vaim”. (Vt 3Ne 9:20; Mn 6:2;

ÕL 20:37; 59:8; Ps 34:18; 51:17; Js 57:15.) Selline vaim on tõelise meeleparanduse jaoks hädavajalik.¹¹

Taevane Isa ja Jeesus Kristus soovivad väga, et me oma elu muudaksime, ja Nad aitavad meil seda teha.

Järgmine põhimõte, mida soovin arutada, on: keegi ei soovi rohkem kui Isa ja Päästja, et me oma elu muudaksime. Ilmutuse raamatus seisab Päästja vägev ja sügavamõtteline kutse. Ta sõnab: „Ma seisan ukse taga ja koputan: kui keegi mu häält kuuleb ja ukse avab, selle juurde ma lähen sisse.” (Ilm 3:20.) Pange tähele, et Ta ei ütle: „Ma seisan ukse taga ja ootan, kuni sa koputad.” Ta kutsub meid ja viipab meile, paludes, et me vaid oma südame avaksime ja Ta sisse laseksime.

Moroni õpetab oma vägevas usuteemalises jutluses seda põhimõtet veelgi selgemalt. Issand ütles talle: „Kui inimesed tulevad minu juurde, ma näitan neile nende nõrkust. Ma annan inimestele nõrkust, et nad oleksid alandlikud; ja minu arm on küllaldane kõikidele inimestele.” Pole tähtis, milline meie puudus, nõrkus või küündimatus on. Tema annid ja vägi on piisavad, et nendest kõigest jagu saada.

Moroni jätkab Issanda sõnadega: „Minu arm on küllaldane kõikidele inimestele, kes alandavad end minu ees; sest kui nad alandavad end minu ees ja neil on minusse usku, *siis ma lasen nõrkadel asjadel saada nende jaoks tugevaks.*” (Et 12:27; rõhutus lisatud).

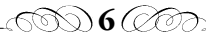
Milline lubadus Issandalt! Meie hädade allikat võib muuta, kujundada ja ümber teha nii, et sellest saab meie tugevus ja väe allikas. Seda lubadust on korratud ühel või teisel kujul ka paljudes teistes kirjakohtades. Jesaja ütles: „Tema annab väsinule rammu ja jõuetule palju jõudu!” (Js 40:29.) Issand ütles Paulusele: „Kuid tema ütles mulle: „Sulle saab küllalt minu armust; sest vägi saab nõtruses täie võimuse!” (2Kr 12:9.) Me loeme Õpetuse ja Lepingute raamatust: „See, kes väriseb minu väe all, tehakse tugevaks ja ta toob esile kiituse ja tarkuse vilju”. (ÕL 52:17; vt ka 1Ne 17:3; 2Ne 3:13; ÕL 1:28; 133:58–59.)¹²

Üks Saatana kõige tõhusam strateegia nendega, keda ta on patustama meelitanud, on sosistada nende kõrva, et nad ei ole väärilised

palvetama. Ta väidab teile, et Taevane Isa on teis nii pettunud, et ei kuula teie palveid enam kunagi. See on vale ja ta ütleb seda, et meid petta. Patu vägi on suur. Kui soovime end sellest vabastada – eriti, kui tegu on tõsise patuga –, siis vajame me selleks suuremat väge kui meie enda jõud.

Keegi pole innukam teid patust vabastama kui teie Taevane Isa. Pöörduge Tema poole. Tunnistage oma pattu, rääkige Talle oma häbist ja süüst ning paluge Tema abi. Temal on vägi, et aidata teil patust võitu saada.¹³

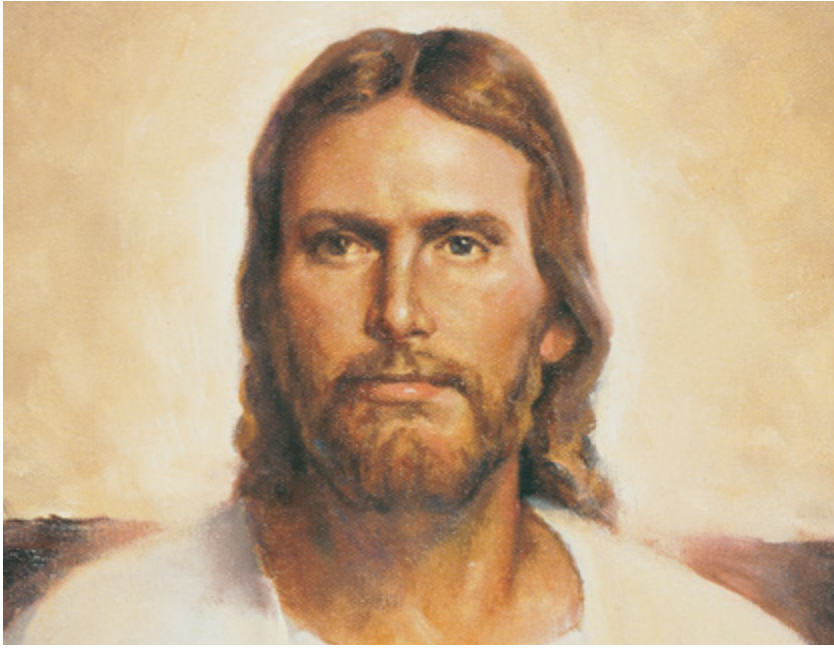
Vennad ja õed! Me peame alandlikult ja kurvastusega meelt parandades oma patud Issanda ette viima. Me peame anuma Tema abi, et neist jagu saada. Lubadused on kindlad. Ta tuleb meile appi. Me leiame väge, et muuta oma elu.¹⁴

Kui püüame Kristuse sarnaseks saada, ei tohi me kaotada lootust.

Kuuenda ja viimase punktina soovin välja tuua, et meelearanduse protsessi käigus tuleb meil olla ettevaatlik, et me jumalikkuse poole püüeldes ei heituks ega lootust kaotaks. Kristuse sarnaseks saamine on eluaegne püüdlus. Tihtipeale on areng aeglane ja pea-aegu hoomamatu. Pühakirjades on imepäraseid lugusid inimestest, kelle elu muutus järsult. Näidetena võib välja tuua Alma noorema, Pauluse Damaskuse teel, Enose, kes poole ööni palvetas, ja kuningas Lamooni. Sellised märkimisväärsed näited väest, mis võib muuta isegi kõige patusemaid, annab kindlust, et lepitus toimib ka kõige lootusetumas olukorras.

Kuid meil tuleb neid lugusid arutades ettevaatlik olla. Kuigi need on tõelised ja võimsad, on need pigem erandid kui reegel. Iga Pauluse, iga Enose ja iga kuningas Lamooni kohta on sadu ja tuhandeid inimesi, kelle jaoks on meelearanduse protsess palju tagasihoidlikum ja vaevumärgatavam. Nad liiguvad päev päeva järel Issandale lähemale, ise vaevu mõistes, et rajavad kristlikku elu. Nende elu on vaikne, täis headust, teenimist ja pühendumist. Nad on kui laamanelased, kelle kohta Issand ütles, et nad „ristiti .. tule ja Püha Vaimuga ja nad ei teadnud seda.” (3Ne 9:20; rõhutused lisatud).

„Tõeline meeleparandus põhineb usul Issandasse Jeesusesse Kristusesse ja lähtub sellest. Muud teed selleks pole.”

Me ei tohi kaotada lootust. Lootus on inimhinge ankur. Saatan tahab, et me selle ankru minema viskaksime. Sel moel võib ta meid heidutada ja alla andma meelitada. Kuid me ei tohi lootust kaotada. Issand kiidab heaks iga pingutuse – isegi tibatillukese –, mida me iga päev teeme, et rohkem Tema sarnaseks saada. Kuigi võib näida, et meil on täiuslikkuse suunas veel pikk maa minna, ei tohi me alla vanduda.¹⁵

Neile, kes maksavad tõelise meeleparanduse hinda, kehtib lubadus: te võite saada taas puhtaks. Meeleheide võib kaduda. Teie ellu tulvab andestusest tulev sulnis rahu.

Jesaja kaudu öeldud Issanda sõnad on õiged: „Tulge nüüd ja selgetagem isekeskis, ütleb Jehoova! Kuigi teie patud on helepunased, saavad need lumivalgeks; kuigi need on purpurpunased, saavad need villa sarnaseks!” (Js 1:18.)

Issand kõneles ka praegusel ajajärgul sama selgelt, kui Ta ütles: „Vaata, see, kes on parandanud meelt oma pattudest, sellele on andeks antud ja mina, Issand, ei pea neid enam meeles.” (ÕL 58:42).¹⁶

Ma loodan, et me ei ela minevikus. Minevikus elavatel inimestel pole kuigipalju tulevikku. Meil on kalduvus nutta taga kaotusi ja kahetseda otsuseid, mida oleme teinud ning mida tagantjärele valeks peame. Meil on kalduvus tunda end halvasti hetkeolukorra pärast, milles oleme, mõeldes, et see oleks võinud olla parem, kui oleksime vaid teisiti valinud. Me võime minevikukogemustest õppida. Kuid ärge raisake aega muretsedes otsuste ja vigade pärast, mida olete juba teinud. Elagem olevikus ja tulevikus.¹⁷

Mu kallid vennad ja õed! Kui püüame olla väärilised, et meid kutsutaks Kristuse Kiriku liikmeteks – liikmeteks Tema mõistes, liikmeteks, kes on meelt parandanud ja Tema juurde tulnud –, siis pidagem meeles neid kuut põhimõtet. Esiteks, et evangeelium on Issanda õnnepaan ja meelearandus on mõeldud meid õnnelikuks tegema. Teiseks, et tõeline meelearandus põhineb usul Issandasse Jeesusesse Kristusesse ja lähtub sellest. Muud teed selleks pole. Kolmandaks, et tõeline meelearandus hõlmab südame muutust, mitte üksnes käitumise muutumist. Neljandaks, et osa sellest südame vägevast muutusest on jumalik kurbus pattude pärast. Just seda mõeldaksegi murtud südame ja kahetseva vaimu all. Viierendaks, et Jumala annid on piisavad, et aidata meil saada jagu igast patust ja nõrkusest, kui me vaid abi saamiseks Tema poole pöördume. Viimaseks tuleb meil meeles pidada, et meelearandus ei ole enamasti midagi sensatsioonilist ega äkilist. Pigem on see samm-sammuline ja pidev liikumine jumalikkuse suunas.

Kui püüame neid põhimõtteid oma ellu rakendada ja iga päev järgida, siis oleme väärilised, et meid peetaks enamaks kui ainult nimeks Jeesuse Kristuse Kiriku liikmete nimekirjas. Tõeliste liikmetena kehtib meile Tema lubadus: „Kes iganes on minu kirikust ja peab minu kirikus vastu kuni lõpuni, selle sean ma jalule oma kaljule, ja põrgu väravad ei saa neist võitu.” (ÕL 10:69.)

Ma palvetan, et see lubadus hakkaks kehtima meie kõigi elus.¹⁸

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson ütles, et kui soovime tõeliselt meelt parandada, peame esmalt mõistma, et „evangeeliumi plaan on õnneplaan” ja et pahelisus ei tee meid *kunagi* õnnelikuks (1. osa). Mis te arvate, miks on selle mõistmine meelearanduse jaoks nii oluline?
- Miks ei piisa meelearanduseks ainuüksi käitumise muutmisest? (Vt 2. osa.) Miks peame teie arvates tõeliselt meelt parandades Jeesusesse Kristusesse uskuma?
- Mil moel olete kogunud 3. osas kirjeldatud „südame vägevast muutumisest”? Mida me saame teha, et aidata teistel seda muutust kogeda?
- Mil moel erineb jumalik kurbus kahetsusest, mida mõni inimene tunneb, kui on midagi valesti teinud? (Vt 4. osa.) Kuidas saaks lapsevanem või piiskop neid 4. osa õpetusi rakendada, et aidata kedagi, kes peab meelt parandama?
- Millised õpetused on teie arvates 5. osa lugedes eriti lohutavad? Miks need õpetused teid lohutavad?
- President Benson ütles Päästja lepitusest tunnistades: „Me ei tohi kaotada lootust.” (6. osa.) Milliseid tõdesid te 6. osast lepituse kohta leiata, mis annavad teile lootust?

Samateemalised pühakirjakohad:

Lk 15:11–32; Mo 4:10–12; 26:30–31; Al 34:17–18; 3Ne 27:19–20; ÕL 18:10–16; 19:15–19

Abiks õpetamisel:

„Teie peamine eesmärk peaks olema aidata teistel evangeeliumi õppida, mitte oma ettekandega muljet avaldada. Püüdke luua võimalus, et õppijad saaksid üksteist õpetada” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 64).

Viited

1. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 4.
2. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 184.
3. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 6.
4. Conference Report, apr 1955, lk 47.
5. Born of God. – Ensign, juuli 1989, lk 4.
6. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 2.

7. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 2.
8. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 2, 4.
9. Born of God. – Ensign, juuli 1989, lk 2, 4.
10. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 4.
11. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 4.
12. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 4–5.
13. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 7.
14. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 5.
15. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 5.
16. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 7.
17. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 387.
18. A Mighty Change of Heart. – Ensign, okt 1989, lk 5.

*„Ükski sündmus [pole] üksikisikute ega rahvaste
jaoks olulisem kui Õpetaja ülestõusmine.”*

Jeesus Kristus, meie Päästja ja Lunastaja

*„Me kuulutame Jeesuse Kristuse jumalikkust.
Me näeme Temas oma ainsat päästeallikat.”*

Ezra Taft Bensoni elust

„Ma ei mäleta aega, mil ma poleks Jeesusesse Kristusesse uskunud,” ütles president Ezra Taft Benson. „Näib, et tema elu, surma ja ülestõusmise tõelisus on alati olnud osake minust. Mind kasvasid ustavad vanemad, kes uskusid siiralt Kristusesse ja tunnistasid Temast. Ma olen selle eest äärmiselt tänulik.”¹

Tunnistus Jeesusest Kristusest oli president Bensoni elu aluseks. See pani paika tema prioriteedid, suunas otsuseid ja toetas teda katsumuste ajal. See aitas mõista surelikkuse eesmärki õigest vaatenurgast ja andis kindlust igavese elu lubaduse ja õnnistuste suhtes.

Teenides apostlina, Jeesuse Kristuse erilise tunnistajana, tunnistas president Benson tihti Päästjast. Teades, et mõnikord esitatakse küsimus „kas mormoonid on kristlased?”, tunnistas ta:

„Me kuulutame Jeesuse Kristuse jumalikkust. Me näeme Temas oma ainsat päästeallikat. Me püüame elada Tema õpetuste järgi ja ootame aega, mil Ta tuleb taas maa peale, et valitseda kui Kuningate Kuningas ja Isandate Isand. Me kinnitame Mormoni Raamatu prohveti sõnu: „Ei ole antud ühtegi teist nime ega ühtegi teist teed ega moodust, mille kaudu võib pääste inimlastele osaks saada, kui ainult Kristuse, Kõigeväelise Issanda nimes ja selle kaudu.” (Mo 3:17).”²

President Bensoni avaldused Jeesuse Kristuse jumalikkusest tuginenid tihti Mormoni Raamatule.³ „Jumal on andnud meile tänapäeval Mormoni Raamatu näol käegakatsutava tunnistuse, et Jeesus on Kristus,” ütles ta.⁴ Ta õpetas, et Mormoni Raamatu peamine missioon on veenda inimesi selles tões.⁵ „Üle poole kõikidest Mormoni

Raamatus olevatest salmidest viitavad Issandale,” märkis ta. „Talle on antud Mormoni Raamatus üle saja eri nime. Nendel nimedel on eriline tähendus Tema jumaliku loomuse kirjeldamisel.”⁶

President Bensoni tunnistus Päästjast väljendas isiklikku lähedust, mida ta Tema vastu tundis:

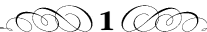
„Ma armastan Teda kogu hingest.

Ma tunnistan alandlikult, et Ta on ka tänapäeval sama armastav ja kaastundlik Issand nagu siis, kui Ta kõndis Palestiina tolmustel teedel. Ta on lähedane oma teenijatega siin maa peal. Ta hoolib meist igaühest ja armastab meist igaühte ka tänapäeval. Võite selles kindlad olla.

Ta elab tänapäeval kui meie Issand, meie Õpetaja, meie Päästja, meie Lunastaja ja meie Jumal.

Jumal õnnistagu meid, et usuksime Teda, võtaksime Ta vastu, kummardaksime Teda, usaldaksime Teda ja järgiksime Teda.”⁷

Ezra Taft Bensoni õpetused

Jeesus Kristus lunastas meid füüsilisest ja vaimsest surmast, kuna Ta armastus meie vastu on lõputu.

Miski pole maailmale suuremat mõju avaldanud kui Jeesuse Kristuse elu. Me ei kujuta oma elu ilma Tema õpetusteta ettegi. Ilma Temata eksitaksid meid petlikud uskumused ja usundid, mis on sündinud hirmust ja pimedusest ja kus võidutsevad lihalikkus ja materialism. Me ei küüni kaugeltki selle eesmärgini, mille Ta meile seadis, kuid me ei tohi seda kunagi silmist lasta ega unustada, et meie pikk rännak valguse ja täiuslikkuse suunas poleks võimalik ilma Tema õpetuste, Tema elu ega Tema surma ja ülestõusmiseta.⁸

Selleks et osata vähegi hinnata seda, mida [Jeesus Kristus] meie heaks on teinud, ja selle eest tänulik olla, peame meeles pidama järgmisi olulisi tõdesid:

Jeesus tuli maa peale, et teha meie Isa tahet.

Ta tuli eelneva teadmisega, et Ta peab kandma meie kõigi patukoormat.

Ta teadis, et Ta tõstetakse üles ristile.

Ta sündis, et saada kogu inimkonna Päästjaks ja Lunastajaks.

Ta *suutis* oma missiooni ellu viia, kuna Ta oli Jumala Poeg ja Tal oli Jumala vägi.

Ta *oli nõus* oma missiooni täitma, kuna Ta armastab meid.

Ühelgi surelikul polnud väge ega võimet kõiki teisi surelikke nende kadunud ja langenud olukorrast lunastada ja keegi teine ei olekski saanud oma elu vabatahtlikult jätta ja seeläbi kõigi surelike ülestõusmisele alust panna.

Ainult Jeesus Kristus oli võimeline ja valmis selliseks lunastavaks armastuse teoks.⁹

Jeesus Kristus .. tuli siia maa peale varem kindlaks määratud ajal ja sündis kuningliku sünniõigusega, mis säilitas Tema jumalikkuse. Tema loomuses segunesid sureliku ema omadused Tema Igavese Isa jumalike omaduste ja väega.

Tänu oma ainulaadsele sünnipärale sai Ta pärandiks auväärse tiitli: Jumala Ainusündinud Poeg lihas. Jumala Pojana päris Ta väe ja arukuse, mida pole olnud ühelgi inimesel enne ega pärast Teda. Ta oli sõna otseses mõttes Immaanuel, mis tähendab „Jumal on meiega”. (Vt Js 7:14; Mt 1:23.)

Kuigi Jeesus oli maa peale saadetud Jumala Poeg, nägi Isa plaan ette, et Ta kogeks kõiki surelikkuse raskusi ja katsumusi. Nii sai Talle osaks „kiusatusi, .. nälga, janu ja kurnatust”. (Mo 3:7).

Selleks et olla kõigi Isa laste *Lunastaja*, pidi Jeesus olema täiuslikult kuulekas kõigile Jumala seadustele. Kuna Ta alistus Isa tahtele, kasvas Ta „armust armu, kuni ta sai täiuse” oma Isa väest. Seega oli Tal „kogu [võim] nii taevas kui maa peal” (ÕL 93:13, 17).¹⁰

Kuna [Jeesus] oli Jumal – nimelt Jumala Poeg –, suutis Ta kanda teiste inimeste rasket patukoormat. Jesaja kuulutas prohvetlikult Päästja valmisolekust seda teha. Ta ütles: „Tõepoolest võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid! .. Teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu! Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud!” (Js 53:4–5.)

„Miski pole maailmale suuremat mõju avaldanud kui Jeesuse Kristuse elu.”

See püha ja isetu tegu, see, et Ta võttis vabatahtlikult enda peale kõigi inimeste patud, ongi Lepitus. Kuidas võib küll keegi võtta *üksi kõigi* teiste patud enda kanda? Sureliku inimese mõistuse jaoks on see täiesti hoomamatu. Kuid ma tean seda: Ta võttis enda peale kõigi patud ja tegi seda lõputu armastuse pärast meist igaühe vastu. Ta on öelnud: „Sest vaata, mina, Jumal, olen neid asju kannatanud kõikide eest, et nemad, kui nad meelt parandavad, ei peaks kannatama; .. milline kannatus pani mind, Jumalat ennast, suuremat kõigist, valust värisema ja veritsema igast poorist, ja kannatama nii kehas kui vaimus ning soovima, et ma võiksin pääseda kibeda karika joomisest” (ÖL 19:16, 18).

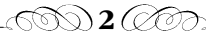
Kibedast piinast hoolimata võttis ta karika ja jõi. Ta kannatas kõigi inimeste valusid, et meie ei peaks kannatama. Ta talus oma südistajate alandust ja solvanguid nurina ja kättemaksuhimuta. Ta pidas vastu piitsutamisele ning talus seejärel häbiväärset ja jõhkrat hukkamist ristil.¹¹

[Jeesus] viis Ketsemanis ja Kolgatal ellu lõputu ja igavese lepituse. See oli ajaloo suurim armastusest kantud tegu. Sellele järgnes Tema surm ja ülestõusmine.

Nii sai Temast meie Lunastaja, kes füüsilisest surmast lunastas meid kõiki ja kes vaimsest surmast lunastas neid, kes kuuletuvad evangeeliumi seadustele ja talitustele.¹²

Me ei pruugi surelikkuses mõista ega hoomata, *kuidas* Ta selle kõik korda saatis, aga me peaksime mõistma, *miks* Ta tegi seda, mida Ta tegi.

Kõik, mida Ta tegi, oli ajendatud isetust ja lõputust armastusest meie vastu.¹³

Jeesus Kristus tõusis hauast ja elab täna ülestõusnuna.

Ajaloo suurimad sündmused on need, mis mõjutavad suurimat hulka inimesi kõige pikema aja vältel. Selle määratluse kohaselt pole ükski sündmus üksikisikute ega rahvaste jaoks olulisem kui Õpetaja ülestõusmine.

See, et iga hing, kes kunagi maa peal on elanud ja surnud, tõuseb üles, on fakt, ja selleks sündmuseks tuleks kahtlemata hoolikalt valmistuda. Hiilgav ülestõusmine peaks olema iga mehe ja naise eesmärk, sest üles me tõuseme kindlasti.

Miski pole nii täielikult kõikehaarav kui ülestõusmine. Iga elav olend tõuseb üles. „Sest nõnda nagu kõik surevad Aadamas, nõnda tehakse ka kõik elavaiks Kristuses.” (1Kr 15:22.)

Pühakirjadest loeme, et kolmandal päeval pärast Jeesuse ristilöömist toimus maavärin. Hauakivi veeretati ukse eest ära. Kui mõned naised Jeesuse kõige pühendunumate jüngrite seast ürtidega hauale tulid „ei leidnud [nad] mitte Issanda Jeesuse ihu.”

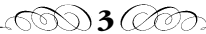
Ilmusid inglid, kes teatasid: „Miks te elavat otsite surnute juurest? Tema ei ole siin, vaid on üles tõusnud!” (Lk 24:3–6.) Ajaloo vältel pole olnud rabavamad teadaannet, kui: „Tema ei ole siin, vaid on üles tõusnud.”

Meie Issanda ülestõusmist tõendavad *paljud* usaldusväärsed tunnistajad. Ülestõusnud Issand ilmus mitmele naisele, kahele jüngrile

Emmause teel, Peetrusele, apostlitele ja Pauluse sõnade kohaselt „ta ilmus ühekorraga rohkem kui viiesajale vennale. .. Aga pärast kõike ta ilmus ka [Paulusele].” (1 Kr 15:6, 8.) ..

Ma tunnistan Tema viimse aja tunnistajana, et Ta elab. Ta on ülestõusnud Isik. Ta on meie Päästja, meie Issand ja Jumala enda Poeg. Ma tunnistan, et Ta tuleb taas kui meie hiilgav ja ülestõusnud Issand. See päev pole enam kaugel. Kõigi nende jaoks, kes võtavad Ta vastu kui Päästja ja Issanda, tähendab Tema ülestõusmine, et elu ei lõppe surmaga, kuna Ta on lubanud: „Sest mina elan ja teie saate elama.” (Jh 14:19.)¹⁴

Ainult Temal oli vägi üles tõusta. Ja nii tõusis Ta kolmandal päeval pärast matmist elusana hauast ja näitas end paljudele. .. Ma tunnistan teile [Tema] tänapäeval kutsutud erilise tunnistajana, et Ta elab. Tal on ülestõusnud keha. Pole ühtegi tõde ega fakti, milles oleksin kindlam kui tões, et meie Issand on sõna otseses mõttes ülestõusnud.¹⁵

Me peame olema vaprad tunnistuses Jeesusest Kristusest.

Kõige hinnalisem õnnistus, mida iga Kiriku liige võib saada, on tunnistus Jeesuse Kristuse ja Tema kiriku jumalikkusest. Tunnistus on üks väheseid omandeid, mille me võime sellest elust lahkudes kaasa võtta.

Tunnistus Jeesusest tähendab Püha Vaimu kaudu saadud teadmist Jeesuse Kristuse jumalikust missioonist.

Tunnistus Jeesusest tähendab teadmist meie Issanda sünni jumalikust päritolust – et Ta on tõepoolest *Ainusündinud* Poeg lihas.

Tunnistus Jeesusest on teadmine, et Ta oli lubatud Messias ja et Ta saatis inimlaste seas käies korda palju vägevaid imesid.

Tunnistus Jeesusest on teadmine, et Tema määratud seadused ja õpetus on õiged, ning nende seaduste ja talituste järgi elamine.

Omada Jeesusest tunnistust tähendab teada, et Ta võttis Ketsemani aias vabatahtlikult enda peale kogu inimkonna patud, mis panid Ta kannatama nii kehaliset kui ka vaimselt ja veritsema igast poorist. Ta tegi seda kõike, et meie ei peaks kannatama, kui vaid meelt parandame. (Vt ÕL 19:16, 18.)

Tunnistus Jeesusest tähendab, et me teame, et Ta tõusis võidukalt hauast, omades füüsilist ülestõusnud keha. Ja kuna Tema elab, võib kogu inimkond elada.

Tunnistus Jeesusest tähendab teadmist, et Isa Jumal ja Jeesus Kristus ilmusid prohvet Joseph Smithile, et juhatada sisse Tema evangeeliumi uus ajajärk, mil enne Tema tulekut saaks jutlustada päästmist kõikidele rahvastele.

Tunnistus Jeesusest on teadmine, et see Kirik, mille Ta aegade keskpaigas rajas ja tänapäeval taastas, on Issanda sõnade kohaselt „ainus tõeline ja elav kirik kogu maa palge peal” (ÕL 1:30).

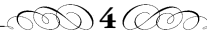
Selline tunnistus on hädavajalik. Kuid veelgi olulisem on olla oma tunnistuses vapper.

Tunnistus Jeesusest tähendab, et me võtame vastu Jeesuse Kristuse jumaliku missiooni, Tema evangeeliumi ja Tema tööd. See tähendab ka, et me tunnistame Joseph Smithi ja tema mantlipärijaid prohvetitena ning järgime nende nõu. Jeesus ütles: „Olgu minu enda hääle või minu teenijate häälega, see on sama.” (ÕL 1:38).

Issand rääkis Joseph Smithile neist, kes lõpuks pälvivad selestilise kuningriigi õnnistused:

„Nemad on need, kes võtsid vastu tunnistuse Jeesusest ja uskusid tema nimesse ning ristiti tema matmise viisil, saades maetud vette tema nimel ja seda vastavalt käsule, mis ta on andnud.” (ÕL 76:51.)

Nemad on need, kes on vaprad tunnistuses Jeesusest, kes Issanda sõnade kohaselt „saavad jagu usuga ja on pitseeritud lubaduse Püha Vaimuga, kelle Isa valab välja kõikide nende peale, kes on õiged ja tõesed”. (ÕL 76:53.)¹⁶

Usk Jeesusesse Kristusesse tähendab täielikult Temale toetumist ja Tema õpetuste järgimist.

Meie usundi aluseks on usk Issandasse Jeesusesse Kristusesse. Miks on vajalik, et me paneksime kogu usalduse ja lootuse ühele isikule? Miks on usk Temasse vajalik, et leida meelerahu selles elus ja lootust tulevases maailmas?

Meie vastused sellele küsimusele määravad kindlaks, kas astume tulevikule vastu julguse, lootuse ja elurõõmu või kahtluste, ärevuse ja pessimismiga.

Minu sõnum ja tunnistus on see: ainult Jeesus Kristus on pädev andma seda lootust, kindlust ja jõudu, mida vajame, et saada jagu maailmast ja inimnõrkustest. Et seda teha, tuleb meil Temasse uskuda ja elada Tema seaduste ja õpetuste järgi. ..

Usk Temasse on midagi enam kui pelk tõdemus, et Ta elab. See on palju rohkemat kui tõekspidamise kuulutamine.

Usk Jeesusesse Kristusesse tähendab täielikku toetumist Temale. Jumalana on Tal lõputu vägi, arukus ja armastus. Pole ühtegi probleemi, mida Tema ei suudaks lahendada. Kuna Ta laskus allapoole kõike (vt ÕL 122:8), teab Ta, kuidas aidata meil igapäevavaraskustest jagu saada.

Usk Temasse tähendab uskumist, et isegi kui meie kõike ei mõista, siis Tema mõistab. Seega peame me vaatama Tema poole „igas oma mõttes; ärge kahelge, ärge kartke.” (ÕL 6:36.)

Temasse uskumine tähendab usaldamist, et Temal on kõik vägi kõigi inimeste ja rahvaste üle. Pole ühtegi pahet, mida Tema ei saaks ohjeldada. Kõik on Tema kätes. See maa on Tema õiguslik valitsusala. Ometi laseb Ta kurjusel tegutseda, et me saaksime teha hea ja halva vahel valikuid.

Tema evangeelium on täiuslik retsept kõigi inimprobleemide ja sotsiaalsete hädade vastu.

Kuid Tema evangeelium toimib ainult siis, kui me seda oma elus rakendame. Seega peame me „Toitu[ma] rõõmuga Kristuse sõnadest; sest vaata, Kristuse sõnad ütlevad [meile] kõik, mida [me peame] tegema.” (2Ne 32:3.)

Kui me Tema õpetuste järgi ei *tegutse*, siis me ei näita usku Temasse.

Mõelda vaid, kui erinev maailm oleks, kui kogu inimkond teeks, nagu Jeesus ütles: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma meelest. .. Armasta oma ligimest nagu iseennast.“ (Mt 22:37, 39.)

„Tulge minu järele” (Mk 1:17).

Mis on siis vastus küsimusele „Mida teha probleemide ja dilemmadega, millega üksikisikud, ühiskonnad ja rahvad tänapäeval silmitsi seisavad?” Tema lihtne retsept on selline:

„Uskuge Jumalasse; uskuge, et ta on ja et ta lõi kõik asjad nii taevas kui ka maa peal; uskuge, et tal on *kõik* tarkus ja *kõik* vägi nii taevas kui ka maa peal; uskuge, et inimene ei mõista kõiki asju, mida Issand võib mõista! ..

Uskuge, et te peate parandama meelt oma pattudest ja need maha jätma ning alandama end Jumala ees; ja paluge siira südamega, et ta andestaks teile; ja nüüd, kui te usute kõike seda, *siis vaadake, et te seda teete.*” (Mo 4:9–10; rõhutus lisatud.)¹⁷

5

**Me oleme kõige õnnistatumad ja rõõmsamad siis,
kui püüame olla Jeesuse Kristuse moodi.**

Üks selle elu eesmärke on meid proovile panna, et näha, kas me „tee[me] kõike, mida iganes Issand” meie Jumal meil teha käsib.

(Aabr 3:25.) Lühidalt öeldes tuleb meil välja uurida, mis on Issanda tahe, ja siis seda teha. Meil tuleb järgida Jeesuse Kristuse eeskujuga ja olla nagu Tema.

Elu põhiline küsimus peaks olema see, mille esitas Paulus: — „Issand, mida sa tahad, et ma teeksin?” (Ingl k kuningas Jamesi Piibliversioonis Ap 9:6.) ..

Meil on vaja rohkem Kristuse mehi ja naisi, kes hoiavad Teda alati meeles ja peavad Tema käske, mis Ta neile andnud on. Suurim edu mõõdupuu on see, kui lähedal me iga hetk Tema jalajälgedele oleme.¹⁸

Mõni .. on nõus oma usu eest surema, kuid pole valmis täielikult selle nimel elama. Kristus nii elas kui ka suri meie eest. Tema lepituse kaudu ja Tema jalajälgedes käies võime saada suurima anni – igavese elu, mida elab meie Igavene Isa Taevas.

Kristus esitas küsimuse: „Missugused mehed [me] peaksime olema?” Seejärel ta vastas sellele, öeldes, et me peaksime olema sellised nagu Tema. (3Ne 27:27.)

Kõige targem, õnnistatum ja rõõmsam on inimene, kelle elu sarnaneb kõige rohkem Kristuse omaga. Maise jõukuse, võimu ega mainega pole sellel mingit pistmist. Ainus tarkuse, õnnistatuse ja rõõmu lakmus on see, kui sarnane on kellegi elu Õpetaja Jeesuse Kristuse eluga. Tema on õige tee, kogu tõde ja külluslik elu.

Küsimus, mis peaks pidevalt meie peas keerlema ja meie iga mõtet ja tegu mõjutama, on see: „Issand, mida sa tahad, et ma teeksin?” (Ingl k kuningas Jamesi Piibliversioonis Ap 9:6.) Vastuse sellele küsimusele saab ainult Kristuse Valguse ja Püha Vaimu kaudu. Õnnelikud on need, kes elavad nii, et nende olemus on täidetud mõlemaga. ..

Vaadates kõike, mida [Jeesus Kristus] on teinud ja mida Ta meie jaoks teeb, siis on midagi, mida me saame Talle ka vastutasuks anda.

Kristuse elu ja ohverdus oli meile suur kingitus. Kas ka meie elu ja ohverdused nii praegu kui ka tulevikus ei peaks siis olema meie väike kingitus Temale?¹⁹

[Need, kes] lasevad Kristusel end juhtida, saavad Temaga üheks. .. Nende tahe neeldub Tema omas. (Vt Jh 5:30.) Nad teevad alati seda, mis on Issandale meelepärane. (Vt Jh 8:29.) Nad on nõus Issanda eest surema, ja, mis veelgi tähtsam – nad tahavad Tema nimel elada.

Nende kodus võib näha piltidest seintel, raamatutest riulitel, muusikast, mis kõlab, ning nende sõnadest ja tegudest, et nad on kristlased. Nad seisavad kui Jumala tunnistajad igal ajal ja kõiges ja kõikjal. (Vt Mo 18:9.) Nende meeli täidab Kristus, kui nad igas oma mõttes Tema poole vaatavad. (Vt ÕL 6:36.) Kristus on nende südames ja nende kiindumus on antud igaveseks Temale. (Vt Al 37:36.)

Nad võtavad peaaegu iga nädal sakramenti ja tunnistavad üha uuesti oma Igavesele Isale, et on nõus võtma enda peale Tema Poja nime ja Teda alati meeles pidama ning pidama kinni Tema käskudest. (Vt Mn 4:3.)

Mormoni Raamatu sõnu kasutades nad „toitu[vad] rõõmuga Kristuse sõnadest” (2Ne 32:3), „räägi[vad] Kristusest” (2Ne 25:26), „rõõmusta[vad] Kristuses” (2Ne 25:26), nad on „elavaks tehtud Kristuses” (2Ne 25:25) ja nad „rõõmutse[vad] oma Jeesuse üle” (vt 2Ne 33:6). Lühidalt öeldes, nad kaotavad end Issandas ja leiavad igavesse elu. (Vt Lk 17:33.)²⁰

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson õpetas, et kuigi me ei pruugi täielikult mõista, *kuidas* Päästja lepituse ellu viis, võime me mõista, *miks* Ta seda tegi (vt 1. osa). Kuidas selle mõistmine meie elu mõjutab?
- Mõtisklege 2. osa uurides Päästja ülestõusmise mõjule. Kuidas Tema ülestõusmine teie elu mõjutab?
- Miks on teie arvates tunnistus Jeesusest Kristusest „kõige hinnalisem õnnistus”? (Vt 3. osa.) Mida tähendab olla vapper oma tunnistuses Päästjast?
- Mõtisklege president Bensoni sõnade üle, mis ta kõneles usu kohta Jeesusesse Kristusesse (vt 4. osa). Mil moel erineb usk Kristusesse pelgast tõdemusest, et Ta elab?

- President Benson ütles, et inimesed, kes „lasevad Kristusel end juhtida” on nõus „Issanda eest surema, ja, mis veelgi tähtsam – nad tahavad Tema nimel elada” (5. osa). Mida tähendab elada Päästja nimel?

Samateemalised pühakirjakohad:

Jh 10:17–18; 2Ne 9:20–24; 31:20–21; Mo 16:6–11; 3Ne 27:20–22; Mn 7:33; ÕL 19:1–3, 16–19; 76:22–24; UA 1:3

Abiks uurimisel

„Tundes evangeeliumi mõistmisest tulenevat rõõmu, tahad sa õpitud rakendada. Püüa elada kooskõlas oma tõekspidamistega. See tugevdab sinu usku, teadmisi ja tunnistust” (*Jutlusta minu evangeeliumi*, 2008, lk 19).

Viited

1. The Meaning of Easter. – Ensign, apr 1992, lk 2.
2. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 10.
3. Vt Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 83–85; I Testify. – Ensign, nov 1988, lk 86–87.
4. I Testify. – Ensign, nov 1988, lk 86.
5. Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 83; vt ka Born of God. – Ensign, juuli 1989, lk 2.
6. Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 83.
7. Jesus Christ: Our Savior and Redeemer. – Ensign, juuni 1990, lk 6.
8. Life Is Eternal. – Ensign, aug 1991, lk 4.
9. Jesus Christ: Our Savior and Redeemer. – Ensign, juuni 1990, lk 4.
10. Jesus Christ: Our Savior and Redeemer. – Ensign, juuni 1990, lk 2.
11. Jesus Christ: Our Savior, Our God. – Ensign, apr 1991, lk 2, 4.
12. Keeping Christ in Christmas. – Ensign, dets 1993, lk 4.
13. Jesus Christ: Our Savior and Redeemer. – Ensign, juuni 1990, lk 4.
14. The Meaning of Easter. – Ensign, apr 1992, lk 2, 4.
15. Jesus Christ: Our Savior, Our God. – Ensign, apr 1991, lk 4.
16. Valiant in the Testimony of Jesus. – Ensign, veebr 1987, lk 2.
17. Jesus Christ: Our Savior and Redeemer. – Ensign, juuni 1990, lk 2, 6.
18. In His Steps. – Ensign, sept 1988, lk 5, 6.
19. Jesus Christ—Gifts and Expectations. – Ensign, dets 1988, lk 2, 4.
20. Born of God. – Ensign, juuli 1989, lk 4–5.

Joseph Smith – tööriist Issanda käes

„Viimse aja prohvet Joseph Smith oli Issanda käes tööriistaks ja tema kaudu sai alguse uus evangeeliumi ajajärk – kõigist ajajärgudest viimane ja suurim.”

Ezra Taft Bensoni elust

Kui vanem Ezra Taft Benson 1920. aastate algul Inglismaal põhi-misjonil teenis, koges ta oma kaaslastega „Kirikule tugevat vastu-seisu”. Ta märkis hiljem:

„Kogu Suurbritannias levisid mormoonidevastased ajalehed, aja-kirjad ja isegi liikuvad pildid [filmid].” Tugeva vastuseisu tõttu lõpe-tati mõned misjonitöö vormid, nagu tänavakoosolekute pidamine ja pisitrükiste jagamine. „Kuid Põhja-Inglismaal, kus me töötasime, oli meil üks grupp väga ustavaid, pühendunuid ja truusid inimesi Lõuna-Shieldsi kogudusest. Nad palusid meil kaaslasega nende sakramendikoosolekul kõneleda ja teatasid: „Paljud meie naabrid ei usu neid valesid, mida trükitakse. Kui te tulete, siis me täidame kogudusehoone inimestega.”

Me võtsime selle kutse vastu, hakkasime ette valmistama ning mina hakkasin uurima usust taganemise kohta. Mulle see teema meeldis ja ma arvasin, et nad vajavad seda; nii ma siis töötasin ja uurisin ning mõtlesin, et suudan viisteist minutit sel teemal rääkida.

Väike kogudusehoone oli puupüsti täis. Kõik olid õnnelikud. Pärast koosoleku algustegevusi kõneles mu kaaslane ja seejärel kõnelesin mina sellise vabadusega, mida polnud oma elus varem kogunud. Kui ma maha istusin ja kella vaatasin, nägin, et olin kõne-lenud nelikümmend viis minutit ega olnud kordagi usust taganemist maininud, see polnud mulle isegi pähe tulnud. Ma olin rääkinud Joseph Smithist ja tunnistanud, et ta oli Jumala prohvet ning et mina

Esimese nägemuse sõnum oli „mõeldud kõigile Isa lastele, kes maa palge peal elavad”.

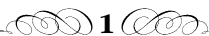
tean seda. Ma kõnelesin, kuidas tuli esile Mormoni Raamat, mis on tunnistus Kristusest, ja tunnistasin sellest. Mõistes, mis oli juhtunud, ei suutnud ma pisaraid tagasi hoida.

Pärast koosolekut tulid paljud pühad mind tänama, et olin rääkinud ka Joseph Smithist. Nende sõnul olevat mõni naaber öelnud, et nõustub Kirikus kõigega peale Joseph Smithi. Osa neist naabritest tuli ja teatas: „Me oleme nüüd valmis. Täna oleme me valmis. Me oleme saanud tunnistuse, et Joseph Smith on Jumala prohvet.”¹

President Benson leidis kogu elu võimalusi Joseph Smithi kutsesest tunnistada. Näiteks, kui ta teenis Ameerika Ühendriikide põllumajandusministrina, palus üks raadiojaam tal eetris ette lugemiseks valida oma lemmik pühakirjakoht. Ta valis katkendi Kallihinnalises Pärlis olevast raamatust Joseph Smith – Ajalugu.²

Kõige tähtsam on see, et ta tunnistas Joseph Smithist kindlalt ja vägevalt oma kaaspühadele. „Joseph Smith oli Elava Jumala prohvet,” kuulutas ta, „üks vägevamaid prohveteid, kes on eales maa peal elanud. Ta oli tööriistaks Jumala käes, juhatades sisse tähtsa evangeeliumi ajajärgu, mis on kõigist vägevam ja viimane, mil valmistatakse Õpetaja teiseks tulemiseks.”³

Ezra Taft Bensoni õpetused

Joseph Smithi esimene nägemus oli Jeesuse Kristuse ülestõusmise järel selle maailma kõige vägevam sündmus.

Noor Joseph Smith oli tööotsija. Segadus olemasolevate kirikute seas pani teda Jumalalt küsima, milline neist on õige. Ta kinnitas, et vastuseks tema palvele ilmus talle valgussammas, mida ta kirjeldas nii:

„Kui valgus minu peal oli, nägin ma enda kohal õhus seismas kahte Isikut, kelle sära ja hiilgust on võimatu kirjeldada. Üks nendest pöördus minu poole, kutsudes mind nimepidi, ja osutas teisele ning ütles: „*See on minu armas Poeg. Kuula Teda!*” (JSA 1:17.)

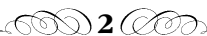
Joseph küsis teiselt isikult, kes oli Jeesus Kristus, milline kristlikest usulahkudest on õige. Talle öeldi, et ta ei tohiks neist ühegagi liituda, kuna ükski neist pole õige.⁴

Kui Jumal Isa ja tema Poeg Jeesus Kristus maa peale tulid, nagu 1820. aastal aset leidis, kui nad noorele prohvet Joseph Smithile ilmusid, ei puudutanud see vaid käputäit inimesi. See sõnum ja ilmutus oli mõeldud kõigile Isa lastele, kes maa palge peal elavad. See oli suurim sündmus, mis pärast Õpetaja ülestõusmist selles maailmas toimunud oli. Mõnikord näib mulle, et suhtume sellesse iseenesestmõistetavalt ega hinda täielikult selle tähelepanuväärsust, tähtsust ja ulatust.⁵

Prohvet Joseph Smithi esimene nägemus on selle Kiriku alusmüür.⁶

Prohvet Joseph Smithi kogemuse kaudu 1820. aastal sai ilmsiks tõde, et Jumal on olemas ja et Jeesus Kristus on tõepoolest üles tõusnud. Ta nägi neid kui hiilgavaid eraldiseisvaid Isikuid, kes kõnelesid temaga, nagu üks inimene kõneleb teisega.⁷

Ma olen alandlikult tänulik teadmise eest, mis mul on, et Jumal Isa ja tema Poeg Jeesus Kristus on tulnud hiilgavate Isikutena selles ajajärgus, meie päevil, taas maa peale; ja et nad tõepoolest ilmusid poisist prohvetile. .. See on teadaolevalt kõige hiilgavam Jumal Isa ja Poja ilmumine.⁸

Kooskõlas Uue Testamendi prohvetliku ettekuulutusega, sai Joseph Smith uue ilmutuse ja teda külastasid inglid.

Üldiselt on teada, et Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmete usk põhineb väitel, et Joseph Smith on Jumala prohvet ja et tema sõnutsi tuli Mormoni Raamat esile tänu ingli külastustele, mis leidsid aset ajavahemikus 1823–1827.

Sellest väitest teada saades ei mahu paljudele inimestele pähe, et inglid külastavad maad ka tänapäeval.

Piiblis on kirjas tunnistused, et Jumal juhtis oma Kirikut ilmutuse ja, kui vaja, siis ka taevaste teenijate kaudu üle nelja tuhande aasta.

Jeesuse Kristuse teisele tulemisele eelnevat olukorda kirjeldades kuulutas Johannes Uues Testamendis prohvetlikult, et enne Päästja tagasitulekut hoiatatakse maailma, et Jumala kohtumõistmise tund on lähedal. See hoiatus pidi tulema taevaingli kaudu, kes kuulutab igavikulist evangeeliumi. Kuulake Johannese sõnu:

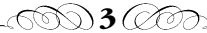
„Ma nägin teist inglit lendavat kesktaeva kohal; sellel oli igavene evangeelium, et armuõpetust kuulutada neile, kes elavad maa peal, ja kõigile rahvahõimudele ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele.

Ja ta ütles suure häälega: „Kartke Jumalat ja andke temale austust, sest on tulnud tema kohtutund, ja kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veteallikad!” (Ilm 14:6–7.)

Kui uskuda Ilmutaja Johannese tunnistust, siis peaks olema maa peale oodata uut ilmutust ja taevase sõnumitooja külastust.

Meie tunnistame pühalikult, et see inglise sõnumitooja ilmus prohvet Joseph Smithile üheksateistkümnenda sajandi alguses. Väide, et meie ajal ilmus prohvetile Jumala ingel, on täielikult kooskõlas Uue Testamendi ettekuulutustega ning peaks pälvima iga siira tõetsija tähelepanu.⁹

1823. aasta 21. septembri õhtul ilmus prohvet Joseph Smithile ingel. Inglise nimi oli Moroni. Ta oli Ameerika mandri kahe sajandite taguse tsivilisatsiooni muistsete prohvetite reast viimane.¹⁰

Kõige suurem tõend sellest, et Joseph Smith kutsuti prohvetiks, on Mormoni Raamat.

Kõige suurem tõend, mis kinnitab Joseph Smithi väidet, et ta on Kõigevägevama Jumala esindaja, oli Mormoni Raamatu kui pühakirjalise ülestähenduse avaldamine.

Mormoni Raamat on ülestähendus Ameerika mandri muistsetest asukatest ja seal on kirjas, kuidas Jeesus Kristus pärast Jeruusalemmas ülestõusmist Ameerika mandrit külastas ja seal teenis. Selle ülestähenduse peamine eesmärk on veenda hilisemat põlvkonda, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg. Mormoni Raamat on seega veel üks tunnistus, mis ühes Piibliga tunnistab Jeesuse Kristuse jumalikkusest.

Joseph Smith sai selle muistse ülestähenduse taevaselt sõnumitoojalt, täpselt nagu Johannes prohvetlikult oli kuulutanud. Josephile ilmunud ingel tegi talle teatavaks, kus asuvad muistised ülestähendused, mis olid uurendatud metallplaatidele ja maetud kivikasti. Aja jooksul sai noor prohvet plaadid ja vahendid nende tõlkimiseks. Seejärel avaldati raamat maailmale kui kanoniseeritud pühakiri.

Ettekuulutuse täitumiseks külastas Joseph Smithi Moroni.

Just nagu Johannes tunnistas, sisaldab see raamat igavikulist evangeeliumi. Meie misjonärid jutlustavad seda nüüd kogu maailmale.

Me innustame teid panema oma tunnistus Mormoni Raamatu päritolu kohta proovile. Te saate seda teha, kui loete seda ja küsite meie Taevaselt Isalt, kas need asjad on õiged. Ma luban teile, et kui olete siirad, saate Püha Vaimu kaudu kinnituse selle tõesusest. Miljonid inimesed tunnistavad täie tõsidusega ja siiralt, et nad teavad, et see on Jumalalt.¹¹

Kui Mormoni Raamat on õige, siis Jeesus on Kristus ja Joseph Smith oli Tema prohvet ning Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik on õige ja seda juhivad tänapäeval prohvet, kes saab ilmutusi.¹²

 4

Jumal taastas prohvet Joseph Smithi kaudu oma maapealse kuningriigi.

Kristlikud usulahud kogu maailmas on sajandeid palvetanud, et maa peale tuleks Jumala kuningriik (vt Mt 6:10). Me kuulutame siiralt ja avalikult: see päev on nüüd käes!¹³

Neljateistaastase poisi palve pühas metsasalus avas uue evangeeliumi ajajärgu.¹⁴

Jumal on ettekuulutuste täitmiseks oma kuningriigi taas maa peale rajanud. ..

Jumal kutsus Joseph Smithi taastama seda kuningriiki – Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut. Ma tunnistan, et ta tegi selle töö ära, et ta pani sellele aluse ja andis Kirikule üle vajalikud võtmed ja väed, et jätkata seda suurt viimse aja tööd, mida ta Kõigevägevama Jumala juhatusel alustas.¹⁵

Joseph Smithile ilmusid veel teisedki isikud, teiste seas Ristija Johannes, Peetrus, Jakoobus ja Johannes, kes andsid talle volituse tegutseda Jumala nimel (vt JSA 1:68–72; ÕL 27:5–13). Jumala kirik ja kuningriik – nimelt Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik – taastati neil viimsetel aegadel koos kõigi algupärase Kiriku andide, õiguste, vägede, õpetuste, ametnike ja õnnistustega. (Vt ÕL 65; 115:3–4.)¹⁶

Prohvet Josephil kästi jätkata tööd Jumala tööriistana ja organiseerida Kirik ning avaldada maailmale täiendav tunnistus Jeesusest Kristusest, nimelt Mormoni Raamat, mis saadi pühadest ülestähendustest. ..

See evangeeliumi taastamine ning valguse ja tõe tagasitoomine on mõeldud õnnistama kõiki Jumala lapsi. Seega lähevad meie misjonärid alandlikult ja tänulikult maailma ja kuulutavad, et aset leidis usust taganemine, aga tänu Jumala headusele on taevad jälle avatud ning prohvet Joseph Smithi kaudu evangeelium taas ilmutatud.¹⁷

 5

Joseph Smith oli ustav ja truu kuni surmani.

Kiriku varajase arenguga kaasnes ka vastuseisu vaim ja tagakiusamine. Kuhu iganes väike sinepiivake istutati, püüdsid mõned selle kasvu takistada.¹⁸

Neljateistaastane poiss jäi maailma ees kindlaks. Jumal tundis oma poega, kui see välja valiti, ja teadis, et poiss jääb ustavaks ja truuks kuni surmani.¹⁹

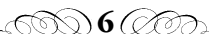
Mõni suhtus [Joseph Smithi] tunnistusse suure põlgusega, hakkas tema kohta kuulujutte levitama ja ta suhtes vaenu õhutama. Noor prohvet jäi ammuse apostel Pauluse sarnaselt oma tunnistusele kindlaks ja kaitses oma väiteid järgmiste sõnadega:

„Ma ju nägin nägemust, ma teadsin seda ja teadsin ka, et Jumal teab seda, ning ma ei saanud ega julgenudki seda eitada; teadsin vähemalt, et seda tehes astuksin ma Jumala vastu ja satuksin süüdimõistmise alla.” (JSA 1:25.)²⁰

Prohvet Joseph Smith astus surmale vapralt vastu. Ta pitseeris tunnistuse oma eluga – oma verega. Sel saatuslikul päeval Illinois Nauvoos, mil ta viidi Carthage'i vanglasse, kus ta märtrisurma suri, vaatas ta tagasi, nägi oma linna ja inimesi, keda ta armastas, ja kuulutas: „See on kõige toredam koht ja need kõige paremad inimesed taeva all; neil pole aimugi, millised katsumused neid ees ootavad.” (*History of the Church*, 6. kd, lk 554).

Hiljem ütles prohvet tundeküllaselt, ent rahulikult ja julgelt: „Ma lähen kui tall tapale; kuid ma olen rahulik nagu suvehommik; mu südametunnistus on puhas Jumala ja kõigi inimeste ees. Kui nad minult elu võtavad, suren ma süütult ja minu veri hüüab maa seest kättemaksu ja minu kohta öeldakse: ta mõrvati külmavereliselt.” (*History of the Church*, 6. kd, lk 555.)²¹

Nii lõppes prohvet Joseph Smithi maine elu ja sellega täitus tema jumalikult määratud missiooni surelik pool. Nagu ta ka ise selgitas, ei saanud see missioon lõppeda enne, kui oli täielikult ellu viidud. Nii nagu Päästja, kes oli „maailma algusest .. tapetud [Tall]” (Ilm 13:8), oli ka Joseph määratud seda tööd tegema juba enne maist elu.²²

Joseph Smithi peetakse tänapäeval selle viimase ja suurima evangeeliumi ajajärgu alusepanijaks.

Ma tean, et Joseph Smith küll surmati märtrina tõe eest, kuid ta elab endiselt ja on selle ajajärgu – suurima evangeeliumi ajajärgu – alusepanija ning jääb selleks kogu eesseisvaks igavikuks.²³

Joseph Smithi sõnum – Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku sõnum, mormonismi sõnum – on kõige tähtsam sõnum maailmas. Ja prohvet Joseph Smithil, kes ka tänapäeval elab, on jätkuvalt tähtis osa selle suunamisel siin maailmas.²⁴

Selleks et saada ülevaadet prohveti maise missiooni ulatusest, peame seda vaatama igaviku vaatevinklist. Ta oli õilsate ja suursuguste seas, keda Aabraham kirjeldas:

„Nüüd Issand oli näidanud minule, Aabrahamile, neid aruga olen-deid, kes organiseeriti enne, kui oli maailm; ja kõigi nende seas oli palju õilsaid ja suursuguseid;

ja Jumal nägi neid hingi, et nad on head, ja ta seisis nende keskel ja ta ütles: Nemad ma teen oma valitsejateks; sest ta seisis nende keskel, kes olid vaimud, ja ta nägi, et nad on head; ja ta ütles mulle: Aabraham, sina oled üks neist; sind valiti enne, kui sa sündisid.” (Aabr 3:22–23.)

Sama kehtib Joseph Smithi kohta. Ka tema oli seal. Ka tema istus nõukogus ühes õilsate ja suursugustega. Tema, kes ta oli kindlasti tähtsal ja auväärset kohal, aitas kahtlemata kaasa Issanda suure töö planeerimisel ja elluviimisel, et „tuuua inimesele surematus ja igavene elu”, nimelt kõigi meie Isa laste päästmine (vt Ms 1:39.) Tema missioonil oli olnud ja pidi olema mõju kõigile, kes maa peal olid elanud; kõigile, kes maa peal elasid; ja miljonitele, kes veel sündimata olid.

Prohvet Joseph Smith tegi selle igavese tõsiasja selgeks järgmiste sõnadega: „Iga inimene, kellel on kutse teenida maailma asukaid, määrati seda tegema enne maailma loomist suures taevases nõukogus. Ma oletan, et mind määrati selles suures nõukogus just sellele ametipostile. See on tunnistus, mida ma tahan, et ma olen Jumala teenija ja see rahvas on Tema rahvas.” (Vt *History of the Church*, 6. kd, lk 364.) ..

Tähtsaim tegevus selles ja tulevases maailmas on otseselt seotud Joseph Smithi töö ja missiooniga – ta oli jumaliku saatusega mees ja Jumala prohvet. See töö toob inimestele päästmist ja igavest elu. Sel eesmärgil loodi see maa, kutsuti Jumala prohvetid, saadeti taevased sõnumitoojad ja isegi Jumal, meie kõigi Isa, laskus eriti pühadel ja tähtsatel puhkudel maa peale, et tutvustada oma armastatud Poega.

Peale selle, et prohvet Joseph Smith oli õilsate ja suursuguste seas, pööras ta maa peal olles tähelepanu tähtsatele teemadele ja teeb seda taevastest sfääridest jätkuvalt. Sest Issanda silmis, kes on Isa alluvuses selle maailma Jumal, on see üks suur igavene programm, milles prohvet Joseph mängib tähtsat osa, tehes seda kõike igavese preesterluse ja Jumala volitusega.²⁵

Ma tunnistan teile, et Joseph Smith oli ja on Jumala prohvet, üks tõeliselt suursugune prohvet kõigi aegade prohvetite seas; jumaliku saatusega mees, iseloomuga mees, julge mees, sügavalt vaimne mees, Jumala sarnane Issanda prohvet, tõeliselt õilis ja suursugune.²⁶

Jah, viimse aja prohvet Joseph Smith oli Issanda käes tööriistaks, kelle kaudu sai alguse uus evangeeliumi ajajärk – kõigist ajajärkudest viimane ja suurim.²⁷

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Miks oli Joseph Smithi Esimene nägemus teie arvates „suurim sündmus .. pärast Õpetaja ülestõusmist?” (Vt 1. osa.) Mil moel on see sündmus teie elu mõjutanud?
- Kuidas aitab teid teadmine, et Ilmutaja Johannes kuulutas prohvetlikult ette, et Moroni külastab Joseph Smithi? (Vt 2. osa.)
- President Bensoni sõnul on Mormoni Raamat „kõige suurem tõend” sellest, et Joseph Smith oli prohvet (vt 3. osa). Kuidas on Mormoni Raamatu uurimine mõjutanud teie tunnistust Joseph Smithi missioonist?
- Mõtisklege president Bensoni sõnade üle tunnistuse kohta (vt 4. osa). Milliseid õnnistusi olete ise ja koos perega tänu evangeeliumi taastamisele saanud?
- Mida võite 5. osast õppida tagakiusamise kohta? Mida sellist võime õppida Joseph Smithi eeskuju kaudu, mis aitaks meid siis, kui keegi meie tunnistuse proovile paneb?
- President Benson ütles Joseph Smithi ettemääratuse kohta: „Tema missioonil oli olnud ja pidi olema mõju kõigile, kes maa peal olid elanud; kõigile, kes maa peal elasid; ja miljonitele, kes veel

sündimata olid.” (6. osa). Kuidas on Joseph Smithi missioon mõ-
jutanud kõiki neid, kes on maa peal elanud? Kuidas on see teid
isiklikult mõjutanud?

Samateemalised pühakirjakohad:

Js 29:13–14; 2Ne 3:3–15; 3Ne 21:9–11; ÕL 5:9–10; 135; JSA

Abiks õpetamisel:

„Küsi tunnis osalejatelt, mida nad on õppinud peatükki iseseis-
valt uurides. Abiks võib olla see, kui võtate mõne tunnis osalejaga
nädala jooksul ühendust ja palute tal valmistuda õpitud jagama”
(käesolev raamat lk vii).

Viited

1. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 206, 207.
2. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 292.
3. Conference Report, apr 1961, lk 114.
4. Joseph Smith: Prophet to Our Generation. – Ensign, nov 1981, lk 61–62.
5. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 57.
6. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 101.
7. Come unto Christ, 1983, lk 74.
8. Conference Report, apr 1958, lk 60.
9. Joseph Smith: Prophet to Our Generation. – Ensign, nov 1981, lk 61.
10. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 46.
11. Joseph Smith: Prophet to Our Generation. – Ensign, nov 1981, lk 61.
12. The Book of Mormon Is the Word of God. – Ensign, jaan 1988, lk 4.
13. May the Kingdom of God Go Forth. – Ensign, mai 1978, lk 34.
14. Conference Report, okt 1956, lk 108.
15. A Message to the World. – Ensign, nov 1975, lk 34.
16. I Testify. – Ensign, nov 1988, lk 86.
17. Conference Report, okt 1949, lk 27, 28.
18. Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 81.
19. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 38.
20. Joseph Smith: Prophet to Our Generation. – Ensign, nov 1981, lk 62.
21. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 37–38.
22. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 29.
23. A Message to the World. – Ensign, nov 1975, lk 34.
24. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 40–41.
25. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 30–31.
26. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 37.
27. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 39.

President Ezra Taft Benson tunnistas sageli Jumala sõna väest.

Sõna vägi

*„Jumala sõnal, nagu seda võib leida pühakirjades,
elavate prohvetite sõnades ja isiklikus ilmutuses,
on vägi pühasid tugevdada ja kindlustada neid
Vaimuga, et nad võiksid kurjale vastu seista,
hoida kinni heast ja leida selles elus rõõmu.”*

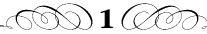
Ezra Taft Bensoni elust

Kui president Thomas S. Monson teenis Esimeses Presidentkonnas president Ezra Taft Bensoni teise nõuandjana, siis ta täheldas: „President Benson haarab tähelepanu nõudvaid teemasid lausa lennult. Ta ei pea ühtki otsust pikalt vaagima, enne kui saab Issanda inspiratsiooni, et teada, mida teha. Tänapäeval, mil Kirik kogu maailmas järjest kasvab ja Esimesel Presidentkonnal on vaja väga palju otsuseid teha, on võime kiiresti asja tuumani jõuda Kiriku haldusasjades väga oluline.”¹

4. aprillil 1986 tuli president Bensonil seoses esimese üldkonverentsiga, kus ta Kiriku presidendina kõneles, olla eesistujaks ühel erilisel preesterluse juhtide koosolekul. Vennad, kes osalesid, nägid tema võimet „kiiresti asja tuumani jõuda”. Kui ta kuulajaskonnale kõneles, mainis ta paljusid katsumusi, millega viimse aja pühad silmitsi seisavad – kiusatused, pereprobleemid, raskused käskude pidamise ja Kiriku kohustuste täitmisega – ning kõneles sellest, mis tema arvates võiks neid probleeme lahendada.

Sel preesterluse koosolekul kandis president Benson ette vaid osa oma kõnest ja palus seega, et kogu tema jutlus lisataks Kiriku ajakirjade konverentsi erinumbrisse. Käesolevas peatükis on see kõne tervenisti välja toodud. Kuigi president Bensoni kõne oli suunatud preesterluse juhtidele, õpetas ta põhimõtteid, mis kehtivad Kiriku kõigile liikmetele.

Ezra Taft Bensoni õpetused

Meie aja katsumustega silmitsi seistes tuleb meil hoida kinni Jumala sõnast.

Mu kallid vennad! Milline võrratu vaatepilt on näha preesterluse juhtkonda ja teada, kui mitmeid tuhandeid pühasid te teenite ja kui suurt pühendumust ja ustavust te koos esindate! Tänapäeva maailmas pole kuskil sellist seltskonda, kes koguneks sama üllal eesmärgil, nagu see grupp siin, ega ole ühelgi poliitilisel, usulisel ega sõjalisel organisatsioonil ka sellist väge, nagu teil täna õhtul.

Me elame katsumusterohkel ajal. Me elame ajal, mille kohta Is-sand ütles: „Rahu võetakse ära maa pealt ja kurat saab võimu tema enda valitsuspiirkonna üle.” (ÕL 1:35.) Me elame ajal, mida nägi Ilmutaja Johannes, ajal mil „lohe sai vihaseks naise peale ja läks sõdima nendega, kes naise soost olid üle jäänud ja kes peavad Jumala käske ja kellel on Jeesuse tunnistus.” (Ilm 12:17.) See lohe on Saatan; naine aga esindab Jeesuse Kristuse Kirikut. Saatan peab sõda Kiriku liikmete vastu, kellel on tunnistus ja kes püüavad pidada käske. Kuigi paljud jäävad ustavaks ja tugevaks, lõövad mõned vaaruma. Mõni langeb. Mõni täidab Johannese ettekuulutust, mille kohaselt saab Saatan sõjas mõnest pühast võitu. (Ilm 13:7.)

Ka prohvet Lehhi nägi meie päeva oma vägevas nägemuses elu-puust. Ta nägi, et paljud ekslesid pimeduseudus, mis sümboliseerib kuradi kiusatusi. (Vt 1Ne 12:17.) Osad langesid ära „keelatud radadele”, teised uppusid roojasesse vette ja mõned uitasid „võõrastel teedel”. (1Ne 8:28, 32.) Kui loeme narkootikumide levikust või pornograafia ja kõlblusetuse hävitavast mõjust, siis kas keegi võib kahelda, et need on keelatud rajad ja roojased veed, mida Lehhi kirjeldas?

Mitte kõik hukkunud polnud maailmast. Mõned olid käinud puu juures ja selle vilja maitsnud. Ehk teisisõnu on mõned tänapäeva Kiriku liikmed nende kadunud hingede seas, keda Lehhi nägi.

Ka apostel Paulus nägi meie päeva ette. Ta kirjeldas seda kui aega, mil maailm kubiseb teotajatest, valelikest, jöhkratest, halastamatutest, upsakatest ja lõbuarmastajatest. (Vt 2Tm 3:1–7.) Ta hoiatas ka, et „kurjad inimesed ja petised lähevad aga ikka pahemaks, eksitades teisi ja eksides.” (2Tm 3:13.)

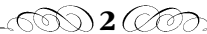
Selline sünge muistsete prohvetite ettekuulutus võiks meid hirmutada ja heidutada, kui needsamad prohvetid poleks samas pakkunud välja ka lahendust. Me leiame nende inspireeritud nõuannetest meie aja vaimsele kriisile vastuse.

Lehhi nägi unenäos raudkäsipuud, mis viis läbi pimeduseedu. Ta nägi, et kui inimesed hoiavad tugevalt raudkäsipuust kinni, saavad nad vältida roojast jõge, hoida eemale keelatud radadest ja lõpetada uitamise tundmatutel teedel, mis viivad hävingusse. Hiljem selgitas Nefi selgelt, mida raudkäsipuu sümboliseerib. Kui Laaman ja Lemuel küsisid: „Mida tähendab see raudkäsipuu?“, vastas Nefi: „See on Jumala sõna, ja [pöörake tähelepanu sellele lubadusele] *kes iganes Jumala sõna kuulda võtavad ja sellest tugevalt kinni peavad, need ei hävi kunagi; ka ei suuda kiusatused ega vastase tulised nooled nende üle võimust võtta, et neid pimedaks teha selleks, et neid hävingusse juhtida.*” (1Ne 15:23–24; rõhutus lisatud.) Jumala sõna ei juhi meid mitte üksnes vilja juurde, mis on kõikidest teistest viljadest ihaldusväärsem, vaid Jumala sõnas ja selle kaudu võime leida jõudu seista vastu kiusatustele ning jõudu ajada luhta Saatana ja tema käsilaste töö.

Pauluse sõnum on sama, mis Lehhil. Olles kirjeldanud Timoteosele kohutavat pahelisust tulevikus, mis meie jaoks on olevik, ütles ta: „Ent sina jää selsesse, mida oled õppinud.

Lapsest saadik tunned pühi kirju, *mis võivad sind teha targaks, õndsuseks usu kaudu . . .*” (2Tm 3:14–15; rõhutus lisatud.)

Mu kallid vennad, siit leiame lahenduse meie aja suurele katusumusele. Jumala sõnal, nagu seda võib leida pühakirjades, elavate prohvetite sõnades ja isiklikus ilmutuses, on vägi pühasid tugevdada ja kindlustada neid Vaimuga, et nad võiksid kurjale vastu seista, hoida kinni heast ja leida selles elus rõõmu.²

Kui üksikisikud ja perekonnad süüvivad pühakirjadesse, muutuvad nad iseenesest ka muus osas Kirikus aktiivsemaks.

Nüüd me palume teil, preesterluse juhid, järgida Lehhi, Pauluse ja teiste nendesarnaste prohvetlikku nõu. Tänu sellele nõule leiate lahenduse, kuidas hoida oma karja kiskjate huntide eest, kes seda

ümbritsevad. (Vt Mt 7:15; Ap 20:29.) Me teame, et ka teie tunnete suurt muret oma koguduse- ja vaialiikmete pärast ja panustate nende heaks palju aega ja vaeva. Teilt, kes olete valitud juhtideks, nõutakse palju. Me asetame teie õlule palju koormaid. Teil on palutud eest vedada Kiriku programme; vestelda liikmetega ja anda neile nõu; kanda hoolt vaiade ja koguduste rahaasjade eest; hallata sotsiaalabiprojekte; ehitada hooneid ja osaleda teistes ajamahukates tegevustes.

Kuigi ühtki neist tegevustest ei saa eirata ega unarusse jätta, pole nende jaoks, keda teenite, need kõige tähtsamad. Viimastel aastatel oleme ikka ja jälle rõhutanud, et mõni tegevus toob suuremat vaimset kasu kui teine. 1970. aastal ütles president Harold B. Lee piirkonna esindajatele:

„Me oleme veendunud, et meie liikmed tunnevad nälga evangeeliumi järele selle lahjendamata kujul – kõigi tõdede ja sügavamate tähendustega. .. Leidub neid, kes näivad olevat unustanud, et kõige vägevamad relvad, mille Issand on meile kõige kurja vastu andnud, on Tema enda sõnad – puhtad ja lihtsad õpetused päästmise kohta, nii nagu need seisavad pühakirjades.” (Piirkonna esindajate seminar, 1. okt 1970, lk 6.)

President [Spencer W. Kimball] sõnas 1976. aasta Esimese Presidentkonna sõnumis:

„Ma olen veendunud, et igaüks meist peab mingil hetkel oma elus pühakirjad iseenda jaoks avastama – ja mitte ainult ühe korra, vaid ikka ja jälle. ..

Issand ei anna meile neid asju nalja pärast, sest „kelle hoolde on palju jäetud, sellelt päritakse veel rohkem.” (Lk 12:48.) Ligipääs nendele tähendab vastutust. Me peame uurima pühakirju vastavalt Issanda käskudele (vt 3Ne 23:1–5); ja me peame laskma neil oma elu juhtida.” (Ensign, sept 1976, lk 4–5.)

1982. aasta aprillis kõneles vanem Bruce R. McConkie piirkonna esindajatele, kui tähtsad peaksid pühakirjad meie töös olema. Ta teatas: „Me oleme nii hõivatud programmide, statistika, trendide, vara, valduste, mammona ja eesmärkide saavutamisega, mis tõstaksid esile meie töö edu, et oleme „jätnud kõrvale kaalukama osa Seadusest”. .. Inimesed võivad olla kui tahes andekad

„Kui üksikud liikmed ja perekonnad regulaarselt ja järjepidevalt ise pühakirjadesse süüviksid,“ saaksid neile osaks suured õnnistused.

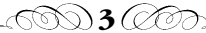
administratiivsetes asjades; kui tahes sõnaosavad oma vaateid esitama; kui tahes õppinud maistes asjades – kui nad aga ei panusta pühakirjade uurimisse, nende üle mõtisklemisse ja palvetamisse, siis jäävad nad ilma Vaimu sulnistest sosistustest, mida nad oleksid võinud saada.” (Piirkonna esindajate seminar, 2. apr 1982, lk 1–2.)

Vanem Boyd K. Packer kõneles samal päeval vaiajuhatajatele ja piirkonna esindajatele. Ta ütles: „Hooned ja eelarved, aruanded, programmid ja tegevuskavad on kõik väga tähtsad. Kuid iseendest ei sisalda nad endas vaimutoitu ega täida seda, mida Issand on meil teha palunud. .. Õiged asjad, mis tõesti vaimset toidavad, keskenduvad pühakirjadele.” (Koosolek vaiajuhatajate ja piirkonna esindajatega, 2. apr 1982, lk 1–2.)

Ma kinnitan nende arukate ja inspireeritud vendade sõnu ja avaldan teile ühe kõige tähtsama asja, mida te preesterluse hoidjatena

saate teha: sukelduge pühakirjadesse. Uurige neid usinasti. Toituge rõõmuga Kristuse sõnadest. Õppige õpetust. Võtke seal olevatest põhimõtetest õppust. Vähe on tegevusi, mis teie kutses paremini ära tasuksid. Vähe on moodusi, kuidas teenides rohkem inspiratsiooni saada.

Kuid olgu see kui tahes tähtis, sellest ainuüksi ei piisa. Te peate ka koondama kogu oma jõu ja suunama tegevusi nii, et need soodustaksid tähendusrikast pühakirjade uurimist ka Kiriku liikmete seas. Tihtipeale püüame me tõsta oma vaiades aktiivsuse taset. Me näeme usinasti vaeva, et tõsta sakramendikoosolekul osalejate protsenti. Me töötame selle nimel, et suurem protsent noori mehi läheks misjonile. Me püüame tõsta templis abiellunute arvu. Kõik need on kiiduväärsed jõupingutused ja kuningriigi kasvuks vajalikud. Ent kui üksikud liikmed ja perekonnad regulaarselt ja järjepidevalt ise pühakirjadesse süüviksid, täituksid ka kõik need teised eesmärgid iseenesest. Tunnistused kasvaksid. Perekonnad tugevneksid. Inimesed oleksid pühendunud ja saaksid isiklikku ilmutust.³

Jumala sõna uurides meie hing terveneb, me saame juhatust igapäevaellu, väge vältida pettusi ning panna vastu kiusatustele.

Prohvet Joseph Smith on öelnud, et „Mormoni Raamat on korrektsem igast raamatust maa peal ja meie usundi päiskivi, ning et *inimene saab selle õpetuste järgi elades Jumalale ligemale* kui ühegi teise raamatu abil.” (Mormoni Raamatu sissejuhatus, rõhutus lisatud.) Kas me just seda oma koguduse ja vaia liikmetele ei soovigi? Kas me ei ihka, et nad tuleksid Jumalale lähemale? Siis tuleb meil neid julgustada sukelduma igal võimalikul moel sellesse imelisse viimse aja tunnistusse Kristusest.

Te peate aitama pühadel mõista, et pühakirjade uurimine ei ole koorem, mille Issand nende õlule asetab, vaid imepärane õnnistus ja võimalus. Pange tähele, mida Issand ise oma sõna uurimise kohta arvab. Joosuale, kes oli prohvet ja juht, ütles ta:

„Ärgu lahkugu see käsuõpetuse raamat sinu suust, vaid mõtle sellele päeval ja öösel, et sa peaksid hoolsasti kõike, mis sinna on

kirjutatud, *sest siis õnnestub su teekond ja siis on sul kordaminek!*" (Jos 1:8; rõhutus lisatud.)

Issand ei lubanud Joosuale materiaalseid rikkusi ega kuulsust, vaid töötas, et tema elu õnnistatakse ja teda saadab edu kõige tähtsamates asjades, nimelt tõelise rõõmu leidmisel. (Vt 2Ne 2:25.)

Kas teie vaias on liikmeid, kelle elu on patu või traagilise sündmuse tõttu segi paisatud või kes on meeleheitel ja lootuse kaotanud? Kas olete igatsenud leida viisi, kuidas neile abikätt sirutada, nende haavu tervendada ja vaevatud hinge vaigistada? Prohvet Jaakob pakub meile oma võrratu lubadusega just seda, mida vajame: „Nad on tulnud siia üles, et kuulata Jumala meeldivat sõna, jah, *sõna, mis parandab haavatud hinge.*” (Jk 2:8; rõhutus lisatud.)

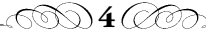
Tänapäeval on maailm täis ahvatlevaid ja ligitõmbavaid ideid, mis võivad eksitada ja petta isegi kõige paremaid liikmeid. Ülikoolide tudengite pead on mõnikord nii täis maailma õpetusi, et nad hakkavad kahtlema evangeeliumi õpetustes. Kuidas saate teie preesterluse juhina aidata oma liikmeid selliste valelike õpetuste vastu kindlustada? Päästja andis sellele vastuse Õlimäel õpetades, kui ta lubas: „*Ja kes paneb talle minu sõna, seda ei eksitata.*” (JSM 1:37; rõhutus lisatud.)

Pühakirjades on hulganisti sarnaseid lubadusi sõna väärtuse kohta. Kas teil on liikmeid, kes igatsevad oma ellu juhatust? Laulude raamatust loeme: „Sinu sõna on mu jalale lambiks ja valguseks mu jalgteel” (Ps 119:105) ja Nefi lubab, et kui toitute rõõmuga Kristuse sõnadest, siis need „ütlevad teile kõik, mida te peate tegema.” (2Ne 32:3.)

Kas teie karjas on liikmeid, kes on patu küüsis ja vajavad abi sealt välja rabelemisel? Heelaman lubab neile: „Jah, me näeme, et kes iganes soovib, võib haarata kinni Jumala sõnast, mis on elav ja võimas, mis lõhestab kõik kuradi kavalused.” (HI 3:29.)

Edu õigemeelsuses, vägi vältida pettust ja hoiduda kiusatustest, juhatust igapäevaelus, hinge tervenemine – need on vaid mõned üksikud lubadused, mida Issand on andnud neile, kes tulevad Tema sõna järele. Kas Issand lubab, aga ei täida lubadust? Kui Ta ütleb, et me saame need asjad, kui vaid Tema sõna tallele paneme, siis me need õnnistused ka saame. Kui me aga nii ei tee, siis võime ka

õnnistused kaotada. Olgu me teistes valdkondades kui tahes edukad, teatud õnnistusi leiame ainult pühakirjadest, ainult siis, kui me läbi pimeduseudu elupuuni jõudmiseks Issanda sõna järele haarame ja sellest tugevalt kinni hoiame.⁴

Issanda sõna on hinnaline and, millega ei tohi hooletult ümber käia.

Kui aga ignoreerime seda, mida Issand meile andnud on, siis võime kaotada väe ja õnnistused, mida otsisime. Issand hoiatas pühalikult varajasi pühasid ja ütles Mormoni Raamatu kohta: „Teie meeled on möödunud aegadel olnud pimendatud uskmatusse tõttu ja sellepärast, et te olete võtnud asju, mis te olete saanud, kerglaselt –

ja see tühisus ja uskmatus on asetanud süüdimõistmise alla kogu kiriku.

Ja see süüdimõistmine lasub Siioni laste, tõepoolest nende kõigi kohal.

Ja nad jäävad selle süüdimõistmise alla nii kauaks, kuni nad parandavad meelt ja tuletavad meelde uut lepingut, nimelt Mormoni Raamatut.” (ÖL 84:54–57.)

Oo mu vennad! Ärgem suhtugem kergekäeliselt nendesse suurtesse asjadesse, mida me oleme Issandalt saanud! Tema sõna on üks kõige hinnalisem and, mille Ta on meile andnud. Ma kannustan teid taas pühakirjade uurimisele pühendumisele. Süüvige neisse iga päev, et Vaimu vägi oleks teie kutsetes koos teiega. Lugege neid koos perega ja õpetage oma lapsi neid armastama ja hindama. Seejärel otsige palvemeelselt ja teistega nõu pidades võimalusi, kuidas julgustada Kiriku liikmeid igal võimalikul moel teie eeskuju järgima. Seda tehes näete te, nagu nägi Alma, et „sõna jutlustamisel [on] suur kalduvus suunata rahvast tegema seda, mis on õiglane – jah, sel [on] võimsam mõju inimeste meelele kui mõõgal või millelgi muul, mis nendega [on] juhtunud.” (Al 31:5.)

Ma ütlen teile nagu Almagi, et „[on] otstarbeka[s], et [te] peaksite Jumala sõna jõu järele proovima”. (Al 31:5.)⁵

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Mõtisklege selle üle, mis oli president Bensoni sõnul lahendus „meie aja suurele katsumusele” (1. osa). Mil moel võib see lahendus aidata meil tulla toime katsumustega, mida elus kohtame?
- Vaadake üle, mis toimuks president Bensoni sõnul siis, „kui üksikud liikmed ja perekonnad regulaarselt ja järjepidevalt ise pühakirjadesse süüviksid” (2. osa). Miks annab pühakirjade uurimine teie arvates selliseid tulemusi?
- President Benson ütles, et pühakirjade uurimine on õnnistus, mitte koorem (vt 3. osa). Millised õnnistused on saanud tänu pühakirjade uurimisele osaks teile ja teie perele? Millist nõu annaksite inimesele, kes tunneb, et pühakirjad on talle koormaks?
- Mis võib juhtuda, kui me Jumala sõnasse kergekäeliselt suhtume? (Vt 4. osa.) Mida me saaksime teha, et Jumala sõnale rohkem tähelepanu pöörata?

Samateemalised pühakirjakohad:

Ap 17:11; 2Tm 3:16–17; 1Ne 19:23–24; Al 32:21–43; ÕL 18:33–36; 21:4–6; 68:1–4

Abiks uurimisel

„Paljude arvates on parim aeg uurimiseks hommikul pärast öist väljapuhkamist. .. Teised eelistavad uurida siis, kui töö ja päevamured on selja taha jäänud. .. Täpsest kellaajast olulisem on ehk leida regulaarne aeg, mil uurida.” (Howard W. Hunter. Reading the Scriptures. – Ensign, nov 1979, lk 64).

Viited

1. Thomas S. Monson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 487–488.
2. The Power of the Word. – Ensign, mai 1986, lk 79–80.
3. The Power of the Word. – Ensign, mai 1986, lk 80–81.
4. The Power of the Word. – Ensign, mai 1986, lk 81–82.
5. The Power of the Word. – Ensign, mai 1986, lk 82.

Prohvet Joseph Smith on öelnud, et Mormoni Raamat on „meie usundi päiskivi”.

Mormoni Raamat – meie usundi päskivi

*„Kas me mitte südamesopis ei ihka
Jumalaga lähedasemaks saada? .. Kui nii,
siis aitab meid Mormoni Raamat selles
paremini kui ükski teine raamat.”*

Ezra Taft Bensoni elust

President Ezra Taft Benson oli 5. jaanuaril 1986 Virginia osariigis Annandale'is vaia konverentsil eesistujaks. See oli tema esimene vaiakonverents Kiriku presidendina. Kohalviibinud viimse aja pühad olid silmanähtavalt liigutatud, kui ta neile kõneles. Oma kõnes tunnistas ta „Mormoni Raamatu väest muuta elusid ja juhtida inimesi Kristuse juurde”. Ta esitas „julge väljakutse seda raamatut uurida”.¹

See sõnum polnud president Bensoni ametiajal midagi uut. Juba Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmena julgustas ta sageli viimse aja pühasid Mormoni Raamatut uurima ja selle õpetusi järgima.² Kuid Kiriku presidendina inspireeriti teda seda sõnumit veelgi rohkem rõhutama. Ta sõnas: „Issand inspireeris oma teenijat Lorenzo Snowd üle kordama kümnise põhimõtet, et lunastada Kirik rahalistest raskustest. .. Meie päevil on Issand ilmutanud, kui vajalik on toonitada Mormoni Raamatu tähtsust.”³ President Benson tunnistas Mormoni Raamatust, kuhu ta ka ei läinud: misjonäride koosolekutel, vaia-, piirkonna- ja üldkonverentsidel ning koosolekutel üldjuhtidega.⁴

Esimeses üldkonverentsikõnes, mille ta Kiriku presidendina pidas, selgitas president Benson selle sõnumi pakilisust: „Kui me ei loe Mormoni Raamatut ega kuuletu selle õpetustele,” hoiatas ta, „on Issand Õpetuse ja Lepingute raamatu 84. osas öelnud, et kogu Kirik on süüdimõistmise all: „Ja see süüdimõistmine lasub Siioni laste,

tõepoolest nende kõigi kohal.” (ÕL 84:56.) Issand jätkas: „Ja nad jäävad selle süüdimõistmise alla nii kauaks, kuni nad parandavad meelt ja tuletavad meelde uut lepingut, nimelt Mormoni Raamatut ja eelnevaid käske, mis ma neile andnud olen mitte ainult rääkides, vaid tegutsedes vastavalt sellele, mis ma olen kirjutanud.” (ÕL 84:57.)⁵

Järgmised tsitaadid president Bensoni kõnedest Kiriku presidendina annavad ülevaate Mormoni Raamatuga seotud hoiatustest ja lubadustest:

„Me ei pea Mormoni Raamatu kohta mitte midagi rohkemat *ütleva*, vaid meil tuleb sellega midagi rohkemat *teha*? Miks? Issand vastab: „Et nad võiksid kanda vilja, mis on kohane nende Isa kuningriigile; vastasel juhul jääb Siioni laste peale väljavalamiseks järele vaid nuhtlus ja kohtumõistmine.” (ÕL 84:58.) Me oleme seda nuhtlust ja süüdimõistmist tunda saanud!

.. Mormoni Raamat ei ole olnud ega ole ka praegu meie isikliku uurimise, pereõpetuste, jutlustamise ega misjonitöö keskmeks. Meil tuleb sellest meelt parandada.”⁶

„Me ei ole kasutanud Mormoni Raamatut nii, nagu me peaksime. Meie kodud ei ole piisavalt tugevad, kui me ei kasuta seda, et tuua oma lapsi Kristuse juurde. Maised arengusuunad ja õpetused võivad meie perekonda kahjustada, kui me ei tea, kuidas seda raamatut kasutada, et valesid ära tunda ja nende vastu võidelda. .. Meie misjonärid ei ole piisavalt tõhusad, kui nad ei õpeta selle abil. Sotsiaalsetel, eetilistel, kultuurilistel või hariduslikel eesmärkidel pöördunud liikmed ei pea päevakuumusele vastu, kui nad ei aja oma juuri sügavale evangeeliumi täiusesse, mida Mormoni Raamat sisaldab. Kui me ei tõsta Mormoni Raamatut au sisse, ei ole Kiriku tundides piisavalt Vaimu.”⁷

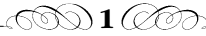
„Ma õnnistan teid suurema arusaamisega Mormoni Raamatust. Ma luban teile, et kui te hakkate praegusest hetkest alates iga päev selle lehekülgi uurima ja selle õpetuste järgi elama, siis valab Jumal iga Siioni lapse ja Kiriku peale seniteadmata õnnistusi – ja me hakkame anuma Issandat, et Ta vabastaks meid süüdimõistmisest – nuhtlusest ja hukkamõistu alt. Ma tunnistan sellest pühalikult.”⁸

„Ma ei tea päris täpselt, miks Jumal mind kõrge vanuseni on hoidnud, kuid ma tean seda: et Ta on mulle praegusel ajal ilmutanud,

kui väga on meil vaja Mormoni Raamat imelisel moel au sisse tõsta. Te peate aitama kanda seda koormat ja õnnistust, mille Ta on kogu Kiriku – nimelt kõigi Siioni laste – õlule asetanud.

Mooses ei näinud kunagi töötatud maad. Joseph Smith ei näinud kunagi Siioni lunastamist. Mõni meist ei pruugi elada piisavalt kaua, et näha seda päeva, mil Mormoni Raamat kogu maailmas levib ja Issand meid süüdimõistmise alt vabastab. (Vt ÕL 84:54–58.) Kuid mina kavatsen Jumala abiga pühendada oma elada jäänud päevad sellele üllale eesmärgile.⁹

Ezra Taft Bensoni õpetused

Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi.

Kui oluline on Mormoni Raamat? Joseph Smith nimetas seda „meie usundi päiskiviks”. (History of the Church, 4. kd, lk 461.) „Võtke ära Mormoni Raamat ja ilmutused,” ütles ta, „ja kus on siis meie usund? Seda polegi enam.” (History of the Church, 2. kd, lk 52.)¹⁰

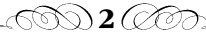
Päiskivi on võlvkaare keskmine kivi. See hoiab paigal kõiki teisi kive ja kui see eemaldada, siis kukub võlvkaar kokku.

Nagu võlvkaar kukub kokku, kui päiskivi eemaldada, nii sõltub ka Kiriku püsimine või langemine Mormoni Raamatu tõepärasusest. Kiriku vaenlased teavad seda. Sellepärast ongi nad püüdnud nii pikka aega kummutada Mormoni Raamatu õigsust, sest kui see õnnestuks kahtluse alla seada, oleks kahtluse alla setud ka Joseph Smith. Sama juhtuks meie väidetega preesterluse võtmetest, ilmutusest ja Kiriku taastamisest. Aga kui Mormoni Raamat on õige – ja miljonid on nüüdseks tunnistanud, et nad on saanud Vaimu tunnistuse, et see on tõepoolest nii –, siis tuleb väited taastamise ja kõige sellega kaasneva kohta õigeks tunnistada.”¹¹

Vahest ei tunnista miski nii selgelt selle püha raamatu õigsusest kui see, mida Issand ise selle kohta öelnud on.

Issand on oma suu läbi tunnistanud: esiteks, see on tõde (ÕL 17:6); teiseks, see sisaldab tõde ja Issanda sõnu (ÕL 19:26); kolmandaks, see tõlgiti taevase väe abil (ÕL 20:8); neljandaks, see sisaldab Jeesuse Kristuse evangeeliumi täiust (ÕL 20:9; 42:12); viiendaks,

see anti inspiratsiooni kaudu ja kinnitati inglite teenimise kaudu (ÕL 20:10); kuuendaks, see tõendab, et pühakirjad on tõesed (ÕL 20:11); seitsmendaks, need, kes võtavad selle vastu usus, saavad igavese elu (ÕL 20.14).¹²

Mormoni Raamat tunnistab Jeesusest Kristusest ja toob meid Jumalale lähemale.

Mormoni Raamatu peamine missioon on vastavalt tiitellehel kirjutatule „juudi ja pagana veenmi[ne], et Jeesus on Kristus, Igavene Jumal, kes teeb end ilmsiks kõikidele rahvastele”.

Siiras tõeotsija võib palvemeelselt Mormoni Raamatu inspireeritud sõnade üle mõtiskledes saada tunnistuse, et Jeesus on Kristus.¹³

Kas meil on meeles uus leping, nimelt Mormoni Raamat? Piiblist on Uus ja Vana Testament. Sõna *testament* on kreeka päritolu sõna, mida võib tõlkida ka kui *lepingut*. Kas seda Issand silmas pidaski, kui Ta nimetas Mormoni Raamatut uueks lepinguks? Tõepoolest on see teine testament või tunnistus Jeesusest. Sel põhjusel oleme lisanud hiljuti Mormoni Raamatu pealkirjale sõnad „teine tunnistus Jeesusest Kristusest”. . .

Mormoni Raamat on päiskiviks meie tunnistuses Jeesusest Kristusest, kes on kõige selle nurgakivi, mida me teeme. See tunnistab väe ja selgusega Jeesuse tõelisusest. Erinevalt Piiblist, mis on käinud läbi mitme põlve ümberkirjutajate, tõlkijate ja korrumppeerunud usumeeste käest, kes kõik muutsid esialgset teksti, jõudis Mormoni Raamat kirjutajalt lugejani vaid ühe inspireeritud tõlkija vahendusel. Seepärast tunnistab ta Õpetajast selgelt, rohkelt ja suure väega. Kuid ta teeb veelgi enam! Suur osa tänapäeva kristlikust maailmast eitab Päästja jumalikkust. Nad kahtlevad Tema imelises sünnis, täiuslikkus elus ja Tema hiilgava ülestõusmise tõelisuses. Mormoni Raamat õpetab lihtsalt ja arusaadavalt kõigist nendest tõdedest. See raamat annab ka kõige täielikuma selgituse lepituse kohta. See jumalikult inspireeritud raamat on tõepoolest päiskivi, mis tunnistab maailmale, et Jeesus on Kristus.¹⁴

Prohvet Joseph Smith . . ütles: „Ma ütlesin vendadele, et Mormoni Raamat on korrektsem igast raamatust maa peal ja meie usundi päiskivi ning et inimene saab selle õpetuste järgi elades Jumalale

*Mormoni Raamat tunnistab Jeesusest Kristusest
„selgelt, rohkelt ja suure väega”.*

ligemale kui ühegi teise raamatu abil” (Mormoni Raamatu sissejuhatust). .. Kas me mitte südamesopis ei ihka Jumalaga lähedasemaks saada, igapäevaelus rohkem Tema moodi olla ja pidevalt Tema juuresolekut tunda? Kui nii, siis aitab selles Mormoni Raamat meid paremini kui ükski teine raamat. ..

Meie hea vend president Marion G. Romney, .. kes teadis, milline vägi selles raamatus peitub, tunnistas õnnistustest, mis võivad tulla nende ellu, kes Mormoni Raamatut loevad ja uurivad. Ta ütles:

„Olen kindel, et kui vanemad loevad kodus nii ise kui koos lastega palvemeelselt ja korrapäraselt Mormoni Raamatut, levib meie kodudes selle suurepärase raamatu vaim ja mõjutab kõiki, kes seal elavad. Suureneb aupaklikkuse vaim, vastastikune lugupidamine ja üksteisega arvestamine. Tüli vaim lahkub. Vanemad annavad oma lastele nõuandeid suurema armastuse ja tarkusega. Lapsed on kuulekamad ja allaheitlikumad oma vanemate nõule. Õigemeelsus suureneb. Meie kodus on külluses usku, lootust ja ligimesearmastust – Kristuse puhast armastust –, mis toovad endaga rahu, rõõmu ja õnne.” (Ensign, mai 1980, lk 67.)

Need lubadused – rohkem armastust, üksmeelt ja õigemeelsust kodus, suurem austus vanemate ja laste vahel ning kõrgem vaimsus – ei ole antud ilmaasjata, vaid prohvet Joseph Smith mõtles just seda, kui ütles, et Mormoni Raamat aitab meil Jumalaga lähedasemaks saada.¹⁵

3

Mormoni Raamat õpetab õiget õpetust, lükkab ümber valeõpetusi ja paljastab Kristuse vaenlased.

Issand on ise öelnud, et Mormoni Raamat sisaldab „Jeesuse Kristuse evangeeliumi täiust” (ÕL 20:9). See ei tähenda, et see sisaldab iga õpetust, mis kunagi on ilmutatud. See tähendab hoopis, et Mormoni Raamatust leiame õpetuste täiuse, mis on vajalik meie päästmiseks. Ja neid õpetatakse selgelt ja lihtsalt nii, et isegi lapsed saavad õppida, kuidas saada päästetud ja ülendatud. Mormoni Raamat pakub meile palju mõistmist avardavaid õpetusi päästmise kohta. Ilma selleta ei oleks paljud teiste pühakirjade õpetused pooltki nii selged ja hinnalised.¹⁶

Ka evangeeliumi jutlustades leiab Mormoni Raamatust kõige selgemaid, sisutihedamaid ja täielikumaid selgitusi. Ükski teine ülestähendus pole sellega võrreldav. Millisest ülestähendusest saaksite nii põhjaliku arusaamise langemisest, füüsilise ja vaimse surma olemusest, lepituse õpetusest, lepitust puudutava õigluse ja halastuse õpetusest ja evangeeliumi põhimõtetest ja talitustest? Mormoni Raamat sisaldab nendest alustõdedest kõige laiahaardelisemat ülestähendust.¹⁷

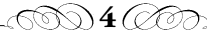
Mormoni Raamat .. kinnitab ja selgitab Piiblit. See eemaldab komistuskive, see taastab lihtsaid ja hinnalisi asju. Me tunnistame, et Piibel ja Mormoni Raamat lükkavad koos ümber valeõpetusi, vaigistavad tülisid ja kehtestavad rahu. (Vt 2Ne 3:12.)¹⁸

Me .. peaksime tundma Mormoni Raamatut paremini kui ühtegi teist raamatut. Me ei peaks teadma üksnes ajaloolisi ja usku tugevdavaid lugusid, mida see sisaldab, vaid mõistma ka selle õpetusi. Kui teeme usinalt kodutööd ja uurime Mormoni Raamatu õpetusi, võime avalikustada eksitusi ja leida tõdesid, et võidelda paljude tänapäevaste valeteooriate ja inimfilosoofiate vastu.

Ma olen Kirikus märganud, et need, kes tunnevad ja armastavad Mormoni Raamatut, erinevad vaimse läbinägelikkuse, taiplikkuse,

veendumuse ja vaimu poolest nendest, kes seda ei tee. See raamat on võimas sõel.¹⁹

Mormoni Raamat avalikustab Kristuse vaenlased. See lükkab ümber valeõpetusi ja vaigistab tülisid. (Vt 2Ne 3:12.) See kaitses meie ajal Kristuse alandlikke jüngreid kuradi kavaluse, salaplaanide ja õpetuste eest. Mormoni Raamatu aegsed usust taganejad sarnanesid tänapäevastega. Jumal vormis oma lõputus ettenägelikkuses Mormoni Raamatut nii, et me võiksime eksitusi ära tunda ja teada, kuidas võidelda meie aja valede hariduslike, poliitiliste, usuliste ja filosoofiliste põhimõtetega.²⁰

Õpetus ja Lepingud on ühenduslülil Mormoni Raamatu ja jätkuva taastamistöe vahel.

Ma soovin rääkida Mormoni Raamatust ning Õpetusest ja Lepingutest. Need kaks viimse aja pühakirjaraamatut on kokku seotud kui Iisraeli Jumalalt saadud ilmutused, mille eesmärk on Tema rahvast koguda ja Issanda teiseks tulemiseks ette valmistada. ..

Issand ütles prohvet Joseph Smithile: „See põlvkond saab minu sõna sinu kaudu” (ÕL 5:10). Mormoni Raamat ning Õpetus ja Lepingud on osa selle lubaduse täitumisest. Need kaks pühakirja toovad sellele põlvkonnale suuri õnnistusi. ..

Need kaks vägevat viimse aja pühakirja tunnistavad mõlemad vägevalt ja liigutavalt Issandast Jeesusest Kristusest. Praktiliselt iga lehekülg Õpetusest ja Lepingutest või Mormoni Raamatust õpetab Issandast – Tema suurest armastusest oma laste vastu ja Tema lepitavast ohverdusest – ning õpetab meid, kuidas elada nii, et saaksime Tema ja meie Taevase Isa juurde naasta.

Need kaks vägevat viimse aja pühakirja sisaldavad mõlemad teadmisi ja väge, mis aitavad meil elada paremini sel suure pahelisuse ja kurjuse ajastul. Need, kes hoolikalt ja palvemeelselt nende raamatute lehekülgi uurivad, leiavad lohutust, nõu, juhatusi ja vaikeset väge, et oma elu paremaks muuta.²¹

Õpetus ja Lepingud on ühenduslülil Mormoni Raamatu ja jätkuva taastamistöe vahel, mida alustas Joseph Smith ja viivad edasi tema mantlipärijad.

Me õpime Õpetuse ja Lepingute raamatust templitöö, igaveste perekondade, hiilguse astmete, Kiriku organisatsiooni ja paljude muude suurte taastamise tõdede kohta. ..

Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi ning Õpetus ja Lepingud on koos viimse aja jätkuvate ilmutustega kui tipukivi. Issand on kiitnud heaks nii päiskivi kui ka tipukivi.²²

Õpetus ja Lepingud on imeline pühakirjaraamat, mis on antud otse meie põlvkonnale. See sisaldab Issanda tahet meie jaoks nendel viimsetel aegadel, mis eelnevad Kristuse teisele tulemisele. See sisaldab palju tõdesid ja õpetusi, mida teistes pühakirjades täielikult avaldatud pole. Sarnaselt Mormoni Raamatuga tugevdab see neid, kes selle lehekülgi hoolikalt ja palvemeelselt uurivad.

Kas meie, Kõigekõrgema Jumala pühad, hindame sõnu, mida Tema on nii kõrge hinnaga talle hoidnud? Kas me kasutame neid viimse aja ilmutuste raamatuid, et õnnistada oma elu ja seista vastu kurja väele? Sel eesmärgil on need meile ju antud. Kuidas küll pääseksime Issanda hukkamõistust, kui suhtuks neisse hooletult ega laseks neil teha muud, kui riulil tolmu koguda?

Mu kallid vennad ja õed! Ma tunnistan pühalikult, et need raamatud sisaldavad Issanda soovi ja tahet meie suhtes neil katsumuste ja proovilepanekute päevil. Need tunnistavad koos Piibliga Issandast ja Tema tööst. Neis raamatutes sisaldub Issanda hääl meile sel viimisel ajal. Pöördugem nende poole südame täie sihikindlusega ja kasutagem neid nii, nagu Issand soovib, et neid kasutataks.²³

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Kui loete president Bensoni õpetustest, et Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi (vt 1. osa), mõtisklege selle koha üle oma elus. Mida saaksime teha, et anda Mormoni Raamatule kesksam koht oma püüetes evangeeliumi järgi elada?
- President Benson ütles, et Mormoni Raamat tunnistab Jeesusest Kristusest ja toob meid Jumalale lähemale (vt 2. osa). Mida te olete Mormoni Raamatut uurides Päästja kohta õppinud? Kuidas on Mormoni Raamat teid ja teie perekonda Jumalale lähemale toonud?

- Miks peaksime „tundma Mormoni Raamatut paremini kui ühtegi teist raamatut”? Kuidas on Mormoni Raamatu õpetused kaitsnud teid „kuradi .. õpetuste eest”? (Vt 3. osa.)
- Kuidas Mormoni Raamat ning Õpetus ja Lepingud koos meid tugevdavad? (Vt 4. osa.)

Samateemalised pühakirjakohad:

Js 29:9–18; 1Ne 13:35–41; 2Ne 25:23, 26; 29:6–9; ÕL 1:17–29

Abiks õpetamisel:

„Enamikes käsiraamatutes on küsimused, mis aitavad arutelu alustada ja seda jätkata. Te võiksite kasutada neid küsimusi või ise küsimusi välja mõelda. Esitage küsimusi, mis innustavad sügavamõttelisi vastuseid ja aitavad inimestel tõeliselt evangeeliumi üle mõtiskleda.” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 63).

Viited

1. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 489.
2. Vt nt The Book of Mormon Is the Word of God. – Ensign, mai 1975, lk 63–65; A New Witness for Christ. – Ensign, nov 1984, lk 6–8; vt ka Ezra Taft Benson: A Biography, lk 491–493.
3. A Sacred Responsibility. – Ensign, mai 1986, lk 78; vt ka Teachings of Presidents of the Church: Lorenzo Snow, 2012, lk 157–160.
4. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 495.
5. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 5.
6. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 5–6.
7. The Book of Mormon Is the Word of God. – Ensign, jaan 1988, lk 5.
8. A Sacred Responsibility. – Ensign, mai 1986, lk 78; originaalis olev rõhutused on ära võetud.
9. Flooding the Earth with the Book of Mormon. – Ensign, nov 1988, lk 6.
10. A New Witness for Christ. – Ensign, nov 1984, lk 6.
11. The Book of Mormon–Keystone of Our Religion.–Ensign, nov 1986, lk 5, 6.
12. The Book of Mormon–Keystone of Our Religion.–Ensign, nov 1986, lk 4.
13. Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 83.
14. The Book of Mormon–Keystone of Our Religion.–Ensign, nov 1986, lk 4, 5.
15. The Book of Mormon–Keystone of Our Religion.–Ensign, nov 1986, lk 7. President Marion G. Romney teenis Esimeses Presidentkonnas nõuandjana ajavahemikus juuli 1972 kuni november 1985.
16. The Book of Mormon–Keystone of Our Religion.–Ensign, nov 1986, lk 6.
17. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 56.
18. A New Witness for Christ. – Ensign, nov 1984, lk 8.
19. Jesus Christ—Gifts and Expectations. – Ensign, dets 1988, lk 4.
20. The Book of Mormon Is the Word of God. – Ensign, jaan 1988, lk 3.
21. The Gift of Modern Revelation. – Ensign, nov 1986, lk 79.
22. The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants. – Ensign, mai 1987, lk 83.
23. The Gift of Modern Revelation. – Ensign, nov 1986, lk 80.

Miljonid inimesed on tulnud Kristuse juurde tänu selle raamatu tõdedele, mille Moroni Joseph Smithile andis.

Mormoni Raamatu au sisse tõstmine maailmas ja meie elus

„Sellel raamatul on vägi, mis hakkab teie elu mõjutama hetkest, mil asute raamatut tõsiselt uurima.”

Ezra Taft Bensoni elust

Aastal 1989 luges president Thomas S. Monson kevadisel üldkonverentsil ette president Ezra Taft Bensoni sõnumi Kiriku lastele.

„Ma tean, et te loete Mormoni Raamatut, sest ma olen saanud sadu kirju, kus te ütlete, et loete seda püha raamatut. See toob mulle rõõmupisarad silma. ..

Mul on nii hea meel kuulda, et te armastate Mormoni Raamatut. Ka *mina* armastan seda, ja Taevane Isa tahab, et te jätkaksite Mormoni Raamatust õppimist iga päev. See on Taevase Isa eriline kingitus teile. Selle õpetusi järgides õpite te tegema meie Taevase Isa tahet.”¹

Väga paljud viimse aja pühad järgisid oma prohveti nõu. Järgmisena on toodud välja näiteid õnnistustest, mis said osaks neile, kes võtsid vastu president Bensoni üleskutse tõsta Mormoni Raamat oma elus ja maailmas au sisse.²

„Ta ei mõtle seda tõsiselt!” arvas Margo Merill, .. kui kuulis esimest korda president Ezra Taft Bensoni avaldust, et lapsevanemad peaksid oma lastega Mormoni Raamatut lugema. „Mul on kuue-, viie- ja kaheaastane laps. Kulutan seda tehes vaid oma aega ja närve.”

Vend ja õde Merrill otsustasid siiski proovida oma lastega Mormoni Raamatut lugeda. Jõudes looni, kus Nefi vibu murdis, haigestus kuueaastane Melissa kopsupõletikku.

„Melissa anus mind, et laseksin tal haigusest hoolimata kooli minna,” ütles Margo. „Ta teatas, et kui ta ei lähe, siis ei saa tema sõber Pamela, kes on ühe teise kiriku liige, teada, mis Nefist edasi sai. Melissa nuuksus mu embuses. Kuivatasin ta pisarad ja tegin ettepaneku, et ta võiks Pamelale telefoni teel öelda, mis Nefist sai.

Kuulsin, kuidas Melissa üksikasjalikult Nefi murtud vibu lugu edasi jutustas ja mulle meenus mu esialgne kahtlus, kas Mormoni Raamatu lugemine väikestele lastele pole mitte aja- ja närvikulu. Oo, kuidas olin alahinnanud nende võimet Mormoni Raamatust õppida.”³

Howard J. McOmber II mõtiskles president Bensoni kannustuse üle Mormoni Raamat kogu maailmas au sisse tõsta. Ta mõlgutas mõtteid, kuidas saaks tema selles kaasa aidata.

Vend McOmber sõnas: „Ühel ööl, kui selle üle juurdlesin, mõistsin, et võin anda igale minu tänaval elavale inimesele võimaluse saada Mormoni Raamat.

Kuid probleem seisnes selles, et nad tundsid mind. Nad tundsid mu koera, kes liiga tihti ja liiga vara hommikul haukus. Nad teadsid, et mu tagaõu pole just naabruskonna iluaed. Nad teadsid minu puuduseid ja tõenäoliselt oleksid mulle ära öelnud.

Ma otsustasin läheneda olukorrale usuga ja vähemalt proovida. Ma pakun neile raamatu – isegi kui nad selle ära viskavad või aastateks riivilile tolmu korjama jätavad. Ometi leidsin end negatiivseid mõtteid mõlgutamas. Olin end peaaegu veennud, et mu ponnistustest pole mingit kasu.

Siis meenus mulle, et mina tunnen oma naabreid vähemalt sama palju kui nemad mind. Mõni neist oli visanud kogukonna arenduskoosolekul kaheldava väärtusega nalju ja mõni naabruskonna grilliõhtul liiga palju napsitanud. Mõne elu näis olevat suurema mõtteta. Mõtisklesin, milline oleksin mina, kui ma poleks Kiriku liige või kui ma poleks Mormoni Raamatust kuulnud. See raamat aitaks kindlasti neid, kes sellele võimaluse annaksid.

Nii ma siis võtsin kõigi oma tänava inimestega ühendust ja pakusin neile Mormoni Raamatut – ja nad kõik tänasid mind! See läks nii hästi, et ma läksin ka järgmisele tänavale ja sealt edasi järgmisele.

See teatud, olin külastanud kokku 104 kodu ja jaganud välja 40 raamatut.

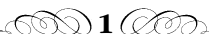
Mormoni Raamatute pakkumine tuttavatele muutus üha kergemaks.

Aja jooksul andsin Mormoni Raamatu oma kõigile seitsmekümne viiele töökaaslasele. Kaksikümend kolm neist kuulasid misjonäride vestlusi. Seitse said hiljem ristitud ja Kirikuga liitusid veel ühe mu töökaaslase neli last. Üks mees kuulas kahte vestlust, kuid kaotas siis Kiriku vastu huvi. Seitse kuud hiljem, kui ta oli uude kohta kolinud ja tööd vahetanud, helistas ta mulle ja ütles, et on lugenud Mormoni Raamatut ja mõistnud, et tunneb rahu ja Vaimu puudust – just nagu ma talle olin kirjeldanud. Ka tema kuulas vestlused lõpuni ja sai ristitud.

Ma armastan Mormoni Raamatut. See on nagu Issanda visiitkaart ja mind on hämmastanud, kui lihtne on selle abil oma elu Vaimuga täita. Kui teeme Issanda tööd, siis Ta aitab meid.”⁴

Üks teine liige kõneles, kuidas tema tunnistus muutus, kui ta järgis president Bensoni nõu Mormoni Raamatut lugeda: „Olin 15aastane, kui president Benson meid Mormoni Raamatut lugema ärgitas. Ma juba uurisingi iseseisvalt pühakirju, põhiliselt küll Uut Testamenti. Kuid tänu president Bensoni innustusele hakkasin iga päev Mormoni Raamatut uurima. See oli minu jaoks pöördelise tähtsusega. Uus Testament oli mulle õpetanud Jeesuse Kristuse varajasest teenimistööst ja ma olen selle eest igavesti tänulik. Kuid ma vajasin seda vaimusügavust, mis tuli Mormoni Raamatu uurimisest. Piibel aitas mul teada, mida Jeesus on teinud inimeste heaks Pühal Maal, kuid Mormoni Raamat andis mulle parema arusaamise, mida Ta on teinud minu heaks. Tänu Mormoni Raamatu uurimisele sain ma tunnistuse oma Päästja lõputust lepitusest. Hiljem, kui mu elus tuli ette usuproov, pöördusin ma lohutuse ja jõu saamiseks Mormoni Raamatu poole. Nüüd ei möödu päevagi, ilma et ma Mormoni Raamatut loeks.”⁵

Ezra Taft Bensoni õpetused

Mormoni Raamat on kirjutatud meie jaoks.

„Mormoni Raamat .. on kirjutatud meie aja tarbeks. Nefilastel ega ka vana aja laamanlastel pole seda raamatut kunagi olnud. See oli mõeldud meie jaoks. Mormon kirjutas selle nefilaste tsivilisatsiooni lõppjärgus. Inspireerituna Jumalast, kes näeb kõike algusest peale, tegi Mormon kokkuvõtte sajanditepikkustest ülestähendustest, valis välja lood, kõned ja sündmused, millest oleks meile kõige enam abi.

Kõik Mormoni Raamatu peamised autorid tunnistasid, et kirjutasid seda tulevastele põlvkondadele. .. Kui nad nägid meie päevi ja valisid välja just selle, mis on meie jaoks kõige väärtuslikum, kas me siis ei peaks ka vastavalt sellele Mormoni Raamatut uurima? Peaksime endilt pidevalt küsima: „Miks andis Issand Mormonile (või Moronile või Almale) inspiratsiooni lisada need asjad oma ülestähendustesse? Mida on mul sellest õppida, mis aitab mind just praegusel hetkel ja ajajärgul?”

Ja te leiate ühe näite teise järel, mis nendele küsimustele vastavad. Näiteks leiame Mormoni Raamatust mudeli, kuidas valmistuda teiseks tulemiseks. Suurem osa raamatust keskendub peamiselt mõnele aastakümnele enne Kristuse tulemist Ameerika mandrile. Seda ajaperioodi hoolikalt uurides võime teada saada, miks hävitati mõned sellise kohutava kohtumõistmisega, mis eelnes Kristuse tulemisele ja mis tõi inimesed kokku templi juurde Küllusliku maal katsuma oma käega haavade jälgi Tema kätel ja jalgadel.

Mormoni Raamatust õpime, kuidas elasid Kristuse jüngrid sõja ajal. Me näeme, kuidas Mormoni Raamatus on kujukalt ja judisemapaneva tõetruudusega kirjeldatud salavandeseltse. Me leiame Mormoni Raamatust õppetunde selle kohta, kuidas saada hakkama tagakiusamise ja usust taganemisega. Me õpime palju misjonitööst. Ja rohkem kui kusagil mujal näeme Mormoni Raamatus ohte, mis on seotud materiaalsete asjadega ja südame maistele asjadele häälestamisega. Kas keegi võib kahelda selles, et see raamat on mõeldud meile ja et me leiame sealt suurt väge, lohutust ja kaitset?⁶

 2

Kui loeme Mormoni Raamatut iga päev, voogab meie ellu selle raamatu vägi.

Asi pole ainult selles, et Mormoni Raamat õpetab meile tõde, kuigi ta seda kindla peale teeb. Asi pole ka ainult selles, et Mormoni Raamat tunnistab Kristusest, kuigi ta teeb kindlasti ka seda. Kuid ta teeb veelgi enam. Sellel raamatul on vägi, mis hakkab teie elu mõjutama hetkest, mil asute raamatut tõsisemalt uurima. Te leiate suuremat jõudu seista vastu kiusatustele, Te leiate jõudu vältida pettusi. Te leiate jõudu püsida kitsal ja ahtal teerajal. Pühakirju kut-
sutakse elu sõnadeks (ÕL 84:85) ja see ei pea kuskil rohkem paika kui Mormoni Raamatu puhul. Kui hakkate tundma nälga ja janu nende sõnade järele, siis leiate järjest külluslikuma elu.⁷

Inimesed võivad üksteist petta, kuid Jumal inimesi ei peta. Seega pakub Mormoni Raamat välja parima viisi, kuidas selle tõesust kindlaks teha – nimelt tuleb seda lugeda ja seejärel Jumalalt küsida, kas see on õige (vt Mn 10:4). ..

See on ülim kinnitus südamele ausatele – isiklik teadmine Jumalalt saadud ilmutuse kaudu, et Mormoni Raamat on õige. Miljonid on selle proovile pannud ja teavad ning veel mitmed miljonid saavad seda teada.

Nagu keha, vajab ka vaim pidevat toitu. Eilne söök ei kata täna-
seid vajadusi. Samamoodi ei piisa sellest, kui vaid aeg-ajalt lugeda raamatut, mis on Joseph Smithi sõnu kasutades „korrektsem igast raamatust maa peal” (Mormoni Raamatu sissejuhatus).

Kõik tõed ei ole võrdse kaaluga ega ole ka kõik pühakirjad samaväärsed. Mis oleks vaimu kosutamiseks parem, kui toituda rõõ-
muga raamatust, mis aitab prohvet Joseph Smithi sõnul saada „selle õpetuste järgi elades Jumalale ligemale kui ühegi teise raamatu abil” (Mormoni Raamatu sissejuhatus).⁸

Kas meie suhtumisel sellesse raamatusse on igavesed tagajärjed? Jah! Meid kas õnnistatakse või mõistetakse süüdi.

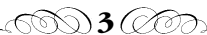
Iga viimse aja püha peaks võtma selle raamatu uurimise oma eluaegseks eesmärgiks. Vastasel korral seab ta ohtu oma hinge, kui ta hülgab selle, mis võiks kogu tema elu vaimselt ja intellektuaalselt ühte liita. On vahe pöördunud, kes ehitab oma aluse Mormoni

Raamatu kaudu Kristuse kaljule ning hoiab raudkäsipuust kõvasti kinni, ning pöördunud, kes seda ei tee.⁹

Järjest rohkem inimesi veenduvad tänu Mormoni Raamatule, et Jeesus on Kristus. Nüüd on meil vaja järjest rohkem neid, kes kasutavad Mormoni Raamatut, et Kristusele pühenduda. Me peame olema veendunud ja pühendunud.

.. Mu kallid vennad ja õed! Lugegem Mormoni Raamatut ja veenduge, et Jeesus on Kristus. Lugegem Mormoni Raamatut ikka ja jälle, et võiksime Kristusele veelgi lähemale tulla, Temale pühenduda, Temale keskenduda ja Temaga täielik üksmeel saavutada.

Me kohtame vastast iga päev. Praeguse ajajärgu katsumused jäta-
vad varju kõik varasemad ja need katsumused kasvavad nii vaimselt kui ka ajalikult. Me peame püsima Kristuse lähedal, me peame iga päev Tema nime enda peale võtma, Teda alati meeles hoidma ja Tema käske pidama.¹⁰

Me peame Mormoni Raamatu au sisse tõstma nii maailmas kui ka oma elus.

Me peame saama Püha Vaimu kaudu Mormoni Raamatust isikliku tunnistuse. Seejärel peaks seda tunnistust ja Mormoni Raamatut jagama ka teistega, nii et ka nemad võiksid Püha Vaimu kaudu teada, et see on õige.¹¹

Kujutage ette, mis juhtuks nende järjest suureneva hulga Mormoni Raamatutega järjest rohkemate misjonäride käes, kes teavad, kuidas Mormoni Raamatut kasutada ja kes on sündinud Jumalast? Kui nii läheb, siis saab hingede lõikus olema külluslik, nii nagu Issand on lubanud.¹²

Ma olen veendunud, et mida rohkem me Mormoni Raamatust õpetame ja jutlustame, seda meelepärasemad me Issandale oleme ja seda suurem on meie vägi kõneleda. Sedasi suureneb usulepöördunute arv nii Kiriku liikmete hulgas kui ka nende seas, kellele me jutlustame. .. Meie ülesanne on seega õpetada evangeeliumi põhimõtteid, mis on kirjas Piiblis ja Mormoni Raamatus. „Need peavad olema nende õpetusteks, nagu Vaim neid juhatab.” (ÕL 42:13.)¹³

„Mul on .. nägemus, kuidas Mormoni Raamat maailmas au sisse tõstetakse.”

Mormoni Raamat on tööriist, millel Jumal laseb „söösta tulvana üle terve maa, et koguda .. kokku [Tema] äravalitud.” (Ms 7:62.) See püha raamat peab saama keskse koha jutlustamisel, õpetamisel ja misjonitöös.

.. Sel elektroonilise meedia ja trükisõna massilise leviku ajastul peame Jumalale vastust andma, kui me Mormoni Raamatut laialdaselt ei levita.

Meil on Mormoni Raamat, meil on liikmed, meil on misjonärid, meil on kõik vahendid ning maailm vajab neid. Praegu on selleks õige aeg!

Mu kallid vennad ja õed! Me ei hooa õieti Mormoni Raamatu väge, seda jumalikku rolli, mida see peab etendama ega ka seda, kui ulatuslikult seda peab levitama. ..

Ma kutsun teid üles palvemeelselt mõtisklema, mida võiksite isiklikult teha, et see uus tunnistus Kristusest oma elus ja maailmas, mis seda hädasti vajab, suurema au sisse tõsta.

Ma näen vaimusilmas, kuidas Mormoni Raamatu sõnumi vaim kodusid erksamaks muudab, klasse elavdab ja kõnelejaid sütitab.

Ma näen vaimusilmas, kuidas kodu- ja külustusõpetajad, koguduse ametnikud ja vaia- ning misjonijuhid meie inimestele nõu annavad, toetudes kõige korrektsemale raamatule maa peal, nimelt Mormoni Raamatule.

Ma näen vaimusilmas, kuidas kunstnikud Mormoni Raamatu teemasid ja suurkujusid filmides, kirjanduses, muusikas ja maalidel kujutavad.

Ma näen vaimusilmas tuhandeid misjonäre, kes lähevad misjoniväljale, olles õppinud pähe sadu Mormoni Raamatu salme, et toita vaimses näljas maailma.

Ma näen vaimusilmas, kuidas kogu Kirik tänu Mormoni Raamatu õpetuste järgimisele Jumalale lähemale tuleb.

Mul on kindel nägemus, kuidas Mormoni Raamat maailmas au sisse tõstetakse.¹⁴

Ma soovin kiita teid, ustavad pühad, kes püüate Mormoni Raamatut maailmas ja oma elus au sisse tõsta. Meil ei tule Mormoni Raamatut üksnes laialdasemalt levitada, vaid meil tuleb selle imelisi sõnumeid oma elus ja maailmas julgelt juurutada.¹⁵

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Vaadake 1. osast üle president Bensoni soovitus, kuidas Mormoni Raamatut uurida. Kuidas aitab see soovitus teil katsumustega toime tulla? Millised salmid Mormoni Raamatust seostuvad katsumustega, mida me elus kohtame?
- Mil viisil olete märganud 2. osas nimetatud lubaduste täitumist? Kuidas saaksime meie jagada Mormoni Raamatut inimestega, kes neid lubadusi oma elus vajavad?
- Mida tähendab teie arvates „Mormoni Raamatu au sisse tõst[mine] nii maailmas kui ka meie elus”? (Näidete leidmiseks vt 3. osa.)

Samateemalised pühakirjakohad:

2Ne 27:22; Mr 8:26–41; Mn 1:4; 10:3–5; vt ka Mormoni Raamatu sissejuhatust

Abiks uurimisel

Lugedes „tõmba joon alla ja märgista sõnad või sõnarühmad, et võiksid eristada ühes salmis olevaid ideid. .. Kirjuta lehekülgede äärelle viiteid, mis selgitavad uuritavat lõiku.” (Jutlusta minu evangeeliumi, 2008 lk 23.)

Viited

1. To the Children of the Church. – Ensign, mai 1989, lk 81–82.
2. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 4.
3. LaRene Gaunt. Does the Book of Mormon Count? – Ensign, juuni 1991, lk 20.
4. Howard J. McOmber II. Finding Truth in the Book of Mormon. – Ensign, jaan 1996, lk 10–11.
5. Nimi avaldamata, trükis avaldamata käsikiri.
6. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 6–7.
7. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 7.
8. A New Witness for Christ. – Ensign, nov 1984, lk 6–7.
9. The Book of Mormon Is the Word of God. – Ensign, jaan 1988, lk 5.
10. Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 84, 85.
11. The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants. – Ensign, mai 1987, 84.
12. Born of God. – Ensign, juuli 1989, lk 4.
13. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 58.
14. Flooding the Earth with the Book of Mormon. – Ensign, nov 1988, lk 4, 5–6.
15. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 4.

Tänapäeval kogunevad viimse aja pühad nii konverentsikeskuses kui ka mujal maailmas, et kuulata elavat prohvetit.

Järgige elavat prohvetit

„Meie jaoks on kõige tähtsam prohvet see, kes elab meie päevil ja ajajärgul.”

Ezra Taft Bensoni elust

Kui Ezra Taft Benson oli 15aastane, istus ta ühel õhtul koos perega söögilauas ja kuulas, kuidas isa luges ette kirja president Joseph F. Smithilt ja tema nõuandjatelt Esimeses Presidentkonnas. Kirjas seisis muuhulgas järgmine sõnum: „Me soovitame ja kannustame, et kogu Kirikus juurutataks pereõhtute pidamist, mil isad ja emad oma pojad ja tütreid kodus kokku kutsuvad ja neile Issanda sõna õpetavad. .. Me lubame, et kui pühad sellele nõuandele kuuletuvad, on tulemuseks suured õnnistused. Kodus kasvab armastus ja vanematele kuuletumine. Iisraeli noorte südameis tugevneb usk ning nad saavad jõudu võidelda neid ümbritseva halva mõju ja kiusatustega.”¹

President Benson on hiljem meenutanud: „Kui [mu isa] kirja lugemise lõpetas, teatas ta: „Presidentkond on kõnelenud ja see on meie jaoks Issanda sõna!” Sellest ajast alates pidasime mu lapsepõlvkodus usinalt pereõhtuid.”²

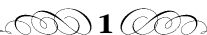
Kui president Benson oma pere rajas, jätkas ta koos abikaasaga seda vanematelt õpitud traditsiooni. Ta ütles: „Ma tunnistan, toetudes vanemate- ja omaenda kodus saadud pereõhtute kogemusele, et sellega võivad käia kaasas suured vaimsed õnnistused.”³

1947. aastal juhendas Esimene Presidentkond Kiriku liikmeid end taas kokku võtma, et pereõhtuid pidada. President Benson, kes oli toona Kaheteistkümne Apostli Kvoorumu liige, keskendus sellele teemale üldkonverentsi kõnes. Ta tunnistas, et perekond on jumalik üksus⁴ ja tuletas pühadele meelde, millised õnnistused kaasnevad sellega, kui nad oma perekondi tugevdades ja pereõhtuid pidades prohveti nõu järgivad. Ta tunnistas: „Meie õnn siin ja

teispoolsuses sõltub sellest, kui edukad me selle suure vastutuse kandmisel oleme. Mu vennad ja õed, see nõuab palvemeelset planeerimist ja tähelepanu ning ma olen kogu südamest kindel, et lõikame tänu sellele suurt kasu. Kui kuuletume sellele ja kõigile teistele Kiriku Presidentkonna nõuannetele, tunneme suurt rõõmu ja rahulolu.”⁵

Olles kogenud õnnistusi, mis tulevad Issanda valitud teenijate nõu järgimisest, ärgitas Ezra Taft Benson sageli viimse aja pühasid hoidma pilku elaval prohvetil. Ta tunnistas julgelt Kiriku iga presidendi, kellega ta koos teenis, kutse jumalikkusest.⁶ Kui president Spencer W. Kimball, kes pühitseti president Bensoniga samal päeval apostliks, esimest korda Kiriku presidendina Kiriku juhtide grupile kõneles, tõusis president Benson püsti ja lausus meeleliigutusest tulvil sõnad, mis peegeldasid kõigi kohalolijate tundeid: „President Kimball, me pole kõigi nende aastate jooksul, mil neid koosolekuid on korraldatud, kuulnud kunagi sellist kõnet, mille sina praegu pidasid. Iisraelis on tõesõna prohvet.”⁷ Kui pärast president Kimballi surma jõudis kätte president Bensoni kord see jumalik kutse üle võtta, võttis ta selle vastu alandlikult ja otsusekindlalt ning sõnas: „Ma olen koos oma naise Floraga pidevalt palvetanud, et sünniks järjekordne ime ja president Kimballi päevi siin maa peal pikendataks. Nüüd, mil Issand on oma sõna öelnud, anname Tema juhatusel endast parima, et seda tööd maa peal edasi viia.”⁸

Ezra Taft Bensoni õpetused

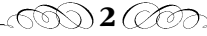
Kiriku president on Issanda maapealne eestkõneleja.

Õppige pilku prohvetile suunama. Tema on Issanda eestkõneleja ja ainus inimene, kes võib tänapäeval Issanda nimel kõneleda. Pidage tema inspireeritud juhatusest kõrgelt lugu. Kõigi väiksema volitusega isikute sõnu kaaluge prohveti öeldust lähtuvalt. Seejärel elage, hoides oma elus Vaimu, et võiksite teada tõe kõige kohta.⁹

Issanda maapealne eestkõneleja, tänapäevane prohvet, on oma volituse saanud prohvetite liini kaudu, mis ulatub Joseph Smithini, kelle pühitsesid ametisse Peetrus, Jakoobus ja Johannes. Nemad omakorda pühitses ametisse Kristus, kes oli ja on selle Kiriku pea,

selle maailma Looja ning Jumal, kellele kõik inimesed peavad vastust andma.¹⁰

Seda Kirikut ei juhita inimeste tarkusele toetudes. Ma tean seda. Seda Kirikut juhib Kõigevägevama Jumala vägi ja mõju.¹¹

Kõige tähtsam prohvet on elav prohvet.

Jumal teab kõike. Ta teab lõppu algusest peale. Ükski mees ei saa Jeesuse Kristuse Kiriku presidendiks kogemata ega püsi selles ametis juhuse tahtel. Samuti ei kutsuta teda koju eksituse tõttu.

Meie jaoks on kõige tähtsam prohvet see, kes elab meie päevil ja ajajärgul. Tema on see prohvet, kes on saanud Jumalalt juhised meie jaoks praegusel ajal. Aadamale antud ilmutus ei aidanud Noal laeva ehitada. Iga põlvkond vajab nii muistset pühakirja kui ka oma kaasaja pühakirja elavalt prohvilt. Seega tuleb teil kõige rohkem lugeda kõige hiljutisemat Issanda eestkõnelejaltsaadud inspireeritud sõna ja selle üle mõtiskleda. Seetõttu on ülimalt oluline, et teil oleks tema sõnadele juurdepääs ja et te neid hoolikalt loeksite. ..

Tõesõna: tänu, Looja, Sul' prohvetest, viimse aja juhtide eest (vt Kiriku lauluraamat, lk 36).¹²

Olge ettevaatlikud nendega, kes püüavad surnud prohveteid elavatest tähtsamaks seada, sest elavad prohvetid on tähtsuse järjekorras alati esikohal.¹³

Iga president on hoolikalt valitud selleks ajaks ja olukorraks, mil maailm ja Kirik teda vajavad. President Spencer W. Kimball on tunnistanud, et nad kõik „teenisid just õigel ajal”. Mõelge vaid, milline imepärase ettemääratus ja ettevalmistus! Kuigi ta kutsuti ametisse ja talle anti võtmed juba palju aastaid enne ametijärje ülevõtmist, oli president alati õige mees õiges kohas. Juba ainuüksi see ime on tõend Kiriku jumalikkusest.¹⁴

Lubage mul küsida, kas maa peale on vaja tõelist Issanda prohvetit? Kas Noa päevil elanud inimesed vajasid prohvetit, kes neid vaimse ja ajaliku ohu eest hoiataks? Kas inimene, kes Noad ei kuulnud, oleks võinud uputusest pääseda? Ometi seisab Piiblis, et viimsetel aegadel, mil meie elame, on inimeste pahelisus võrreldav pahelisusega Noa päevil, mil Jumal maa veeuputusega puhastas.

*Ezra Taft Benson kõneles Kiriku presidendina
suure armastusega ja tungival toonil.*

(Vt Mt 24:37–39.) Mis te arvate, kas meil on vaja tänapäeval prohvetit, kes meid hoiataks ja Jumala lubatud puhastustule eel ette valmistaks?¹⁵

Kui soovime teada, mida Issand meist arvab, peaksime endalt küsima, mida arvab meist Tema moraalne kapten ning kuidas on meie elu kooskõlas Kiriku presidendiga – elava prohvetiga, Issanda võituga – ning Esimese Presidentkonna õpetustega.¹⁶

3

**Elav prohvet ütleb meile, mida peame tegema,
mitte tingimata seda, mida tahame kuulda.**

Tõelise prohveti tunneb ära sellest, et ta kuulutab Jumalalt saadud sõnumit. Ta ei püüa seda välja vabandada ega karda sotsiaalset vastukaja, mis võib kaasa tuua pilkeid ja tagakiusamist.¹⁷

Mõni arvab, et tema maised teadmised ületavad mingis valdkonnas taevase teadmise, mille Jumal sel teemal oma prohvetile annab. Ta tunneb, et enne kui võtab omaks prohveti sõnad, mis ei sobitu

tema maisel haridusteel omandatuga, peaks prohvetil olema sama väljaõpe, mis temal on. Kui palju kooliharidust Joseph Smith sai? Ometi anti talle ilmutusi kõiksugu eri teemade kohta. ..Me julgustame maiste teadmiste omandamist paljudes valdkondades, kuid pidage meeles, et kui maine teadmine läheb vastuollu prohveti sõnadega, siis püsige prohveti poolel ja teid õnnistatakse, ning ajapikku te näete, et olete toimunud õigesti.

.. Prohvet ei pea meile pühakirja andmiseks kuulutama: „Nii ütles Issand.”

Vahel vaieldakse sõnade üle. Võidakse väita, et prohvet andis meile küll nõu, aga meil pole kohustust seda järgida, kui ta just ei ole öelnud, et see on käsk. Kuid Issand ütleb prohveti kohta: „Sa pead tähele panema kõiki tema sõnu ja käsk, mis ta sulle annab.” (ÕL 21:4.)

.. Prohvet räägib meile seda, mida me teadma peame, mitte tingimata seda, mida me teada tahame.

Nefi vennad kurtsid: „Sa oled kuulutanud meile karme asju, rohkem, kui me suudame kanda.” Ent Nefi vastas: „Süüdlased peavad tõde karmiks, sest see lõikab neile otse südamesse.” (1Ne 16:1–2.)

President Harold B. Lee on öelnud:

„Teile ei pruugi Kiriku üldjuhi sõnad meeldida. Need võivad minna vastuollu teie poliitiliste vaadetega. Need võivad minna vastuollu teie sotsiaalsete vaadetega. Need võivad segada teie suhteid teiste inimestega. .. Kuid teie ja meie turvalisus sõltub sellest, kas me järgime prohvetit. .. Hoidke pilk Kiriku presidendil.” (Conference Report, okt 1970, lk 152–153.)

Kuid just elav prohvet vihastab maailma välja. President Kimball on öelnud: „Isegi Kirikus on paljud valmis varasemate prohvetite mälestusi kõige helgemates toonides kujutama, kuid samas elavat prohvetit mõttes kividega viskama.” (Instructor, 95:257.)

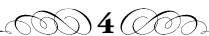
Miks? Kuna elav prohvet teeb meile teatavaks, mida me teadma peame, kuid maailm eelistab, et prohvet oleks kas surnud või tegeleks oma asjadega. ..

Kui elav prohvet ütleb meile midagi, mida me peaksime teadma, kuid kuulda ei taha, siis see viis, kuidas me tema sõnadele reageerime, on meie ustavuse lakmus. ..

Haritlased võivad tunda, et prohvet on inspireeritud ainult siis, kui ta nendega nõustub, vastasel korral on tegu vaid tema inimliku arvamusega. Rikkad võivad tunda, et neil pole vaja kuuletuda mingile alandlikule prohvetele. ..

Prohvet ei pruugi maailma ja maiste inimeste silmis populaarne olla.

Kui prohvet tõe ilmsiks teeb, siis jagunevad inimesed kaheks. Südamed ausad kuuletuvad tema sõnadele, kuid pahelised kas eiravad teda või töötavad tema vastu. Kui prohvet näpuga maailma pattudele osutab, siis selle asemel, et meelt parandada, püüavad maised inimesed kas tal suu kinni panna või teeselda, justkui poleks teda olemas. Populaarsus pole kunagi tõe tunnuseks. Paljud prohvetid on tapetud ja välja heidetud. Mida lähemale jõuab Issanda teine tulemine, seda pahelisemaks muutuvad maailma inimesed ja seda ebapopulaarsem on nende seas prohvet.¹⁸

Kui järgime elavat prohvetit, siis meid õnnistatakse.

Selleks et aidata teil läbida ülimalt olulised proovikivid, mis teid ees ootavad, annan ma teile .. tähtsat nõu, mis, kui te selle järgi teete, toob teile Jumala hiilguse ja aitab teil Saatana raevu kiuste võidutseda.

Kirikus me laulame „Tänu, Looja, Sul’ prohvetitest” (Kiriku laulu-raamat, lk 36). See nõu on järgmine: järgige prohvetit. ..

Prohvet on ainus inimene, kes kõneleb kõiges Issanda nimel.

Õpetuse ja Lepingute 132. osa 7. salmis kõneleb Issand prohvetist, Kiriku presidendist, ja ütleb:

„Kunagi ei ole maa peal korraga rohkem kui üks, kellele see vägi ja preesterluse võtmed antud on.”

Samuti teatab Issand 21. osa 4.–6. salmis:

„Mispärast, pidades silmas kirikut – sa pead tähele panema kõiki tema sõnu ja käske, mis ta sulle annab, kui ta need saab, kõndides kõiges pühaduses minu ees;

sest tema sõna tuleb teil vastu võtta, nagu oleks see minu enda suust, kõige kannatlikkuse ja usuga.

Sest tehes neid asju, ei saa põrgu väravad teist võitu.”¹⁹

Prohvet ei vii Kirikut kunagi eksiteele.

President Wilford Woodruff sõnas: „Ma kinnitan Iisraelile, et Issand ei lase mul ega ühelgi teisel mehel, kes Kiriku presidendi ametis on, Kirikut eksiteele juhtida. Nii see ei käi. See poleks Jumala tahtega kooskõlas.” (Vt Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff, 2004, lk 199.)

President Marion G. Romney jutustas ühest temaga aset leidnud juhtumist:

„Ma mäletan, et aastaid tagasi, kui olin piiskop, käis president Heber J. Grant meie koguduses kõnelemas. Ma sõidutasin ta pärast koju. .. Ta seisis mu kõrvale, pani käe mulle õlale ja ütles: „Mu poiss, hoia pilk alati Kiriku presidendil ja kui ta käsib sul kunagi teha midagi, mis on vale, siis tee seda ja Issand õnnistab sind selle eest,” ning lisas siis silma pilgutades, „kuid ära muretse. Issand ei lase oma eestkõnelejal oma rahvast kunagi eksiteele viia.”” (Conference Report, okt 1960, lk 78.)²⁰

Räägitakse, et Brigham Young olevat linnas ringi sõites näinud meest maja ehitamas ja öelnud talle, et ta seinad kahekordsed teeks. Mees austas president Youngi kui prohvetit, tegi oma plaanid ümber ja ehitas majaseinad kahekordseks. Peagi tabas linna veeuputus, mis tõi endaga kaasa suuri kahjustusi, kuid selle mehe seinad jäid püsima. Kui ta katust pani, kuuldi teda laulmas: „Tänu, Looja, Sul' prohvetitest”.²¹

Kiriku liikmetena tuleb meil veel vett ja vilet näha, et võiksime turvaliselt koju naasta. Meile antakse võimalus valida vastukäivate nõuanete vahel, mida üks või teine meile annab. Seetõttu tuleb meil õppida järgima Kiriku presidenti ja prohvetit, mida varem, seda parem.²²

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson ütles: „Õppige pilku prohvetile suunama.” (1. osa.) Mida see teie jaoks tähendab?

- Miks on teie arvates Kiriku praegune president kõige tähtsam prohvet? (Vt 2. osa.) Millist nõu te elavalt prohvetilt viimati saite?
- Sirvige 3. osa. Meenutage, millal olete järginud prohveti nõu ilma seda täielikult mõistmata. Mida võite selliste kogemuste kaudu õppida?
- Mõtisklege selle tähtsa nõu üle, mida president Benson 4. osas annab. Milliseid õnnistusi olete seda tähtsat nõu järgides saanud?

Samateemalised pühakirjakohad:

2Aj 20:20; Am 3:7; Ef 2:19–20; 4:11–15; ÖL 1:14–16, 37–38; 107:91–92; 6. UA

Abiks õpetamisel:

„Ärge kartke vaikust. Inimestel on sageli vaja aega, et küsimuste üle järele mõelda ja neile vastata või oma tundeid väljendada. Kui olete esitanud küsimuse, kui keegi on jaganud vaimset kogemust või kui kellelgi on raskusi oma mõtete sõnastamisega, võiksite jätta mõttepausi.” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 67).

Viited

1. Joseph F. Smith, Anthon H. Lund ja Charles W. Penrose. Home Evening.– Improvement Era, juuni 1915, lk 733–734.
2. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 528.
3. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 528.
4. Conference Report, okt 1947, lk 23.
5. Conference Report, okt 1947, lk 27.
6. Vt nt Conference Report, okt 1968, lk 17; Conference Report, apr 1970, lk 127; Ensign, jaan 1973, lk 57; Ensign, nov 1980, lk 34; Ensign, mai 1984, lk 8.
7. W. Grant Bangerter. A Special Moment in Church History. – Ensign, nov 1977, lk 27.
8. Tsiteeritud Don L. Searle. President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church järgi. – Ensign, det 1985, lk 5.
9. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 134.
10. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 132.
11. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 132.
12. Jesus Christ—Gifts and Expectations. – New Era, mai 1975, lk 16–17.
13. Fourteen Fundamentals in Following the Prophet. – Tambuli, juuni 1981, lk 3.
14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 142.
15. Listen to a Prophet's Voice. – Ensign, jaan 1973, lk 59.
16. Fourteen Fundamentals in Following the Prophet. – Tambuli, juuni 1981, lk 8.
17. Joseph Smith: Prophet to Our Generation. – Ensign, nov 1981, lk 61.
18. Fourteen Fundamentals in Following the Prophet. – Tambuli, juuni 1981, lk 3–4, 6; originaalis olev rõhutus ära jäetud.
19. Fourteen Fundamentals in Following the Prophet. – Tambuli, juuni 1981, lk 1–2; originaalis olev rõhutus ära jäetud.
20. Fourteen Fundamentals in Following the Prophet. – Tambuli, juuni 1981, lk 3; originaalis olev rõhutus ära jäetud.
21. Civic Standards for the Faithful Saints. – Ensign, juuli 1972, lk 61; vt ka Sidney Alvarus Hanks ja Ephraim K. Hanks. Scouting for the Mormons on the Great Frontier, 1948, lk 78–80.
22. Conference Report, okt 1966, lk 122.

Otsige Vaimu kõiges, mida te teete

*„Me peame olema igas eluvaldkonnas Püha
Vaimu õhutustele avatud ja tundlikud.”*

Ezra Taft Bensoni elust

Tihti peale andis president Ezra Taft Benson teistele üldjuhtidele Kirikus teenimise kohta järgmist nõu: „Pidage meeles, vennad, et selles töös loeb Vaim.”¹ Vendadega koos teenides õpetas ta seda ka eeskuju kaudu, näidates, et Issand „viibib oma teenijate läheduses, koguni nii lähedal, et võib kuulda Tema sosinat.”² Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist jutustas loo, kuidas ta saatis president Bensonit vaiakonverentsil, kus pidi kutsutama uus vaiajuhataja.

„Kui me olime palvetanud, vestelnud, uurinud ja uuesti palvetanud, küsis vanem Benson, kas ma tean, kellest saab uus vaiajuhataja. Ma vastasin, et pole veel seda inspiratsiooni saanud. Tema vastas, et ka tema polnud. Ometi inspireeriti meid paluma kolme väärilist preesterluse juhti konverentsi laupäevaõhtusel istungil kõnet pidama. Mõni hetk pärast seda, kui kolmas kõneleja alustas, sain ma Vaimult õhutuse, et tema peaks olema uus vaiajuhataja. Ma vaatasin president Bensoni poole ja nägin, kuidas pisarad mööda tema põski alla jooksid. Ilmutus anti meile mõlemale – kuid üksnes seetõttu, et jätkasime usus edasi liikudes oma Taevase Isa tahte otsimist.”³

Uute misjoni juhatajate konverentsi alguses jagas president Benson järgmist nõuannet:

„Ma olen vendadele palju kordi öelnud, et selles töös on kõige tähtsam tegur Vaim. Kui omad Vaimu ja suurendad oma kutset, võid

„Kuidas Vaimu kaastlust saada? „Usu palve kaudu,” ütleb Issand.“

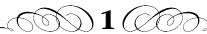
sa misjoniväljal Issanda nimel imesid teha. Ilma Vaimuta pole meil edu, olgu me kui tahes andekad ja võimekad.

Te saate järgmise kolme päeva jooksul suurepäraseid juhiseid. Teile jagatakse käsiraamatuid, selgitatakse, milline on teie vastutus, millised on vajalikud toiminguid ja eeskirjad ning see kõik on teile suureks abiks. Kuid kõige suurem abi, mida te misjoni juhatajana saada võite, ei lähtu õpikutest ega käsiraamatutest. Kõige rohkem aitab teid Issand ise, kui Teda alandlikult palute ja anute. Ikka ja jälle palves põlvili laskudes ja misjoni juhtimisel Tema jumalikku abi paludes tunnete Vaimu ja saate ülalt vastuse ning teie misjonit saadab vaimne edu, kuna olete Issandat usaldanud ja Temale toetunud.”⁴

President Benson andis seda nõu kõigile Kiriku liikmetele, teiste hulgas lastele.⁵ Ta ütles: „Ükskõik, kus me ka ei teeni – selles töös on kõige tähtsam roll Vaimul. Ma tean, et meil tuleb toetuda Vaimule. Püüdke saada Vaim oma kaaslasena ja olla ustavad Kiriku liikmed, pühendunud lapsed ja vanemad, tõhusad koduõpetajad, innustavad õpetajad ning inspireeritud koguduse- ja vaiajuhid.”⁶

Kuigi president Benson õpetas neid põhimõtteid avalikult ja südikalt kogu maailmas, olid tema enda püüded neid järgida isiklikud ja tähelepanematu. Need said alguse tema ja ta naise Flora kodust. Flora poolõde Julia Dalley külastas kord Bensonite perekonda ja märkis hiljem kirjas Florale: „Mis võiks olla veel täiuslikum?” sõnas ta. „Ma imetlen teie elustiili lihtsust, kuid kõige rohkem avaldas mulle muljet see, et teie kodus viibis Issanda Vaim.”⁷

Ezra Taft Bensoni õpetused

Me peaksime püüdma elada kõik oma elupäevad Püha Vaimu kaasluse vääriiselt.

Kui Issanda Vaim on meie elus, siis on see kindel näitaja, et käime kitsal ja ahtal teerajal.

Püha Vaimuga täidetud elu kannab head vilja.

Apostel Paulus ütles: „Vaimu vili on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, heatahtlikkus, ustavus, tasadus [ja] kasinus.” (Gl 5:22–23.)

Vaim on meie elus kõige tähtsam. Ma olen seda alati tundnud. Me peame olema igas eluvaldkonnas Püha Vaimu õhutustele avatud ja tundlikud. .. Need õhutused tulevad kõige sagedamini siis, kui me ei kiirusta kohtumistele ega muretse igapäevategemiste pärast.⁸

Vaimsus – Issanda Vaimuga samal lainel olek – on meie kõige suurem vajadus. Me peaksime püüdma elada kõik oma elupäevad Püha Vaimu kaasluse vääriliselt. Kui Vaim on meiega, siis meile meeldib teenida, siis me armastame Issandat, armastame neid, kellega koos teenime ja neid, keda teenime.

Mõni aasta pärast Joseph Smithi märtrisurma ilmus ta president Brigham Youngile. Kuulake ta sõnu:

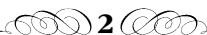
„Ütle vendadele, et nad oleksid alandlikud ja ustavad ning hoiaksid kindlasti endaga Issanda Vaimu, et see juhiks neid mööda õiget teed. Ole hoolas ja ära tõrju vaikset, tasast häält; see õpetab sulle, mida teha ja kuhu minna; see kannab kuningriigi vilja. Ütle vendadele, et nende südamed oleksid vastuvõtlikud, nii et kui Püha Vaim nende juurde tuleb, on nende südamed valmis seda vastu võtma.” ..

See viimse aja töö on vaimne töö. Seda tuleb mõista, armastada ja tunnetada vaimselt. Seega otsige Vaimu kõiges, mida te teete. Hoidke seda alati endaga. See on teie proovikivi.⁹

Me elame väga pahelises maailmas. Meie ümber kuulutatakse, et halb on hea ning hea on halb. Meid mõjutavad valeõpetused. Rohkem kui eales varem võetakse kõik kasulik, hea, puhas, meeltülendav ja tugevdav pihtide vahele.

Üks eesmärk, miks me siin maa peal oleme, on eristada tõde eksitusest. Sedasorti läbinägelikkus tuleb Püha Vaimuga. Seda ei saa kuskilt mujalt õppida.

Siiralt ja ausalt tõde otsides täitub kaunis lubadus: „Jumal annab teile teadmisi oma Püha Vaimu kaudu; jah, sõnulseletamatu Püha Vaimu anni kaudu.” (ÕL 121:26.)¹⁰

Kui oleme alandlikud ja vastuvõtlikud, innustab Issand meid tunnete kaudu.

Paluge Taevast Isa, et Ta õnnistaks teid alati oma Vaimuga. Me kutsume Vaimu sageli Pühaks Vaimuks. .. Püha Vaim aitab õigesti

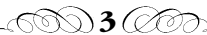
valida. Püha Vaim kaitseb kurja eest. Ta sosistab vaikse tasase häälega, et teeksite häid asju. Kui *teete* head, siis te ka tunnete end *hästi* ja see on Püha Vaim, kes teiega kõneleb. Püha Vaim on võrratu kaaslane. Ta on *alati* valmis teid aitama.¹¹

Mõtisklege asjade üle, mida te ei mõista. Issand käskis Oliver Cowderyt: „Sa pead selle läbi mõtlema oma meeles; seejärel pead sa küsima minu käest, et kas see on õige, ja kui see on õige, panema su südame sinu sees põlema; seepärast, sa *tunned*, et see on õige.” (ÕL 9:8, rõhutus lisatud.)

Kas panite tähele viimast fraasi? „Sa *tunned*, et see on õige.”

Me kuuleme Issanda sõnu kõige sagedamini oma tunnete abil. Kui oleme alandlikud ja vastuvõtlikud, innustab Issand meid tunnete kaudu. Just seetõttu tunneme mõnikord vaimsete kannustuste tõttu suurt rõõmu või valame pisaraid. Paljudel juhtudel, kui Vaim on mind puudutanud, on mu meel ja süda heldinud.

Püha Vaim muudab meid tundlikumaks. Me tunneme teiste vastu suuremat ligimesearmastust ja kaastunnet ning oleme suhetes rahu-likumad. Meil on suurem võime üksteist armastada. Inimesed soovivad olla meie läheduses, kuna meie palgelt kiirgab Vaimu mõju. Meie iseloom muutub jumalikumaks. Selle tulemusel oleme Püha Vaimu õhutustele järjest tundlikumad ja võime seega vaimseid asju selgemini mõista.¹²

Me saame Vaimu siira palve ja paastumise abil.

Kuidas Vaimu kaaslust saada? Issand ütleb, et „usu palve kaudu”. (ÕL 42:14.) Selleks tuleb meil palvetada siiralt ja tõsise kavatsusega. Me peame paluma suuremat usku ja palvetama, et Vaim oleks õpetades meiega. Peaksime Issandalt ka andestust paluma.

Meil tuleb palvetada samas vaimus ja sama tuihingeliselt nagu Mormoni Raamatu Enos. Paljud teavad selle loo tausta, mistõttu ma ei hakka seda kordama. Tahan vaid pöörata teie tähelepanu järgmistele sõnadele. Enos tunnistas: „Ma jutustan teile heitlusest, mis mul oli Jumala ees, enne kui ma sain oma patud andeks. . .

Mu hing nälgis. . .

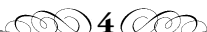
Ma põlvitasin maha oma Looja ette

ja hüüdsin teda vägevas palves ja anumises *omaenda hinge eest*. .. Päev läbi ma hüüdsin teda.”

Seejärel tunnistas Enos: „Ja mulle tuli hääl, öeldes: Enos, sinu patud on sulle andeks antud ja sa saad õnnistatud. .. Mispärast, mu süü oli ära pühitud.” Kui ta Issandalt küsis, kuidas see sai toimuda, siis Issand vastas talle: „Sinu usu pärast Kristusesse .. sinu usk on *sind terveks teinud!*” (En 1:2, 4–8; rõhutus lisatud.)

Enos tervenesis vaimselt. Kui ta Jumalat kogu südamest anus, koges ta midagi sellist, mida ustavad igal ajastul kogeda võivad, midagi sellist, mida nad kogevad ja peavadki kogema, kui soovivad näha Jumalat ja täituda Tema Vaimuga.¹³

Kui soovite tunnetada oma ameti ja kutse vaimu, .. siis proovige mõnda aega paastuda. Ma ei pea silmas seda, et jätate ühe eine vahele ja sööte järgmisel toidukorral kahekordse portsu. Ma mõtlen tõelist paastumist ja samal ajal palvetamist. See aitab paremini kui miski muu teil õiges vaimus oma kutset täita ja oma ametis tegutseda ning võimaldab Vaimul ka teie kaudu töötada.¹⁴

Igapäevane pühakirjade uurimine, kaasa arvatud kirjakohtade üle mõtisklemine, kutsub Vaimu.

Uurige pühakirju omaette usinalt iga päev. Igapäevane pühakirjade uurimine kutsub Vaimu.¹⁵

Võtke aega, et mõtiskleda. Pühakirjakoha (Jk 1:5) üle mõtisklemine viis ühe noormehe metsasallu suhtlema oma Taevase Isaga. Nii avanesid taevad sel evangeeliumi ajajärgul.

Uue Testamendi Johannese evangeeliumi kirjakohta üle mõtisklemine tõi kaasa ilmutuse kolmest auhiilguse astmest. (Vt Jh 5:29; ÕL 76.)

Peetruse kirjas oleva pühakirjakoha üle mõtisklemine avas taevad president Joseph F. Smithile ning ta nägi vaimumaailma. Sellest ilmutusest, mida tuntakse kui nägemust surnute lunastamisest, on nüüdseks saanud üks Õpetuse ja Lepingute osa (vt 1Pt 3:18–20; 4:6; ÕL 138).

„Igapäevane pühakirjade uurimine kutsub Vaimu.”

Mõtisklege selle Issandalt meile antud kohustuse tähtsuse üle. Issand on andnud nõu: „Laske igaviku pühadel asjadel mõlkuda oma meeles.” (ÕL 43:34.)

Lugege ja uurige pühakirju. Isa ja ema peaksid pühakirjade uurimist kodus eest vedama ja selles eeskujuks olema. Pühakirju tuleb mõista Püha Vaimu väega, sest Issand on ustavatele ja kuulekatele lubanud: „Sa võiksid tunda saladusi ja rahutoovaid asju.” (ÕL 42:61.)

Järgmine president Spencer W. Kimballi avaldus selgitab, kuidas saame oma elu vaimsemaks muuta:

„Kui mu suhe jumalusega muutub rutiinseks ja tundub, et jumalik kõrv ei kuula ja jumalik hääl ei kõnele ning ma olen väga kaugele triivunud, siis pühakirjadesse süüvimine vähendab seda vahemaad ja vaimus tuleb tagasi. Siis armastan ma palju rohkem neid, keda

peaksin kogu südamest, meelest ja jõust armastama, ning neid armastades on mul kergem nende nõuandeid kuulda võtta.” ..

See on suurepärase nõuande ja ma tean omast kogemusest, et see peab paika.

Mida paremini te pühakirju tunnete, seda omasemaks saab teile Issanda soov ja tahtmine ning seda lähedasemaks te muutute oma abikaasa ja lastega. Te näete, kuidas pühakirju lugedes igaviku tõed teil meeles mõlguvad.¹⁶

Vastane ei soovi, et meie kodus pühakirju uuritaks, ja seetõttu püüab ta igal võimalusel probleeme tekitada. Kuid meil tuleb kindlaks jääda.¹⁷

Me ei saa tunda Jumalat ja Jeesust, kui me nende kohta ei õpi ja seejärel nende tahet ei täida. Nende teel käies ilmutatakse meile lisateadmisi, millele kuuletumine juhatab meid lõpuks suurema tööni. Seda tegutsemismustrit järgides saame rohkem valgust ja rõõmu ning jõuame viimaks välja Jumala juurde, kus saame koos Temaga osa täiusest.¹⁸

Püha Vaim on meiega, kui hindame ja austame Jumala seadusi ning kuuletume neile.

Meile on õpetatud, et Vaim ei ela templites, mis ei ole pühad (vt Hl 4:24.) Seega peaks olema meie esmane prioriteet veenduda, kas meie isiklik elu on korras.¹⁹

Lubage mul rääkida kuulekusest. Te õpite pidama kõiki Issanda käske. Seda tehes on Tema Vaim teiega. Te tunnete end hästi. Te ei saa *teha* valesid asju ja *tunda*, et nii on õige. See on võimatu!²⁰

[Tarkuse Sõnale] kuuletumise eest lubatakse: Nad „saavad tervist nabasse ja üdi luudesse; .. [nad] jooksevad, ega väsi, ning käivad, ega nõrke.” (ÕL 89:18–20.)

Ometi olen ma alati tundnud, et Tarkuse Sõnale ja teistele käskudele kuuletumise suurim õnnistus on vaimset laadi.

Pange tähele, milline on lubatud vaimne õnnistus: „Kõik pühad, kes peavad meeles kinni pidada neist ütlustest ja teevad nende järgi, kõndides kuulekana *käskudele*, .. leiavad tarkust ning suuri

teadmiste aardeid, tõepoolest, varjatud aardeid.” (ÕL 98:18, 19; rõhutus lisatud.)

Mõni arvab, et see lubadus kehtib ainult Tarkuse Sõna pidades. Kuid pange tähele, et meil tuleb kuuletuda *kõigile* käskudele. Seejärel saame konkreetseid vaimseid lubadusi. See tähendab, et peame kuuletuma kümnnise seadusele, pidama hingamispäeva pühana, olema puhtad ja kõlbelised ning järgima kõiki teisi käske.

Kui seda kõike teeme, lubatakse meile: „Nad leiavad tarkust ning suuri teadmiste aardeid, tõepoolest, varjatud aardeid.” (ÕL 89:19.)

Milline isa või ema ei tahaks lapsi kasvatades Issanda inspiratsiooni? Ma tunnistan, et need õnnistused võivad olla teie päralt. Vanemad ei tahaks ju, et lapsed jääksid nende sõnakuulmatuse tõttu Issanda õnnistustest ilma. Kõik Iisraeli isad ja emad peaksid püüdma selle lubaduse vääriliselt elada.

Jumala käskude järgi elades oleme väärilised, et siseneda Issanda kotta. Seal antakse meile „suuri teadmiste aardeid”, mis toovad meile õnne selles elus ja rõõmu kogu igavikuks. ..

Ma ei usu, et Kiriku liikmel võib ilma käske pidamata olla evangeeliumist tugev, põlev tunnistus. Tunnistus tähendab pidevat inspiratsiooni, mis aitab meil teada, et see töö on õige. See pole ühekordne tunne. Püha Vaim viibib nendega, kes hindavad ja austavad Jumala seadusi ja kuuletuvad neile. Seesama Vaim inspireerib ka üksikisikuid. Ma tunnistan alandlikult selle lubaduse tõelisusest.²¹

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson ütles, et Püha Vaimu õhutused tulevad „kõige sagedamini siis, kui me ei kiirusta kohtumistele ega muretse igapäevaste tegemiste pärast” (1. osa). Kuidas tunnetada Vaimu stressist hoolimata?
- President Benson õpetas: „Kui oleme alandlikud ja vastuvõtlikud, innustab Issand meid tunnete kaudu” (2. osa). Mida olete õppinud selliste innustuste äratundmise kohta?
- 3. osas julgustab president Benson meid võtma eeskujuna Eno-
sest, kellest kirjutatakse Mormoni Raamatus. Milliseid õppetunde

oleme saanud Vaimu otsimise kaudu ja mida saame õppida Enoselt?

- Mil moel erineb teie meelest pühakirjade lugemine pühakirjakoha üle mõtisklemisest? (Vt 4. osa.) Kuidas aitab igapäevane pühakirjade uurimine olla Vaimu õhutuste suhtes tundlik?
- President Benson ütles: „Püha Vaim viibib nendega, kes hindavad ja austavad Jumala seadusi ja kuuletuvad neile.” (5. osa.) Miks on võime saada inspiratsiooni seotud meie püüetega pidada käske?

Samateemalised pühakirjakohad:

1Ne 10:17–19; 2Ne 4:15–16; Mo 2:36–37; ÖL 8:2–3; 45:56–57; 76:5–10; 121:45–46

Abiks uurimisel

„Pane õppides hoolikalt tähele, millised ideed tulevad sulle mõttesse ja millised tunded tulevad sulle südamesse” (*Jutlusta minu evangeeliumi*, 2008, lk 18). Te võiksite saadud muljed üles kirjutada, isegi kui need loetuga ei seostu. Võib-olla Issand soovib just seda teile ilmutada.

Viited

1. Thomas S. Monsoni tsitaat. A Provident Plan—A Precious Promise. – Ensign, mai 1986, lk 63.
2. Seek the Spirit of the Lord. – Ensign, apr 1988, lk 5.
3. Robert D. Hales. Isiklik ilmutus: prohvetite õpetused ja eeskujud. –2007. aasta sügisene üldkonverents, okt 2007.
4. My Challenges to Mission Presidents, seminar uutele misjonijuhatajatele, 25. juuni, 1986.
5. Vt To the Children of the Church. – Ensign, mai 1989, lk 82.
6. A Sacred Responsibility. – Ensign, mai 1986, lk 77.
7. Julia Dalley. Tsiteeritud Sheri L. Dew, Ezra Taft Benson: A Biography järgi, 1988, lk 128.
8. Seek the Spirit of the Lord. – Ensign, apr 1988, lk 2.
9. Seek the Spirit of the Lord. – Ensign, apr 1988, lk 5; Brigham Youngi avalduse leiab kogumikust „Manuscript History of Brigham Young”, 23. veebr 1947, 2. köiteline, toim Elden Jay Watson, 1968, 1971, 2. kd, lk 529.
10. Come unto Christ, 1983, lk 22.
11. To the Children of the Church. – Ensign, mai 1989, lk 82.
12. Seek the Spirit of the Lord. – Ensign, apr 1988, lk 4.
13. Come unto Christ, 1983, lk 92–93.
14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 331–332.
15. My Challenges to Mission Presidents, seminar uutele misjonijuhatajatele, 25. juuni, 1986; originaalis olev rõhutus ära jäetud.
16. Seek the Spirit of the Lord. – Ensign, apr 1988, lk 2, 4; Spencer W. Kimballi avalduse leiab kogumikust „Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball”, 2006, lk 67.
17. A Sacred Responsibility. – Ensign, mai 1986, lk 78.
18. In His Steps. – Ensign, sept 1988, lk 5.
19. Come unto Christ, 1983, lk 92.
20. Preparing Yourself for Missionary Service. – Ensign, mai 1985, lk 36.
21. A Principle with a Promise. – Ensign, mai 1983, lk 54.

Issanda koja hindamatud õnnistused

„Templites saame Jumalalt suurimaid igavest elu puudutavaid õnnistusi. Templid on kui taevaväravad.”

Ezra Taft Bensoni elust

„Olen Issandale tänulik, et mu mälestused templist ulatuvad lausa varasesse lapsepõlve,” ütles president Ezra Taft Benson. „Mul on hästi meeles, kuidas väikse poisina põllult tulim ja Idaho osariigis Whitney vanale talumajale liginesin. Võisin kuulda oma ema laulmas „Kas ma kedagi täna ka aitasin?”. (Ingl k Have I Done Any Good in the World Today? Hymns, nr 58.)

Mu silme ees kangastub, kuidas põrandat katsid ajalehed, kui ta triikimislaua kohale kummardudes pikki valgeid riideribasid triikis, endal higipiisad otsa ees. Kui pärsin, mida ta teeb, vastas ta: „Need on templirõivad, poja. Me isaga läheme templisse. ..”

Siis asetas ta vana pressraua pliidile, tõmbas tooli mulle lähemale ja rääkis templitööst – kui tähtis on olla vääriline, et minna templisse ja osaleda seal pühades talitustes. Ta avaldas kogu südamest lootust, et ühel päeval saavad ka tema lapsed, lapselapsed ja lapselapselapsed võimaluse neid hindamatuid õnnistusi nautida.

Need armsad mälestused templitöö vaimust olid meie kodutalus suureks õnnistuseks. .. Need hetked on mulle meenenud, kui olen Issanda kojast pannud Vaimu abil paari kõik oma lapsed ja lapselapsed – minu ema lapselapsed ja lapselapselapsed.

Need mälestused on mulle väga erilised.”¹

Los Angelese tempel Ameerika Ühendriikides California osariigis

Ezra Taft Bensoni õpetused

1

Templid sümboliseerivad kõike, mida me kalliks peame.

Tempel on siin surelikus maailmas lähim koht taevale.²

Tempel on valguseks kogu selle ümberkaudsetele aladele. See on sümbol, mida me väga kalliks peame.³

Tempel on meile alatiseks meeldetuletuseks Jumala soovist, et pered oleksid igavesed.⁴

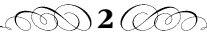
[Tempel on] pidev ja silmaga nähtav sümbol sellest, et Jumal ei ole jätnud inimesi pimedusse kobama. See on ilmutuse paik. Kuigi me elame langenud maailmas – pahelises maailmas –, on meile eraldatud ja pühitsetud pühasid kohti, kus väärilised mehed ja naised võivad õppida taevast korda ja kuuletuda Jumala tahtele.⁵

[Tempel] annab tunnistust, et Jumala vägi saab võitu kurja väest, mis meie keskel pesitseb. Paljud lapsevanemad nii Kirikus kui ka väljaspool on mures, kuidas kaitsta kristlikke põhimõtteid, mida pahelisuse järjest kasvav laviin enda alla matta ähvardab. Ma nõustun täielikult president Harold B. Lee avaldusega, mille ta tegi Teise maailmasõja ajal. Ta sõnas: „Me räägime tänapäeval turvalisusest, kuid ometi ei mõista, et .. meil on ju püha tempel, kust võime leida sümbolid, millest lähtuv vägi võib päästa selle rahva hävingust.”⁶

Ameerika Ühendriikide president palus minul [kui põllumajandusministril] tervitada [Californias] Los Angelese linnas Beverly Hillsi Hiltoni hotellis ühe uue vabariigi presidenti, kelle riigis ulatus rahva arv kaheksakümne kaheksa miljoni inimeseni, kes elasid umbes 3000 eri saarel, mis paiknesid üle poolteise tuhande kilomeetri laiuvas reas. Ametlikult oli see rahvus eksisteerinud vaid paar aastat. Süües pidulikku õhtusööki, mida suures osas sponsoreeris filmitööstus, ning millel viibisid paljud filmitähed, sain ma aknast vaadata ilusat merevaadet. Puiestee lõpus kõrgendikul võis näha tuledesäras meie hiilgavat Los Angelese templit. Mul oli rõõm näidata seda oma külalistele ja sõpradele meie lauas ja teistes laudades. Ma mõtlesin seal istudes, et see, mis täna toimub, on üsnagi ajutine ja vähetähtis.

Jumala tempel aga kujutab endast kõike seda, mis püsib, kõike seda mis on tõeline ja tähtis.⁷

Olgu tempel meile alatiseks meeldetuletajaks, et elu on igavene ja et siin surelikkuses sõlmitud lepingud võivad olla igavikulised.⁸

Me vajame templitalitusi ja -lepinguid, et saada osa preesterluse täiusest ja valmistuda naasma Jumala juurde.

Kui Taevane Isa Aadama ja Eeva maa peale saatis, oli tema kindlaks eesmärgiks õpetada neile, kuidas Tema juurde tagasi tulla. Isa lubas saata Päästja, kes lunastaks neid langenud olukorrast. Ta andis neile päästmisplaani ja käskis neil õpetada oma lapsi Jeesusesse Kristusesse uskuma ja meelt parandama. Jumal käskis Aadamal ja tema järglastel lasta end ka ristida, võtta vastu Püha Vaim ja astuda Jumala Poja korda.

Jumala Poja korda astumine on tänapäeval sama, mis Melkisedeki preesterluse korra täiusesse astumine ja see leiab aset ainult Issanda kojas.

Jumal ütles Aadamale ja Eevale, kes täitsid kõiki neid nõudmisi: „Sa oled selle korra järgi, kes on päevade alguseta ja aastate lõputa, kogu igavikust kogu igavikuni.” (Ms 6:6.)

Kolm aastat enne Aadama surma toimus midagi väga tähtsat. Ta võttis kaasa oma poja Seti, lapselapse Enose ja teised ülempreestrid, kes olid tema otsesed järeltulijad, ning teised õigemeelsed järglased ning läks nendega koos Aadam-ondi-Ahmani orgu. Seal andis Aadam oma õigemeelsetele järeltulijatele viimase õnnistuse.

Seejärel ilmus neile Issand (vt ÕL 107:53–56).

Kuidas tõi Aadam oma järeltulijad Issanda juurde?

Vastus: Aadam ja tema järeltulijad astusid Jumala preesterluse korda. Tänapäeval ütleksime, et nad läksid Issanda kotta ja said seal oma õnnistused.

Preesterluse korda, millest pühakirjades räägitakse, nimetatakse ka patriarhaalseks korraks, kuna seda anti edasi isalt pojale. Seda korda on tänapäeva ilmutuses kirjeldatud ka kui pere valitsemise korda, kus mees ja naine teevad Jumalaga lepingu – nagu tegid

Aadam ja Eeva –, et nad pitseeritakse igavesti kokku, nii et nende järelpõlv võiks olla nendega ja et nad võiksid täita kogu oma sureliku elu Jumala tahet ja teha Tema tööd.

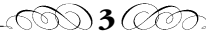
Kui paar jääb oma lepingutele ustavaks, on neil õigus saada sellestilise kuningriigi kõige kõrgemaid õnnistusi. Neid lepinguid saab tänapäeval sõlmida ainult Issanda kojas.

Aadam pidas sellest korrast kinni ja tema järeltulijad said tulla Jumala juurde. ..

Sellesse preesterluse korda saab astuda ainult siis, kui kuuletume kõigile Jumala käskudele, otsime oma isade õnnistusi, nagu otsis Aabraham (vt Aabr 1:1–3), ja läheme selleks oma Isa kotta. Neid õnnistusi ei saa me siin maailmas mitte kuskilt mujalt.

.. Minge templisse – meie Isa kotta – ja võtke vastu oma isade õnnistused, et saaksite õiguse pälvida kõrgeimaid preesterluse õnnistusi. „Sest ilma selleta ei saa ükski inimene näha Jumala, tõepoolest Isa palet, ja elada.” (ÕL 84:22.)

Meie Isa koda on korra koda. Me lähme *Tema* kotta, et astuda sellesse preesterluse korda, mis ustavuse korral annab meile õiguse saada kõik, mis on Isal.⁹

Tänu templitalitustele ja -lepingutele võime saada Jumalalt suurimaid igavest elu puudutavaid õnnistusi ja kaitset.

Issanda koja õnnistused on igavesed. Templid on meile ülimalt olulised, kuna just templites saame Jumalalt suurimaid igavest elu puudutavaid õnnistusi. Templid on kui taevaväravad.¹⁰

Issand soovib, et iga mees ja naine Kirikus saaks oma templitalitused. See tähendab, et nad saavad templianni ja abielupaarid pitseeritakse igaveseks kokku. Need talitused kaitsevad ja õnnistavad nende abielu. Ka nende lapsi õnnistatakse, kuna need lapsed sünnivad lepingus. Lepingus sündinuna on neil sünnijärgne õigus õnnistusele, mis hoolimata sellest, mis vanematega juhtuda võib, tagavad neile vanematega igavesed sidemed. Seda tingimusel, et nad jäävad nende õnnistuste vääriliseks.¹¹

Kas pole mitte tähelepanuväärne, et kuna tänapäeva pühad on kogu maa palgel laiali, ehitatakse nende jaoks ka kõikjale templeid?

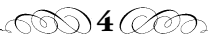
Tänu pühades paikades saadud talitustele relvastatakse neid õige-meelsusega ja neile antakse rohkesti Jumala väge.¹²

Taevaste talitustega kaasneb vägi – jumalikkuse vägi –, mis võib kurja jõule kriipsu peale tõmmata ja tõmbabki, kui vaid oleme nende pühade õnnistuste väärilised. Kui elame evangeeliumi järgi ja Issanda lähedal ning käime templis, siis kaitstakse meie kogukonda, peret ja lapsi. Jumal õnnistagu meid, et elaksime selles pühas paigas saadud lepingute ja talituste vääriliselt.¹³

Taevane Isa andis oma tarkuses meile templitseremoonia, et aidata meil kristlikumaks saada.¹⁴

Kui me pole puhtad ega pühad, ei saa me selestiliste olendite juures elada. Seadusi ja talitusi, mis mehed ja naised maailma mõjust puhastavad ja neid pühitsevad, hallatakse ainult nendes pühamutes. Need seadused ja talitused anti ilmutuse kaudu ja neid ka mõistetakse ilmutuse kaudu. Just sel põhjusel on üks Vendadest nimetanud templit Issanda ülikooliks.¹⁵

Ükski Kiriku liige ei saa ilma templitalitusteta täiuslikuks. Meie missioon on aidata need õnnistused saada ka neil, kel neid veel pole.¹⁶

Meil on au avada päästevärvad oma esivanematele.

Templid on ehitatud ja pühitsetud sel moel, et preesterluse kaudu võivad vanemad saada pitseeritud oma laste külge ja lapsed oma vanemate külge. Need pitseerimistalitused kehtivad nii elavatele kui ka surnutele. Kui me jätame oma ülesande täitmata ega pitseeri end kokku oma esivanemate ja järeltulijatega, siis meie kohapealt läheb kogu selle maa eesmärk – inimese ülendus – täielikult luhta.¹⁷

Ülenduseks ei piisa ainuüksi mehe ja naise abielu templis pitseerimisest – nad peavad olema ka ustavad, olema igaveseks ühendatud oma eelkäijatega ning veenduma, et see töö oleks tehtud ka nende järglaste eest. Apostel Paulus on öelnud: „Neid ilma meieta ei tehta täiuslikuks – samuti ei tehta meid täiuslikuks ilma oma surnuteta.” (ÕL 128:15.) Meie liikmed peavad seetõttu mõistma oma isiklikku kohustust tagada, et on ühendatud oma esivanematega ehk – pühakirjade väljendit kasutades – isadega. Seda tähendabki

Õpetuse ja Lepingute 2. peatüki 2. salm, milles Moroni kuulutab, et Eelija „istutab laste südamesse nende isadele antud lubadused ja laste südamed pöörduvad nende isade poole”.¹⁸

Kui ma mõtlen pereajaloo peale, näen vaimusilmas inimesi – neid, keda ma armastan ning kes ootavad, et meie perekond, nende järelpõlv, aitaks neil saada selestilises kuningriigis ülendatud.¹⁹

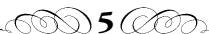
Meil on võimalus avada päästevärv kõigile neile hingedele, kes võivad vaimumaaailmas olla pimeduse vangis. Meie abiga võivad nad saada evangeeliumi valguse ja nende üle mõistetakse kohut samadel alustel nagu meie üle. Jah, „see teeb ka neid tegusid, mida mina teen,” nimelt päästvaid talitusi teiste eest (vt Jh 14:12.) Kui mitmed tuhanded meie sugulased ootavad neid pitseerimistalitusi?

Hea oleks endalt küsida: „Kas ma olen teinud siinpool eesriiet kõik endast oleneva? Kas ma saan nende – oma eelkäijate – päästjaks?”

Me ei saa ilma nendeta täiuslikuks! Ülendus on perekondlik.²⁰

Eesriie on väga õhuke. Me elame igavikus. Jumalale on kõik vaid üks päev. Ma kujutan ette, et Issanda jaoks pole mingit eesriiet. Kõik on osa suurest plaanist. Ma olen kindel, et taevas hõisatakse, kui me [templis] kohtume. Meie esivanemad hõiskavad ja ma loodan ja palvetan, et me kasutaksime seda võimalust, mis meil praegu on, ja käiksimme tihti templis.²¹

Teie, kes olete oma pereajalugu uurinud ja mõistate selle töö tähtsust; kes olete tundnud elevust, mis kaasneb perede ühteliitmisega ja oma õilsa pärandi tundmaõppimisega, peate seda elevust ka teistega jagama. Aidake neil tunda seda rõõmu ja rahuldust, mis selle tööga kaasneb. Me peame rohkem liikmeid sellesse töösse kaasama. Nagu te kõik teate, siis tegemist on ohtrasti. Väga palju on liikmeid, kes seda tööd teha võiksid ja kes selle tegemist naudiksid, kui vaid mõned meist – teie kõik – neis oma entusiasmi, eeskuju ja pühendumusega selle tulukese läidaksid.²²

Lastel ja noortel tuleb õppida, millised õnnistused neid templis ees ootavad.

Tempel on pühapaik ja seal läbi viidavad talitused on olemuselt pühad. Selle pühaduse tõttu oleme mõnikord oma laste ja lastelastega templist rääkides kidakeelsed.

Seetõttu ei teki paljudel tõsist soovi templisse minna või kui nad lähevad, teevad nad seda eelnevate teadmisteta, mis neid kohustuste pidamiseks ja lepingute sõlmimiseks ette valmistaksid.

Ma usun, et piisav mõistmine ja taustateave on meie noortele templisse minekuks valmistumisel suureks abiks. See mõistmine tekitab neis soovi otsida oma preesterluse õnnistusi, nagu otsis Aabraham (vt Aabr 1:1–4).²³

Kui teie lapsed küsivad, miks me abiellume templis, siis peaksite neile õpetama, et tempel on ainus koht maa peal, kus selliseid talitusi läbi viia. Te peaksite rääkima neile ka oma isiklikest tunnetest, mis valdasid teid, kui te koos püha altari ees põlvitasite ja pühasid lepinguid sõlmisite – lepinguid, mis võimaldavad teil igavesti koos olla.²⁴

Oleks väga hea, kui emad ja isad näitaksid lastele templit ja ütleksid: „See on koht, kus me igaveseks abiellusime.” Seda tehes juurdub templiabieliu ideaal laste meelde ja südamesse juba väga noores eas.²⁵

Me peaksime armastust esivanemate vastu oma perekonnaga jagama, nagu minu vanemad minuga jagasid, ja väljendama tänu võimaluse eest aidata neil saada päästvaid talitusi. Nii suureneb meie peres tänulikkus ja kiindumus.²⁶

Ma usun, et noored ei ole mitte ainult valmis ja võimelised pereajalootööd tegema, vaid võivad kogu programmile veel rohkem elu sisse puhuda.²⁷

Jumal õnnistagu meid, kui õpetame oma lastele ja lastelastele, millised suured õnnistused neid templis ees ootavad.²⁸

„Jumal õnnistagu meid, kui õpetame oma lastele ja lastelastele, millised suured õnnistused neid templis ees ootavad.”

6

Tihedam templis käimine toob kaasa rohkem isiklikke ilmutusi.

Iga kord, kui ma kellegi abielu sõlmin, olen hakanud noorpaarile soovitama, et nad tuleksid abikaasadena nii ruttu kui võimalik templisse tagasi. Püha templianni ja pitseerimistalituse tähendust pole võimalik ühe korraga täielikult mõista. Kuid korduvalt templis käies hakkavad nad aduma selle kõige ilu ja tähtsust. Ma olen hiljem saanud mõnelt noorpaarilt kirja, kus nad on tänanud, et see neile südamele pandi. Kui nad jätkavad templis käimist, kasvab nende armastus teineteise vastu ja nende abielu muutub tugevamaks.²⁹

Sageli templis käies hakkame taipama inimese igavese teekonna tähendust. Me näeme kauneid ja muljetavaldavaid sümboleid kõige tähtsamatest sündmustest – minevikust, olevikust ja tulevikust –, mis sümboliseerivad inimese missiooni Jumalaga suheldes. Meile tuleatakse meelde meie kohustusi, kui sõlmime pühalikke lepinguid,

milles lubame kuuletuda, ohverdada, end pühitseda ja Taevase Isa teenistusele pühenduda.³⁰

Ma luban teile, et tihedamini Jumala templis käies ja siitilmast lahkunuid õnnistades saate isiklikke ilmutusi, mis õnnistavad teie elu.³¹

Kauni templi vaikusel leiname mõnikord lahendusi tõsistele elumuredele. Vahel voogab seal meile Vaimu mõju kaudu puhast teadmist. Tempel on isikliku ilmutuse paik. Kui mind on rõhunud mõni probleem või raskus, olen ma vastuste saamiseks läinud palve-meelselt Issanda kotta. Seal saadud vastused tulevad väga selgel ja äratuntaval moel.³²

Kas naaseme templisse sageli, et saada regulaarse templiskäimisega kaasnevaid isiklikke õnnistusi? Issanda pühades templites saame vastuseid oma palvetele, ilmutusi ja Vaimu juhatust.³³

Muutkem tempel oma igavese kodu kõrval teiseks pühaks koduks.³⁴

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson ütles, et tempel on „sümbol, mida me väga kalliks peame” ja nimetas mõnda tõde, mida tempel sümboliseerib (vt 1. osa). Mida tempel esindab teie jaoks?
- Kuidas rakenduvad president Bensoni 2. osas toodud õpetused preesterluse õnnistuste kohta kõigile pereliikmetele? Sirvige seda osa ja mõtisklege võimaluse ja kohustuse üle aidata pereliikmetel valmistuda Jumala juurde naasma.
- Lugege 3. osa ja mõtisklege selle üle, mida president Benson õpetas õnnistuste kohta, mida me templitalituste abil saame. Milli-seid õnnistusi olete teie tänu templitalitustele saanud? Kui te pole templitalitusi veel saanud, siis mõtisklege, mida te saaksite teha, et nende saamiseks valmistuda.
- President Benson ütles: „Pereajaloo all pean silmas inimesi – inimesi, keda ma armastan” (4. osa). Kuidas võiks see tähelepanek mõjutada teie lähenemist pereajaloole? Mida saaksime teha, et aidata rohkematel esivanematel saada osa evangeeliumi õnnistustest?

- Mida võiksime teha, et aidata oma lastel ja noortel valmistuda templitalituse saama ja seal lepinguid sõlmima? Mil moel võivad noored kogu pereajaloo programmile rohkem elu sisse puhuda? (Vt 5. osa.)
- President Benson julgustas meid muutma „tempel meie igavese kodu kõrval teiseks pühaks koduks” (6. osa). Mida see teie jaoks tähendab? Milliseid õnnistusi olete saanud, kui olete ikka ja jälle templis käinud?

Samateemalised pühakirjakohad:

Js 2:1–3; ÕL 97:15–16; 109:8–23; 124:39–41; 138:32–34

Abiks õpetamisel:

„Tihti peale sisaldab õppetükk rohkem materjali, kui te tunni jook-sul läbi võtta suudate. Sellisel juhul peaksite valima välja materjali, mis aitaks kõige rohkem neid inimesi, keda te õpetate.” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 98–99.)

Viited

1. What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple. – Ensign, aug 1985, lk 8.
2. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 260.
3. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 256.
4. What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple. – Ensign, aug 1985, lk 6.
5. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 252.
6. The Teachings of Ezra Taft Benson, lk 256; Harold B. Lee avalduse leiab Conference Report, apr 1942, lk 87.
7. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 85.
8. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 256.
9. What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple. – Ensign, aug 1985, lk 8–10.
10. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 255.
11. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 259.
12. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 255–256.
13. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 256.
14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 250.
15. The Teachings of Ezra Taft Benson, lk 252; vt ka ElRay L. Christiansen. Conference Report, apr 1968, lk 134.
16. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 252.
17. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 248.
18. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 248–249.
19. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 164.
20. Come unto Christ, 1983, lk 126.
21. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 253.
22. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 162.
23. What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple. – Ensign, aug 1985, lk 8.
24. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 258.
25. What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple. – Ensign, aug 1985, lk 6, 8.

13. PEATÜKK

26. Come unto Christ through Temple Ordinances and Covenants, brošüür, 1987, lk 2.
27. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 163.
28. What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple. – Ensign, aug 1985, lk 10.
29. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 183.
30. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 251.
31. The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants. – Ensign, mai 1987, lk 85.
32. What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple. – Ensign, aug 1985, lk 8.
33. Come unto Christ, and Be Perfected in Him. – Ensign, mai 1988, lk 85.
34. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 256.

Abielu ja perekond on Jumala seatud

„Perekond on üks Jumala suurimaid kindlusi tänapäeva pahede vastu. Aidake hoida perekonda tugeva, ühtse ja Taevase Isa õnnistuste väärilisena.”

Ezra Taft Bensoni elust

Ezra ja Flora Benson seadsid kohe abielu alguses oma kõige kõrgemaks prioriteediks kodu ja perekonna. Kui nende lapsed olid väikesed, hakkasid nad rõhutama, et ei taha igavikus oma perre ühtegi „tühja tooli”.¹ Sama sõnumit rõhutas president Benson ka Kiriku juhina teenides. Ta ütles:

„Jumal näeb ette, et perekonnad oleksid igavesed. Ma tunnistan kogu hingest selle avalduse tõepärasusest. Jumal õnnistagu meid, et võiksime oma kodu ja iga pereliiget tugevdada ja aja jooksul saaksime Taevasele Isale Tema selestilises kodus teada anda, et oleme kõik kohal – isa, ema, õde, vend – kõik, keda me kalliks peame. Ühtegi tühja tooli pole. Me oleme kõik tagasi kodus.”²

President ja õde Bensoni püüded perekonda tugevdada algasid nende abielu tugevdamisest. Nad olid armastavad ja pühendunud, ustavad ja truud. Kuigi neil polnud tavaks riielda, olid neil tihti ausad arutelud.³ Nad usaldasid teineteist jäägitult ja pidasid seda üheks oma abielu suureks tugevuseks. President Benson on öelnud: „Ma pole kunagi, *mitte kunagi* Flora ustavuses kahelnud.”⁴

President ja õde Benson toetasid ja tugevdasid teineteist. „Floral on olnud palju suurem visioon minust ja minu potentsiaalid kui ühelgi teisel inimesel mu elus. Tema usk ja toetus on olnud mulle suureks õnnistuseks,” teatas president Benson.⁵ Sageli, kui ta end oma nõudlike ülesannete tõttu küündimatuna tundis, oli õde Benson see, kes tema pisaraid pühkis ja teda lohutas.⁶ Õde

President ja õde Benson olid teineteisele alati truud ja ustavad.

Benson otsis Issanda abi, et teda toetada, ja kaasas selle tegemisse ka lapsi. „Me palvetasime ja paastusime issi eest väga palju,” on öelnud nende tütar Barbara.⁷

Tugevat abielu rajades õpetasid president ja õde Benson oma lastele ka igaveste peresuhete tähtsust. „Meie vanemad juurutasid laste seas ustavust ja armastust üksteise vastu,” märkis nende poeg Mark. „Ma ei usu, et selline õhkkond kodus iseenesest tekiks. See tuleb siis, kui armastav ema ja isa seda soodustavad ja selle tekkimisele kaasa aitavad.”⁸

Käitumisstandardid, mida Bensonid eeldasid, ja tähtsus, mis nad perele andsid, lähtusid evangeeliumist. Nad töötasid selle nimel, et luua kodu, kus valitseks armastus, kus lapsed võiksid õppida ja areneda ja kus neil oleks lõbus. Bensonid soovisid, et nende kodu oleks kui pühamu, mis seisab maailmast eraldi. „See ei tähenda, nagu poleks meil olnud katsumusi,” sõnas nende poeg Reed. „Mitte alati ei saanud me hästi läbi. Me ei teinud alati oma kodutöid ära. Aeg-ajalt panime ema kannatlikkuse viimse piirini proovile. Kuid kõige selle taga olime siiski perekesksed ja püüdsime kõik seda alal hoida.”⁹ Õde Benson tunnistas: „Keegi pole täiuslik. Meie peres ei püüta üksteise puudujäärke võimendada, vaid julgustatakse üksteist arenema.”¹⁰

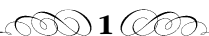
Bensonite lapsed olid veel väikesed, kui nende isa Kaheteistkümne Apostli Kvoorumisse kutsuti, ning ta oli mures, kuidas tema reisigraafik nende pereaga mõjutab. Ta kirjutas oma päevikusse: „Kiriku töö tõttu reisimine võtab ära suure osa pereajast. .. Ma siiralt loodan, et võin oma perega lähedaseks jääda, neid Kiriku lähedal hoida ja ka oma üldjuhi kohustusi täita. Ma tean, et see ei kujune kergeks.”¹¹

Teadmine, et see pole kerge, ergutas president Bensonit veel kõvemini vaeva nägema, et oma perega lähedane olla. „Mu elu kõige kaunimad ja hingekosutavamad kogemused on seotud kodu ja peresuhetega,” on ta öelnud.¹²

1957. aastal pidi president Benson tegema Ameerika Ühendriikide põllumajandusministrina neljanädalase reisi ümber maailma, et arendada kaubandusvõimalusi. Õde Benson ja nende tütreid Beverly ja Bonnie reisid koos temaga. Nad käisid 12 riigis, kus kohtusid

valitsusjuhtidega ja külastasid vaatamisväärsusi, põgenikelaagreid ja põllumajanuslikke ettevõtmisi. President hindas reisi õnnestunuks, kuna see suurendas kaubandusvõimalusi ja ka teiste heasoovlikkust Kiriku suhtes. Kui nad koju naasid, ootas neid lennujaamas tütar Beth. Vanemaid nähes jooksis ta neile vastu, endal pisarad silmis. Isa sirutas käed välja ja embas teda armastavalt. Ta meenutas: „Kõigi maailmaimedele kõrval, mida olime näinud, näis see ühtäkki olevat kogu reisi parim hetk.”¹³

Ezra Taft Bensoni õpetused

Perekond on kõige tähtsam ühendus ajas ja igavikus.

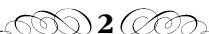
Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik suhtub perekonda kui kõige tähtsamasse ühendusse ajas ja igavikus. Kirik õpetab, et kõik, mida teeme, peaks keskenduma perekonnale. See rõhutab, et pereelu kaitsmine ajas ja igavikus on tähtsam kui miski muu.¹⁴

Kodule pole võrdväärset aseainet. Selle alused on sama vanad kui maailm. Kodu missiooni määras Jumal.¹⁵

Ükski rahvas ei tõuse kõrgemale kodust. Kirik ei tõuse kunagi kõrgemale kodust. Me oleme täpselt nii head, kui on meie kodukolled, meie kodud. .. Hea kodu on kui aluskalju, kui tsivilisatsiooni nurgakivi. Seda tuleb hoida. Seda tuleb tugevdada.¹⁶

Mõni küsib minult kui Kiriku juhilt, miks me kodu ja perekonda nii tähtsaks peame, kui ümberringi on palju suuremaid probleeme? Vastus on loomulikult see, et suuremad probleemid on pelgalt isiklike ja pereprobleemide peegeldus.¹⁷

Abielu ja pereelu on Jumala seatud. Igaviku vaatevinklist on päästmine perekondlik. Jumal peab lapsevanemaid vastutavaks neile usaldatud perekonna heaolu eest. See on nende kõige pühama kohustus.¹⁸

Õnnelikus abielus armastavad ja teenivad abikaasad Jumalat ja teineteist.

Abielu, kodu ja perekond on midagi rohkemat kui sotsiaalsed institutsioonid. Need on jumalikud, mitte inimese loodud. Jumal

seadis abielu sisse juba aegade alguses. Ülestähendus esimesest abielust on 1. Moosese raamatus, milles Issand teeb teatavaks neli olulist põhimõtet: esiteks, et inimesel ei ole hea olla üksi; teiseks, et naine loodi mehele abiks; kolmandaks, et need kaks pidid saama üheks lihaks; ja neljandaks, et mees peab jätma maha oma isa ja ema ja hoidma oma naise poole. (Vt 1Ms 2:18, 24.)

Hiljem lisab Issand eelneva avalduse kinnituseks: „Mis nüüd Jumal on ühte pannud, seda inimene ärgu lahutagu” (Mt 19:6). Ta ütles veel: „Sa pead armastama oma naist kogu oma südamest ja pead hoidma tema ja mitte kellegi teise poole” (ÕL 42:22).¹⁹

Pühakirjadest loeme: „Adam [hakkas] maad harima .. nagu mina, Issand, tal käskisin. Ja Eeva, tema naine, nägi samuti vaeva koos temaga. .. Nad hakkasid paljunema ja täitma maad. .. Ning Adam ja tema naine Eeva hüüdsid Issanda nime. .. Ja Adam ja Eeva õnnistasid Jumala nime, ja nad tegid kõik asjad teatavaks oma poegadele ja oma tütardele. .. Ning Adam ja tema naine Eeva ei lakanud Jumala poole hüüdmast. (Ms 5:1–2, 4, 12, 16.)

Selle inspireeritud ülestähenduse kaudu näeme, et Adam ja Eeva andsid meile ideaalset eeskujut sellest, millised lepinguabielu suhted olema peaksid. Nad tegid koos tööd, said koos lapsi, palvetasid üheskoos ja õpetasid koos oma lastele evangeeliumi. See on eeskujut, mida Jumal soovib, et kõik õigemeelsed mehed ja naised järgiksid.²⁰

Abielu ennast tuleb pidada Jumala ees sõlmitud pühaks lepinguks. Abielupaaril on kohustused mitte ainult teineteise, vaid ka Jumala ees. Ta on lubanud neid õnnistada, kes tema lepinguid austavad.

Truudus abielutöötustele on ülimalt oluline, et võiksime tunda armastust, usaldust ja rahu. Abielurikkumise on Issand ühemõtteliselt hukka mõistnud. ..

Abielusuhte alustaladeks peaksid olema enesekontroll ja vaoshoitus. Paarid peavad õppima, kuidas taltsutada nii oma keelt kui ka oma kirgi.

Kodus palvetamine ja koos palvetamine tugevdavad [paari] ühtsust. Ajapikku muutuvad nende mõtted ja püüded ühtsemaks ning peagi on nad mõlemad sama eesmärgi eest väljas.

Juhatuse ja abi saamiseks toetuge Issandale, prohvetite õpetustele ja pühakirjadele, eriti kui on ilmnenud lahkavamus ja probleeme.

Vaimne kasv toimub probleeme lahendades, mitte nende eest põgeneses. Tänapäeva ebaharilikult suur rõhk individualismile toob kaasa isekust ja lahkuminekuid. Issanda soov on endine – kaks inimest peaksid saama üheks lihaks. (Vt 1Ms 2:24.)

Õnneliku abielu saladus peitub Jumala ja teineteise teenimises. Abielu eesmärgiks on nii ühtsus kui ka eneseareng. Paradoksaalsel kombel on nii, et mida rohkem me teenime teineteist, seda enam ise vaimselt ja emotsionaalselt kasvame.²¹

Apostel Paulus andis kaunil moel väga asjakohast nõu. Ta sõnastas selle väga lihtsalt: „Mehed, armastage oma naisi, nõnda nagu ka Kristus on armastanud kogudust” (Ef 5:25).

Viimse aja ilmutustes räägib Issand sellest taas. Ta ütles: „Sa pead armastama oma naist kogu oma südamest ja pead hoidma tema ja mitte kellegi teise poole” (ÕL 42:22). Minu teadmist mööda on pühakirjades veel ainult üks Isik, keda meil on kästud kogu südamest armastada – nimelt Jumalat ennast. Mõelge, mida see tähendab!

Sedalaadi armastust saab oma naisele näidata väga paljudel viisidel. Esmalt ei tohi miski ega keegi peale Jumala olla teie elus naisest tähtsamal kohal – ei töö, ei meelelahutus ega hobid. Teie naine on teile hindamatu igavene abi ja kaaslane.

Mida tähendab armastada kedagi kogu südamest? See tähendab armastada kõigi oma tunnete ja kogu pühendumisega. Kui te oma naist kogu südamest armastate, ei saa te teda halvustada, kritiseerida, temas vigu leida või teda oma sõnade, tõrksuse või tegudega väärkohelda.

Mida tähendab hoida oma naise poole? See tähendab, et tuleb olla tema lähedal, talle truud ja ustav ning temaga suhelda ja talle armastust väljendada.²²

Abielumees ja -naine, kes teineteist armastavad, näevad, et armastusele ja truudusele vastatakse samaga. Armastus loob hooliva keskkonna ka laste emotsionaalseks arenguks. Pereelu peaks olema õnnelik ja rõõmus aeg, millele lapsed saavad tagasi vaadata heade mälestuste ja tunnetega.²³

„Armastus, mida me siinilmas tunneme, .. [on] aines, mis pered ajaks ja igavikuks kokku seob.”

3

Tugevad pered armastavad, austavad ja toetavad igat pereliiget.

Tugevdagem perekonda. Hommikul ja õhtul koos perega ja omaette palvetamine võib tuua meie koju Issanda õnnistusi. Õhtusöögi-aeg annab suurepärase võimaluse päevasündmustele tagasi vaadata ja toita mitte ainult keha, vaid ka vaimu. Söögilauas võiksid pereliikmed kordamööda pühakirju lugeda, eriti just Mormoni Raamatut. Magamaminekuaeg annab hõivatud pereisale hea võimaluse iga oma lapse voodipeatsis istuda ja temaga vestelda, tema küsimustele vastata ja öelda, kui väga ta teda armastab.²⁴

Perekond on üks Jumala suurimaid kindlusi tänapäeva pahede vastu. Aidake hoida perekonda tugeva, ühtse ja Taevase Isa õnnistuste väärilisena. Seda tehes saate usku ja jõudu, mis õnnistab teie perekonda terve igaviku.²⁵

Issand soovib, et igaüks meist looks õnneliku kodu, kus oleks tunda head mõju. Tulevikus ei loe kuigivõrd see, kui kallis oli mööbel või kui palju oli vannitube. Ent väga palju loeb, kas meie lapsed tundsid kodus armastust ja heakskiitu. Väga palju loeb, kas kodus valitses õnn ja rõõm või näaklemine ja vaen.²⁶

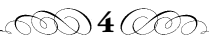
Edukates peredes armastatakse ja austatakse igat pereliiget. Pere liikmed teavad, et neid armastatakse ja austatakse. Lapsed tunnevad, et vanemad armastavad neid. Seega tunnevad nad end turvaliselt ja enesekindlana.

Tugevad perekonnad soodustavad tõhusa suhtlemisoskuse arenemist. Nad arutavad probleemide üle, panevad koos plaane paika ja teevad ühise eesmärgi nimel koostööd. Kõige selle tegemiseks kasutatakse tõhusaid abinõusid – pereõhtuid ja perenõukogusid.

Tugevate perede isad ja emad on lastega lähedased. Nad räägivad omavahel. Mõned isad viivad iga lapsega läbi ametliku intervjuu, teised vestlevad mitteametlikult, kolmandad leiavad regulaarselt aega, et iga lapsega eraldi aega veeta.

Igas peres tuleb ette probleeme ja katsumusi. Edukad pered püüavad lahenduse nimel koostööd teha ega hakka üksteist kritiseerima või omavahel riidlema. Nad palvetavad üksteise eest, arutavad asju ja julgustavad üksteist. Aeg-ajalt need pered paastuvad üheskoos, et mõnda pereliiget toetada.

Tugevas peres toetatakse üksteist.²⁷

Kodu on lastele parim koht evangeeliumi põhimõtete ja tavade õppimiseks.

Perekond on kõige tõhusam koht, kus selle liikmed saavad kestvaid väärtusi juurutada. Kui pereelu on tõhus ja põhineb Jeesuse Kristuse evangeeliumi põhimõtetel ja tavaladel, .. siis ei ole probleemid kerged tekkima.²⁸

Edukad vanemad on jõudnud arusaamisele, et pole sugugi kerge kasvatada lapsi halva mõjuga keskkonnas. Seega astuvad nad teadlikke samme, et luua lastele parimaid kasvutingimusi. Nad õpetavad lastele kõlbluse põhimõtteid. Koos loetakse häid raamatuid ja need tehakse lastele kättesaadavaks. Telerivaatamist piiratakse. Luuakse

võimalus kuulata head ja meeltülendavat muusikat. Kuid mis kõige tähtsam – vaimsuse arendamiseks loetakse pühakirju ja arutatakse nende üle.

Edukas viimse aja kodus õpetavad vanemad oma lapsi mõistma usku Jumalasse, meelearandust, ristimist ja Püha Vaimu andi. (Vt ÖL 68:25.)

Nendes peredes on kindel tava koos perega palvetada. Palve on moodus, kuidas õnnistuste eest tänada ja alandlikult tunnistada, et meie jõud, elatis ja tugi sõltub Kõigegevamast Jumalast.

Üks tark ja tõene ütlus väidab, et perekond, kes koos põlvitab, seisab Issanda ees sirge seljaga.²⁹

Lapsed peavad teadma, milline on nende igavikuline identiteet. Nad peavad teadma, et neil on Taevane Isa, kellele võib loota ning kellelt saab abi ja juhatust paluda. Et nende elul oleks tähendus ja eesmärk, peavad nad teadma, kust nad on tulnud.

Lastele tuleb õpetada, kuidas palvetada, kuidas nõu saamiseks Issandale toetuda ning saadud õnnistuste eest tänada. Mulle meenub, kuidas me väikeste lastega voodi ette põlvitasime ja neil palvetada aitasime.

Lastele tuleb õpetada, mis on õige ja mis vale. Nad on võimelised õppima Jumala käske ja peaksidki neid õppima. Neile tuleb õpetada, et ei tohi varastada, valetada, petta ega teiste asju himustada.

Lastele peab õpetama kodus töötamist. Nad peaksid õppima, et ausa tööga kaasneb väärikus ja austus iseenda vastu. Nad peaksid õppima tööd nautima ja seda hästi tegema.

Laste vaba aega tuleks konstruktiivselt suunata, nii et see oleks tervislik ja positiivne.³⁰

Kiriku pereõhtuprogramm määrab perede tugevdamiseks ja kaitsmiseks iga nädal ühe õhtu, mil isad ja emad saavad oma pojad ja tütreid kodus kokku kutsuda.³¹

Tõhusate pereõhtute kaudu saab omandada evangeeliumi põhimõtteid, mis tugevdavad noori, et nad ei peaks oma tuleviku pärast kartma. Õpetusi tuleks pereõhtul teha usu, tunnistuse ja optimismiga.³²

Kodu korda seades täidame Jumala käsku. See toob endaga harmooniat ja armastust. .. Kodu kordaseadmine tähendab perepalveid. See tähendab, et õpetame perekonda mõistma Jeesuse Kristuse evangeeliumi. See tähendab, et iga pereliige peab kinni Jumala käskudest. See tähendab, .. et oleme templisoovituse väärilised ja kõik pereliikmed saavad ülenduseks vajalikke talitusi ning pere saab igaveseks kokku pitseeritud. See tähendab, et väldime üleliigset võlga ja kõik pereliikmed maksavad ausalt kümnist ja teevad annetusi.³³

Jumal on ilmutanud, et perekond võib kesta ka pärast surma.

Armastus, mida me siinilmas tunneme, ei ole pelk hajuv vari, vaid aines, mis seob pered kokku ajaks ja igavikuks.³⁴

Taevane Jumal ilmutas Joseph Smithi kaudu, et pered võivad kesta ka pärast surma – meie hellad tundmused, kiindumus ja armastus üksteise vastu võivad eksisteerida igavesti.³⁵

Igavese abielu õnnistuse nimel pole ükski ohverendus liiga suur. Enamiku jaoks meist on tempel kergesti ligipääsetav – vahest isegi liiga kergesti, mistõttu suhtume sellesse õnnistusse liiga kergekäeliselt. Nagu ustavalt evangeeliumi järgi elamise igas aspektis, peab ka Issanda viisil abielludes olema valmis keelama endale kõike jumalatut – kõike maailmalikku – ja olema valmis kindlameelselt Isa tahet täitma. Selle usust kantud teoga näitame armastust Jumala ja meie veel sündimata järglaste vastu. Perekond võib olla meie suurima rõõmu allikas nii selles elus kui ka igavikus.³⁶

Kodu ja perekond. Juba nende kahe hinnalise sõna mainimisel paisub meie süda helgete mälestuste tõttu rõõmust. Ma soovin teile palvemeelselt ja kogu hinge jõuga, et võiksite tunda, milline kirjeldamatu rõõm ja rahulolu lapsevanema auväärse rolliga kaasneb. Vanemakohustusi ja kodu rajamist tahtlikult vältides jääte ilma selle elu ja igaviku ühest suurimast rõõmusest. Nagu Joseph Smithi kaudu on ilmutatud, määrab kodu ja kestvate peresuhete hiilgav põhimõte suuresti ära, kui õnnelikud oleme siin elus ja teisepoolsuses.³⁷

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson õpetas: „Igaviku vaatevinklist on päästmine perekondlik” (1. osa). Mida see teie jaoks tähendab? Mida saavad pereliikmed üksteise päästmise heaks teha?
- Lugege 2. osast president Bensoni nõuandeid ja mõtisklege, kuidas on need seotud „õnneliku abielu saladusega”. Mil moel teeb see saladus meid õnnelikuks?
- Mõtisklege 3. osa lugedes, mida õpetab president Benson edukate perekondade tavade kohta. Kuidas need tavad perekondi tugevdavad? Mõtisklege, mida teie saaksite teha, et seda nõu järgida.
- Miks on teie arvates perekond „kõige tõhusam koht, kus selle liikmed saavad kestvaid väärtusi juurutada”? (Vt 4. osa, kus president Benson kõneleb perekonna õpetamisest.) Millal olete näinud pereliikmeid aitamas üksteisel evangeeliumi põhimõtteid õppida?
- President Benson tunnistas, et pered võivad „kesta ka pärast surma” (5. osa). Millised mõtted ja tunded teil selle tõe üle mõtiskledes tekivad? Millised helged mälestused teil meenuvad, kui kodust ja perekonnast räägitakse?

Samateemalised pühakirjakohad:

Ps 127:3–5; 1Kr 11:11; 3Ne 18:21; ÕL 49:15; 132:18–19; vt ka „Perekond: läkitus maailmale”. – Liahona, okt 2004, lk 49.

Abiks uurimisel

„Sinu evangeeliumi õpingud on kõige tõhusamad, kui sind õpetatakse Püha Vaimu kaudu. Alusta oma evangeeliumi õpinguid alati palvega, et Püha Vaim aitaks sul õppida.” (*Jutlusta minu evangeeliumi*, 2008, lk 18.)

Viited

1. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 363.
2. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 493.
3. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 126.
4. Tsiteeritud Derin Head Rodrigueze teose „Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion” järgi. – Ensign, märts 1987, lk 20.
5. Tsiteeritud Derin Head Rodrigueze teose „Flora Amussen Benson:

- Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion" järgi. – Ensign, märts 1987, lk 14.
6. Vt Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 179.
 7. Barbara Benson Walker. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography" järgi, 1987, lk 179.
 8. Mark Amussen Benson. Tsiteeritud Derin Head Rodrigueze teose „Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion" järgi. – Ensign, märts 1987, lk 20.
 9. Reed Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography" järgi, 1987, lk 140.
 10. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography" järgi, 1987, lk 133.
 11. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography järgi, 1987, lk 178.
 12. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography järgi, 1987, lk 126.
 13. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography järgi, 1987, lk 327.
 14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 489.
 15. Conference Report, apr 1949, lk 198.
 16. Conference Report, okt 1953, lk 122.
 17. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 521.
 18. Fundamentals of Enduring Family Relationships. – Ensign, nov 1982, lk 59.
 19. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 534.
 20. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 534.
 21. Fundamentals of Enduring Family Relationships. – Ensign, nov 1982, lk 59, 60.
 22. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 209–210.
 23. Fundamentals of Enduring Family Relationships. – Ensign, nov 1982, lk 59.
 24. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 491.
 25. To the 'Youth of the Noble Birthright. – Ensign, mai 1986, lk 43.
 26. Great Things Required of Their Fathers. – Ensign, mai 1981, lk 34.
 27. Counsel to the Saints. – Ensign, mai 1984, lk 6.
 28. Fundamentals of Enduring Family Relationships. – Ensign, nov 1982, lk 59.
 29. Counsel to the Saints. – Ensign, mai 1984, lk 6–7.
 30. Fundamentals of Enduring Family Relationships. – Ensign, nov 1982, lk 60.
 31. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 528.
 32. May the Kingdom of God Go Forth. – Ensign, mai 1978, lk 33.
 33. Great Things Required of Their Fathers. – Ensign, mai 1981, lk 36.
 34. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 492.
 35. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 490.
 36. This Is a Day of Sacrifice. – Ensign, mai 1979, lk 33–34.
 37. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 491–492.

Isade ja emade püha kutse

„Olgem ustavad sellele vanemaks olemise tähtsale kohustusele, sellele pühale kohustusele.”

Ezra Taft Bensoni elust

President Ezra Taft Benson õpetas heaks vanemaks olemise tähtsust nii sõna kui ka tegudega, nii kodus kui ka kõikjal maailmas, nii Kirikus kui ka ühiskondlikke asju ajades. „Hoolitsege oma laste eest armastuse ja Issanda manitsustega,” ütles ta.¹ „Jumal peab lapsevanemaid vastutavaks neile usaldatud perekonna heaolu eest. See on nende kõige püham kohustus.”²

President Benson ja tema naine Flora tegid pühasid vanemakohustusi täites tihedat koostööd. Nad „suhtusid pere eest hoolitsemisse suure innu ja entusiasmiga.”³ Nad arutasid tihti omavahel laste üle ja pidasid nõu muudel teemadel. „Ma tundsin, et mu kõrval on vaimset läbinägelik naine,” on president Benson öelnud.⁴

Nad nägid koos vaeva, et luua kodu, kus nende lapsed võiksid kasvada ja õppida ja kus neile meeldiks olla. „Ma eelistasin kodu kõigile teistele kohtadele,” ütles nende poeg Mark. „See oli pelgupaik tormi eest, kus ema kaitses ja isa toetas meid.”⁵

President ja õde Benson lähenesid lapsevanema ülesannetele palvemeelselt. Mark tõdes: „Emal oli suurem usk kui ühelgi teisel inimesel, keda ma eales olen kohanud. .. Ma pole nii usinat palvetamist oma elus kuskil mujal näinud. Kui vaja, laskus ta silmagi pilgutamata põlvili, et oma laste eest palvetada, vahet polnud, kas kontrolltöö eest või koolis toimunud kakluse pärast. Temal ja isal oli mõlemal selline lihtne siiras usk.”⁶

President Benson viibis töö ja Kiriku ülesannete tõttu tihti kodust eemal ja nii tuli Floral nende kuue lapse eest hoolitsemine suures osas enda peale võtta. Ta tundis oma emarolli üle suurt rõõmu.

Ezra Taft Benson oma poegade Reedi ja Markiga.

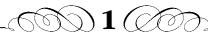
„Kodu on surelikkuses meie helgemate tunnete kese,” ütles ta.⁷ Mark meenutas: „Ema armastas kodu kogu südamest. Ja ta armastas meid – mitte sellepärast, et see oli tema kohus, vaid seepärast, et selles seisnes kogu ta elu.”⁸ Emaduse tähtsust rõhutades kirjutas Flora: „Kui tahate leida suursugusust, siis ärge otsige seda kuningatroomilt, vaid hälli juurest. Emas peitub suur vägi. Tema vormib südameid ja elusid ning kujundab iseloomusid.”⁹

Kui president Benson kodunt eemal viibis, otsis ta alati viise, kuidas oma pere järele vaadata ja seda tugevdada. Ta hoidis nendega telefoni ja kirja teel pidevalt ühendust. Kodus olles veetis ta nendega koos nii palju aega kui võimalik. Ta tsiteeris alatasa lugu hõivatud isast, kes selgitas, miks ta oma pojaga nii palju palli mängib: „Ma parem kannatan praegust seljavalu kui hilisemat südamevalu.”¹⁰

Ta veetis palju aega ka iga lapsega eraldi. Mark meenutas, kuidas isa ta Utah’ osariiki Salt Lake Citysse arsti juurde viis: „Isaga oli nii tore – ainult meie kaks! Me rääkisime kõigest, millest ma rääkida tahtsin. Ma teadsin juba poisina, et isa mind armastab, kuna ta oli minuga ja aitas mul paremaks saada.”¹¹

Võimaluse korral võttis president Benson lapsed reisidele kaasa. 1948. aasta märtsis viis ta seitsmeaastase tütre Bonnie Nebraskasse ühele põllumajanduskoosolekule. „Ajakirjandus oli niivõrd vaimustunud väikse tüdruku tragidusest ja sellest harukordsest olukorrast, mil isa nii väikse lapse niivõrd pikale ja tähtsale reisile kaasa võtab, et järgmisel päeval oli Bonnie pilt [ajalehe] esiküljel. Kuid vanem Bensoni jaoks ei olnud selles midagi harukordset. Ta võttis lapsi ühtelugu väljasõitudele kaasa, kuna soovis lastega suhteid tugevdada ja neid sedasi ka harida.”¹²

Ezra Taft Bensoni õpetused

Isa kutse on igavene.

Isad, teile on antud igavene kutse, millest teid kunagi ei vabastata. Kiriku kutsed, olgugi et tähtsad, kestavad vaid ajutiselt ning siis vabastatakse teid sobival moel. Kuid isa kutse on igavene ja selle tähtsus ajas ei vähene. See on kutse nii ajaks kui ka igavikuks.¹³

Isarolli eeskujuks on meie Taevane Isa. Kuidas ta oma lastega tegeleb? Selle teadasaamiseks tuleb [isadel] teada ühtteist evangeeliumist – Issanda suurest plaanist.¹⁴

Mehe jaoks pole miski tähtsam kui olla õigemeelne patriarh, kes on abiellunud Issanda kojast ja vaatab Tema laste järele. Elohim palub meil pöörduda Tema kui Isa poole, kes on taevas (Mt 6:9; 3Ne 13:9).¹⁵

2

Isad peaksid oma perekonda vaimselt juhtima.

Isa peaks tundma suurt vajadust ja igatsust oma perekonda õnnistada. Ta peaks tundma suurt soovi Issanda ette minna, Issanda sõnade üle mõtiskleda ja Vaimus elada, et teada Issanda soovi ja tahet ning seda, mida ta oma pere juhatamiseks tegema peaks.¹⁶

[Isad], teil on püha kohustus oma perekonda vaimselt juhtida.

Me teatasime paar aastat tagasi Kaheteistkümne Nõukogu avaldatud brošüüris järgmist: „Isadus on juhiroll – kõige tähtsam juhiroll üldse. Nii on alati olnud ja on ka edaspidi. Isa, oma igavese kaaslase abil, nõul ja toel oled sina pere eesistuja.” (Father, Consider Your Ways [pamphlet, 1973, lk 4–5).

Lubage mul suurest armastusest kõigi Iisraeli isade vastu soovitada kümmet viisi, kuidas isad võiksid oma lapsi vaimselt juhtida:

1. Andke oma lastele isa õnnistusi. Ristige ja kinnitage oma lapsed. Pühitsege oma pojad preesterluse ametitesse. Nendest hetkedest saavad teie lastele elu vaimsed suursündmused.

2. Juhatage perepalveid, igapäevast pühakirjalugemist ja kord nädalas toimuvat pereõhtut. Teie isiklik osalus õpetab lastele, kui tähtsad need tegevused on.

3. Kui vähegi võimalik, käige Kirikus kogu perega. Jumala kummardamine teie juhtimisel on laste vaimse heaolu jaoks hädavajalik.

4. Käige oma tütardega väljas ning korraldage poegadega ühiseid ettevõtmisi. ..

5. Pange alus perepuhkuste, -reisi ja -väljasõitude traditsioonile. Lastele jäävad need alatiseks meelde.

6. Vestelge regulaarselt iga lapsega eraldi. Laske neil rääkida, millest nad ise soovivad. Õpetage neile evangeeliumi põhimõtteid. Õpetage neile õigeid väärtusi. Õelge neile, et armastate neid. Era- viisiline aeg iga lapsega annab talle teada, mis on isa jaoks kõige tähtsam.

7. Õpegade oma lapsi töötama ja näidake, kui tähtis on õiglase eesmärgi nimel pingutada. ..

8. Soosige oma kodus head muusikat, kunsti ja kirjandust. Estee- tiline ja kaunis kodu toob teie lastele igavesi õnnistusi.

9. Kui vahemaa võimaldab, käige oma abikaasaga regulaarselt templis. Siis hakkavad teie lapsed paremini mõistma templiabielu ja -töotuste ning igavese pereüksuse tähtsust.

10. Näidake lastele, kui suurt rõõmu ja rahulolu te Kirikus teeni- misest tunnete. See võib ka neid nakatada, nii et nemadki soovivad Kirikus teenida ja hakkavad kuningriiki armastama.

Oo Iisraeli abielumehed ja isad! Te võite oma pere päästmise ja ülenduse nimel nii palju ära teha! Teie vastutus on väga tähtis.¹⁷

Mõnikord kuuleme meestest – isegi Kiriku meestest –, kes arva- vad, et perepeana on nad justkui kõrgemal positsioonil ning võivad oma perekonnale ettekirjutusi teha ja neile nõudeid esitada.

Apostel Paulus märgib: „Sest mees on naise pea, *nõnda nagu* ka Kristus on koguduse pea.” (Ef 5:23; rõhutus lisatud.) Perekonna juhi rollis peame järgima seda eeskujut. Me ei näe, et Päästja juhiks Kirikut karmi käega või tõredalt. Ta ei kohtle oma Kirikut lugupi- damatult ega vastutustundetult. Päästja ei kasuta oma eesmärkide saavutamiseks jõudu ega sundust. Mitte kuskilt ei ilmne, et Päästja teeks midagi muud peale selle, mis tõstab vaimu, harib, lohutab ja ülendab Tema Kirikut. Vennad, ma ütlen teile täie tõsidusega: Tema on eeskujut, keda peame järgima, kui oma perekonda vaimselt juhime.¹⁸

Oma kodu patriarhina lasub teil suur kohustus võtta lastega töö- tades juhtimine enda peale. Te peate aitama luua kodu, kus saaks viibida Issanda Vaim. ..

Kodu peaks olema teie pere jaoks kui rahu- ja rõõmusadam. Ükski laps ei peaks oma isa kartma – eriti veel preesterlust hoidvat

„Vestelge regulaarselt iga lapsega eraldi.”

isa. Isa kohus on muuta oma kodu rõõmsaks ja õnnelikuks kohaks. .. Laste vaimse heaolu tagamiseks on hädasti vaja seda vägevat mõju, mida õigemeelsed isad võivad lastele avaldada – nende eeskju, distsipliini, õpetusi, hoolt ja armastust.¹⁹

3

Emaroll on Jumala seatud.

[Ema] on – või vähemalt peaks olema – pere süda ja hing. Ei ilmalikes ega vaimulikes kirjutistes ei leidu pühamat sõna kui *ema*. Hea ja jumalakartliku ema tööst ei leidu üllamat.

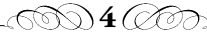
Jumal on määranud, et igaveses peres peaks perepea olema isa. Isa ülesanne on perekonda ülal pidada, armastada, õpetada ja juhatada. Ema roll on samuti Jumala seatud. Emad toovad ilmale, toidavad, armastavad ja koolitavad. Nii kuulutatakse ilmutustes.²⁰

Me mõistame, et mõni naine pole endast sõltumatutel põhjustel võimeline lapsi saama. Neile on iga Jumala prohvet lubanud, et neid õnnistatakse lastega igavikus ja nad ei jää neist ilma.

Paljud neist armsatest õdedest on koos õilsa kaaslasega tänu usupuhtusele, rohketele anumistele, paastumisele ja erilistele

õnnistustele olnud tunnistajaks nende elus sündinud imele ja neid on õnnistatud lastega. Teised on teinud palvemeelselt otsuse lapsi adopteerida. Me kiidame neid suurepäraseid paare ohverduste ja armastuse eest, mida nad on pakkunud neile lastele, kelle on otsustanud enda hoolde võtta.²¹

Jumal õnnistagu meie võrratuid emasid. Me palvetame teie eest. Me toetame teid. Me austame teid, kes te lapsi kannate, nende eest hoolitsete, neid õpetate ja armastate kogu igaviku. Kui suurendate oma kõige üllamat kutset olla Siionis ema, luban ma teile taevaseid õnnistusi ja „kõik[e], mis on .. Isal” (Vt ÕL 84:38).²²

Emad peaksid oma lapsi armastama, õpetama ja nendega sisukalt aega veetma.

Siioni emad, teie jumalik roll on elutähtis teie enda päästeks ja teie pere ülenduseks. Laps vajab ema rohkem kui kõike seda, mida saab raha eest osta. Lapsega koos ajaveetmine on talle parim kink.²³

Lubage mul suurest armastusest kõigi Siioni emade vastu soovitada kümmet viisi, kuidas emad võiksid oma lastega sisukalt aega veeta.

[Esiteks], kui vähegi võimalik, siis olge nende jaoks olemas, kui nad kuskilt tulevad või kuhugi lähevad – kui nad kooli lähevad või sealt tulevad, kui nad kohtama lähevad või sealt tulevad või kui nad sõpru külla kutsuvad. Olge nende jaoks olemas hoolimata sellest, kas nad on kuue- või kuueteistaastased. ..

Teiseks, emad, võtke aega, et olla oma laste jaoks tõeline sõber. Kuulake oma lapsi – kuulake süvenenult. Vestelge nendega, naerge ja naljatlege nendega, laulge, mängige ja nutke nendega ning kallistage ja kiitke neid siiralt. Veetke regulaarselt aega iga lapsega omaette. Olge oma lastele tõeline sõber.

Kolmandaks võtke aega, et oma lastele lugeda. Hakake oma poegadele ja tütardele lugema juba siis, kui nad on alles beebid. .. Sedasi järjepidevalt lastele ette lugedes panete nad armastama head kirjandust ja arendate ehtsat armastust pühakirjade vastu.

Neljandaks võtke aega, et oma lastega palvetada. Hommikuti ja õhtuti tuleks isa juhatusel palvetada kogu perega. Laske lastel tunda

teie usku, kui neile taevaõnnistusi palute. .. Laske neil osaleda perepalvetes ja ka isiklikult palvetada. Tundke rõõmu sellest, kuidas nad oma armsal moel Taevast Isa paluvad.

Viiendaks võtke aega, et iga nädal sisukat pereõhtut pidada. Kaasake selle korraldamisse ka lapsi. Õpetage neile õigeid põhimõtteid. Saagu sellest teie peretraditsioon. ..

Kuuendaks võtke aega, et nii sageli kui võimalik koos süüa. Kui lapsed suuremaks sirguvad ja elu kiireks muutub, võib see päris keeruline olla. Ent head vestlused, päevaplaanide ja -tegevuste arutamine ja erilised õpetamishetked leiavad koos süües aset vaid siis, kui vanemad ja lapsed selle nimel pingutavad.

Seitsmendaks võtke iga päev aega, et koos perega pühakirju uurida. .. Koos perega Mormoni Raamatu lugemine toob teie koju eriti suurt vaimsust ja varustab nii vanemaid kui ka lapsi väega seista vastu kiusatustele ja olla Püha Vaimu kaasluse vääriline. Ma luban teile, et Mormoni Raamat muudab teie pereliikmete elu.

Kaheksandaks võtke aega, et perega koos midagi teha. Muutke ühised väljasõidud, piknikud, sünnipäevapeod ja reisid eralisteks, nii et neist võiksid jääda helged mälestused. Kui vähegi võimalik, osalege koos perega mõne pereliikme huvitegevuses. Võiksite minna vaatama koolietendust või pallimängu ja elada kaasa, kui keegi peab kõnet või esineb kontserdil. Käige koos Kiriku koosolekutel ja kui saate, siis istuge perena koos. Emad, kes aitavad perel koos palvetada ja mängida, aitavad perel koos püsida ja õnnistavad oma laste elu kogu igavikuks.

Üheksandaks, emad, võtke aega, et oma lapsi õpetada. Märgake õpetamisvõimalusi, mis tekivad koos süües, vabadel hetkedel või erilistel koosolemistel, õhtuti enne magamaminekut vesteldes või varahommikuti jalutades. ..

Laste õpetamisel on kõige tähtsamateks komponentideks emarmastus ja palvemeelne hool. Õpetage lastele evangeeliumi põhimõtteid. Õpetage neile, et hea olemine tasub end ära. Õpetage neile, et patustamine on ohtlik. Õpetage neid armastama Jeesuse Kristuse evangeeliumi ja saama tunnistust selle jumalikkuse kohta.

Õpetage oma poegi ja tütreid olema kombekad, õpetage neid austama mehelikkust ja naiselikkust. Õpetage lastele seksuaalset

„Võtke aega, et oma lastele lugeda.”

kõlblust, õigeid kohtamas käimise kombeid ning templiabelu, misjonil teenimise ja Kiriku kutsete vastuvõtmise ja suurendamise tähtsust.

Õpetage neid armastama tööd ja hindama head haridust.

Õpetage neile hea meelelahutuse tähtsusest – milline on hea muusika, millised head filmid, videod, raamatud ja ajakirjad. Arutage, kui halvad on pornograafia ja narkootikumid ning õpetage neile, kui suur väärtus on puhtal elul.

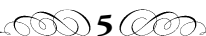
Jah, emad, õpetage oma lastele evangeeliumi kodus, kodukolde ääres. See on kõige mõjusam haridus, mida teie lapsed eales võivad saada. ...

Kümnendaks ja viimaseks võtke, emad, aega, et oma väikeseid lapsi kogu südamest armastada. Tingimusteta emaarmastus sarnaneb Kristuse armastusega.

Ka teismeline laps vajab armastust ja tähelepanu. Paljudel emadel ja isadel näib olevat kergem väljendada armastust väikeste laste vastu ja raskem seda teha siis, kui lapsed on juba suuremad. Töötagi palvemeelselt selle nimel. Põlvkondade vahel ei peaks olema lõhet. Lahendus peitub armastuses. Meie noored vajavad armastust

ja tähelepanu, mitte ärahellitamist. Nad vajavad osadustunnet ja mõistmist, mitte emade ja isade ükskõiksust. Nad vajavad oma vanemate aega. Ema heatahtlikud õpetused, armastus ja usaldus teismelise poja või tütre vastu võivad sõna tõsisel mõttes päästa ta pahelise maailma küüsisist.²⁴

Kas teate, miks õigemeelsed emad oma lapsi nii väga armastavad? Sellepärast et nad toovad nende nimel väga palju ohvreid. Me armastame seda, mille nimel me ohverdame, ja me ohverdame selle nimel, mida me armastame.²⁵

Vanemad peaksid lapsi kasvatades ühtsuses ja armastuses koostööd tegema.

Abielumehed ja -naised kui kaasloojad peaksid püüdma innukalt ja palvemeelselt oma koju lapsi tuua. .. Õnnistatud olgu abikaasad, kelle peres on lapsi. Perekonna, vanemaks olemise ja ohverdamisega käivad kaasas elu suurimad rõõmud ja õnnistused. Võimalus tervitada oma kodus neid armsaid hingi on väärt ükskõik millist ohverdust.²⁶

Kui vanemad täidavad koos armastuses ja ühtsuses seda taevallikku kohustust ja lapsed neile armastuse ja kuulekusega vastavad, siis on selle tulemuseks ülimalt suur rõõm.²⁷

Jumal aidaku meil üksteist toetada. Saagu see alguse kodust, kus me oma perekonda toetame. Viibigu seal ustavuse, ühtsuse, armastuse ja vastastikuse austuse vaim. Olgu mehed ustavad ja truud oma naistele. Nad peaksid neid armastama, püüdma nende koormat kergendada ja aitama neil laste eest hoolitseda, neid õpetada ning kasvatada. Olgu emad ja abielunaised oma meeste vastu abivalmid ja toetagu neid preesterluse kohustustes. Olgu nad ustavad ja truud neile kutsetele, mida Jumala preesterlusele antakse.²⁸

Olgem ustavad sellele vanemaks olemise tähtsale kohustusele, sellele pühale kohustusele, et võiksime ehitada oma kodu kindlalt igavestele põhimõtetele, nii et meil poleks hiljem midagi kahetseda. Ärge murdke kunagi seda suurt usaldust, mis meile on osaks saanud. Pidagem alati meeles, et need hinged, kes meie koju on tulnud, on valitud hinged.²⁹

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson ütles: „Isarolli eeskujuks meie Taevane Isa” (1. osa). Mil moel saavad maised isad järgida eeskju, mille Taevane Isa on seadnud?
- Mõtisklege president Bensoni soovitatud kümne viisi üle, „kuidas isad võiksid oma lapsi vaimselt juhtida” (2. osa). Mis te arvate, kuidas kõik need soovitused võiksid lapsi mõjutada?
- President Benson kuulutas: „Hea ja jumalakartliku ema tööst ei leidu üllamat” (3. osa). Milliseid näiteid olete näinud üllast emadusest? Kuidas saame hoida emade üllast ja püha vastutust au sees maailma muutlikust suhtumistest hoolimata?
- Millist kasu võib tuua vanema ja lapse ühiselt veedetud aeg? (Näidete leidmiseks vt 4. osa.)
- Milliseid õnnistusi toob endaga lapsevanemate ühtsus oma ülesannete täitmisel? (Vt 5. osa.) Mida saavad emad ja isad teha, et olla ühtsemad? Kuidas saavad oma ülesannete täitmiseks jõudu ammutada üksikvanemad?

Samateemalised pühakirjakohad:

Õp 22:6; Ef 6:4; Mo 4:14–15; Al 56:45–48; 3Ne 22:13; vt ka Perekond: läkitus maailmale, Liahoona, okt 2004, lk 49.

Abiks õpetamisel:

„Kui te end vaimselt ette valmistate ja õpetamisel Issanda abikätt tunnustate, siis saab teist tööriist Issanda käes. Püha Vaim lisab teie sõnadele väge.” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 41.)

Viited

1. Fundamentals of Enduring Family Relationships. – Ensign, nov 1982, lk 60; originaalis olev rõhutus ära jäetud.
2. Fundamentals of Enduring Family Relationships. – Ensign, nov 1982, lk 59.
3. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 127.
4. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 141.
5. Mark Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 133.
6. Mark Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 139.
7. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 134.
8. Mark Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew’ teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 133.

9. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 130.
10. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography järgi, 1987, lk 134.
11. Mark Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 138.
12. Francis M. Gibbons. Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God, 1996, lk 165.
13. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 205.
14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 503.
15. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 496.
16. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 511.
17. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 208, 212–213.
18. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 209.
19. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 211.
20. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 215.
21. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 216.
22. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 222.
23. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 217.
24. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 218–221.
25. Jesus Christ—Gifts and Expectations – Ensign, dets 1988, lk 6.
26. Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson, 2003, lk 216.
27. Counsel to the Saints. – Ensign, mai 1984, lk 6.
28. Conference Report, okt 1951, lk 155.
29. Conference Report, okt 1953, lk 123.

Kiriku vanemaealised

„Olgu need kuldsed aastad teie jaoks parimatest parimad, et võiksite täiel rinnal elada, armastada ja teenida. Jumal õnnistagu neid, kes teie vajaduste eest hoolt kannavad – teie perekonda, sõpru, teisi Kiriku liikmeid ja juhte.”

Ezra Taft Bensoni elust

Ezra Taft Benson oli Kiriku presidendiks saades 86aastane. Ta mõistis elatanute rõõme ja katsumusi. Üheks suureks rõõmuks oli talle ta naine Flora. Samal aastal, mil president Benson Kiriku presidendiks sai, tähistas paar oma 60. pulma-aastapäeva. Nad nautisid teineteise seltskonda ja käisid pea igal reede hommikul koos templis. 87. sünnipäeva puhuks korraldatud peol küsiti president Bensonilt, mis on tema pika õnneliku elu saladus. Enne kui ta vastata jõudis, teatas õde Benson naljatledes, ent sügavamõtteliselt: „Tal on hea naine.”¹

Vanaduspõlves armastasid president ja õde Benson veeta aega oma laste ja lastelastega ning pere jätkas nende eeskujust õppimist. „Üks nende lapselaps elas pea poolteist aastat nendega koos pärast seda, kui president Benson Kiriku presidendiks oli kutsutud, ja reisis nende palvel koos nendega, et neile abiks olla ja nende vajaduste eest hoolt kanda. Neiu sai oma vanavanemaid vahetult jälgida: kuidas nad jäätiserestorani kohtingule läksid; kuidas nad diivanil istudes käest kinni hoidsid, kui heietasid mälestusi, laulsid või koos naersid; kuidas nad oma koduõpetajaid ja teisi külalisi soojalt vastu võtsid.”²

Nende lapselapsed mõistsid, kui suur õnnistus on tarkade ja armastavate vanavanemate mõju. „Üks lapselaps kirjutas president Bensonile tänukirja, kuna ta vanaisa oli andnud talle ja ta mehele

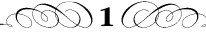

„Eakad on mulle väga südamelähedased. .. Tunnen, et mingil määral mõistan neid, kuna kuulun ka ise nende hulka.”

üht rasket otsust tehes nõu. „Me küsisime sinu arvamust ja sa vastasid: „Palvetage selle üle. Ma usun, et te teete õige otsuse.” Sinu usk meisse andis meile palju enesekindlust juurde.”³

Peagi pärast oma 90. sünnipäeva kõneles President Benson üldkonverentsil „Kiriku vanemaealistele ja nende peredele, kes neid teenivad ja nende vajaduste eest hoolt kannavad”. Sissejuhatuses selgitas ta oma isiklikku seotust selle teemaga: „Eakad on mulle väga südamelähedased – nad on võrratud mehed ja naised. Tunnen, et mingil määral mõistan neid, kuna kuulun ka ise nende hulka.”⁴

Ezra Taft Bensoni õpetused

Issand tunneb ja armastab eakaid ja on neile andnud mõned kõige tähtsamad kohustused.

Issand tunneb ja armastab oma rahva eakaid. See on alati nii olnud ja Ta on andnud mõned kõige tähtsamad kohustused just neile. Ta on juhatanud oma rahvast kõrges vanuses prohvetite kaudu. Tal on läinud vaja aastate tarkust ja kogemusi – inspireeritud juhatus neilt, kes on pikka aega Tema evangeeliumile ustavad olnud.

Issand õnnistas Saarat tema vanas eas, et ta kannaks Aabrahami last. Kuningas Benjamin pidas vahest oma parima kõne väga elatununa, kui surm oli juba lähedal. Ta oli Issanda käes tõeline tööriist, kuna suutis oma rahvast juhtida ja nende seas rahu kehtestada.

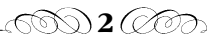
Ka paljud teised mehed ja naised läbi aegade on Issandat ja Tema lapsi teenides suuri asju korda saatnud ka kõrges eas.

Meie ajastul on mitmed [neist] prohvetitest, keda Issand on kutsunud, olnud kutset saades seitsme- või kaheksakümnesed või koguni vanemad. Kui väga Issand tunneb ja armastab oma lapsi, kes on aastatega tulnud kogemuse varal endast nii palju andnud!

Kiriku vanemaealised, me armastame teid. Te vanusegrupp suureneb tänapäeval kõige kiiremini nii maailmas kui ka Kirikus.

Soovime, et teie kuldsed aastad oleksid helged ja rahuldust pakuvad. Me palvetame, et tunneksite rõõmu hästi elatud elust, mis on täis kalleid mälestusi ning tänu Kristuse lepitusele veel suuremaid ootusi. Me loodame, et tunnete rahu, mida Issand on lubanud neile,

kes jätkavad Tema käskude pidamist ja püüavad Tema eeskuju järgida. Loodame, et teie päevad on tegusad ja et leiate viise, kuidas teenida neid, kel on olnud vähem õnne. Vanem tähendab peaaegu alati paremat, sest teie elutarkus ja kogemused saavad teisi teenides jätkuvalt suurenedada.⁵

Me võime vanaduspõlvest maksimumi võtta.

Soovitan kaheksat valdkonda, kus saame oma vanaduspõlvest maksimumi võtta:

1. *Käige tihti templis ja tehke templitööd.* Meie, vanurid, ei peaks oma jõuvarusid rakendama üksnes eelkäijate õnnistamiseks, vaid nii palju kui võimalik tuleb meil tagada, et ka kõik meie järeltulijad võiks templis saada ülenduseks vajalikud talitused. Tehke oma perega tööd; pidage nõu nende pereliikmetega, kes ei soovi veel selleks valmistuda, ja palvetage nende eest.

Me ärgitame kõiki, kel võimalik ja keda vahemaa, tervis või vähesed jõuvarud ei takista, käima sageli templis ja võtma vastu kutseid templis teenida. Me loodame templitöös teie abile. Järjest kasvava templite arvu juures vajame, et rohkem liikmeid valmistuksid sellisel kaunil viisil teenima. Oleme õde Bensoniga tänulikud võimaluse eest peaaegu iga nädal koos templis käia. Milline õnnistus see on meile olnud!

2. *Koguge ja kirjutage üles pereajalugu.* Me kutsume teid üles usinalt pereajaloolisi ülestähendusi koguma ning oma elulugu ja pereajalugu kirja panema. Paljudel juhtudel on see ajalugu, mälestused kallitest inimestest, kuupäevad ja sündmused meeles ainult teil. Mõnikord olete *teie ise* oma pere ajalugu. Pole palju paremaid viise oma pärandit tallel hoida, kui seda ise koguda ja omaenda ajalugu üles kirjutada.

3. *Osalege misjonitöös.* Misjonitööks on vaja järjest rohkem vanemaalisi misjonäre. Me kutsume üles sadu paare, kelle tervis ja vahendid lubavad, oma elu korda seadma ja misjonile minema. Misjoniväljal vajatakse teid! Teie saate teha misjonitööd nii, nagu nooremad misjonärid teha ei saa.

Ma olen tänulik, et minu kaks lehestunud õde said kaaslastena Inglismaal misjonil teenida. Üks neist oli misjonikutset saades 68- ja teine 73-aastane, ning neile said osaks imelised kogemused.

Milliseks eeskujuks ja õnnistuseks see oleks järeltulijatele, kui nende vanavanemad misjonil teeniksid. Misjonil teenimine enamasti tugevdab ja elavdab vanemaid abielupaare. See püha teenimisviisi pühitseb paljusid ja nad tunnevad rõõmu, et saavad tuua teisi Jeesuse Kristuse evangeeliumi tundmisele. ..

4. *Looge perekonnas ühtsustunnet.* Me innustame kõiki eakaid liikmeid võimaluse korral oma pere kokku kutsuma. Jagage pere sobivateks rühmadeks ja korraldage perekondlikke kogunemisi. Seadke sisse suguvõsakokkutulekute traditsioon, kus saaks tunda osadust ja õppida tundma perekonna pärandit. Mõned kõige helgemad mälestused on minul just perekondlikelt kogunemistelt ja suguvõsakokkutulekutelt. Juurutage toredaid peretraditsioone, mis teie pere igaveseks kokku seovad. Seda tehke toote oma pere kaudu maa peale tükikese taevast. On ju igavik ainult õigemeelse pereelu jätk.

5. *Võtke vastu ja täitke Kiriku kutseid.* Me usume, et kõik vanemaealised, kel vähegi võimalik, võtavad Kiriku kutsed vastu ja teenivad neis väärikalt. Mul on au tunda seitsmekümnendates ja kaheksakümnendates aastates vendi, kes teenivad piiskoppide ja koguduse juhatajatena. Me vajame elukogenute nõu ja mõju. Meil on vaja kuulda teie edulugusid ja teada, kuidas olete saanud jagu südamevalust, kannatustest ja pettumustest ning nende kogemuste varal tugevamaks muutunud.

Teil on palju võimalusi teenida enamikes Kiriku organisatsioonides. Teil on selle suurepärase töö tegemiseks vajalik aeg ja tugev evangeeliumil põhinev jalgealune. Teil on nii mitmel põhjusel vastutus Kirikus ustavalt teenida. Me täname teid kõige eest, mida olete teinud, ja palvetame, et Issand annaks teile jõudu veel rohkem teha.

6. *Planeerige oma tuleviku rahaasju.* Me kutsume kõiki vanemaealisi liikmeid, kellel seisab ees pensionipõli, planeerima kokkuhoidlikult aastateks, mis järgnevad põhikohaga tööle. Vältigem ebavajalikku võlga. Me soovime teil olla ettevaatlikud ka

„Olgu need kuldsed aastad teie jaoks parimatest parimad, et võiksite täiel rinnal elada, armastada ja teenida.”

finantskõkkuleppeid sõlmides – isegi kui sõlmitse neid pereliikmetega –, kui need võivad seada ohtu teie pensioni.

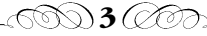
Kõrges vanuses olge veelgi ettevaatlikumad kiiresti rikastumise skeemide, hüpoteekide või kahtlastesse ettevõtmistesse investeerimise suhtes. Säilitage ettevaatust, et mõni kehv finantsotsus ei hakkaks teie elukäiku segama. Planeerige oma tuleviku rahaasju varakult ning seejärel järgige plaani.

7. Teenige kristlikult. Kristlik teenimine ülendab. Selle teadmisega kutsumise vanemaealisi võimaluse korral sirp sisse lööma ja teisi teenima. See on osa pühamaks saamise protsessist. Issand on lubanud, et need, kes kaotavad oma elu teisi teenides, leiavad enda. Prohvet Joseph Smith õpetas, et meil tuleb „kulutada ja veeta oma elu”, et viia ellu Issanda eesmäärke (ÕL 123:13).

Neile, kes teisi teenivad, saavad osaks rahu, rõõm ja õnnistused. Jah, me soovime kristlikku teenimist kõigile, kuid eriti sulnis on see vanemaealiste elus.

8. *Püsige vormis, terved ja aktiivsed.* Me oleme vaimustuses paljude eakate püüetest hoida head tervist ka kõrges vanuses. . .

Nii tore on näha aastates inimesi elujõuliste ja aktiivsetena. Aktiivne olles töötavad paremini nii mõistus kui ka keha.⁶

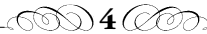
Teiste teenimine aitab tervendada neid, kes on kaotanud lähedasi või kes pelgavad üksiolemist.

Me soovime väljendada armastust ka nende vastu, kes on oma abikaasa kaotanud. Mõni teist võib end aeg-ajalt nii kasutu ja üksildasena tunda, et see näib lausa talumatu. Paljudel juhtudel aga ei pea see nii olema. Lisaks äsja mainitud kaheksale soovitusele toon veel näiteid tegevustest, mis on teiste puhul hästi toimunud.

Mõni, kes on üksik, hoiab end tegevuses lapitekkide valmistamisega igale abielluvale lapselapsele või perre sündinud beebile. Teised kirjutavad sünnipäevade puhuks kirju või osalevad võimalusel lapselapse kooli- või spordiüritusel. Mõni koostab iga lapselapse sünnipäevaks fotoalbumi. . .

Paljud lesed teenivad vabatahtlikutena .. haiglates või teevad muul moel ühiskondlikult kasulikku tööd. Paljud leiavad sel moel teisi aidates rahulolu.

Need, kes on füüsiliselt võimelised teisi aitama, võivad üksildusest ja kasutuse tundest üle saada, kui nad üksnes endale kesken-dumise asemel aitavad neid, kes tõepoolest abi vajavad. Me lubame neile, kes sel moel teenivad, et teid kalli inimese kaotusvalust ja hirmust üksilduse ees teatud määral tervendatakse. Selleks et end oma olukorras paremini tunda, tuleb parandada teiste seisukorda.⁷

Haiguse või valu käes vaeveldes võib meie vaim jääda tugevaks ja suhtumine positiivseks.

Me armastame teid ja tunneme muret teie pärast, kes olete haiged või kannatate valu ja elumuutuste tõttu. Me palvetame teie eest kogu südamest. Pidage meeles Lehhi lubadust oma pojale Jaakobile, kes oli oma vanemate vendade Laamani ja Lemueli tõttu palju raskusi pidanud taluma. Ta sõnas: „Sa tunnend Jumala suurust ja ta

pühitseb sinu kannatused sinule kasuks.” (2Ne 2:2) Ta teeb seda sama ka teie puhul.

Me palvetame, et püüaksite olla jätkuvalt positiivsed ja vaimus tugevad. Me teame, et see pole alati kerge. Me palvetame, et need, kes aitavad teil teha seda, mida teie enam teha ei suuda, võiksid seda teha armastusega, õrnalt ja hoolitsevalt.

Loodame, et hoiate oma peas ikka häid mõtteid, lubate südamesse positiivseid tundeid ning peletate kiiresti kõik, mis võib olla kahjulik ja hävitav. Me usume, et te palvetate iga päev ja kui vaja, siis koguni iga tund. Mormoni Raamat õpetab: „Ela[ge] iga päev tänulikkuses nende mitmete halastuste ja õnnistuste eest, mida ta teile annab.” (Al 34:38.)

Te leiate, et igapäevane Mormoni Raamatu lugemine tõstab teie vaimu, toob teid Päästjale lähemale ja aitab teil olla evangeeliumi õppija, kes jagab neid imelisi tõdesid ka teistega.⁸

Kindlasti peavad pereliikmed kohtlema oma eakaid vanemaid ja vanavanemaid armastuse, hoole ja austusega, mida nad väärivad.

Kõnelen nüüd paar minutit eakate peredele. Me kordame salmi Laulude raamatust: „Ära heida mind ära mu vanas eas, ära hülga mind, kui mu ramm lõpeb.” (Ps 71:9.)

Kindlasti peavad pereliikmed kohtlema oma eakaid vanemaid ja vanavanemaid armastuse, hoole ja austusega, mida nad väärivad. Pidagem meeles pühakirjades olevat käsku hoolitseda omaste eest, et meid ei leitaks olevat „pahem[ad] kui uskmatu[d]” (1Tm 5:8). Ma olen väga tänulik omaenda pere eest ja selle armastava hoole eest, mida nad nii palju aastaid on oma vanemate vastu üles näidanud.

Pidage meeles, et vanemad ja vanavanemad on meie vastutusel ja meil tuleb nende eest hoolitseda nii hästi, kui me suudame. Kui vanuritel pole peret, kes nende eest hoolitseks, peaks preesterluse ja Abiühingu juhid püüdma sama armastavalt nende vajadusi rahuldada. Meil on vanurite peredele mõned soovitusel.

Siinai mäel ütles Issand: „Sa pead oma isa ja ema austama.” (2Ms 20:12.) Need sõnad, mis ta kümne käsuna kivitahvlitele uurendas, on kõlanud läbi sajandite.

Vanemate austamine tähendab, et me hoolime neist. Me armastame ja hindame neid ja tunneme muret nende õnne ja heaolu pärast. Me kohtleme neid viisakalt ja arvestame nendega. Me püüame mõista nende seisukohti. Austamine tähendab kindlasti ka vanema õigemeelsete soovide täitmist.

Vanemad väärivad meie austust juba selle eest, et on meile elu andnud. Peale selle tegid nad peaaegu alati ka loendamatul hulgal ohverdusi, et meie eest imikueas ja lapsepõlves hoolitseda ja meid kasvatada. Nad hankisid meile eluks vajalikku, kandsid meie eest hoolt, kui olime lapsena haiged või kurvad. Paljudel juhtudel tagasid nad meile võimaluse haridust saada ja teatud määral harisid meid ka ise. Suurema osa sellest, mida me teame ja teeme, oleme õppinud nende eeskuju kaudu. Olgem neile selle eest alati tänulikud ja näidakem oma tänu välja.

Meil tuleb õppida oma vanematele andestama. Nad kasvatasid meid peaaegu alati oma parima äranägemise järgi, kuid tegid vahel ka vigu. Andkem neile alati andeks, nii nagu soovime, et meie lapsed andestaksid vead, mida meie teeme.

Me peaksime oma elatanud vanemaid austama, lubades neile valikuvabaduse ja laskma neil olla iseseisev nii kaua kui võimalik. Ärge võtke neilt ära valikuid, mida nad võiksid ise teha. Mõni vanem on võimeline enda eest hoolt kandma ka kõrges vanuses ja soovibki ise hakkama saada. Kui nad sellega toime tulevad, siis lubage seda neile.

Kui nad ei suuda enam iseseisvalt väga hästi toime tulla, siis võivad nad vajada oma pere, Kiriku ja ühiskonna toetust. Kui vanur ei saa enam ise hakkama ka lisatõe abil, siis võiks tema eest võimaluse korral hoolitseda mõne pereliikme kodus. Sellises olukorras võib vaja olla ka Kiriku ja ühiskonna abi.

Hooldaja roll on ülitähtis ja hooldaja vajab väga palju toetust ja abi. Tavaliselt on selleks inimeseks eakas abikaasa või keskealine tütar, kes peab lisaks elatanud vanemale hoolitsema ka oma laste eest.⁹

 6

Neil, keda on õnnistatud lähedusega vanavanemate ja teiste eakatega, on palju seltsi ja toredaid suhteid.

Me loodame, et võimalusel kaasate eakad oma pere tegevustesse. Nii tore on näha armastavat vanavanemat kesk elurõõmsaid lapselapsi. Lastele on sellised puhud väga meeltnööda. Neile meeldib, kui vanavanemad neid külastavad, nendega õhtust söövad ja pereõhtul või teistel erilistel üritustel osalevad. See loob võimalusi õpetada viise, kuidas kõrges vanuses inimesi austada, armastada ja nende eest hoolitseda.

Vanavanemad võivad oma lapselastele väga suurt mõju avaldada. Nad pole üldjuhul nii hõivatud kui vanemad ja saavad võtta kätte raamatu ja seda lastele ette lugeda, lugusid pajatada ja õpetada, kuidas evangeeliumi põhimõtteid ellu rakendada. Sedasi hakkavad lapsed mõistma elu hoopis teise nurga alt. Peale selle, et see on väga kasulik, loob see ka turvatunnet ning annab rahu ja jõudu. Kui elatakse kaugel ja pole võimalik üksteist tihti näha, siis võib saata kirju, [ülestähendusi] ja pilte. Neil, keda on õnnistatud lähedusega vanavanemate ja teiste eakatega, on palju seltsi ja toredaid suhteid. Vanavanemad võivad osaleda pereliikmete koolilõpuaktustel, käia pulmas, templiekskursioonidel .. ja teistel erilistel üritustel.

Meile meeldib näha oma lapsi ja lapselapsi kasvamas ja elu verstopstideni jõudmas, kui jagame paljusid nende helgeid hetki ja rõõmustame nende saavutuste üle. Lastepüüded ja õnnestumised õnnistavad rõõmuga ka meie elu. Me loeme Johannese kolmandast kirjast 1:4 „Mul ei ole suuremat rõõmu kui see, et ma kuulen oma lapsi tões käivat.” See teadmine võib tuua uut armastust ja vaprust jätkata omaenda võitlust.¹⁰

 7

Kiriku juhid peaksid palvemeelselt otsima Vaimu juhatus, kuidas aidata liikmetel eakate eest hoolitseda.

Me .. julgustame eakate preesterluse juhte olema tundlikud meie Taevase Isa Vaimu juhatuses, kui tuleb hinnata, mida eakad vajavad ja kuidas nende vaimseid, füüsilisi, emotsionaalseid ja rahalisi vajadusi rahuldada. Me usume, et te täidate seda tähtsat kohustust koos oma nõuandjate, Melkisedeki preesterluse kvoorumi

„Vanavanemad võivad oma lapselastele väga suurt mõju avaldada.”

juhtide, Abiühingu juhtide ning kodu- ja külastusõpetajatega, sest neid ülesandeid tuleb täita tõrkumata ja kõhklusteta.

Me loodame, et preesterluse ja abiorganisatsioonide juhid annavad eakatele jätkuvalt kutseid, milles nad saavad rakendada oma suurt tarkust ja anda head nõu. Me loodame, et võimaluse korral saab igäüks olla kodu- või külastusõpetaja. Isegi voodihaiged saavad mõnikord telefoni või kirja teel või erilisi ülesandeid täites teiste heaollu panustada.

Preesterluse juht saab julgustada üksikisikuid ja paare misjonile minema ja aidata neil selleks valmistuda. Eakad, kes saavad templi kantseleides ja sotsiaalabi programmides kaasa lüüa, on seal suureks õnnistuseks.

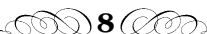
Me loodame, et igale eakale üksikisikule või abielupaarile on määratud tundlik ja hoolitsev kodu- ja külastusõpetaja. Lohutav ja rahustav on teada, et võid hädaolukorras või vajaduse tekkides kellegi poole pöörduda. Sedasorti abi tuleb kaaluda ja anda väga taktitundeliselt, asjaosalistega nõu pidades ja siiralt.

Me avaldame lootust, et kaasate toimetulevaid eakaid hoolekandetöösse. Kaasake neid ka vaia ja koguduse üritustele, eriti üksikuid liikmeid ja neid, kes hooldavad oma abikaasat. Nad jäetakse tihti-peale unarusse. Erilist tähelepanu tuleks neile pöörata siis, kui nad on kaotanud abikaasa. See on enamikele väga raske aeg.

Aeg-ajalt on väga oluline pakkuda kergendust neile, kes kannavad pidevalt hoolt erivajadustega pereliikme füüsiliste ja emotsionaalsete vajaduste eest. Väga tähtis on aidata perel säilitada oma funktsioon perekonnana, vabastades nad mõneks ajaks kohustustest pereliikme ees, kes on pikalt või pöördumatult haige. Kõik, kel tuleb võidelda raske haiguse või probleemidega, vajavad armastavat tuge ja puhkust.

Vanemaealiste jaoks on tihti probleemiks transport. Me saame neid toetada, kui aitame neil osaleda pühapäevastel koosolekutel, külastada neile kalleid inimesi ja käia poes või arsti juures.

Rõhutan veelkord, et peaksime eakate eest hoolitsemisel olema palvemeelsed ja otsima inspiratsiooni. Inimesed ja nende vajadused on väga erinevad.¹¹

Kõrge vanus võib olla meie elu parim aeg.

Jumal õnnistagu Kiriku vanemaealisi. Ma armastan teist igäüht. Ma olen üks teie seast.

Teil on palju, mille nimel elada. Olgu need kuldsed aastad teie jaoks parimatest parimad, et võiksite täiel rinnal elada, armastada ja teenida. Jumal õnnistagu neid, kes teie vajaduste eest hoolt kannavad – teie perekonda, sõpru, teisi Kiriku liikmeid ja juhte.

Ma jätan teile oma tunnistuse, et evangeeliumi järgi elamisega – *täiel rinnal* elamisega – ja puhastustulega, millest te läbi lähete, kaasneb suur rõõm. Apostel Paulus on tabavalt öelnud: „Neile, kes Jumalat armastavad, kõik ühtlasi heaks tuleb.” (Rm 8:28.)

Ma jätan teile oma õnnistuse. Päästja elab. See on Tema Kirik. See töö on õige. Meie Issand ja Päästja on öelnud: „Vaadake mind ja pidage vastu lõpuni ja te elate; sest sellele, kes peab vastu lõpuni, ma annan igavese elu.” (3Ne 15:9).¹²

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Millist kasu olete saanud teist vanemate inimeste tarkusest ja kogemustest? (Vt 1. osa.)
- President Benson loetleb 2. osas kaheksa asja, mida vanemaealised saavad teha, et „vanaduspõlvest maksimumi võtta”. Mõtisklege nende soovitude üle. Kuidas võivad need soovitud vanusest sõltumata meie elu rikastada?
- Miks on teie arvates teenimine päästerõngas, kuidas „üksildusest ja kasutuse tundest üle saada”? (Vt 3. osa.) Millal olete kogenud, et see on nii?
- Mõtisklege president Bensoni nõuande üle, mida teha siis, kui oleme haiged või tunneme valu (vt 4. osa). Kuidas aitab see nõu „olla jätkuvalt positiivsed ja vaimus tugevad”?
- Mõtisklege president Bensoni õpetuste üle 5. osas. Kuidas saavad lapsed ja lapselapsed oma eakaid vanemaid ja vanavanemaid austada?
- Millal olete näinud noori ja eakaid teineteise seltskonnast rõõmu tundmas? (Vt 6. osa.) Mida saame oma peres ja Kirikus teha, et noorte ja vanemaealiste vahel häid suhteid luua?
- Mil moel võivad Kiriku juhid ja koguduse liikmed eakaid aidata? (Näidete leidmiseks vt 7. osa.)
- Mida tähendab teie jaoks elada evangeeliumi järgi täiel rinnal? (Vt 8. osa.) Milliseid näiteid oskate tuua inimestest, kes on ustavalt lõpuni vastu pidanud?

Samateemalised pühakirjakohad:

Õp 20:29; Js 46:3–4; Lk 2:36–38; Ef 6:1–3; Tt 2:1–5; Jk 1:27; ÖL 121:7–8

Abiks uurimisel

„Õpitu alusel tegutsemine suurendab mõistmist ja tugevdab tõekspidamisi (vt Johannese 7:17)” (*Jutlusta minu evangeeliumi*, 2008, lk 19). Te võiksite endalt küsida, kuidas rakendada evangeeliumi õpetusi kodus, tööl ja Kiriku kohustustes.

Viited

1. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 502.
2. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 504.
3. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 504–505.
4. Conference Report, okt 1989, lk 3; vt ka Ensign, nov 1989, lk 4.
5. Conference Report, okt 1989, lk 3; vt ka Ensign, nov 1989, lk 4.
6. Conference Report, okt 1989, lk 3–5; vt ka Ensign, nov 1989, lk 4–6.
7. Conference Report, okt 1989, lk 5; vt ka Ensign, nov 1989, lk 6.
8. Conference Report, okt 1989, lk 5–6; vt ka Ensign, nov 1989, lk 6.
9. Conference Report, okt 1989, lk 6–7; vt ka Ensign, nov 1989, lk 6–7.
10. Conference Report, okt 1989, lk 7; vt ka Ensign, nov 1989, lk 7.
11. Conference Report, okt 1989, lk 7–8; vt ka Ensign, nov 1989, lk 7–8.
12. Conference Report, okt 1989, lk 8; vt ka Ensign, nov 1989, lk 8.

Kõlbelise puhtuse seaduse pidamine

„Taevane moraalikoodeks näeb nii meeste kui ka naiste puhul ette täielikku kõlbelist puhtust enne abielu ja jäägitut truudust pärast abiellumist.”

Ezra Taft Bensoni elust

Maailmas palju ringi reisinud usu- ja poliitilise juhina oli president Ezra Taft Benson vägagi teadlik kogu maailma pidevast moraalsest allakäigust, eriti seoses kõlbelise puhtuse seadusega. Ta seisis sellele allakäigule jõuliselt vastu, õpetades, et „kõlbelise puhtuse seadus on igavese tähtsusega põhimõte”.¹ Ta kuulutas, et „Kirikus ja Jumala kuningriigis ei lähe kõlblus kunagi moest, hoolimata sellest, mida maailm teeb või ütleb”.² Ta õpetas: „Meil tuleb olla kõlvatus ja amoraalses *maailmas*,.. kuid mitte *maailmast*. Me peame saama õhtul magama minna, ilma et peaksime enne oma südametunnistuse unne suigutama.”³

President Benson rääkis loo, mis näitlikustab, kui tähtis on püsida puhas maailma kõlvatutest mõjudest:

„Mulle meenub lugu tütarlapselt, kes hoolimata oma tarkade vanemate soovitudest kavatses minna oma kaaslasega kohtingule ühte kahtlase mainega kohta. Tema argument oli: „Mis meiega juhtuda saab, kui me vaid vaatame, mis seal toimub?” Vanemad andsid näiliselt järele ja soovitasid tal panna selleks puhuks selga armsa valge kleidi. Tüdruk isa palus enne noormehe saabumist neiuult: „Kas oleksid nii kena ja tooksid enne minekut suitsutusahjust peekoni tuppä?”

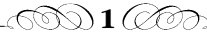
Neiu oli sellisest ettepanekust rabatud ja päris imestunud: „Oma parima kleidiga? Ma ei saaks sellest kohutavast lõhnast enam kunagi lahti.” Ema vastas: „Täpselt nii, sa ei saa minna suitsutusahju

Kuulekus kõlbelse puhtuse seadusele toob „kirkamat rõõmu ja õnne”.

juurde, ilma et see sind mõjutaks. Me arvame, et sa oled küllalt arukas ega läheks kohta, kust tuleksid välja vähem kauni ja puhtana, kui olid sisse minnes.” Tänu sellele heale nõuandele tegi tütarlaps õige otsuse ja hoidis end maailma pahelistest mõjudest puhta ja määndumatuna.”⁴

Ezra Taft Bensoni õpetused

Jumal on käskinud oma lastel olla kõlbeliselt puhas.

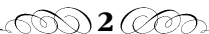
Sel ajajärgul on Issand korranud üle Siinai mäel antud käsu; „Sa ei tohi .. rikkuda abielu .. *ega teha midagi sellesarnast.*” (ÕL 59:6, rõhutus lisatud). Issand on aegade algusest peale andnud selge ja ilmeksimatu käsu olla seksuaalselt puhas. See käsk oli, on ja jääb alati samaks. Seda käitumisnormi nimetatakse kõlbelise puhtuse seaduseks ja see kehtib kõigi kohta – nii meeste kui ka naiste, nii vanade kui ka noorte, nii rikaste kui ka vaeste kohta.⁵

Kirikul ei ole kõlbluse kaksikmoraali. Taevane moraalikoodeks näeb nii meeste kui ka naiste puhul ette täielikku kõlbelist puhtust enne abielu ja jäätit truudust pärast abiellumist.⁶

Mormoni Raamatu prohvet Jaakob õpetab meile, et Issand tunneb heameelt oma laste kõlbelisest puhtusest (vt Jb 2:28). Kas kuulete, vennad ja õed? Issand ei ole üksnes rahul sellega, kui oleme kõlbelised, vaid Ta tunneb *heameelt* kõlbelisest puhtusest. Mormon õpetas sedasama ka oma pojale Moronile, kui kirjutas, et kõlbelisus ja voo-ruislikkus on „kõigest kõige kallim[ad] ja hinnalisem[ad]” (Mn 9:9).⁷

Meeste ja naiste loomulik soov koos olla on Jumalast. Kuid selle kooslusega käivad kaasas tema seadused. Seda soovi hoitakse abielu jaoks. Abielus on see õige ja Jumalale meelepärane, sest sedasi täidetakse käsku paljuneda ja täita maa. Kuid väljaspool abielu on needsamad asjad needuseks.⁸

Astuge abielu altari ette puhaste ja määndumatutena. Hoidke abielu jaoks need sulnid ja intiimsed suhted, mille Taevane Jumal on määranud olema osaks abielust ning mida väljaspool abielulepingut endale lubada ei tohi. Ma ei hooli maailma arvamusest, kuid need on Jumala kuningriigi käitumisnormid.⁹

Selle põlvkonna katkuna leviv patt on seksuaalne kõlvatus.

Selle põlvkonna katkuna leviv patt on seksuaalne kõlvatus. Nagu Prohvet Joseph on öelnud, on see Iisraeli vanemate jaoks suuremaks kiusatuste, hädade ja raskuste allikaks kui miski muu.¹⁰

Seksuaalne kõlvatus on kui mürkmadu, mis ei salva ainult maailmas, vaid ka tänapäeva Kirikus. Seda mitte tunnistades on oht loorberitele puhkama jääda või pea liiva sisse peita. Kuritegude nimistus on lubamatutest seksuaalsuhetest eespool vaid mõrv ja Püha Vaimu salgamine. Sedalaadi seksuaalsuhteid nimetatakse hooramiseks, juhul kui asjaosaline pole abielus, ja abielurikkumiseks – mis on veelgi tõsisem patt –, kui isik on abielus. Ma tean, et riiklikud seadused ei suhtu kõlvatusse nii tõsiselt kui Jumala seadused, ja riiklikud karistused ei ole nii karmid kui Jumala omad, kuid see ei muuda selle patu jäledust. Jumala silmis kehtib meeste ja naiste jaoks ainult üks käitumisnorm. Jumala silmis ei lähe kõlbeline puhtus kunagi moest. . .

Ükski teine patt ei põhjusta meie inimeste seas Issanda Vaimu kaotamist rohkem kui seksuaalne lodevus. See paneb meie inimesi komistama, see pidurdab nende kasvu, pimendab nende vaimset väge ja muudab nad altiks teistele pattudele.¹¹

Abielueelsete suhete rajamine füüsilisele alusele on äärmiselt ohtlik. . . Selliste lubamatute suhete mõju kandub üle ka abiellu, tuues kaasa pettumusi, südamevalu ja kodu nõrgenemist.¹²

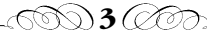
Kõlbeline puhtus on igavene põhimõte. Jumala Vaim ei „ei ela templites, mis ei ole pühad” (vt Hl 4:24). Vooruslikkus annab elu; voorusetus toob surma. Jumala pühasid seadusi rikkudes ei jääda karistusest. Moraalilageduse tõttu on langenud suuri rahvaid, sest nende liiderlikkuse pärast läksid inimesed hukka ega suutnud seista vastu oma aja katsumustele.¹³

Kõlblusetusele järgneb kõigist pahedest kõige suurem needus. Vooruslikkus seevastu on eduka kodu kõige suurem kaitse. Õnnelikku ja edukat kodu ei saa rajada kombelõtvusele.¹⁴

Mõni õigustab kombelõtvust väitega, et seda piiratakse ainult religioossete reeglitega, mis on kehtetud, kuna Jumalat pole olemas. Te näete, et see on pelk alusetu ettekääne, millega püütakse

vabandada lihalikke himusid, iha ja kirgi. Jumala seadust ei saa tühistada. See kehtib kõigile, hoolimata sellest, kas nad usuvad Jumalat või mitte. Karistused tabavad igäühte, püütagu neist kõrvale puigelda või neid eirata kui palju tahes.

Kombelõtvusega .. kaasnevad alati süümepiinad ja kahetsus. Keegi ei saa elada lodevat seksuaalelu ilma selle tagajärgede all kannatamata. Ta ei saa teha valesid asju ja tunda end sealjuures hästi – see on võimatu. Iga kord, kui keegi Jumala seadusi rikub, maksab ta selle eest südamevalu, kurbuse, süümepiinade ja eneseväarikuse langemisega ning eemaldub Issanda Vaimust.¹⁵

Selleks et püsida kõlbeliselt puhas, tuleb meil valmistuda kiusatustele vastu seisma.

Enamik inimesi langeb seksuaalse patu küüsi väärarusaama tõttu, et rahuldab sedasi oma inimlikke põhivajadusi. Me kõik tahame tunda, et meid armastatakse ja hinnatakse. Me kõik otsime oma elus rõõmu ja õnne. Saatan teab seda ja püüab põhivajadustega narrides meelitada inimesi olema liiderlikud. Ta lubab neile naudinguid, õnne ja rahulolu.

Kuid see on loomulikult üks suur pettus. Õpetussõnade raamatu autor ütleb: „Kes abielunaisega abielu rikub, on meeletu; ainult see teeb seda, kes oma hinge tahab hävitada.” (Õp 6:32.) Laamanlane Saamuel õpetas sedasama, öeldes: „Te olete otsinud õnne, pannes toime süütegusid, mis on loomuvastane .. õigemeelsusele.” (Hl 13:38.) Alma sõnastas selle veel lihtsamini: „Pahelisus ei ole kunagi olnud õnn!” (Al 41:10.)¹⁶

Üks vanasõna ütleb: parem valmistuda ja ennetada kui parandada ja kahetseda. See kehtib täielikult ka kõlbelise puhtuse seaduse kohta. Selleks et olla kõlbeliselt puhas, tuleb meil esmalt valmistuda seisma vastu kiusatustele ja ennetada, et me patu küüsi ei langeks.¹⁷

Puhtad mõtted

Kontrollige oma mõtteid. Keegi ei muutu kõlblusetuks üleöö. Esimene kõlblusetuse seeme külvatakse alati mõtete kaudu. Kui laseme oma mõtteil keerelda ebasüüdsate ja kõlvatute asjade ümber, siis oleme astunud esimese sammu kombelõtvuse teel. Ma hoiatan teid

eriti pornograafia pahede eest. Me kuuleme ikka ja jälle neist, kes on sattunud pahede võrku ja kelle puhul sai kõik alguse pornograafiast. Päästja on õpetanud, et mees rikub oma südames abielu juba siis, kui ta mõnd naist himustades vaatab, ehk teiste sõnadega, kui ta hakkab kaotama kontrolli oma mõtete üle (vt Mt 5:28; ÕL 63:16).¹⁸

Need, kelle mõtted on puhtad, ei tee räpaseid tegusid. Te ei vastuta Jumala ees üksnes oma tegude, vaid ka mõtete ohjeldamise eest. Elage nii, et te ei peaks häbi pärast punastama, kui teie mõtteid ja tegusid kirikus suure ekraani peal näidatakse. Kehtib ütlus, et külvad mõtteid – lõikad tegusid, külvad tegusid – lõikad harjumusi, külvad harjumusi – lõikad iseloomu ja iseloom määrab su igavese saatuse. Nagu mõtted, nõnda ka teod. (Vt Kuningas Jamesi Piibli-versiooni Õp 23:7.)¹⁹

Mõtisklege hoolikalt prohvet Alma sõnade üle, mis ta lausus oma eksiteele sattunud pojale Koriantonile: „[Loobu] oma pattudest [ja ära] [püüdle] enam oma silmahimude poole” (Alma 39:9).

Silmahimud – mida see väljend tänapäeval tähendab?

Filme, teleprogramme, videosalvestusi, mis on seksuaalse alatooniga ja ebasüüdsad.

Labaseid ja pornograafilisi ajakirju ja raamatuid.

Me anname teile nõu – .. ärge saastage oma meeli selliste labasustega, sest mõistus, mida on sellise räpasusega määratud, pole enam kunagi endine.²⁰

Olge puhtad. Olge vooruslikud nii oma mõtetes kui ka tegudes. Lugege häid raamatuid. Ärge laske oma meelteil sattuda pornograafia ohvriks. .. Issand on öelnud: „Kaunistagu vooruslikkus lakkamatult sinu mõtteid; siis kasvab sinu enesekindlus Jumala läheduses tugevaks ja preesterluse õpetus langeb sinu hinge peale otsekui kaste taevast.” (ÕL 121:45–46.)²¹

Palvetage jõu saamiseks

Paluge alati jõudu seista vastu kiusatusele. Kiusatus tabab meid kõiki. See võib sündida mitmel moel ja mitmes vormis, kuid Issand on andnud meile teada viisi, kuidas sellele vastu panna. Ta ütles prohvet Joseph Smithile: „Palveta alati, et sinust võiks saada valutaja; jah, et sa võiksid vallutada Saatana ja et sa võiksid pääseda

Saatana teenijate käest, kes toetavad tema tööd.” (ÕL 10:5.) Me peaksime paluma iga päev Issandalt jõudu kiusatustele vastu seista, eriti, kui kaalul on kõlbeline puhtus.²²

Pole kiusatust, millest te ei suudaks võitu saada. Vältige olukordi, kus on kerge kiusatusele järele anda. Võtke kuulda Vaimu õhutus. Kui teete midagi, millele te ei saaks paluda Issanda õnnistust, siis tegelete te valede asjadega.²³

Ebasüüdsate olukordade vältimine

Abielus mehed ja naised flirdivad mõnikord vastassugupoole esindajatega. Korraldatakse nii-öelda süütuid koosviibimisi või veedetakse koos ebaharilikult palju aega. Kõikidel nendel juhtudel vabandatakse end sellega, et tegu on vaid sõpruse loomuliku väljendusega. Kuid mis saab siis, kui pealtnäha ohutust õrritamisest või vastassoost inimesega lõbusasti koos veedetud ajast kasvab välja tõsisem side ja lõpuks truudusemurdmine?

Hea oleks endalt küsida: mida mu abikaasa arvaks, kui ta teaks, et ma nii teen?²⁴

Kui oled abielus, siis võimaluse korral väldi vastasoo esindajaga kahekesi olemist. Paljud kõlblusvastased üleastumised on saanud alguse, kui mees ja naine on olnud kahekesi kontoris, kirikus või autos. Alguses ei pruugi olla mingeid patuseid kavatsusi ega isegi mõtteid. Kuid olukord loob soodsa pinnase kiusatuse tekkimiseks. Üks asi viib teiseni ja peagi on tulemuseks tragöödia. Palju lihtsam on selliseid olukordi juba eos vältida, nii et kiusatusel poleks kuskil kanda kinnitada.²⁵

Kombekus

Olge kombekad. Kombekas riietus, kõnepruuk ja käitumine annavad märku headest kommetest ja näitavad, et olete vooruslik viimse aja püha. .. Hoiduge kõigest, mis on madal, labane ja kahemõtteline.²⁶

Tervislikud, positiivsed tegevused

Võitke kuri heaga. Te võite saada halbadest harjumustest võitu, kui teete trenni ja osalete tervislikes ettevõtmistes. Terve vaim, mis on alkoholi ja tubaka keha ja vaimu nüristavatest mõjudest vaba, suudab kuradi kergema vaevaga seljatada.²⁷

„Teie, kes olete vallalised ja käite kohtamas, planeerige hoolikalt positiivseid ja konstruktiivseid tegevusi.”

Teie, kes olete vallalised ja käite kohtamas, planeerige hoolikalt positiivseid ja konstruktiivseid tegevusi, et te ei jääks omapäi nii, et muud polegi teha kui füüsilist kiindumust väljendada. . . Kui täidate oma elu positiivsete tegevustega, ei saa halvad mõjud peale jääda.²⁸

Ammutage oma ellu headest allikatest jõudu. Üksnes kiusatusele vastu seismisest ja patust vabanemisest ei piisa. Meil tuleb täita oma elu õigemeelsusega. Peame olema rakkes tegevustega, mis toovad kaasa vaimset väge.

Ma kõnelen sellistest tegevustest nagu pühakirjade isiklik uurimine. Igapäevaselt pühakirju lugedes ja uurides voogab meie ellu väge, mida muul moel ei saa. Teine suure väe allikas on igapäevane palve. Mingi erilise jõu või õnnistuse nimel paastumine võib muuta meid tugevamaks, kui me ise suudaksime olla. Jõudu ja väge lisavad ka kristlik teenimine, kirikuskäimine ja kuningriigi ehitamine.

Meil tuleb teha rohkem kui üksnes kõrvaldada halvad mõjud oma elust. Need tuleb asendada õigemeelsete tegevustega, mis annavad meile tugevust ja kindlameelsust elada nii, nagu me elama peaksime.²⁹

 4

Korralikult meelt parandades võivad need, kes on seksuaalset pattu teinud, taas puhtaks saada.

Mõne jaoks tuleb soovitus valmistuda ja ennetada liiga hilja. Te võite juba olla patu võimuses. Sel juhul pole muud valikut, kui oma elu korda seada ja pattudest meelt parandada. Ma annan teile viis tähtsat soovitus, mida teha, et taas seksuaalselt puhtaks saada. Pögenege kohe igast olukorrast, mis paneb teid patustama või võib teid patule ahvatleda. Anuge Issandalt jõudu kiusatusest üle saada. Las teie preesterluse juhid aitavad teil üleastumine ära lahendada ja tulla tagasi täielikku osadusse Issandaga. Jooge jumalikust allikast ja täitke oma elu hea väega. Pidage meeles, et korralikult meelt parandades võite taas puhtaks saada.

Neile, kes maksavad tõelise meelearanduse hinda, kehtib kindel lubadus: te võite taas puhtaks saada. Meeleheide võib hajuda, teie ellu võib hoovata andestusest tulev sulnis rahu. Issand on sel ajajärgul otsesõnu öelnud: „Vaata, see, kes on parandanud meelt oma pattudest, sellele on andeks antud ja mina, Issand, ei pea neid enam meeles.” (ÕL 58:42.)³⁰

 5

Vanemad peaksid õpetama lapsi elama kõlbelise puhtuse seaduse järgi.

Vanemad peaksid lastele juba varases eas õpetama kõlbelise puhtuse põhimõtteid, et kaitsta neid nii füüsiliselt kui ka moraalselt.³¹

Kui vanemad armastavad ja austavad teineteist ja kui nende püha kaaslus põhineb teineteise toetamisel ja truudusel, siis kanduvad need põhielemendid üle ka homsetesse kodudesse. Kui kodus on aga nääklemist, riidu, ebakõlasid ja ohtlikku kommet teistega flirtida, siis muutuvad nõrgemaks ka tulevased kodud. ..

.. Me peame muutma oma kodu jõudu andvaks kindluseks, juurutades õigemeelsust ja tuues sinna rahu, ühtsust ja isetust, mis saab alguse isiklikust puhtusest, kõhklematust truudusest ja lihtsast pühendumusest perele. Vanemad peavad austama vanemaks olemist ja mõistma, et abielu on jumalik institutsioon. Lapsi tuleb innustada, nii põhimõtete kui ka eeskujuga, valmistuma abieluks, kaitsma end

President Ezra Taft Benson andis vanematele nõu õpetada oma lastele kõlbelise puhtuse seadusest.

kõlvatuse kui kohutava haiguse eest ja rakendama teisi kristlikke põhivoorusi.³²

6

Jumal on andnud meile kõlbelise puhtuse seaduse, et võiksime tunda rõõmu.

Taevane Isa ei soovi muud, kui et oleksime õnnelikud. Ta kõneleb ainult sellest, mis toob meile õnne. Üks kõige kindlam põhimõte, mille Jumal on andnud, et aidata meil õnne leida, on kõlbelise puhtuse seadus. Ma palvetan kogu südamest, et te mõtiskleksite väga tõsiselt nende imeliste õnnistuste üle, mis selle seaduse pidamisega kaasas käivad, ja nende kohutavate tagajärgede üle, mis selle rikkumisega kaasnevad.³³

Põhjus, miks olla vooruslik – ehk muuhulgas kõlbeline, puhaste mõtete ja tegudega ning ausameelne – on see, et Jumala töö tegemiseks vajame oma ellu Vaimu ja Jumala väge. Ilma selle väe ja mõjuta pole me paremad mõne muu organisatsiooni liikmetest. Vooruslikkus paistab välja, kehtutab teisi elama paremini ja paneb mitteliikmeid meie usu järele pärima.³⁴

Olge ustavad Jumala pühadele seadustele. Pidage meeles, et neid rikkudes ei jääda karistusest. Kui soovite olla maistes läbikäimistes, paarisuhtes ja kodu rajades õnnelik ja edukas, siis kohandage oma elu vastavalt igavestele taeva seadustele. Teist moodust ei ole.³⁵

Kombelõtvus ei too kestvaid õnne. Kõlbelise puhtuse seaduse rikkumine ei too rõõmu. Otse vastupidi. Tuntakse ehk ajutist naudingut. Mõnda aega võib tunduda, et kõik on suurepärane. Kuid suhe muutub peagi hapuks. Mängu tulevad süü ja häbi. Hakkame kartma, et patud tulevad päevavalgele. Peame vassima ja peitma, valetama ja petma. Armastus hakkab kaduma. Kibestumus, armukadedus, viha ja koguni vihkamine võtavad maad. Kõik need on patu ja üleastumise paratamatud tagajärjed.

Kui aga kuuletume kõlbelise puhtuse seadusele ja hoiame end seksuaalselt puhtana, kogeme järjest kasvavat armastust, rahu, suuremat usaldust ja austust abikaasa vastu, sügavamat pühendumust üksteisele ja seega ka kirkamat rõõmu ja õnne.³⁶

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson ütles, et Issanda käsk olla seksuaalselt puhas on „selge ja ilmeksimatu” (1. osa). Mil moel erineb see käitumisnorm maailma sõnumitest?
- Millised on mõned kõlbelise puhtuse seaduse rikkumise tagajärjed? (Näidete leidmiseks vt 2. osa.)
- Tooge konkreetseid näiteid, mida saaksime teha, et ennast ja oma perekonda seksuaalsete kiusatuste eest kaitsta? (Näidete leidmiseks vt 3. osa.)
- Vaadake üle president Bensoni nõuanne neile, kes on tõsiselt paturanud (4. osa). Millised on teie tunded, kui mõtisklete Issanda lubaduse üle kutsuda meelt parandanuid „täielikku osadusse Issandaga”?
- Miks on teie arvates tähtis, et vanemad õpetaksid „lastele juba varases eas kõlbelise puhtuse põhimõtteid”? Kuidas mõjutab vanemate omavaheline truudus laste tundeid abielu ja kõlbelise puhtuse seaduse suhtes? (Vt 5. osa.)

- Millised on mõned imelised õnnistused, mis kõlbelise puhtuse seaduse järgi elamisega kaasnevad? (Näidete leidmiseks vt 6. osa.)

Samateemalised pühakirjakohad:

1Ms 39:7–21; 1Kr 6:18–20; Gl 5:16; Al 38:12; 39:3–5; 3Ne 12:27–30; ÕL 42:22–25

Abiks õpetamisel:

„Julgustage neid, keda õpetate, olema tundi tulles valmis õppima ja osalema. Kui igapäev on tahe evangeeliumi õppida, siis aitab ta suurema tõenäosusega kaasa tunnis õppimist soodustava keskkonna tekkimisele.” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 80.)

Viited

1. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 4.
2. To ‘the Rising Generation’. – New Era, juuni 1986, lk 6.
3. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 285.
4. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 282–283.
5. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 4.
6. To ‘the Rising Generation’. – New Era, juuni 1986, lk 5–6.
7. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 4.
8. Conference Report, okt 1964, lk 59.
9. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 281.
10. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 4; Joseph Smith. Tsiteeritud Brigham Youngi teose „Instructions to Missionaries” järgi. – Deseret News, 13. juuni, 1860, lk 113.
11. Conference Report, okt 1964, lk 59.
12. Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man. – New Era, sept 1979, lk 43.
13. Conference Report, okt 1959, lk 113.
14. Conference Report, apr 1949, lk 196.
15. This Nation Shall Endure, 1977, lk 97.
16. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 4–5.
17. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 6.
18. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 6.
19. Conference Report, okt 1964, lk 60.
20. To the ‘Youth of the Noble Birthright’. – Ensign, mai 1986, lk 45; vt ka To the Young Women of the Church. – Ensign, nov 1986, lk 81.
21. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 285.
22. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 6.
23. Conference Report, okt 1964, lk 60.
24. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 6.
25. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 6.
26. To the Young Women of the Church. – Ensign nov, 1986, lk 83.)
27. Conference Report, okt 1964, lk 60.
28. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 6.
29. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 7.
30. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 284.
31. Conference Report, okt 1964, lk 59.
32. Conference Report, apr 1949, lk 197, 198.
33. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 7.
34. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 278.
35. Your Charge: To Increase in Wisdom and Favor with God and Man. – New Era, sept 1979, lk 43.
36. The Law of Chastity. – New Era, jaan 1988, lk 5.

Hoiduge uhkusest

*„Uhkus on universaalne patt ja suur pahe.
Uhkuse vastumürk on alandlikkus.”*

Ezra Taft Bensoni elust

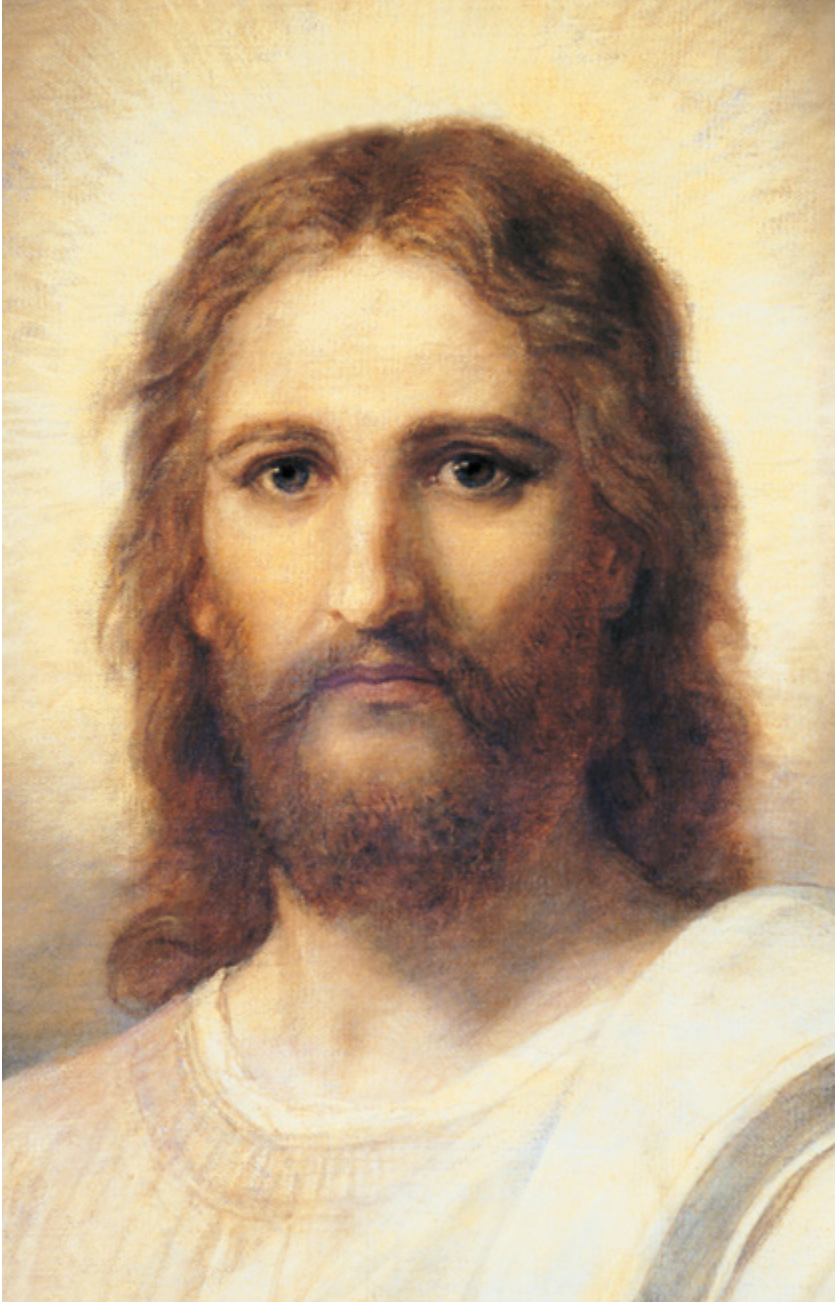
President Ezra Taft Benson õpetas esimeses Kiriku presidendina peetud üldkonverentsi kõnes, mis vahe on uhkusel ja alandlikkusel:

„Uhkus ei vaata Jumala poole ega hooli sellest, mis on õige. Ta vaatab kõrvalolevaid inimesi ja ajab taga oma õigust. . .

Uhkust iseloomustab küsimus „Mida ma elult saada tahan?” mitte „Mida Jumal tahab, et ma oma eluga teeksin?”. Isiklik tahe vastandub Jumala tahtele. Uhked kardavad inimesi, mitte Jumalat.

Alandlikud teevad Jumala tahet – kardavad Tema hukkamõistu ja püüavad aidata ümbritsevaid inimesi. Uhkel kõlab kõrvus maailma kiitus; alandliku südant soojendab aga taevane heakskiit.”¹

Neile, kes olid teeninud juhataja Bensoniga Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis, olid need õpetused juba tuttavad. Nad teadsid, et kvoorumi juhatajana ei muretsenud ta kunagi omaenda vaadete pärast – ta püüdis teada saada ja järgida vaid Jumala tahet. Juhataja Boyd K. Packer, kes teenis hiljem ka ise Kaheteistkümne Kvoorumi juhatajana, kõneles president Bensoni lähenemisest kvoorumikoosolekute aruteludele: „Sa võisid olla president Bensoniga eriarvamusel, ilma et oleksid pidanud kartma, et ta seda isiklikult võtab. Me arutlesime vabalt eri teemade üle, muretsemata, milline on tema seisukoht.”² Vanem Russell M. Nelson, kes teenis president Bensoni juhtimisel kaks aastat Kaheteistkümne Kvoorumis, sõnas: „President Benson kaalus kõigis otsustes – isegi siis, kui need polnud tema enda ettepanekud – iga olukorda vaid ühe mõõdupuu järgi – mis on parim kuningriigi jaoks? Kui see tähendas, et midagi oleks tehtud

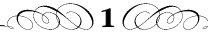

*Meie suurim eeskuju alandlikkusest on meie Päästja,
kes on „tasane ja südamelt alandlik” (Mt 11:29.*

natuke teisiti ja mitte päris nii, nagu tema oleks teinud, siis see ei lugenud. Tema tahtis vaid seda, mis oli parim kuningriigi jaoks.”³

Ka riigiametnikuna oli president Benson sama pühendunud tegema seda, mis oli parim Jumala kuningriigi jaoks. Ameerika Ühendriikide põllumajandusministrina pälvis ta palju maailma kiitust,⁴ kuid sai tihti ka karmi kriitika osaliseks. Ta ei võtnud kumbagi väga südamesse, vaid jäi ustavaks oma naise Flora sagedasele meeldetuletusele: „Niikaua kui teed Issanda silmis õigesti, ära lase maailma arvamusel ennast kõigutada.”⁵ Niisiis rahuldus ta vaikse taevase heakskiiduga⁶ ja püüdis ikka Jumala tahet täita.

Ezra Taft Bensoni õpetused

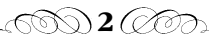
Issand on hoiatanud, et hoiduksime uhkusest.

Õpetuses ja Lepingutes on öeldud, et Mormoni Raamat on „langenud rahva [ülestähendus]” (ÕL 20:9). Miks nad langesid? Selles peitub Mormoni Raamatu põhisõnum. Mormon vastab sellele küsimusele raamatu viimastes peatükkides: „Vaata, selle rahva ehk nefilaste rahva uhkus on saanud neile hävituseks” (Mn 8:27). Ja et Mormoni Raamatu ülioluline sõnum sellest langenud rahvast meil tähelepanuta ei jääks, hoiatab Issand meid Õpetuses ja Lepingutes: „Hoiduge uhkusest, et te ei saaks vana aja nefilaste sarnaseks” (ÕL 38:39).

Ma loodan teie usule ja palvetele, kui püüan heita valgust sellele Mormoni Raamatu sõnumile – uhkuse patule. See teema on juba mõnda aega mu hinge rõhunud. Ma tean, et Issand soovib, et ma sel teemal kõneleksin.

Surelikkusele eelnenud nõukogus oli just uhkus see, mis Lutsiferi, hommiku poja, hukule viis. (2Ne 24:12–15; vt ka ÕL 76:25–27; Ms 4:3.) Maailma lõpul, mil Jumal maa tulega puhastab, põlevad uhked kui kõrred ja tasased pärivad maa. (Vt 3Ne 12:5; 25:1; ÕL 29:9; JSA 1:37; Ml 4:1.)

Issand kasutab Õpetuses ja Lepingutes fraasi „hoidu uhkusest” kolmel korral, öeldes seda muuhulgas Kiriku teisele vanemale Oliver Cowderyle ja prohveti naisele Emma Smithile. (ÕL 23:1; vt ka 25:14; 38:39.)⁷

Uhkuse peamine tunnus on vaen Jumala ja kaasinimeste vastu.

Uhkust on väga tihti valesti mõistetud ja paljud patustavad teadmatusesse. (Vt Mo 3:11; 3Ne 6:18.) Pühakirjades pole sellist mõistet nagu õigemeelne uhkus – uhkus on alati patt. Hoolimata sellest, kuidas seda väljendit kasutab maailm, tuleb meil aru saada, kuidas seda teeb Jumal, et võiksime mõista pühakirjade keelt ja sellest õppida. (Vt 2Ne 4:15; Mo 1:3–7; Al 5:61.)

Enamik meist näeb uhkuses enesekesksust, eneseimetlust, upsakust, ülbust või kõrkust. Kõik need on patu osad, aga põhiline osa on siiski veel puudu.

Uhkuse peamine tunnus on vaen – vaen Jumala ja vaen kaasinimeste vastu. *Vaen* tähendab vihkamist, vaenulikkust või vastuseisu. See on vägi, mille kaudu Saatan meid valitseda soovib.

Uhkus on oma olemuselt võistlev. Me vastandame enda tahte Jumala omaga. Kui suuname uhkuse Jumala vastu, siis tegutseme põhimõttel „minu ja mitte sinu tahtmine sündigu”. Paulus tõdes: „Nad kõik otsivad eneste oma, aga mitte seda, mis on Kristuse Jeesuse oma.” (Fl 2:21.)

Kui meie tahe hakkab võistleva Jumala tahtega, siis ei ohjelda meie soove, himusid ja kirgesid enam miski. (Vt Al 38:12; 3Ne 12:30.)

Uhked ei suuda leppida, et Jumal nende elu juhivad. (Vt Hl 12:6.) Nad vastandavad omaenda tötunnetuse Jumala suurte teadmistega, oma võimed Jumala preesterluse väega, enda saavutused Tema suurejoonelistega töödega.

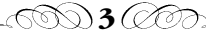
Meie vaen Jumala vastu avaldub mitmeti, näiteks mässu, kõvasüdamelisuse, kangekaelsuse, kahetsuse mitte tundmise, ülespuhutuse, kergesti haavumise ja tunnustähe otsimise näol. Uhked soovivad, et Jumal nendega nõustuks. Neid ei huvita enda arvamuse kujundamine Jumala tahte järgi.

Veel üks suur osa levinud uhkuse patust on vimm kaaslaste vastu. Meil on iga päev kiusatus tõsta ennast teistest kõrgemale ning neid madalamale suruda (vt Hl 6:17; ÕL 58:41).

Uhked suhtuvad igauhte kui vastasesse ja võrdlevad enda taibukust, arvamusi, töid, jõukust, andeid või mõnda muud maist mõõdupuud teiste omaga. C. S. Lewis on öelnud: „Uhkus ei leia rõõmu millegi omamisest, vaid ainult sellest, kui tal on midagi rohkem kui teistel. .. Uhkeks teeb meid võrdlus, nauding olla teistest üle. Kui kaob võrdlusmoment, kaob ka uhkus.” („Lihtsalt kristlus”. Tallinn: Logos, 2007, lk 131.)

Ennemaies elus vastandas Lutsifer Isa plaanile, mida vahendas Jeesus Kristus, oma ettepaneku. (Vt Ms 4:1–3). Ta soovis saada suuremat au kui teised. (Vt 2Ne 24:13.) Lühidalt öelduna oli tema uhkusest ajendatud soov Jumal troonilt tõugata. (Vt ÕL 29:36; 76:28.)

Pühakirjad kubisevad tõenditest, kui tõsised on uhkuse patu tagajärjed üksikisikutele, gruppidele, linnadele ja rahvastele. „Uhkus on enne langust.” (Õp 16:18.) See hävitas Nefi rahva ja Soodoma linna. (Vt Mn 8:27; Hs 16:49–50.)⁸

Uhked kardavad rohkem inimeste kui Jumala hukkamõistu.

Kristus löödi risti just uhkuse tõttu. Variserid olid marus, kuna Jeesus väitis end olevat Jumala Poja. See väide seadis ohtu nende positsiooni ja nad hakkasid sepitsema, kuidas teda surmata.

Saulusest sai Taaveti vaenlane samuti uhkuse tõttu. Ta oli kade, kuna iisraeli naised laulsid hulgakesi, et „Saul löi maha oma tuhat, aga Taavet oma kümme tuhat”. (1Sm 18:6–8.)

Uhked kardavad rohkem inimeste kui Jumala hukkamõistu. (Vt ÕL 3:6–7; 30:1–2; 60:2.) „Mida arvavad minust teised?” kaalub üles küsimuse „Mida arvab minust Jumal?”.

Kuningas Noa oleks prohvet Abinadi vabaks lasknud, ent kui pahelised preestrid tema uhkuse kaalukeeleks seadsid, saatis ta Abinadi tulesurma. (Vt Mo 17:11–12.) Heroodes kurvastas oma naise palve üle Ristija Johannese pea maha raiuda. Kuid uhkusest ajendatud soov lauas istujate silmis heas valguses paista, pani teda seda tegema. (Mt 14:9; vt ka Mk 6:26.)

„Hirm inimeste hukkamõistu ees väljendub püüetes pälvida nende heakskiitu. Uhked armastavad „austust inimestelt rohkem

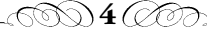

Kuningas Noa uhkus tõi surma nii Abinadile kui ka talle endale.

kui austust Jumalalt”. (Jh 12:42–43.) Patt tuleb ilmsiks motiivide kaudu, mis meid tegutsema panevad. Jeesus ütles, et Ta teeb ikka seda, mis on Jumalale meelt mööda. (vt Jh 8:29.) Kas poleks mitte parem motiiv täita Jumala tahet kui püüda ennast teistest kõrgemale upitada ja neile ära teha?

Mõnda uhket inimest ei huvita niivõrd, kas ta tuleb oma palgaga toime, vaid kas tema palk on suurem kui kellegi teise oma. Tema tasu on teistest üleolek. See ongi uhkusest lähtuv vaen.

Kui meie südant valdab uhkus, kaotame maailmast sõltumatuse ja loovutame oma vabaduse teiste hinnangute ikkele. Maailm on Püha Vaimu sosistustest valjem. Inimeste argumendid jätavad varju Jumala ilmutused ja nii lasevadki uhked raudkäsipuust lahti. (Vt 1Ne 8:19–28; 11:25; 15:23–24.)⁹

Uhkus avaldub mitmeti.

Uhkus on patt, mida teistes märgatakse varmalt, kuid enda puhul tunnistatakse haruharva. Enamik meist peab uhkust püramiidi tipus olijate patuks. Me peame uhketeks näiteks rikkaid ja harituid, kes teiste peale ülalt alla vaatavad. (Vt 2Ne 9:42.) Ent meie seas on maad võtnud palju levinum pahe – alt üles vaatajate uhkus. Sellel on väga palju väljendusvorme, näiteks keelepeks, laim, nurisemine, üle oma võimete elamine, kadedus, himustamine, tänu ja kiituse tagasihoidmine, et mitte teisi ülendada, suutmatust andestada ja kadestamine.

Sõnakuulmatus on sisuliselt uhkusest johtuv võimuvõitlus kellegi vastu, kellel on voli meid juhtida. Selleks võib olla lapsevanem, preesterluse juht, õpetaja ning lõpuks ka Jumal. Uhke ei talu, et keegi temast kõrgemal seisab. Ta arvab, et see alandab tema positsiooni.

Üks levinuim uhkuse ilming on isekus. Loeb vaid see, mis keerleb ümber minu. Sellisest suhtumisest sünnib upsakus, enesehaletsus, maine eneseteostus, enesega rahulolu ja enesekesksus.

Uhkusele järgnevad salavandeseltsid, mis on loodud maailmas võimu, kasu ja hiilguse saamiseks. (Vt Hl 7:5; Et 8:9, 16, 22–23; Ms 5:31.) Need uhkuse viljad, nimelt salavandeseltsid, viisid hukule nii jeredlaste kui ka nefilaste tsivilisatsiooni, ja on olnud ja on ka edaspidi paljude rahvaste langemise põhjuseks. (Vt Et 8:18–25.)

Uhkuse teine ilming on riid. Selle uhkuse kategooria alla käivad vaidlused, tülid, paheline võimutsemine, põlvkondadevahelised erimeelsused, lahutused, abikaasa väärkohtlemine, tänavarahutused ja korrarikkumised.

Riid peredes peletab Issanda Vaimu. See viib meist eemale ka mitmed pereliikmed. Riid võib tähendada nii vihahoos öeldud sõnu kui ka üleilmseid konflikte. Pühakirjades seisab, et „ülbusest tõstab kuri riidu”. (Õp 13:10; vt ka Õp 28:25.)

Pühakirjad tunnistavad, et uhked solvuvad kergesti ja peavad viha. (Vt 1Ne 16:1–3.) Nad hoiavad tagasi andestamist, et teised tunneksid end nende võlglastena ja et oma haavatud tundeid õigustada.

Uhked ei võta kuigi kergesti kuulda nõu ega parandusettepanekuid. (Vt Õp 15:10; Am 5:10.) Nad asuvad kohe kaitsepositsioonile, et oma puudujääke ja vigu õigustada ning kaitsta. (Vt Mt 3:9; Jh 6:30–59.)

Uhked sõltuvad maailmast, mis ütleb neile, kas nad on midagi väärt või mitte. Nende enesehinnang sõltub sellest, kui kõrgelt neid maailma edumudeli järgi väärtustatakse. Nad tunnevad end tublide inimestena, kui piisavalt paljud neile saavutuste, annete, ilu või intellekti poolest alla jäävad. Uhkus on kole asi. See ütleb: „Kui sinul läheb hästi, siis olen mina läbi kukkunud.”

Kui armastame Jumalat, teeme Tema tahet ja kardame Tema hukkamõistu, siis on meie enesehinnang kõrge.¹⁰

Uhkus piirab või takistab arenemist.

Uhkus on sõna otseses mõttes needev patt. See piirab või takistab arenemist. (Vt Al 12:10–11.) Uhkeid ei ole kerge õpetada. (Vt 1Ne 15:3, 7–11.) Nad ei muuda oma meelt ega võta vastu tõde, kuna see näitaks, et nad on eksinud.

Uhkus mõjub halvasti kõigile suhetele – meie suhetele Jumala ja Tema teenijatega, suhetele mehe ja naise, vanema ja lapse, tööandja ja töövõtja, õpetaja ja õpilase vahel ning suhetele kogu inimkonnaga. Meie uhkuse aste määrab, kuidas kohtleme Jumalat ning oma vendi ja õdesid. Kristus tahab meid tõsta sinna, kus on Tema. Kas soovime sedasama ka teistele?

Uhkus ähmastab tunnet, et oleme Jumala pojad ja üksteise vennad. See eraldab ja jagab meid klassideks vastavalt meie rikkustele või õppimisvõimalustele. (3Ne 6:12.) Uhketel on võimatu olla ühtsed, aga kui me pole ühtsed, pole me Issanda omad. (Vt Mo 18:21; ÕL 38:27; 105:2–4; Ms 7:18.)

Mõelge, mida on uhkus läinud maksma varemalt ja kui kalliks see läheb see maksma meie elus, perekonnas ja Kirikus.

Mõelge, mis võiks tänu meelearandusele aset leida: elud muutuksid, abielud jääksid püsima ja kodud tugevneksid, kui vaid uhkus ei takistaks meid oma patte üles tunnistamast ja neid maha jätmast. (Vt ÕL 58:43.)

Alandlikkus tugevdab abielu ja perekonda ning loob ühtsust.

Mõelge neile paljudele liikmetele, kes on Kirikus väheaktiivsed, kuna neid on solvatud ja nende uhkus ei luba neil andestada ja Issanda laua ääres einestada.

Mõelge neile kümnetele tuhandetele noortele meestele ja paaridele, kes võiksid olla misjonil, kui nende uhkus ei takistaks neil oma südant Jumalale andmast. (Vt Al 10:6; Hl 3:34–35.)

Mõelge, kui palju tehtaks templitööd, kui jumalikult teenimise aega hinnataks tähtsamaks kui paljusid uhkusest ajendatud ettevõtmisi, mis praegu meie aega nõuavad.¹¹

6

Uhkuse vastumürk on alandlikkus.

Teatud ajal ja teatud määral mõjutab uhkus meid kõiki. Nüüd te näete, miks see hoone Lehhi unes, mis esindab maailma uhkust, oli nii suur ja ruumikas ning miks nii paljud sinna sisenesid. (Vt 1Ne 8:26, 33; 11:35–36.)

Uhkus on universaalne patt ja suur pahe. Jah, uhkus *on* universaalne patt ja suur pahe.

Uhkuse vastumürk on alandlikkus – tasadus ja alistumine. (Vt Al 7:23.) See on murtud süda ja kahetsev vaim. (Vt 3Ne 9:20; 12:19; ÕL 20:37; 59:8; Ps 34:18; Js 57:15; 66:2.) Rudyard Kipling on hästi öelnud:

*Kord vaikib kära, rahutus
ja troonita jääb ajalik.
Ent kestab muistne ohverdus,
ja süda murtud, alandlik.
Issand, ole meiega,
et me Sind ei unusta. . .*

Jumal soovib alandlikku rahvast. Me võime valida, kas oleme alandlikud või oleme sunnitud olema alandlikud. Alma ütles: „Õn-nistatud on need, kes alandavad end ise, ilma et neid sunnitaks olema alandlikud.” (Al 32:16.)

Otsustagem olla alandlikud.

Me võime otsustada olla alandlikud, saades võitu vaenust meie vendade ja õdede vastu; hinnates neid nagu iseennast ja tõstes nad endaga samale tasemele või kõrgemale. (Vt ÕL 38:24; 81:5; 84:106.)

Me võime otsustada olla alandlikud, kuulates teiste nõu ja manitsusi. (Vt Jb 4:10; Hl 15:3; ÕL 63:55; 101:4–5; 108:1; 124:61, 84; 136:31; Õp 9:8.)

Me võime otsustada olla alandlikud, andestades neile, kes on meid solvanud. (Vt 3Ne 13:11, 14; ÕL 64:10.)

Me võime otsustada olla alandlikud, teenides isetult teisi. (Vt Mo 2:16–17.)

Me võime otsustada olla alandlikud, minnes misjonile ja jutlustades sõna, mis võib muuta alandlikuks ka teisi. (Vt Al 4:19; 31:5; 48:20.)

Me võime otsustada olla alandlikud, minnes tihedamini templisse.

Me võime otsustada olla alandlikud, tunnistades üles ja hüljates oma patud ning sündides Jumalast. (Vt ÕL 58:43; Mo 27:25–26; Al 5:7–14, 49.)

Me võime otsustada olla alandlikud, armastades Jumalat, allu-tades oma tahte Tema tahte ja seades Tema elus esikohale. (Vt 3Ne 11:11; 13:33; Mn 10:32.)

Otsustagem olla alandlikud. Me saame sellega hakkama. Ma tean, et saame.

Mu kallid vennad ja õed! Me peame valmistuma, et lunastada Siion. Just uhkuse patt oli see, mis takistas meid prohvet Joseph Smithi päevil Siionit rajamast. See oli seesama uhkuse patt, mis nefilaste õnnistustele lõpu tegi. (Vt 4Ne 1:24–25.)

Uhkus on Siionile suur komistuskivi. Ma kordan: uhkus *on* Siionile suur komistuskivi.

Meil tuleb anum kõigepeal seestpoolt puhastada, saades jagu uhkusest. (Vt Al 6:2–4; Mt 23:25–26.)

Meil tuleb alistuda „Püha Vaimu kutsele” jätta maha loomupärane inimene ning saada „pühaks Issanda Kristuse lepituse kaudu” ja muutuda „lapse sarnaseks – alistuvaks, tasaseks, alandlikuks.” (Mo 3:19; vt ka Al 13:28.)

Ma palvetan tulihingeliselt, et võiksime seda teha ning jätkata oma jumaliku eesmärgi poole pürgimist.¹²

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson tõi välja, et uhkus viis Nefi rahva hukule (vt 1. osa). Miks on uhkusel teie arvates nii hävitav mõju?
- Mil moel võivad inimesed „vastanda[da] enda tahte Jumala omaga”? (Vt 2. osa.) Milliseid õnnistusi me saame, kui järgime Jumala tahet?
- Mis te arvate, miks me küsime endalt mõnikord „Mida arvavad minust teised?” Selle asemel et küsida „Mida arvab minust Jumal?”. (Vt 3. osa.) Kuidas meie elu muutuks, kui meie suurim soov oleks olla meelepärane Jumalale?
- Vaadake üle 4. osas loetletud uhkuse ilmingud. Kuidas saame vältida nende uhkuse ilmingute avaldumist oma elus?
- President Benson ütles: „Uhkus mõjub halvasti kõigile suhetele” – meie suhetele Jumala ja teistega (5. osa). Miks on see nii? Mil moel meie suhted paranevad, kui oleme alandlikud?

- President Benson loetleb 6. osas mooduseid, kuidas saame teadlikult otsustada olla alandlikud. Miks on teie arvates parem olla vabatahtlikult alandlik, selle asemel et olla sunnitud olema alandlik?

Samateemalised pühakirjakohad:

Mt 23:12; Lk 18:9–14; Jk 4:6; Al 5:27–28; ÖL 112:10; 121:34–40

Abiks uurimisel

Selleks et prohveti sõnu endaga kõrvutada, mõelge, kuidas tema õpetused teiega seostuvad (vt Teaching, No Greater Call, 1999, lk 170). Võiksite endalt küsida, kuidas need õpetused teid elu murede, küsimuste ja katsumuste korral aitavad.

Viited

1. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 6–7.
2. Boyd K. Packer. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 429–430.
3. Russell M. Nelson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 430.
4. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 7.
5. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „Ezra Taft Benson: A Biography” järgi, 1987, lk 293.
6. Cleansing the Inner Vessel. – Ensign, mai 1986, lk 7.
7. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 4.
8. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 4–5.
9. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 5.
10. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 5–6.
11. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 6.
12. Beware of Pride. – Ensign, mai 1989, lk 6–7. Rudyard Kiplingu sõnad kirikulaulule „God of Our Fathers, Known of Old”, Hymns, nr 80.

Juhtimine

„Kui teil tuleb kunagi olla juht Kirikus, [oma] kodumaal või kodus, peate te usus kindlana seisma ega tohi kurjaga silmitsi seistes kõikumama lüüa.”

Ezra Taft Bensoni elust

Ezra Taft Benson õppis juhtimist juba nooruses. Kui ta hakkas 13aastaseks saama, kutsuti ta isa misjonile. Kuna Ezra oli vanim laps, võttis ta isa äraolekul talus paljud juhiülesanded enda peale. Kui ta mõned aastad hiljem Suurbritanniasse misjonile kutsuti, teenis ta parasjagu koguduse juhataja ning Newcastle'i konverentsi (tänapäeva mõistes ringkonna) juhatajana. Hiljem on ta teeninud kolmes vaiajuhatuses – ühes nõuandjana, teises lühikest aega juhatajana ja kolmandal korral juba pikemat aega vaiajuhatajana. Ta töötas ametialaselt paljude põllumajandusettevõtete juhtivatel kohtadel. Temast sai põllumajandusvaldkonna juhtiv ekspert ning seetõttu palus president Dwight D. Eisenhower tal teenida Ameerika Ühendriikide põllumajanduse kõige kõrgemal positsioonil. Ta töötas president Eisenhoweri valitsuses kaheksa aastat Ameerika Ühendriikide põllumajandusministrina.

Enne Kiriku presidendiks saamist teenis juhataja Benson 12 aastat Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhatajana. Kvoorumi liikmed hindasid teda kui juhti kõrgelt. Vanem Bruce R. McConkie „rääkis ühtelugu oma pereliikmetele, et pole Kirikus enne nii head juhti näinud kui juhataja Benson.”¹

Kahteteist juhtides julgustas juhataja Benson kvoorumi liikmeid olema mõtteid avaldades otsekohesed, isegi kui nende arvamus erines teiste omast. Kui vanem Russell M. Nelson oli kvoorumis alles uus liige, pidas ta õigemaks end tagasi hoida. „Kuid [juhataja Benson] nii ei arvanud,” sõnas ta, „kui ma mõne asja puhul vaikisin, pinnis ta mu arvamuse ikkagi välja.”²

*President Ezra Taft Benson ja tema nõuandjad Esimeses
Presidentkonnas: president Gordon B. Hinckley (vasakul)
ja president Thomas S. Monson (paremal)*

Kuigi juhataja Benson veenis kõiki arvamust avaldama, ei lasknud ta siiski arutelul oma rada kulgeda. President Howard W. Hunteri sõnul president Benson „teadis, kuidas Vendadega avameelselt ja sirgjooneliselt arutleda, kuid samas suutis ta vestlust ka ohjeldada ja ühisele ning üksmeelsele otsusele jõuda”.³ Kui „ta tundis, et on juba piisavalt arutletud, ütles ta harilikult: „Ma arvan, et me oleme asja piisavalt kaalunud, tõmmakem nüüd otsad kokku,” ja nii langetati kõnealuse teema suhtes otsus.”⁴

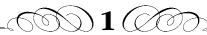
Juhataja Benson hoolis neist, keda ta juhtis, ja õpetas neid eeskju kaudu. President Gordon B. Hinckley on öelnud: „Ma ei tea ühtegi teist inimest, kes nii palju teistega arvestaks ja nende heaolu pärast muret tunneks. Ta ei palu teistel teha seda, mida ta ise teha ei sooviks, vaid seab teenides meile eeskju, mida järgida.”⁵ Juhataja Benson oli ka tõhus delegeerija, kes õpetas ja arendas teisi tegevuste kaudu.

Kui Ezra Taft Bensonit üldkonverentsil Kiriku presidendina toetati, avaldas president Gordon B. Hinckley veendumust, et Issand on president Bensoni välja valinud ja Kirikut juhtima ette valmistanud:

„Ma tunnistan teile, et Issand valis Ezra Taft Bensoni nelikümne kolm aastat tagasi Kaheteistkümne Nõukogu liikmeks. See oli Issand, kes teda kõik need aastad proovile pani, välja koolitas ja ette valmistas. ...

Mina, kes ma teda hästi tunnen ja tema kõrval seisan, tunnistan teile, et tal on suur usk, järeleproovitud juhioskused, sügav armastus Issanda ja Tema töö vastu ning armastus Jumala kõigi poegade ja tütarde vastu, kus nad ka poleks. Ta on oma võimeid tõestanud.”⁶

Ezra Taft Bensoni õpetused

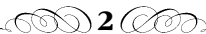
Tõhusad juhid on usus kindlad ja annavad head eeskju.

Kristuse vägi juhina lähtus tema eeskjust. Tema selge kutse oli „Tulge, järgige mind!” .. Tema edu võita inimeste truudus ja pühendumine õigemeelsuse põhimõtetele tugines tema suurimale motivaatorile, armastusele. Ta aitas meil mõista, et need jumalikud omadused, mis meil kõigil on ja mis soovivad avalduda, võivad

muutuda hiilgavaks tõelisuseks. Tema eeskuju annab inimkonnale jätkuvalt suurimat lootust ja jõudu.⁷

Kui teil tuleb kunagi olla juht Kirikus, [oma] kodumaal või kodus, peate te usus kindlana seisma ega tohi kurjaga silmitsi seistes kõikuma lüüa. Paulus on öelnud: „Varustage endid kogu Jumala sõjavarustusega, et te suudaksite seista kuradi kavalate rünnakute vastu! Sest meil ei ole maadlemist vere ja lihaga, vaid valitsuste ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, taevaaluste kurjuse vaimudega.” (Ef 6:11–12.)⁸

Meie noored vajavad vähem arvustajaid ja rohkem eeskujusid. Teie olete need eeskujud, kellest nad elus õppust võtavad, keda nad saavad järgida ja kelle järgi juhinduda. Nad vajavad inspiratsiooni, mis teist õhkub, kui te oma elu evangeeliumi õpetuste järgi vormite.⁹

Inimesed alluvad tõhusale juhtimisele.

Alandlikkus

Üks hea juhi omadusi on alati olnud ja on ka edaspidi alandlik vaim.¹⁰

Vaimsus

Vaimne tugevus soodustab häid mõtteid, häid ideaale, häid harjumusi, head suhtumist ja häid ponnistusi. Need omadused aitavad omakorda kaasa tarkuse, füüsilise ja vaimse heaolu ning teistepoolse rõõmsameelse poolehoiu ja hea vastukaja kujunemisele.¹¹

Ainult terviklikud inimesed suudavad teisi vaimselt tõsta ja julgustada neid rohkem teenima, rohkem saavutama ja rohkem jaksama.¹²

Hea juhtimise eelduseks on inspiratsioon. .. Me vajame inspiratsiooni vaimu nii õpetades (ÕL 50:13–14) kui ka kuningriigi asju ajades (ÕL 46:2).¹³

Vaimu ei saa millegagi asendada.¹⁴

Teadmised

Tõeline juht püüab toimuvaga kursis olla. Ta tegutseb pigem põhimõtete kui kasusaamise õhutusel. Ta püüab õppida kogu

inimkonna kogemustest, hinnates neid ilmutatud jumaliku tarkuse põhimõtete järgi.¹⁵

Üks parimaid moodusi, kuidas juht võib mõista õigeid põhimõtteid, on ammutada teadmisi ja mõistmist pühakirjade ja vastava käsiraamatu abil. Enamik olukordi on ka varem esinenud, vahest lausa palju kordi, ja nende probleemide käsitlemiseks on välja töötatud kindlad eeskirjad ja tegevusjuhised. Seetõttu on küsimuse tekkides alati targem olla kursis olemasolevate kirjalike juhiste ja Kiriku eeskirjadega ning sealt järele vaadata.¹⁶

Juhtidel soovitatakse uurida Kiriku õpetusi ja olla võimelised neid adekvaatselt teistele edasi andma. Apostel Pauluse sõnu kasutades ootame, et oleksite kui „[töötajad], kellel pole tarvis häbeneda, kes tõe sõna jagab [õigesti].” (2Tm 2:15.)¹⁷

Ustavus

Hea juht eeldab teistelt ustavust. Ta on ka ise ustav ja seisab nende eest, kellele ta tööd andnud on. Tema ustavust võib näha ka tööväliselt. Ta on ustav, kui tunnustatakse neid, kellega ta koos teenib, ja tunneb uhkust nende edu üle. Ta ei lükka teise otsuseid tagasi, välja arvatud juhul, kui on selle inimesega eelnevalt läbi rääkinud. Ta ei häbista oma kaastöölisi teiste ees, kuid on temaga aus ja otsekohene.¹⁸

Ühtsus

Meil tuleb olla „ühinenud vastavalt ühendusele, mida nõuab selestilise kuningriigi seadus; ja Siionit ei saa üles ehitada muidu, kui selestilise kuningriigi seaduse põhimõtetel” (ÕL 105:4–5). Nende vajalike põhimõtete ja omaduste hulka kuulub ka ühtsus vaimus ja südames. „Olge üks; ja kui te ei ole üks, pole te minu omad,” on Päästja ettekirjutus Tema kaasaja Kirikule (ÕL 38:27; Jh 17:20–23). Kuskil pole see nõue tähtsam kui nende seas, keda Ta on kutsunud oma kuningriigi eesistujateks.¹⁹

Armastus ja usaldus

Tõhusa juhi oluline omadus on armastus inimeste vastu. Kas armastate neid, kellega koos töötate? Kas mõistate, et hingede väärtus on Jumala silmis suur (vt ÕL 18:10)? Kas teil on usku noortesse? Kas kiidate neid nende heade omaduste eest ja tunnustate nende

„Armastus inimeste vastu on oluline töhusa juhi omadus.”

saavutusi? Või olete nende suhtes kriitiliselt meelestatud, kuna nad on teinud vigu?²⁰

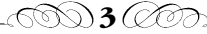
Kriitikast raskem on mõnikord isegi taluda seda, kui juht meile meie töö kohta sõnakestki ei lausu. Natuke siiraid ja asjakohaseid selgitusi ja märkmeid annab palju indu.²¹

Me teame .. , et aeg, mille juht liikmetega isiklikult koos veedab, on palju tulusam kui koosolekutele ja asjaajamistele kuluv aeg. Ebaaktiivse liikme pöördumisel on isiklik kontakt võtmetähtsusega.²²

Paludes, mitte käskides, saavutatakse paremaid tulemusi ja tekitatakse teistes paremaid tundeid, seda eriti Kirikus. Pidage meeles selgitada. Küsige pärast üle, kuidas asjad edenevad. Näidake üles tänu, kui inimesed juhiseid hästi täidavad. Väljendage usaldust, kui saate seda teha ausalt. Kui miskit viltu läheb, siis on parem järele uurida, kus te vea tegite – ja ärge peljake tunnistamast, et eksisite. Pidage meeles, et meie inimesed teevad seda tööd vabatahtlikult. Ka nemad armastavad Issandat ja Tema tööd. Armastage neid. Hinnake neid. Kui teil tekib kiusatus kaastöölist noomida, siis ärge tehke seda. Proovige huvitavat väljakutset ja patsutage hoopis õlale. Meie

Isa lapsed on kogu maailmas üldiselt head. Ta armastab neid. Ka meil tuleks sama teha.²³

Inimestele ei meeldi, kui neid midagi tegema sunnitakse, isegi kui seda tehakse nende enda heaolu nimel. Kuid tõhusale juhtimisele inimesed reageerivad.²⁴

Head juhid delegeerivad arukalt.

Päästja eeskuju delegeerimisest

Isegi maa loodi delegeeritud volitusega. Jeesus tuletas inimestele palju kordi meelde, et Tema missioon maa peal toimus tänu Talle antud volitusele. Tema Kirik taastati samuti delegeeritud volituse kaudu.

Jeesus, kes sünagoogis juutidega kõneles, teatas neile, et Ta sai volituse Isalt: „Ma olen taevast alla tulnud mitte oma tahtmist tegema, vaid selle tahtmist, kes mind on läkitanud.” (Jh 6:38.)²⁵

Jeesus annab meile meisterlikku eeskuju heast juhtimisest delegeerimise kaudu. .. Paljud lähetatud misjonärid reisisid ilma rahakoti ja paunata. Nad kannatasid Tema juhiseid täites suuri raskusi. Mõned neist surid Tema teenistuses piinarikast surma. Kuid Tema lähetatud jüngrid läksid maailma Tema ülesandeid täitma julgetena kui lõvid. Nad saatsid korda asju, millest nad poleks osanud unistadagi. Ükski juht pole eales sel moel mehi ja naisi motiveerinud.²⁶

Jeesuse Kristuse Kirik kasvatab juhte, kaasates inimesi, keda delegeeritakse volituse kaudu. Kui [Jeesus] maa peal oli, kutsus ta kaks-teist apostlit appi kirikut juhtima. Ta kutsus veel seitsekümmend teenijat. Ta delegeeris ülesandeid teistele. Kirikus ei olnud ühtegi pealtvaatajat. Kõik kaasati kuningriigi ehitamisse. Ja kuningriiki ehitades ehitasid nad iseennast.

Jeesuse eesmärk oli inimest ülendada. ..

Jeesuse eesmärk oli teha igast mehest kuningas, et kasvatada endale juhte igavikuks. Sel mälestusväärsel õhtul enne viimset õhtusöömaaega ütles Ta üheteistkümnele: .. „Tõesti, tõesti ma ütlen teile, et kes usub minusse, see teeb ka neid tegusid, mida mina teen, ja teeb veel suuremaid, kui need on, sest mina lähen Isa juurde” (Jh 14:12). Delegeerides soovis Jeesus inimesi vaimselt tõsta, mitte

*Jeesus Kristus delegeris sureliku teenistuse ajal
volituse kaheteistkümnele apostlile.*

alla suruda. Tänapäeva Kirikus arenevad mehed ja naised tänu neile delegeeritud ülesannetele.²⁷

Delegerimine meie organisatsioonides

Hea juhtimine tähendab volituse delegerimist. Delegeerides osa koormusest teistele, aitate ennast ja oma organisatsiooni. Tõhus juhtimine on oskus ennast teiste kaudu mitmekordistada.²⁸

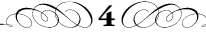
Arukas delegerimine nõuab palvemeelset ettevalmistust, nagu ka tõhus õpetamine ja jutlustamine. Issand selgitab seda järgmiste sõnadega: „Ja Vaim antakse teile usu palve kaudu; ja kui te ei saa Vaimu, ei või te õpetada” (ÕL 42:14). Võiksime veel lisada, et ilma Vaimuta ei või te ka delegeerida.²⁹

Tänapäeva Kiriku hea juht ei püüa tööd ise ära teha, jättes mulje, et keegi teine ei saaks sellega nii hästi hakkama kui tema. Delegeerides annab ta mõista, et toetab seda inimest igakülgsest.³⁰

Vastutust üle andes ei unusta juht seda inimest, kellele ta ülesande andis, ega tema ülesannet. Ta jälgib töö kulgu huviga, kuid ei hinga kuklasse, vaid kiidab, kui töö on seda väärt. Vajadusel ta julgustab. Kui ta tunneb, et tööd ei tehta ja midagi tuleb muuta,

tegutseb ta julgelt ja kindlalt, ent lahkelt. Kui kellegi ametiaeg läbi saab, siis ta tunnustab teda ja väljendab tänu.³¹

Ükski tark juht ei pea ennast ainsaks heade mõtete allikaks. Ta palub teha ettepanekuid ka neil, keda ta juhib. Ta aitab neil tunda, et nende panus otsuste langetamisel on tähtis. Ta aitab neil tunda, et nad viivad ellu enda otsuseid ja mitte ainult juhi omi.³²

Kiriku juhid on tööriistad Jumala käes ja peaksid teisi juhtides ja üles ehitades otsima Vaimu.

Tänases Kirikus saab juht just seda, mida ta sügaval sisimas ootab. Tal tuleb mõelda suurelt. Ta peaks kinnitama neile, kellele ta ülesandeid jagab, et Issandat teenides on nende võimed isegi suuremad kui tavalisi kohustusi täites. Kui anna[me] endast parima, ei saa me Issanda töös läbi kukkuda. See on Issanda töö, meie oleme vaid tööriistad. See on Tema kirik, Tema evangeeliumi plaan. Need, kellega töötame, on Tema lapsed. Ta ei lase meil äparduda, kui teeme oma osa. Vajadusel muudab Ta meid andekamaks ja võimekamaks, kui me enne olime. Ma tean seda.³³

Me peame meeles pidama, et .. Kirik ei ole äriettevõte. Selle edu mõõdetakse päästetud hingede, mitte kasumi ega kahjumi kaudu. Meil tuleb küll olla tõhusad ja produktiivsed, kuid me peame keskenduma igavestele eesmärkidele. Olge ettevaatlikud ilmalike meetodite ja oskussõnavara kasutamisel pühade preesterluse talituste kohta. Pidage meeles, et ratsionaalsed probleemilahenduse tehnikad võivad küll abiks olla, kuid ainuüksi neist kuningriigi tööks ei piisa. Jumala tööd tuleb teha usu, palvetamise ja Vaimuga „ja kui see on mõnel muul viisil, ei ole see Jumalast” (ÕL 50:18).³⁴

Kiriku eesmärk on arendada mehi ja naisi, kelle suhtumine, omadused ja ideaalid muutuvad ajapikku jumalikeks.³⁵

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson õpetas, et juhid peaksid seadma õigemeelset eeskuju (vt 1. osa). Miks on eeskuju mõju nii võimas? Kuidas on õigemeelsete juhtide eeskuju teid mõjutanud?

- Uurige, millised on heade juhtide omadused (vt 2. osa). Miks inimesed „reageerivad [sedasorti] juhtimisele”? Mõtisklege, mida teie saate teha, et endas selliseid omadusi arendada.
- President Benson õpetas, et Kiriku juhid peaksid järgima Päästja eeskuju ja delegeerima (vt 3. osa). Kuidas aitab delegeerimine Jumala kuningriiki üles ehitada? Millist kasu olete teile delegeeritud ülesannete kaudu saanud?
- Kuidas võiks meie teenimine Kirikus muutuda, kui peame meeles, et „see on Issanda töö” ja et „need, kellega töötame, on Tema lapsed”? (Vt 4. osa.) Mida olete kogenud, kui olete Issanda tööriistana tegutsedes kedagi aidanud?

Samateemalised pühakirjakohad:

2Ms 18:13–26; Mt 5:13–16; Lk 22:31–32; Al 17:1–11; ÕL 38:23–27

Abiks õpetamisel:

„Inimestele meeldib, kui nende panust hinnatakse. Te võiksite iga inimese kommentaari eriliselt tunnustada, ja kui võimalik, siis klassiga selle üle arutleda” (Teaching, No Greater Call, 1999, 35–36).

Viited

1. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 429.	13. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 126.
2. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 430.	14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 375.
3. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 430.	15. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 377.
4. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 429.	16. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 375.
5. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 474–475.	17. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 375.
6. Gordon B. Hinckley. Come and Partake. – Ensign, mai 1986, lk 47.	18. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 371.
7. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 345.	19. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 372.
8. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 372.	20. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 370.
9. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 375–376.	21. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 371.
10. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 371.	22. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 147.
11. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 371.	23. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 376–377.
12. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 455.	24. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 345.

25. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 378.
26. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 378.
27. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 135–136.
28. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 379.
29. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 379–380.
30. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 379.
31. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 140.
32. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 371.
33. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 372.
34. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 372–373.
35. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 373.

„Praegu on õige aeg rakendada Päästja õpetust heast karjasest.”

„Sööda mu lambaid”

„Me kõik peame õppima olema tõelised karjased. Meil tuleb näidata teiste vastu sama suurt armastust, nagu Hea Karjane meie vastu näitab. Temale on iga hing kallis.”

Ezra Taft Bensoni elust

President Ezra Taft Benson rääkis ühe loo ajast, mil ta teenis vaiajuhatuses nõuandjana:

„Aastaid tagasi püüdsime Idaho osariigis Boise’ linnas toimival vaiajuhatuses koosolekul valida vanemate kvoorum juhatajat ühele vaia kõige nõrgemale ja väiksemale vanemate kvoorumile. Asjur oli toonud meile nimekirja kõigist kvoorum vanematest ja seal seisis ühe mehe nimi, keda ma olin mitmeid aastaid tundnud. Ta oli pärit tugevast viimse aja pühade perest, kuid ei teinud Kirikus suurt midagi.

Ta tuli, kui piiskop palus abi kogudusehoone korrastamisel, ja ma nägin teda vahetevahel koos vanematega pesapalli mängimas. Ta oskas juhtida. Ta oli ühe mittetulundusühingu esimees ja oma töös edukas.

Ma küsisin vaiajuhatajalt: „Kas annaksid mulle loa selle mehega kohtuda, et võiksin paluda tal oma elu Kiriku standardite järgi korda seada ning vanemate kvoorum juhiks hakata? Ma tean, et see võib olla riskantne, kuid ta tuleks toime.”

Vaiajuhataja vastas: „Lase aga käia ja Issand õnnistagu sind.”

.. Ma läksin selle mehe koju. Ma ei unusta kunagi ilmet ta näol, kui ta ukse avas ja vaiajuhatuses liiget seal seismas nägi. Ta kutsus mind pisut imestunult sisse. Tema naine valmistas parajasti õhtusööki ja köögist tulvas kohvi lõhna. Ma palusin, et ta naine meiega ühineks. Kui olime maha istunud, rääkisin talle oma külastuse

eesmärgist. „Ma ei palu, et sa täna vastaksid,” ütlesin. „Luba vaid, et mõtled ja palvetad selle üle. Mõtle läbi, mida see sinu pere jaoks tähendaks. Ma tulen järgmine nädal tagasi ja kui sa otsustad seda mitte vastu võtta, siis me armastame sind sellest hoolimata,” lisasin ma.

Järgmisel pühapäeval märkasin muutust veel enne uksest sisse astumist. Tal oli hea meel mind näha, ta palus mul kohe edasi astuda ja kutsus ka oma naise meiega ühinema. Ta teatas: „Vend Benson, ma olen teinud nii, nagu soovitasite. Me mõtlesime ja palvetasime selle üle ning otsustasime kutse vastu võtta. Kui teie, vennad, minusse nii palju usute, siis olen nõus hakkama Kiriku standardite järgi elama. Ma oleksin pidanud seda juba ammu tegema.”

Ta lisas veel: „Ma pole joonud kohvi alates hetkest, mil te eelmine nädal siin käisite, ja ma ei kavatse seda enam kunagi juua.”

Ta asetati vanemate kvoorumi juhatajaks ja tema kvoorumi kohal käijate arv hakkas järjest tõusma ning muudkui kasvas ja kasvas. Ta läks, pani käe ümber väheaktiivsete vanemate ja tõi nad kirikusse. Paar kuud hiljem kolisin sellest vaia ära.

Aastad möödusid. Ühel päeval tuli Salt Lake City templiväljakul minu juurde mees, sirutas käe välja ning ütles: „Vend Benson, te vist ei mäleta mind, ega ju?”

„Mäletan küll,” vastasin ma, „kuid olen su nime unustanud.”

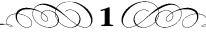
Ta lausus: „Kas teil on meeles, kuidas tulite seitse aastat tagasi Boises ühe laisapoolse venna koju?” Siis meenus mulle kõik. Ta sõnas: „Vend Benson, ma ei jõua teid ära tänada, et te sel pühapäeval pärastlõunal mind külastasite. Ma olen nüüd piiskop. Arvasin varemalt, et olen õnnelik, kuid tegelikult ma ei teadnudki, mida tõeline õnn tähendab.”¹

Sellest kogemusest inspireerituna julgustas president Benson ustavaid viimse aja pühasid sirutama kätt Kiriku liikmetele, kes elavad „eemal Kirikust ja evangeeliumi mõjust”.² 1984. aasta aprillikuisel üldkonverentsil lausus ta: „Meile valmistab rõõmu paljude vendade ja õdede tagasi osadusse toomine. Me õhutame preesterluse ja abiorganisatsioonide juhte seda suurt tööd jätkama.”³ Samal nädalal kõneles ta preesterluse juhtide grupile vajadusest sõbrustada Kiriku meestega, keda pole veel vanemaks pühitsetud:

„Ma tunnen kaasa nendele meestele, nendele perepeadele. .. Ei usu, et Kirikus oleks tänapäeval suuremat väljakutset kui neid mehi aktiveerida ja aidata neil jõuda sinnamaale, et nad saaksid oma pere Issanda kotta viia ning saada seal osa külluslikematest õnnistustest, mida mehed ja naised selles ja tulevases maailmas saada võivad.

Vennad, me loodame ja palvetame, et näeksite aktiveerimispuudes enamat kui ajutist programmi. Me loodame, et seda perioodi Kiriku ajaloos meenutatakse kui aega, mil paljud ekslevad ja kadunud hinged tagasi Jumala Kirikusse toodi.”⁴

Ezra Taft Bensoni õpetused

Issanda järgijatena on meie missioon sirutada käsi neile vendadele ja õdedele, kes on Kirikust lahku löönud.

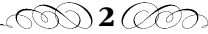
Issanda Kiriku eesmärk on aidata igal Jumala pojalt ja tütrelt astuda samme ülisma õnnistuse – igavese elu – suunas. ..

Soovin kõneleda meie missioonist täiustada pühasid, eriti aga väljakutsest aktiveerida neid, kes pole enam Kirikus täielikult aktiivsed. Need liikmed, meie vennad ja õed, elavad hetkel eemal Kirikust ja evangeeliumi mõjust.

Nende väheaktiivsete liikmete seas on palju neid, kes ei käi kohal ega hooli enam Kirikust ning on selle suhtes ükskõikseks muutunud. Nende seas on ka neid, kes on ajutiselt kadunud, kuna me ei tea, kus nad elavad. Mõned neist on uued pöördunud, kes pole saanud piisavalt hoolitsust, tähelepanu ega õpetust, mis oleks aidanud neil olla „pühade kaaskodanikud ja Jumala kodakondsed” (vt Ef 2:19). Paljud neist on vallalised täiskasvanud.

Me peame Kiriku liikmete ja Issanda järgijatena näitama neile inimestele jällegi oma armastust ja kutsuma neid kogu südamest tagasi. „Tulge tagasi. Tulge tagasi Issanda laua taha pidusöömale ning maitsma taas pühadega osaduses olemise magusaid ja rahuldustpakkuvaid vilju.” (Ensign, märts 1986, lk 88.)

See on väga suur väljakutse. .. Kui soovime neid vendi ja õdesid aidata, tuleb meil rakendada usku ja teotahet ning olla pühendunud. Me peame seda tegema. Issand ootab meilt seda. Ja seda me ka teeme!⁵

Eksinute eest hoolitseda püüdes tuleb meil lähtuda Päästja õpetusest, kuidas olla hea karjane.

Praegu on õige aeg rakendada Päästja õpetust heast karjasest, et tulla toime väljakutsega tuua tagasi kadunud lambad ja eksinud talled.

„Mis te arvate? Kui kellelgi inimesel juhtub olema sada lammast ja üks neist ära eksib, eks ta jäta need üheksakümmend üheksa mägedele ja lähe otsima seda, kes on ära eksinud?”

Ja kui juhtub, et ta selle leiab, tõesti ma ütlen teile, et ta sellest tunneb rohkem rõõmu kui üheksakümne üheksast, kes ei olnud ära eksinud.” (Mt 18:12–13.)

Jeesuse ajal tundis Palestiina karjane igat oma lammast. Lambad tundsid karjase häält ja usaldasid teda. Võõrast nad ei oleks järginud. Kui lambaid kutsuti, siis nad ka tulid. (Vt Jh 10:1–5, 14.)

Öö tulles ajasid karjased oma lambad aedikusse. Seda ümbritses kõrge tara, mille ülemist serva ääristasid orad, et takistada metsloomi ja vargaid üle tara ronimast. Mõnikord aga hüppasid metsloomad suurest näljast üle tara lammaste keskele ning hirmutasid ja ähvardasid neid.

Sellises olukorras tuli ilmsiks, kes oli tõeline karjane – see, kes armastas oma lambaid – ja kes raha pärast töötav palgaline. Tõeline karjane oli valmis oma lammaste eest surema. Tema oleks lammaste sekka läinud ja nende heaolu pärast võidelnud. Palgaline aga hindas enda elu kõrgemalt ja üldjuhul põgenes ohu eest.

Jeesus kasutas seda Tema ajal levinud näidet, kuulutamaks, et Tema on Hea ja Tõeline Karjane. Suurest armastusest oma vendade ja õdede vastu oli Ta nõus vabatahtlikult nende eest oma elu andma. (Vt Jh 10:11–18.)

Hea Karjane ohverdaski elu oma lammaste eest – teie, minu ja meie kõigi eest.

Hea karjase metafoori saab kõrvutada ka tänapäeva Kirikuga. Lambad vajavad valvsat karjast, kes neid juhiks. Eksinuid on liiga palju. Mõnda ahvatlevad eemale ajutised segajad. Teised on täiesti kadunuks jäänud.

Kogudustes omavahelist sõprust soodustades aitame üksteisel Hea Karjase lambataras püsida.

Mõistame, et mõned lambad mässavad, nagu ka möödunud aegadel, ja „on kui metsik lambakari, kes põgeneb karjuse eest”. (Mo 8:21.) Kuid enamik probleeme tõuseb vähesest armastusest ja tähelepanelikkusest karja eest hoolitsemisel. Vaja läheb rohkem karjaseid.

Karjase juhtimisel tuleb meie uusi liikmeid, neid, kes on evangeeliumi äsja vastu võtnud ja kes alles õpivad evangeeliumi tundma ning uute käitumisnormide järgi elama, vaimselt kosutada, neile tähelepanu pöörata ja nendega sõbrustada. Selline tähelepanelikkus aitab neid hoida vanade harjumuste juurde tagasi pöördumast.

Tänu karjase armastavale hooletule ei tüki meie noored, meie talledesed, ringi uitama. Ja kui nad seda ka teevad, siis saab karjane ulatada neile oma karjusesaua – armastava käsivarre ja mõistva südame – ning nad tagasi tuua.

Karjase abiga saab paljud karjast eraldunud lambad veel tagasi tuua. Paljud, kes on Kirikust väljaspool kellegagi abiellunud ja ilmalikku elu hakanud elama, võivad meie kutse vastu võtta ja tarasse tagasi tulla.⁶

 3

Eksiteele sattunud viimse aja pühad vajavad tõeliste ja armastavate karjaste siirast hoolt.

Teisele söödamaale eksinud lammaste *vanale* probleemile pole mingeid *uusi* lahendusi. Jeesus andis Peetrusele kohustuse, mida ta kolm korda üle rõhutas, ning see ongi järeleproovitud lahendus: „Sööda mu lambaid. Sööda mu lambaid. Sööda mu lambaid.” (Vt Jh 21:15–17.)

Mormoni Raamatus on suurepärase manitsus, et Kristuse Kirikusse ristitud tuleb „meeles pidada ja kosutada Jumala hea sõnaga”. (Mn 6:4.)

Seega on lahendus palvemeelne karja järele vaatamine ja selle toitmine, teisisõnu isiklik hoolekanne. Vaja on tõelise ja armastava karjase siirast hoolt, mitte palgalise pealiskaudset huvi.

Tõelise karjase mõiste üle arutledes tõdeme, et Issand on andnud selle vastutuse preesterluse hoidjatele. Kuid ka õdedel on kutseid, mille kaudu nad saavad karja valvata ja ligimest armastavalt üksteist ja teisi teenida. Seega peame kõik õppima olema tõelised karjased. Meil tuleb näidata teiste vastu sama suurt armastust, nagu Hea Karjane meie vastu näitab. Tema on iga hing kallis. Tema kutsub igat liiget, igat Jumala poega ja tütart.

„Vaata, ta saadab kutse kõikidele inimestele, sest halastuse käed on sirutatud nende poole ja ta ütleb: Parandage meelt ja ma võtan teid vastu. ..

Tulge minu juurde ja te sööte elupuu vilja ..

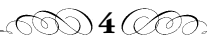
Jah, tulge minu juurde ja tehke õigemeelsuse tegusid.” (Alma 5:33–35.)

Mitte kellelgi ei keelata tulla. Teretulnud on kõik, kes võtavad vastu Tema võrratu kutse saada osa Tema evangeeliumist. Lambad – nii kõrvale juhitud, ükskõiksed kui ka hõivatud – tuleb üles leida. Neid tuleb armastusega innustada, et nad taas aktiivseks muutuksid. Selleks tuleb rakendada kõiki preesterluse ja abiorganisatsioonide vahendeid.

See saab toimuda alles siis, kui vaia, koguduse, kvoorumite, abiorganisatsioonide juhid ja ustavad liikmed näitavad kõikjal üles

teotahet ja usku ning toovad väheaktiivsed Kiriku liikmed täielikku osadusse tagasi.

Me ergutame teid, kes te selle väärt eesmärgi poole püüdate, panema suuremat rõhku tõhusale preesterluse kodu- ja Abiühingu külastusõpetusele. Kodu- ja külastusõpetus on inspireeritud programmid. Need on mõeldud selleks, et aidata iga kuu kõiki liikmeid – nii aktiivseid kui ka väheaktiivseid. Palun pöörake kodu- ja külastusõpetusele suuremat tähelepanu.⁷

Vendi ja õdesid jätkuvalt teenides saame aidata neil võtta vastu kõik evangeeliumi õnnistused ja talitused.

Meie palved tänapäeval peavad olema sama pingsad ja osavõtlikud kui Alma omad, kui ta püüdis eksiteed käivaid ja Issandast eemaldunud soramlasi tagasi tuua:

„Oo Issand, anna meile, et tuues neid *taas* sinu juurde Kristuses, saadaks meid edu!

Vaata, oo Issand, nende hinged on väärtuslikud ja paljud nende seast on meie vennad; seepärast, anna meile, oo Issand, väge ja tarkust, et me võiksime tuua need meie vennad *taas* sinu juurde.” (Al 31:34–35; rõhutus lisatud.) ..

Hingede tagasi osadusse toomise põhimõtted ei muutu. Need on järgmised:

1. Kadunud või väheaktiivsed liikmed tuleb üles leida ja nendega tuleb ühendust võtta.
2. Nende vastu tuleb üles näidata armastavat hoolt. Nad peavad meie armastust tundma.
3. Neile tuleb evangeeliumi õpetada. Nad peavad tundma õpetajate kaudu Püha Vaimu väge.
4. Nad tuleb meie osadusse kaasata.
5. Neil peab Kirikus olema tähendusrikas vastutus.

Mormoni Raamatus öeldakse, et „selliseid te teenige edasi”. (3Ne 18:32.)

Me tunneme eriti muret, kas uued pöördunud ikka kaasatakse Kirikus täielikku osadusse. Nad tuleb avasüli vastu võtta.

Olgem ühinenud püüdlustes aidata väheaktiivsetel Kirikus taas aktiivseks saada. Seda tehes moodustame sobiliku liidu, et täita Kiriku missiooni – tuua evangeelium kõigi õnnistuste ja talitustega täielikumalt kõikide Kiriku liikmete ellu. Kirikul on „vaja igat liiget” (ÕL 84:110) ja iga liige vajab evangeeliumi, Kirikut ja kõiki selle talitusi.

Palugem, et Issand õnnistaks meie koostööd selles suures armastusest ajendatud töös jõu, vajaliku väe ning mõjususega.⁸

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Millised tunded teid valdavad, kui mõtlete pereliikmetele või sõpradele, kes „elavad hetkel eemal Kirikust ja evangeeliumi mõjust”? Mida saame nende aitamiseks teha? (Vt 1. osa.)
- Mõtisklege, mis vahe on president Bensoni õpetuses palgalise ja karjase vahel (vt 2. osa)? Mida saame teha, et olla paremad karjased?
- President Benson tuletas meile meelde, et inimesed vajavad „tõelise ja armastava karjase siirast hoolt” (3. osa). Kuidas saame teisest siiralt hoolida? Mõtlege selle küsimuse üle juureldes ka oma rolli peale kodu- või külastusõpetajana.
- Mida tähendab teie arvates fraas „selliseid te teenige edasi” (3 Ne 18:32). Mõtisklege viie põhimõtte üle, mida president Benson õpetas, et aidata meil teenida neid, kes peaksid Kirikus taas aktiivseks saama (vt 4. osa). Mil viisil aitab iga põhimõtte kellelgi evangeeliumi õnnistused vastu võtta?

Samateemalised pühakirjakohad:

Mt 9:10–12; Lk 15; 22:32; 1Pt 5:2–4; Mn 6:4; ÕL 18:10–16; 84:106

Abiks uurimisel

„Lugemine, uurimine ja mõtisklemine on eri asjad. Lugesdes võime häid mõtteid saada. Uurides võime avastada pühakirjadest, kuidas miski toimib ja mismoodi on asjad omavahel seotud. Mõtiskledes saame Vaimu kaudu ilmutusi. Minu jaoks on mõtiskelu see, kui ma pärast hoolikat pühakirjade lugemist ja uurimist nende üle mõtlen ja palvetan” (Henry B. Eyring. Teenige Vaimuga! Sügisene üldkonverents, okt 2010).

Viited

1. Feed My Sheep – Ensign, sept 1987, lk 4–5.
2. Feed My Sheep – Ensign, sept 1987, lk 3.
3. Counsel to the Saints. – Ensign, mai 1984, lk 8.
4. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 234.
5. Feed My Sheep – Ensign, sept 1987, lk 3.
6. Feed My Sheep – Ensign, sept 1987, lk 3–4.
7. Feed My Sheep – Ensign, sept 1987, lk 4.
8. Feed My Sheep – Ensign, sept 1987, lk 4–5.

Paremal vanem Ezra Taft Benson koos juhataja Max Zimmeri, Šveitsi misjoni tegevjuhatajaga, Šveitsis Genfi linnas sotsiaalabivahendeid üle vaatamas, 1946.

Ajaliku ja vaimse toimetuleku põhimõtted

„Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik hoolib kõigest, mis puudutab inimkonna majanduslikku, sotsiaalset ja vaimset heaolu nii praegu kui ka igavesti.”

Ezra Taft Bensoni elust

Aastal 1936, mil kogu maailma vaevasid Suure depressiooni aegsed majandusraskused, tutvustas Esimene Presidentkond uut sotsiaalabi programmi. See programm, mida kutsuti Kiriku kindlustusplaaniks, ei näinud ette puuduses olevatele inimestele abipakkide jagamist. See tegutses põhimõttel „aidata inimestel aidata iseennast”.¹ Esimene Presidentkond ja teised Kiriku juhid, kes selle välja töötasid, õpetasid, kui tähtsad on töökus, enesega toimetulek ja teenimine. Nad innustasid Kiriku liikmeid kümnist ja paastuannetusi maksma, toitu tootma ja hoiustama, liigset võlga vältima ja raha tulevasteks vajadusteks kõrvale panema.

Sel ajal teenis president Ezra Taft Benson Idaho osariigi Boise’ linna vaia juhatuses nõuandjana. Ta oli ka Idaho osariigi majandusteadlane ning turundus- ja põllumajandusspetsialist. Ta osales vaiajuhataja palvel koosolekul, kus tutvustati Kiriku kindlustusplaani. Ta meenutas toimunut: „Ma olin kahe käega nõus kõigega, mida ma täna kuulsin. Ma läksin tagasi Boise’ vaia ja kõnelesin oma vendadele, et see väljakuulutatud programm on majanduslikult, sotsiaalselt ja vaimselt väga mõistlik. Ma väljendasin kindlust, et Kiriku inimesed võtavad selle kogu südamest vastu kui millegi, mis pole üksnes mõistlik, vaid ka vajalik.”²

Kaks kuud pärast seda, kui president Benson vaiale programmi tutvustas, „oli juba hulganisti sotsiaalabi programme käima lükatud: üks kogudus oli istutanud hektari suuruse aia, teine külvanud

kuuehektarilisele maa-alale suhkrupeeti ja üks Abiühing konserveeris toitu ning valmistas lapitekke ja rõivaid. [Üks kogudus] ehitas koguni väikse konserveerimistehase.”³

President Benson nägi selle sotsiaalabi programmi tohutut mõju kümme aastat hiljem. Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmena määrati ta Kiriku eesistujaks Teise maailmasõja järgsesse Euroopasse. Neis sõjast laastatud maades vedas ta eest Kiriku püüdeid varustada inimesi kaubaga, mis aitaks neil taas majanduslikult iseisjaks saada. Ta meenutas kogetut, kui Kiriku esimene sotsiaalabisaadetise partii Saksamaale Berliini jõudis:

„Ma võtsin kaasa misjonijuhataja president Richard Ranglacki. Me läksime vanasse päevinäinud laohoonesse, milles hoiti relvastatud valve all hinnalisi abisaadetisi. Laohoone taga nurgas nägime pea-aegu laeni kõrguvald kastivirnu.

„Kas nendes kastides on toit?” küsis Richard. „Tahad sa öelda, et kõik need kastid on täidetud toiduga?”

Ma vastasin: „Jah, mu vend, toidu, riietuse ja magamistarvetega ning ma loodan, et ka mõnede meditsiinitarvetega.”

Me võtsime Richardiga ühe kasti alla ja avasime selle. Kast oli täis kõige harilikumat toidukaupa – kuivatatud ube. Kui aga see hea mees neid nägi, sirutas ta käe nende järele, lasi neil oma sõrmede vahelt läbi pudeneda ning puhkes suurest tänutundest nutma nagu väike laps.

Me avasime ka teise kasti, mis oli täis nisuteri – ei midagi vähemat ega rohkemat, täpselt nii, nagu Issand need valmis tegi. Ta pistis näputäie teri suhu. Hetke pärast vaatas ta mulle pisarsilmil otsa – ja ka minu silmad olid märjad – ning sõnas aeglaselt pead vangutades: „Vend Benson, mul on raske uskuda, et inimesed, keda ma pole kunagi varem näinud, võivad meie vastu nii helded olla.”

See on Issanda tegutsemisviis. Vennalikust armastusest ajendatud vabatahtlikud annetused, ohverdused ja tugi – kõik selle nimel, et inimesed võiksid ise endaga toime tulla. Niiviisi tagatakse nende eneseaustus ja -väärikus.”⁴

Ezra Taft Bensoni õpetused

1

Issand soovib väga oma rahvast ajalikult ja vaimselt õnnistada.

Mu vennad ja õed, ma olen teadlik, et Issand on ajalike teemade kohta öelnud:

„Minule on kõik asjad vaimsed, ja mitte ühelgi ajal pole ma andnud teile seadust, mis oleks ajalik.” (ÕL 29:34.)

Eesmärk on loomulikult vaimne. Kuid me elame materiaalses, füüsilises ja ajalikus maailmas. ..

.. Inimene on kahetine olend – ajalik ja vaimne. Issand andis oma rahvale varajastes ilmutustes palju kordi ka ajalikke juhiseid ja käske. Ta juhendas pühi ja Kiriku juhte ostma maad ja muid valdusi, ehitama templeid ja rajama koguni trükikoda, poodi ja võõraste-maja väsinud rändajale (vt ÕL 124:22–23). Tähtsas Tarkuse Sõna nimelises ilmutuses ei nimetanud ta üksnes asju, mis on head ja mis halvad inimesele, vaid käis välja ka plaani, kuidas toita loomakarja. Sadade aastate jooksul on inimteadus sellele järk-järgult kinnitust leidnud (vt ÕL 89). Kirik on hoolinud ja hoolib ka edaspidi kõigest, mis puudutab inimkonna heaolu. Meie inimesi on alati ka ajalikes teemades nõustatud. ..

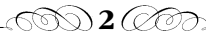
Mu vennad ja õed! Väga oluline on kasutada kainet mõistust. Pidagem alati meeles, et kõik materiaalsed asjad on vaid vahendid eesmärgi saavutamiseks ja see eesmärk on vaimne, kuigi Issand soovib väga oma rahvast ajalikult õnnistada. Ta kinnitab seda paljudes ilmutustes. Ikka ja jälle ütleb Ta, et palvetaksime oma teravilja, loomakarja, majapidamise ja kodu eest ning paluksime Issanda õnnistusi oma materiaalsetele tegemistele. Ta on lubanud, et on meiega ja valmis meid õnnistama. ..

.. Issand ei tee meie eest ära seda, mida me saame ise teha ja peaksimegi ise tegema. Kuid ta eesmärk on pühade eest hoolitseda. Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik hoolib kõigest, mis puudutab inimkonna majanduslikku, sotsiaalset ja vaimset heaolu nii praegu kui ka igavesti.⁵

Sotsiaalabi programmi ellu viies tuleb meil pidada silmas selle loomise peamist otstarvet. Selle peamine eesmärk on „luua süsteem, mis kõrvaldaks laiskuse needuse ja kaotaks abirahade kuritarvitamise, nii et sõltumatus, töökus, kokkuhoidlikkus ning enesest lugupidamine meie inimeste seas taastuksid. Kiriku siht on aidata inimestel end ise aidata. Kiriku liikmete elus peab taas olema au sees töö kui üks tähtsamaid põhimõtteid”.⁶

Kiriku sotsiaalabi programm tugineb peredel, kes järgivad Kiriku juhtide inspireeritud juhatust enesega ise toime tulla ja küllaldaselt valmistuda. Jumal tahab, et tema pühad end valmis seaksid, „et .. kirik [võiks Issanda sõnul] seista sõltumatuna kõigi teiste selestilisest maailmast allpool olevate loodute kohal”. (ÖL 78:14.)⁷

Pühakirjaline tähendamissõna viiest mõistlikust ja viiest rumalast neitsist (vt Mt 25:1–13) tuletab meelde, et vaimse ja ajaliku koja kordaseadmisega võib ka hiljaks jääda. Kas meie oleme valmis?⁸

Tänu agarale, sihipärasele ja isetule tööle saame omandada eluks vajalikku ja arendada endas jumalikke omadusi.

Esimene põhimõte, mida isa Aadamale pärast Eedeni aiast väljasaatmist õpetati, oli see: „Oma palge higis pead sa leiba sööma, kuni sa jälle mullaks saad.” (1Ms 3:19.) Kõik materiaalne, mida me selles elus soetame, tuleb meile tänu tööle ja Jumala hoolele. Eluks vajalikku saadakse ainult töötades.⁹

Jumal on käskinud inimestel elada oma enda palge higis, mitte kellegi teise töövaevast.¹⁰

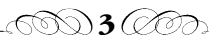
Meie evangeelium väärtustab tööd – sihipärast, isetut ja Kristuse armastuse vaimus tehtud tööd. Ainult nii arendame jumalikke omadusi. Ainult nii saavad meist väärilised tööriistad Issanda käes, et õnnistada rikkalikult teisi tänu sellele väele, mis võib meeste ja naiste elu paremaks muuta.

Peaksime olema südamest tänulikud selle väljakutse, pärandi, teenimisvõimaluse ja küllusliku tasu eest. Kui väga on vedanud neil, kes võivad Issanda plaani järgida, et seda väge suurendada ja seda teiste õnnistamiseks kasutada. Sama tegi ka Kristus. Nüüd on meil au seda teha.¹¹

Sotsiaalabi saajad peaksid oma võimete kohaselt töötama, et saadud vahendeid või paastuannetuse toetust välja teenida. Kui neile aga mõttekat teenistust ei anta ja kui neid tööd tegema ei innustata, kujuneb välja laostav sõltuvus Kiriku abirahadest ja kogu sotsiaalabi programmi eesmärk, mille nimel see on loodud, läheb vett vedama. Taevane seadus näeb ette – ja meil tuleb seda seadust siin maa peal veel õppida –, et inimesi ei saa pikemas perspektiivis aidata, kui teeme nende eest ära selle, mida nad võiksid ise teha ja peaksid ise tegema.¹²

Me peaksime kõiges, mida teeme, paluma Issanda õnnistusi ega tohiks kunagi teha midagi sellist, mille puhul me ei saa paluda, et Issand meid õnnistaks. Me ei peaks eeldama, et Issand teeb meie eest ära selle, mida me ise võime teha. Ma usun, et usk ja teod käivad käsikäes ja et Issand õnnistab rohkem inimest, kes teeb tööd selle nimel, mille eest ta palvetab, kui inimest, kes ainult palvetab.¹³

Usin ja sihipärane töö toob kaasa korras tervise, kiiduväärsed saavutused, puhta südametunnistuse ja sügava une. Töö on inimestele alati rahuldust pakkunud. Olgu teil alati töö vastu austust – tehtagu seda tööd siis kas pea, südame või kätega. Tundke alati rõõmu ausa tööga kaasnevast rahulolust. .. Soovides või unistades taevasse ei jõua. Selleks tuleb teil tööd rügada, ohverdada ja õigemeelselt elada.¹⁴

Toitu tootes ja hoiustades võime lõigata kohest kasu ja valmistada tulevasteks vajadusteks.

Kas olete kunagi peatunud, et mõelda, mis juhtuks kogukonna või rahvusega siis, kui transport seiskuks või kui meid tabaks sõda või majanduslangus? Kuidas teie ja te naabrid toitu saaksite? Kui kaua jätkuks toitu nurgapealses toidupoes või supermarketis?

Peagi pärast Teist maailmasõda saatis Esimene Presidentkond mind Euroopasse, et rajada seal taas misjonid ja seada sisse pühadele toidu ja riiete jaotamise programm. Mul on eredalt meeles inimesed, kes hommikuti igasugu pudi-padiga rongile läksid, et maale sõita ja seal oma vara toidu vastu vahetada. Õhtuti olid rongijaamad täis inimesi sületäite köögi- ja puuviljade ning igat kirja ja karva ruigavate sigade ja kanadega. Sellist saginat polnud enne

Toidu kasvatamisel võivad kõik pereliikmed kaasa lüüa.

nähtud. Need inimesed olid loomulikult nõus vahetama kõike, mis vähegi võimalik, et saada seda ainsat elutuge – toitu.

Kodus toidu kasvatamine kui üks viis majanduslikult enesega toime tulla on peaaegu unustuse hõlma vajunud. Me oleme harjunud minema poodi ja ostma kõike, mis vaja. Teatud määral ise toitu tootes kahandame suuresti inflatsiooni mõju oma rahale. Veelgi tähtsam, me õpime, kuidas ise toitu valmistada ja kaasame ka pereliikmed sellesse tulusasse ettevõtmisse. ..

.. Lubage mul teile soovitada teha seda, mida teised on teinud. Ühinege üksteisega ja taotlege luba kasutada vaba maalappi aia rajamiseks või rentige maatükk ja tehke sinna aed. Mõned vanemate kvoorumid on teinud seda kvoorumina ja kõik osalejad on lõiganud kasu nii köögi- ja puuviljadest kui ka koostööst ja pere kaasamisest. Paljud pered on aia loomiseks kaevanud üles osa muruplatsist.

Me julgustame teid enesega toime tulema, et Issanda sõnade kohaselt võiks Kirik, „vaatamata viletsusele, mis teie peale langeb, .. seista sõltumatuna kõigi teiste selestilisest maailmast allpool olevate loodute kohal” (ÕL 78:14). Issand tahab, et oleksime sõltumatud ja

tuleksime enesega toime, sest me elame katsumusterohkel ajal. Ta on meid juba ette hoiatanud, mis sündima hakkab. ..

Toidu kasvatamine on vaid üks osa korduvalt ületoonitatud soovitusel toiduvaru hoiustada, .. seal kus see on seadustega lubatud. Kirik ei tee ettekirjutusi selles osas, millist toitu varuda. See jäetakse liikmete enda otsustada. ..

.. Toidu tootmise ja hoiustamise ilmutus võib olla tänapäeval meie ajaliku heaolu jaoks sama tähtis kui laeva pardale minek inimestele, kes elasid Noa päevil. ..

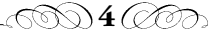
.. Planeerige toiduvaru kogumist sama hoolikalt kui säästukonto avamist. Säästke igal palgapäeval pisut raha ka toiduvaru jaoks. Konserveerige oma aia puu- ja köögivilju. Õppige, kuidas toitu kuitada ja külmutada. Arvestage toiduvarega eelarve koostamisel. Varuge seemneid ja töö tegemiseks vajalikke tööriistu. Kui säästate raha ja kavatsete osta teise auto, teleri või mõne muu eseme, mis kuigivõrd teie mugavust või heaolu ei suurenda, siis tuleb teil võib-olla oma prioriteedid ümber hinnata. Me innustame teid tegema seda palvemeelselt ja *viivitamatult*. ..

Me jääme liiga tihti oma mugavustsooni kinni ja õigustame end sellega, et siin ju pole sõjakoledusi, majanduskrahhe, näljahädasid ega maavärinaid. Need, kes seda usuvad, ei ole kas tuttavad Issanda ilmutustega või siis ei usu neid. Need, kes rahulolevalt arvavad, et neid õnnetusi ei juhtu või et need jäävad pühade õigemeelsuse tõttu ära, elavad vales ja veel kahetsevad, et sellist pettekujutelmast uskusi.

Issand on meid hoiatanud eesseisvate suurte katsumuste eest ja andnud meile oma teenijate kaudu nõu, kuidas raskusteks valmistuda. Kas oleme Tema nõuandeid kuulda võtnud?

Mu vennad ja õed, olge sellele nõuandele ustavad ja teid õnnistatakse – jah, teist saab kõige õnnistatum rahvas maa peal. Te olete hea rahvas. Ma tean seda. Kuid me kõik peame saama paremaks, kui oleme praegu. Olgem valmis, et me saaksime enda valmistatud hoidistega toita nii iseennast kui ka teisi.

Jumal õnnistagu meid, et oleksime valmis eesseisvateks päevadeks, mis võivad olla kõigist kõige rängemad.¹⁵

Osa sissetulekust säästes ja tarbetut võlga vältides võime tunda südamerahu ja kindlust.

Ma ergutan teid lugupidavalt olema töökad, säästlikud ja iseseisvad ning õpetama eeskuju kaudu neid põhimõtteid ka oma lastele. .. Elage oma sissetuleku piires. Säästke järjepidevalt osa sissetulekust. Vältige asjatut võlga. Olge arukad ja püüdke mitte liiga palju tarbida. Enne kui juurde ostate, õppige hoidma hästi seda, mis teil juba on.¹⁶

Kahjuks on hakanud paljud eeldama, et kui oleme sõgedalt laistanud ja üle võimete elanud, siis peaksime raskuste ilmnedes Kirikult või riigilt abi otsima. Mõned liikmed on unustanud Kiriku sotsiaalabi programmi põhimõtte, et ükski füüsiliselt terve viimse aja püha ei heida endalt vabatahtlikult kohustust end ise ülal pidada. ..

Meil tuleb rohkem kui kunagi varem õppida rakendama majandusliku toimetuleku põhimõtteid. Me ei tea, millal võime terviseprobleemi või töö kaotuse tõttu kimpu jääda. Teame vaid, et Issand on kuulutanud ülemaailmsete õnnetuste tulekut ja hoiatanud, et oleksime nendeks valmis. Sel põhjusel on vennad korduvalt rõhutanud ajaliku ja vaimse heaolu programmi alustõdesid.¹⁷

Issand soovib, et tema pühad oleksid eesseisval keerulisel ajal vabad ja iseseisvad. Kuid võlaorjuses pole keegi päris vaba.¹⁸

Me loeme Kuningate raamatust naisest, kes tuli nuttes prohvet Eliisa juurde. Tema abikaasa oli surnud ja talle oli jäänud tasuda üle jõu käiv võlg. Võlausaldaja pidi tulema ja ta kaks poega orjadeks müüma.

Ime läbi aitas Eliisa tal hankida õli ja ütles naisele: „Mine müü õli ära ja tasu oma võlg! Sina ja su pojad aga elage ülejäägist.” (Vt 2Kn 4:1–7.)

„Tasu oma võlg ja ela.” Kui tähtsad need sõnad on alati olnud. Milline tark soovitus meile tänapäevaks! ..

Paljud ei usu, et majanduslangus meid enam tabab. Inimesed on nii kindlad oma jätkuvas töös ning pidevas sissetulekus, et võtavad endale pikaajalisi kohustusi, mõtlemata, mida teha siis, kui nad peaksid töö kaotama või kui nende palk peaks mingil põhjusel

Üle oma võimete elamine võib tuua kaasa suure südamevalu.

vähene. Arvamusliidrid on korduvalt öelnud, et me pole veel piisavalt targad, et kontrollida oma majandust ilma seda kärpimata. Need kärped tulevad varem või hiljem.

Teine põhjus, miks laenatakse, on veelgi laiaulatuslikum ja murettekitavam. Selleks on materialismi võidukäik, mis vastandub vaimsetele väärtustele pühendumisele. Paljud pered soetavad endale parema mulje jätmiseks kallis piirkonnas suurema ja kallima maja, kui nad tegelikult vajavad. .. Hea elatustaseme juures kasvab see kiusatus iga uue vidinaga, mis turule tuleb. Kaasaja reklaamivõtted on vaevumärgatavad ja hoolikalt kavandatud ning püüavad tabada tarbijate kõige nõrgemaid kohti. Selle tagajärjel on kahjuks tekkinud üha tugevam tunne, et asju tuleb endale saada kohe praegu, ilma ootamata, ilma selleks raha säästmata, ilma seda enesele keelamata.

Mis veelgi hullem, suurel osal võlakohustusega peredest pole mingeid likviidseid sääste, mida häda korral kasutada. Mis saaks siis, kui nende sissetulekut ootamatult vähendatakse või kui nad sellest hoopis ilma jäävad! Me kõik teame peresid, kes on laenanud rohkem kui tagasi maksta suudavad. Selliseid inimesi vaevab suur südamevalu.¹⁹

Ma ei taha väita, et igasugune laenamine on halb. Loomulikult mitte. Mõistlik äri-laen on üks kasvu nurgakivi. Arukas hüpoteeklaen võib olla suureks abiks perele, kes tahab kodulaenu võtta.²⁰

Pikemas perspektiivis on lihtsam elada sissetuleku piires ja vältida laenamist tuleviku arvelt, välja arvatud hädavajaduse korral, aga mitte kunagi luksusesemete soetamiseks. Meie enda ja ühiskonna suhtes oleks väga alatu elada nii priiskavalt, et päeval, mil meil sissetulekut enam pole, peaksime pöörduma rahalise toetuse saamiseks abiorganisatsioonide või Kiriku poole.

Ma vannutan teid pühalikult, et te ei seoks end mõõdutundetu võlaga. Enne säästke ja siis ostke ning te jõuate elus palju kaugemale. Te hoiate kokku intresside ja muude maksete pealt ning tänu rahale, mida säästate, võib teil hiljem avaneda võimalus teha ost olulise allahindlusega.

.. Pange vastu kiusatusele siduda end omandiga, mis on nõudlikum ja suurem, kui te tegelikult vajate.

Kui palju parem oleks, eriti elu alustavate noorte perede puhul, osta esiteks väike maja, mille laenu võite suhteliselt lühikese ajaga tagasi maksta. ..

Ärge jätke ennast ja oma perekonda kaitsetult finantstormide meelevalda. Loobuge vähemalt ajutiselt luksustoodetest, et koguda sääste. Oleks palju targem varuda oma laste hariduse ja teie enda vanaduspõlve tarbeks. ..

Vennad ja õed! Sissetuleku piires elades võite tunda rahu ja kindlust. Andku Jumal meile arukust ja usku kuuletuda preesterluse juhtide inspireeritud juhatusele ja vabaneda võlast, elada sissetuleku piires ja maksta kohe, kui midagi ostame. Seega, „tasu oma võlg ja ela”.²¹

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson toob 1. osas välja Kiriku sotsiaalabi programmi põhimõtted. Mil moel aitavad need põhimõtted meil ajalikult toime tulla? Mil moel aitavad need kaasa meie vaimsele heaolule?

- Millist kasu toob „usin, sihipärane töö”? (Näidete leidmiseks vt 2. osa.) Mida te töö juures naudite? Mida saame teha, et aidata oma lastel ja noortel tööst rõõmu tunda?
- Milliseid õnnistusi me saame, kui järgime 3. osas välja toodud president Bensoni nõuandeid? Mõelge, mida te saate oma praeguses olukorras teha, et neid järgida?
- Miks toob arukas rahakasutus kaasa rahu ja kindlustunde? Ja vastupidi, mida kogeme siis, kui me ei ela oma sissetuleku piires? (Vt 4. osa.)

Samateemalised pühakirjakohad:

Jb 2:17–19; Al 34:19–29; ÕL 19:35; 42:42; 75:28–29; 104:78; Ms 5:1

Abiks õpetamisel:

„Selleks et aidata õppijatel küsimusteks paremini valmistuda, võite neile enne millegi lugemist või esitamist mainida, et palute neilt hiljem tagasisidet. ... Te võiksite näiteks öelda: „Kuulake hoolega, kui ma seda kirjakohta loen, et võiksite jagada, mis teile selle juures kõige rohkem huvi pakkus.” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 69.)

Viited

1. Heber J. Grant. Conference Report, okt 1936, lk 3.
2. Church Welfare – Economically Socially Spiritually Sound. Sotsiaalabiteemaline põllumajanduskoosolek, 7 okt 1972, lk 5.
3. Sheri L. Dew. Ezra Taft Benson: A Biography, 1987, lk 119.
4. Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System. – Ensign, mai 1977, lk 84.
5. Conference Report, okt 1945, lk 160, 163–164.
6. Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System, lk 83; Heber J. Granti tsitaat, Conference Report, okt 1936, lk 3.
7. Prepare Ye. – Ensign, jaan 1974, lk 81.
8. Conference Report, apr 1967, lk 61.
9. Prepare for the Days of Tribulation. – Ensign, nov 1980, lk 32.
10. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 481.
11. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 484.
12. Ministering to Needs through the Lord's Storehouse System, lk 83.
13. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 485.
14. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 481.
15. Prepare for the Days of Tribulation. – Ensign, nov 1980, lk 32–33–34.
16. The Ten Commandments: America at the Crossroads. – New Era, juuli 1978, lk 39.
17. Prepare for the Days of Tribulation. – Ensign, nov 1980, lk 32; tsitaat trükisest „Welfare Plan Handbook”, 1952, lk 2. Tsiteeris Marion G. Romney. Church Welfare – Some Fundamentals. – Ensign, jaan 1974, lk 91.
18. Prepare Ye. – Ensign, jaan 1974, lk 69.
19. Pay Thy Debt, and Live. – Ensign, juuni 1987, lk 3–4.
20. Conference Report, apr 1957, lk 54.
21. Pay Thy Debt, and Live. – Ensign, juuni 1987, lk 4–5.

„Oleme meelsasti nõus ohverdama aega ja vahendeid, millega [Issand] meid õnnistanud on, et rajada maa peale tema kuningriiki.”

Evangeeliumi kuulutamine maailmale

*„Meil on suur rõõm teha koos meie Taevase
Isaga seda suurt tööd, mis seisneb tema
laste päästmises ja ülendamises.”*

Ezra Taft Bensoni elust

Ezra Taft Bensoni jaoks oli misjonitöö peretraditsioon. „Mu isakodus oli üksteist last,” selgitas ta. „Me kõik teenisime misjonil. Mu naine käis samuti misjonil ja tema rõõmuks teenis ka tema lesesunud ema [tema misjoni] viimased kuus kuud koos temaga. Mul on vanima pojana meeles kirjad, mille isa Midwesti misjoniväljalt kirjutas. Sealt tuli meie koju misjonitöö vaim, mis pole kunagi lahkunud. Ma olen selle eest sügavalt tänulik.”¹

President Benson teenis aastatel 1921–1923 põhimisjonärina Briti misjonil ja misjonitöö vaim oli temaga ka pärast kahte ja poolt aastat. Näiteks lävis ta aastatel 1953–1961, mil töötas USA põllumajandusministrina, paljude teist usku inimestega. 1961. aasta üldkonverentsil teatas ta pühadele: „Mul on umbes 9000 inimese nimed, kellega olen ametlikul tasandil isiklikult suhelnud. Ma tahan misjonäridele soovitada, et nad nendega ühendust võtaksid. Ma soovin, et igaüks neist kuuleks evangeeliumi. Ma loodan, et kõik meie Isa lapsed võivad tunda rõõmu õnnistustest, mis tulevad, kui Jeesuse Kristuse evangeelium vastu võtta ja selle järgi elada.”²

President Bensoni vaimustus misjonitöö vastu kestis edasi ka hilisematel aastatel ning ta soovis sellega nakatada kõiki teisi Kiriku liikmeid. Ta kõneles otsekohele noorte meestega, innustades neid põhimisjoniks valmistuma. „Valmistuge selleks praegu,” ütles ta. „Valmistuge selleks füüsiliselt, intellektuaalselt, sotsiaalselt ja vaimselt.”³ Ta palus vanemaid, et nad oma poegi ettevalmistustes

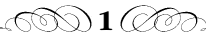
juhendaks. Ta juhendas ka noori õdesid ja vanemaealisi Kiriku liikmeid põhimisjonil teenimist tõsiselt kaaluma. Ta kannustas kõiki Kiriku liikmeid jagama evangeeliumi oma ligimestega.

President Thomas S. Monson rääkis kord loo sellest, kuidas president Bensoni armastus misjonitöö vastu üht tulevast misjonäri inspireeris: „Ühel reedel käisid tema ja õde Benson, nagu tavaliselt, Jordan Riveri templis istungil. Seal olles tuli president Bensoni juurde üks noormees, kes teda rõõmsalt tervitas ja teatas, et teda on kutsutud teenima põhimisjonil. President Benson võttis vastkutsutud misjonäri käekõrvale ja teatas naeratades: „Võta mind ka kaasa! Võta mind ka kaasa!” See misjonär tunnistas, et omal moel ta *võttiski* president Bensoni endaga misjonile kaasa, kuna selline tervitus näitas president Bensoni jätkuvat armastust, pühendumust misjonitööle ja soovi alati Issandat teenida.”⁴

President Bensoni pühendumus evangeeliumi jagada lähtus tema armastusest kõigi Taevase Isa laste vastu: „Meie Isa lapsed vajavad evangeeliumi. . . Ma tean, et Issand armastab neid ja tema alandliku teenijana tunnen oma südames armastust miljonite inimeste vastu maailmas.”⁵ Peegeldades Päästja armastuse väge, tunnistas ta: „Meie õnnistused mitmekordistuvad, kui jagame Tema armastust oma ligimestega.”⁶

Eluaeg misjonitööd teinud ja kaaspühasid sama tegema innustanud, võis president Benson kinnitada: „Ma olen maitsnud misjonitööst tulenevat rõõmu. Maa peal pole ühtegi teist tööd, mis võiks tuua inimestele suuremat rõõmu ja õnne.”⁷

Ezra Taft Bensoni õpetused

Meil on tõeline religioon, mille järele maailm januneb.

Näib, et pärast Jumal Isa ja tema Poja Jeesuse Kristuse hiilgavat ilmumist Joseph Smithile oli esimeseks taastatud Kirikule antud tähtsaks kohustuseks viia evangeelium kogu maailmale – kõigile Isa lastele.

See on olnud suur ja ülimalt tähtis dramaatiliste sündmuste jada, mis on kätkenud endas ohverdusi, rõõmu, raskusi, julgust ja, mis kõige tähtsam – armastust kaasinimeste vastu. Sellistele sündmustele

võrdväärseid ei leia kogu maa palge pealt. Jah, selle armastusest ajendatud töö tegemine on tähendanud verd, higi ja pisaraid. Kuid miks oleme seda teinud? Sest taeva Jumal on meid käskinud; kuna ta armastab oma lapsi ja soovib, et kõik need miljonid inimesed maa peal saaksid võimaluse kuulda Jeesuse Kristuse evangeeliumi hiilgavaid päästmist ja ülendust puudutavaid põhimõtteid, need omal vabal tahtel vastu võtta ning nende järgi elada.⁸

Ma olen veendunud, et maailm vajab Jeesuse Kristuse evangeeliumi nagu ei midagi muud ja et maailma inimesed tahavad seda, mida evangeelium neile pakub, kuid nad ei mõista seda. Nad tahavad evangeeliumist tulevat kindlust, mis aitab lahendada nende probleeme. See loob kindlustunde ja toob sisemist rahu. Vennad ja õed, evangeelium on ainus lahendus maailma probleemidele.⁹

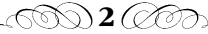
Üksnes evangeelium päästab maailma enesehävitusest. Üksnes evangeelium ühendab rahus igast rahvusest ja rassist inimesi. Üksnes evangeelium toob inimkonnale rõõmu, õnne ja päästmise.¹⁰

Meil on tõeline religioon, mille järele maailm januneb.¹¹

See on imeline sõnum, mida me soovime maailmale viia, et tänu Jumal Isale ja Tema Pojale Jeesusele Kristusele on Jumala kuningriik taastatud. See on tähtsaim sõnum pärast Jeesuse Kristuse ülestõusmist.¹²

Me võtame selle Kiriku õlule asetatud tohutu vastutuse alandlikult ja tänulikult vastu. Meil on suur rõõm teha koos meie Taevase Isaga suurt tööd, mis seisneb tema laste päästmises ja ülendamises. Oleme meelsasti nõus ohverdama aega ja vahendeid, millega ta meid õnnistanud on, et rajada maa peale tema kuningriiki. Me teame, et see on meie esmane kohus ja imeline võimalus. See vaim on iseloomustanud Jeesuse Kristuse Kiriku misjonitööd kõigil ajastutel. See on olnud silmapaistev märk aegade täiuse ajajärgu – meie aja – algusest. Kus iganes elab ustavaid viimse aja pühasid, seal on ka suurima eesmärgi nimel isetult ohverdamise vaim.¹³

Meie missioon on väga suur. Peame olema valmis – nii noored kui vanad. Me peame olema teiste rahvuste jaoks justkui juuretis – ustavad õigemeelsuse põhimõtetele.¹⁴

Me kõik võime misjonärid olla ja seda hoolimata oma olukorrast või eluetapist.

Issanda Kiriku liikmetena tuleb meil misjonitöösse väga tõsiselt suhtuda. Kui teenite nii, nagu peaksite teenima, ja armastate seda tööd, siis aitate kaasa ka inimhingede päästmisele.¹⁵

Evangeeliumi jagamist ei tohiks üksnes preesterluse kohustuseks pidada, vaid me kõik peaksime neid võimalusi pikisilmi ootama ja suure rõõmuga kasutama. Evangeeliumi jagamise tõeline eesmärk on tuua hingi Kristuse juurde ning õpetada ja ristida Taevase Isa lapsi, et võiksime koos nendega meie Isa kuningriigis rõõmu tunda (vt ÕL 18:15).¹⁶

Seda suurt kohustust tuleb kanda meil kõigil. Me ei saa sellest üle ega ümber. Ärgu ükski mees ega naine arvaku, et ta oma elukoha, sotsiaalse positsiooni, ameti või staatuse tõttu sellest ülesandest vabastatakse.¹⁷

Noored mehed ja noored naised

Ma loodan, et iga noor mees seab endale sihi olla Issanda sõnumitooja.¹⁸

Kuidas kasvatate poistes suurt soovi teenida? Te ei viivita ..., vaid aitate neil kohe langetada otsuse teenida misjonil. Te aitate neil otsustada juba siis, kui nad on üheksa-, kümne- või üheteistaastased! Kodu on noorte meeste ettevalmistuse kasvulava. Ja *iga* noort meest tuleb teenimiseks eelnevalt kodus ette valmistada.

Varajane ettevalmistus tähendab, et õpetate poissi palvetama, loete talle lugusid Mormoni Raamatust ja teistest pühakirjadest, peate pereõhtuid ja palute tal esitada osa õppetunnist, õpetate talle kõlbelise puhtuse põhimõtteid, hakkate säästma eelseisva misjoni jaoks, õpetate teda töötama ja pakute talle võimalusi teisi teenida.¹⁹

Me tahame, et misjoniväljale astuvad noored mehed võiksid seda teha käigu pealt – et neil juba oleks usk, mis on saanud alguse isiklikust õigemeelsusest ja puhtast elust –, nii et nende misjon võiks olla suurepärase ja edukas.²⁰

Issand soovib, et iga noor mees teeniks põhimisjonil. .. Noore mehe jaoks pole midagi tähtsamat, mida ta võiks teha. Kooliga

võib oodata. Stipendiumi saab edasi lükata, samuti karjääri. Jah, ka templiabielluga peaks ootama, kuni noor mees on auväärsest põhimisjonil Issandat teeninud.

.. Ka noortel naistel .. võib avaneda võimalus põhimisjonil teenida. Ma olen tänulik, et mu enda igavene kaaslane teenis enne minuga Salt Lake'i templis abiellumist misjonil Hawaiil, ja mul on hea meel, et mu kolm lapselast käisid neiupeelses samuti põhimisjonil. Noored õed on ühed meie parimad misjonärid.²¹

Vanemaealised misjonärid

Me vajame järjest rohkem vanemaealisi misjonäre, kes teeniks misjonil.²²

Paljud vanemaealised paarid oleksid võimelised misjonil teenima. Seda tehes avastavad nad, et tänu misjonile saavad nende lastele, lastelastele ja lastelastelastele osaks õnnistused, mida nad muul viisil poleks saanud. See näitab suurepäraselt eeskujuna ka tulevastele põlvvedele.²³

Paljud paarid võivad kinnitada, et nende misjon oli üks kõige õnnelikumatest aegadest, mida nad on koos veetnud, kuna nad olid täielikult pühendunud ühele eesmärgile – misjonitööle.²⁴

Liikmetest misjonärid

Meil tuleb liikmete misjonitööle rohkem rõhku asetada. Kogemused näitavad, et see on kõige viljakam misjonitöö viis. Liikmete misjonitöö on üks tähtis võti meie liikmete endi kasvu jaoks. Ma olen veendunud, et liikmete misjonitöö suurendab vaimsust igas koguduses, kus seda rakendatakse.²⁵

Millal te viimati oma naabri sakramendikoosolekule, vaiakonverentsile või koju pereõhtule kutsusite? Millal te viimati tõeliselt evangeeliumist vestlesite? Need on erilised kogemused.²⁶

Issand toetab liikmeid nende kohustuses misjonitööd teha, kui neil vaid jagub usku proovida.²⁷

Aeg on tõsta pilk ja näha selle võrratu töö laiaulatuslikkust. Issand ootab, et seda teeksime. Sellest ei piisa, et oleme Kiriku liikmed, et käime sakramendikoosolekul, maksame kümnist ja toetame sotsiaalabi programmi. See kõik on hea, kuid sellest ei piisa. Issand

„Issand soovib, et oleksime misjonärid.”

soovib, et oleksime misjonärid, et elaksime evangeeliumi järgi – jah, kogu ihu ja hingega – ja aitaksime ehitada Tema kuningriiki.²⁸

3

**Mormoni Raamat on suurepärane tööriist,
mida peaksime misjonitöös kasutama.**

Mormoni Raamat on mõeldud nii liikmetele kui mitteliikmetele. Mormoni Raamat on ühes Issanda Vaimuga vägevaim vahend, mille Jumal on meile andnud, et maailma usule pöörata. Kui soovime palju hingi Kristuse juurde tuua, siis tuleb meil kasutada seda vahendit, mille Jumal selleks ülesandeks on andnud, nimelt Mormoni Raamatut.

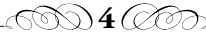
Mormoni Raamatu lugemine on üks kõige veenvam viis, kuidas meid misjonile saada. Me vajame rohkem misjonäre. Kuid me vajame ka paremini valmistunud misjonäre, kes tulevad kogudusest

ja kodust, kus nad on Mormoni Raamatut tundma ja armastama õppinud. Meil on vaja misjonäre, kellel on põlev tunnistus selle raamatu jumalikust päritolust ja kes läbi Vaimu kutsuvad inimesi, keda nad õpetavad, seda lugema ja selle üle mõtisklema, teades täie kindlusega, et Issand avaldab neile selle kohta tõe läbi Püha Vaimu väe. Meil on vaja misjonäre, kes on võrdväärased meie sõnumiga.²⁹

Mormoni Raamat on suurepärane tööriist, mida peaksime misjonitöös kasutama. See tunnistab, et Joseph Smith oli prohvet. See sisaldab Kristuse sõnu ja selle suurejooneline missioon on tuua inimesi Kristuse juurde. Kõik muu on teisejärguline. Mormoni Raamatu peamine küsimus on „Kas sa soovid õppida rohkem Kristusest?” Mormoni Raamat on hiilgav abimees heade kontaktide leidmisel. See ei sisalda asju, mis on „meelepärased maailmale”, ning seega ei ole maailm sellest huvitatud. Mormoni Raamat on hea sõel. (Vt 1Ne 6:5.)

Pöördunu, kes on Mormoni Raamatu kaudu oma aluse Kristuse kaljule ehitanud ja kes raudkäsipuust kinni hoiab, erineb pöördunust, kes seda kõike ei tee.³⁰

Ärme unusta, et Issand ise andis meile Mormoni Raamatu kui peamise tunnistaja Temast. Mormoni Raamat on endiselt meie kõige vägevam misjonitöö vahend. Kasutagem seda.³¹

**Selleks et olla misjonitöös edukas, peame
Vaimu kaasluse saama, alandlikkust õppima,
inimesi armastama ja usinalt töötama.**

Misjonärid küsivad vahel: „Kuidas olla edukas? Kuidas teha misjonitööd tõhusalt?” Toon välja neli järeleproovitud nõuannet, kuidas misjonärid ja liikmed saavad edukalt misjonitööd teha.

Esiteks, otsige Vaimu kaaslust.

Edu saavutamiseks peab meiega olema Issanda Vaim. Meile on õpetatud, et Vaim ei ela templites, mis ei ole puhtad. Seega tuleb meil esiteks veenduda, et meie isiklik elu on korras. Issand kuulutas: „Olge puhtad, te Issanda astjate kandjad.” (ÕL 38:42.)

Päästja on andnud meile seaduse, kuidas Tema evangeeliumi õpetada: „Vaim antakse teile usu palve kaudu; ja kui te ei saa Vaimu, ei või te õpetada.” (ÕL 42:14.)³²

Ma olen Kaheteistkümne Kvoorumi vendadele pidevalt üle korranud, et just Vaim loeb. Vaim on see, kes loeb. Ma ei tea, kui mitu korda ma olen seda öelnud, kuid ma ei väsi seda kordamast – kõige tähtsam on Vaim.³³

Teiseks, õppige alandlikkust.

Issand on öelnud, et selles töös ei saa keegi kaasa lüüa, ilma et ta oleks alandlik ja armastav. (Vt ÖL 12:8.) Kuid alandlikkus ei tähenda nõrkust. See ei tähenda argust ega hirmu. [Me] võime olla alandlikud ja samas kartmatud. [Me] võime olla alandlikud ja samas ka julged. Alandlikkus tähendab, et tunnustame sõltuvust kõrgemast väest ja seda, et vajame Issanda tööd tehes pidevalt Tema tuge.³⁴

Me ei saa seda tööd teha üksinda. See on Tema töö ja Tema evangeelium. Me vajame Tema abi. Paluge seda, elage selle nimel ja valage oma hing Issandale välja, et seda saada.³⁵

Kolmandaks, armastage inimesi.

Me peame endas arendama armastust inimeste vastu. Peaksime tundma nende vastu puhast evangeeliumist lähtuvat armastust, soovi neid vaimselt tõsta, üles ehitada ja neile vaimsemat ja paremat elu näidata ning viimaks neid ka Jumala selestilisse kuningriiki juhatada. Me näeme inimestes, kellega lävime, nende häid omadusi ja armastame neid kui Jumala lapsi, keda Issand väga armastab. ..

Me ei saa kunagi tõhusaks ilma kõigile Isa lastele kaasa tundmata – ilma neid armastamata. Inimesed tunnevad, kui neid armastatakse. Paljud igatsevad, et neid armastataks. Kui oleme nende tunnete suhtes osavõitlikud, siis on nad ka meiega heasoovlikud. Nii olemegi saanud endale sõbra.³⁶

Meil .. on tähtis kohus armastada oma ligimesi. See on kahest suurest käsust teine. Paljud meie ligimesed ei ole veel Kiriku liikmed. Meil tuleb olla neile hea ligimene. Peame armastama kõiki Isa lapsi ja nendega sõbrustama.

Kui väga ma palvetan, et meie südant täidaks jumalik armastus meie ligimeste vastu!³⁷

Neljandaks, töötage usinasti.

Kui soovime, et Vaim oleks meiega, peame *töötama*. Pole midagi elevusttekitavamast ega rahulduspakkuvamat kui tunda pärast rasket tööpäeva, et oled andnud endast parima.

Üks suurim misjonitöö edu saladus peitub töös. Kui misjonär teeb tööd, saab ta Vaimu. Kui ta saab Vaimu, õpetab ta Vaimuga. Ja kui ta õpetab Vaimuga, puudutab ta inimeste südant ja on õnnelik. .. Töö, töö, töö – sellele ei ole mingit rahuldavat aseainet, eriti misjonitöös.”³⁸

Ma tean, et Jumal elab. See on Tema töö. Ta on meiega taevastest taas kord kõnelenud ja Tema sõnum on mõeldud kogu maailmale. Mitte käputäiele viimse aja pühadele, vaid kõigile vendadele ja õdedele nii Kirikus kui sellest väljaspool. Andku Jumal meile jõudu viia see sõnum maailmale, elada evangeeliumi järgi ja hoida alal Kiriku käitumisnorme, et võiksime saada osa lubatud õnnistustest.³⁹

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Miks vajab maailm evangeeliumi nagu ei midagi muud? (Näidete leidmiseks vt 1. osa.) Mis on mõned taastatud tõed, mille järgi maailm võiks januneda?
- Vaadake üle 2. osa. Mõtisklege nõuande üle, mis käib teie ja teie perekonna kohta. Mil moel võib igaüks meist olukorrast hoolimata evangeeliumi jagada? Mida saame teha, et põhimisjonil teenimiseks valmistuda? Mida saame teha, et aidata teistel põhimisjonil teenimiseks valmistuda?
- President Benson ütles, et Mormoni Raamat on „vägevaim vahend, mille Jumal on meile andnud, et maailma usule pöörata” (3. osa). Millal olete näinud inimesi tänu Mormoni Raamatu uurimisele usule pöördumas? Mida võime paremini teha, kui püüame Mormoni Raamatut jagada?
- President Benson andis „neli järeleproovitud nõuannet, kuidas edukalt misjonitööd teha” (4. osa). Mis te arvate, miks aitavad need nõuanded misjonitöös edu saavutada? Milliseid näiteid võite tuua inimestest, kes on neid põhimõtteid järginud?

Samateemalised pühakirjakohad:

Mk 16:15; 1Tm 4:12; Al 17:2–3; 26:1–16; ÕL 4; 12:7–9; 15:4–6; 88:81; 123:12–17

Abiks uurimisel

„Jagage, mida olete õppinud. Seda tehes teie mõtted selginevad ja õpitu jääb teile paremini meelde” (Teaching, No Greater Call, 1999, lk 17).

Viited

1. Our Responsibility to Share the Gospel. – Ensign, mai 1985, lk 8.
2. Conference Report, apr 1961, lk 112–113.
3. Preparing Yourself for Missionary Service. – Ensign, mai 1985, lk 37.
4. Thomas S. Monson. God Be with You Till We Meet Again. – Ensign, nov 1990, lk 87.
5. Conference Report, apr 1970, lk 129.
6. Life Is Eternal. – Ensign, juuni 1971, lk 34.
7. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 213.
8. Conference Report, apr 1970, lk 128.
9. Conference Report, apr 1961, lk 113.
10. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 188.
11. Conference Report, apr 1955, lk 49.
12. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 110.
13. God, Family, Country: Our Three Great Loyalties, 1974, lk 49–50.
14. Conference Report, okt 1950, lk 147.
15. Of the Most Worth. – New Era, juuni 1989, lk 4.
16. Of the Most Worth. – New Era, juuni 1989, lk 6.
17. Our Responsibility to Share the Gospel. – Ensign, mai 1985, lk 8.
18. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 189.
19. Our Responsibility to Share the Gospel. – Ensign, mai 1985, lk 7.
20. To the „Youth of the Noble Birthright”. – Ensign, mai 1986, lk 45.
21. To the Young Women of the Church. – Ensign, nov 1986, lk 83.
22. To the Elderly in the Church. – Ensign, nov 1989, lk 5.
23. A Sacred Responsibility. – Ensign, mai 1986, lk 78.
24. Our Responsibility to Share the Gospel. – Ensign, mai 1985, lk 8.
25. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 208–209.
26. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 210.
27. Of the Most Worth. – New Era, juuni 1989, lk 4–6.
28. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 211.
29. Of the Most Worth. – New Era, juuni 1989, lk 6.
30. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 203–204.
31. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 204.
32. Come unto Christ, 1983, lk 91–92.
33. Seminar uutele misjonijuhatajatele, 3. apr 1985.
34. Come unto Christ, 1983, lk 94.
35. Principles for Performing Miracles in Missionary Work, seminar uutele misjonijuhatajatele, 21. juuni 1988.
36. Come unto Christ, 1983, lk 96.
37. Our Responsibility to Share the Gospel. – Ensign, mai 1985, lk 8.
38. Come unto Christ, 1983, lk 96–97.
39. Conference Report, okt 1943, lk 21.

„Kinnita vaiu”

„Siioni vaiad ja ringkonnad sümboliseerivad neid pühapaiku, millest Issand rääkis, kus pühad saavad viimsel ajal tormivarju koguneda.”

Ezra Taft Bensoni elust

Idaho osariigi Boise' vaia liikmed toetasid 1935. aasta 13. jaanuaril 35aastast Ezra Taft Bensonit vaiajuhatuses esimese nõuandjana. President Scott S. Browni juhatusel avanes president Bensonil palju võimalusi teenida, juhtida ja õpetada. Näiteks aitas ta ühel Melkisedeki preesterluse hoidjal Kirikus taas aktiivseks saada¹ ja aitas juhtida vaia püüdeid Kiriku sotsiaalabi programmi ellu viia.²

1938. aastaks oli vai kasvanud rohkem kui 8000-liikmeliseks, mistõttu palus Esimene Presidentkond nende üksuse kolmeks eraldi vaiaks jaotada. President Benson ütles, et oli rabatud, kui tal paluti 27. novembril 1938 ühe sellise vaia eesistujaks hakata. Tema naine Flora selgitas lastele, et see on suur õnnistus, et isa sellise kutse sai.³

President Bensoni teenimine vaiajuhatajana õnnistas kogu vaia. Ta jätkas enesega toimetuleku põhimõtete õpetamist ja pööras erilist tähelepanu noortele. Enne ühe vaiakonverentsi algust märkas ta paari noort meest kogudusehoonest välja hiilimas. „Nad püüdsid vargsi tagaukse poole lipsata, ringi piiludes, et keegi nende lahkumist ei märkaks. Just sel hetkel astus [ta] oma kabinetist välja, taipas, mis toimub, ja sirutas käed välja, nii et noormehed langesid talle otse sülle. „Poisid, mul on nii hea meel teid näha,” ütles ta, „lähme koos konverentsile.” Ta juhatas nad esimesse ritta ja kutsus neid hiljem tunnistust jagama.”⁴

Vähem kui kaks kuud pärast seda, kui president Benson vaiajuhatajaks kutsuti, sai ta veel ühe üllatuse osaliseks. Talle pakuti täitevsekretäri töökohta Rahvuslikus Farmerite Kooperatiivi Nõukogus, mis tähendanuks tööd Washingtoni linnas. Esialgu ta loobus

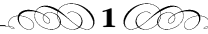
Üks vaia eesmärke on „ühendada ja täiustada liikmeid, .. viies nendeni Kiriku programmid, talitused ja evangeeliumi juhised”.

pakkumisest, kuid Flora ja Esimese Presidentkonnaga nõu pidanud, otsustas ta selle ikkagi vastu võtta.⁵ Kui ta 26. märtsil 1939 vaiajuhataja kutsest vabastati, kirjutas ta: „See oli kõige raskem päev mu elus. .. Issand õnnistas mind, kui ma [vaialiikmete] kõnelesin, kuid mul oli raske oma tundeid vaos hoida. Nii häid inimesi ei leidu kuskil maailmas. Ma armastan neist igäüht.”⁶

Bensonid kolisid Marylandi osariiki Washingtoni linna lähedal asuvasse Bethesda haldusüksusesse. Peaaegu aasta pärast külastasid seda piirkonda Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja Rudger Clawson ja apostel Albert Bowen. Nende eesmärk oli rajada uus vai. President Clawson kohtus Ezra Taft Bensoniga ja teatas: „Vend Benson, Issand tahab, et sina oleksid selle vaia juhataja. Mis sa oskad selle kohta kosta?” President Benson oli taas kord üllatunud. Ta vastas: „Ma ei tunne neid inimesi. Ma olen siin vaevu ühe aasta elanud.”⁷ Kuid ta võttis kutse siiski alandlikult vastu ja asus juhtima suurt vaia, kus oli rohkem kui kaks tuhat liiget ning mis hõlmas suurt piirkonda. Flora kommenteeris tema teenistust vaiajuhatajana: „Ta armastab seda kutset. Temale tiitel ei loe. Talle valmistab rõõmu, et ta saab aidata võimalikult paljudel inimestel evangeeliumi tõde näha.”⁸

Hiljem külastas president Benson apostlina vaiu kõikjal maailmas. Ta märkis: „Ma olen mõnikord pärast mõne vaia külastamist oma naisele öelnud, et ma küll täpselt ei tea, milline elu taevas välja näeb, kuid ma ei oskaks tahta midagi paremat, kui vaid tunda rõõmu ja õnne võimalusest suhelda samasuguste inimestega, keda kohtan Siioni vaiade ja koguduste juhatustes ja maailma misjonitel. Meid on tõepoolest rikkalikult õnnistatud.”⁹

Ezra Taft Bensoni õpetused

Kiriku liikmetena koguneme Siioni vaiadesse.

Mitteliikmed küsivad mõnikord: „Mis on vai?” Ka liikmed küsivad: „Miks on vai nii oluline? Mida see meie kui liikmete jaoks tähendab?”

Mitteliikmete jaoks on vai võrreldav teiste kirikute piiskopkonnaga. Vai on geograafiline üksus, mis koosneb teatud hulgast kogudustest, mida juhib üks juhatus.

Liikmete jaoks on mõiste „vai” sümboolse tähendusega. Kujutlege vaimusilmas suurt telki, mida hoiavad püsti nöörid, mis kinnituvad vaiadega kindlalt maa külge. Prohvetid võrdlesid viimse aja Siionit ülemaailmse telgiga (vt Js 54:2; 3Ne 22:2). Telki hoidsid püsti nöörid, mis omakorda kinnitusid vaiade külge. Need vaiad on loomulikult kogu maailmas asuvad eri geograafilised organisatsioonid. Hetkel kogutakse Iisraeli Siioni eri vaiadesse.¹⁰

Vaiad on vähemalt neli eesmärki.

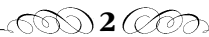
1. Iga vai, mida juhivad kolm ülempreestrit ja keda toetavad kaks-teist ülemnõukogu liiget, moodustab selle piirkonna pühade jaoks justkui miniatuurse kiriku. Vainya eesmärk on ühendada ja täiustada liikmeid, kes elavad nendes piirides, viies nendeni Kiriku programmid, talitused ja evangeeliumi juhised.

2. Vainya liikmed peavad näitama, milline on õigluse eeskuju või norm.

3. Vaiad peaksid pakkuma kaitset. Liikmed saavutavad selle eesmärgi, kui nad kohalike preesterluse juhtide juhatusel ühinevad ning oma ülesandele ja lepingute pidamisele keskenduvad. Kui neist lepingutest kinni pidada, siis on need meile kaitseks eksituste, kurjuse ja hädade eest.

Templeid ehitatakse ainult sinna, kus on vaiad. Templiõnnistused ja -talitused valmistavad meid ette ülenduseks. Mõistagi ei saa iga vai endale templit, kuid me oleme praegusel ajal väga tähelepanuväärsete – võiks lausa öelda imepärase – sündmuste tunnistajateks, kuna templeid ehitatakse maailma eri osadesse. See programm võimaldab Kiriku liikmetel saada osa Issanda õnnistuste täiusest.

4. Vaiad on varjupaigaks tormi eest, mis maad laastama hakkab.¹¹

Vaiad on organiseeritud selleks, et aidata vanematel oma lastele evangeeliumi õpetada ja suunata neid saama päästmiseks vajalikud talitused.

Me loeme Õpetusest ja Lepingutest:

„Ja taas, kuivõrd vanematel on lapsi Siionis või *mõnes selle vaias*, mis on organiseeritud, kes ei õpeta neid mõistma õpetust meepea-
randusest, usust elava Jumala Pojasse Kristusesse ja ristimisest ning

käte pealepanemise kaudu antavast Püha Vaimu annist, kui nad on kaheksa aasta vanused, on patt vanemate pea peal. Sest see olgu seaduseks Siioni elanikele ehk *kõigis selle organiseeritud vaiades*.” (ÕL 68:25–26; rõhutus lisatud.)

Sellest nähtub vaiade peamine eesmärk. Need on organiseeritud, et aidata vanematel, kellel „on lapsi Siionis”, õpetada neile Jeesuse Kristuse evangeeliumi ja viia läbi päästmiseks vajalikke talitusi. Vaiu luuakse pühade täiustamiseks ja see saab alguse kodust, kus õpetatakse tõhusal moel evangeeliumi.¹²

3

Vaiast, mille liikmed peegeldavad Issanda pühasid käitumisnorme, saab kaunis eeskuju kogu maailmale.

Issand teatab: „Sest Siion peab kasvama ilus ja pühaduses; tema piire tuleb laiendada, tema vaiu tuleb tugevdada; jah, tõesti, ma ütlen teile: Siion peab tõusma ja panema selga oma kaunid rõivad.” (ÕL 82:14.)

Selles salmis toob Issand välja veel teisegi vaia eesmärgi: vai peab olema heaks eeskujuks kogu maailmale. Väljend „panema selga oma kaunid rõivad” viitab loomulikult sisemisele pühadusele, mille poole peaks püüdema iga liige, kes end pühaks peab. Siion on „puhtad südamelt” (ÕL 97:21).

Kui liikmed peegeldavad pühadust, mida Issand oma valitud rahvalt ootab, siis Siioni vaiad tugevnevad ja Siioni piirid laienevad.¹³

4

Iga vai pakub kaitset ja varju nii nähtavate kui ka nähtamatute vaenlaste eest.

Issand selgitab vaiade eesmärki veel ühes ilmutuses: „Tõesti, ma ütlen teile kõigile: Tõuske ja särage, et teie valgus võiks olla rahvas-tele lipuks; ja et kokkukogunemine Siioni maale ja selle vaiadesse võiks olla kaitseks ja varjupaigaks tormi ja raevu eest, kui see valatakse lahjendamata kujul välja kogu maa peale.” (ÕL 115:5–6.)

Selles ilmutuses on kirjas käsk lasta valgusel särada, et see võiks olla rahvas-tele lipuks ehk mõõdupuuks, mille abil täiuslikkust kindlaks teha. Pühadest peab saama maailmale pühaduse mõõdupuu. Selles seisnebki Siioni ilu.

Issand ilmutab, et Siioni vaiad peavad olema „kaitseks ja varjupaigaks tormi ja raevu eest, kui see valatakse lahjendamata kujul välja kogu maa peale”. Vaiad pakuvad kaitset ja varju nii nähtavate kui ka nähtamatute vaenlaste eest. See kaitse seisneb preesterluse kaudu saadud juhatuses, mis tugevdab tunnistust, soodustab pere ühtekuuluvust ja isiklikku õigemeelsust.

Issand hoiatas Õpetuse ja Lepingute raamatus olevate ilmutuste eessõnas: „See päev tuleb kiirelt; see tund ei ole veel tulnud, kuid on peagi käes, kui rahu võetakse ära maa pealt ja kurat saab võimu tema enda valitsuspiirkonna üle.” (ÕL 1:35.)

Me näeme tänapäeval selle ettekuulutuse täitumist, kui Saatan tohtus raevus enda maapealse „valitsuspiirkonna üle” võimu saab. Tema mõju pole kunagi nii suur olnud. Ainult need, kes on järginud Püha Vaimu ning ka preesterluse juhtide juhatus, pääsevad tema kurjuse laastavast mõjust.

Issand kuulutab selles eessõnas, et Tal saab olema vägi oma pühade üle ja Ta „saab valitsema nende seas” (ÕL 1:36). Ta teeb seda oma valitud teenijate ning vaia ja koguduse juhtide kaudu.¹⁴

Kiriku kasvades on väga oluline ehitada seda hästi ja vastupidavalt, et meie tulevastel vaiadel oleks olemas kõik vajalikud põhilised osad, et olla edukad. Olemasolevad vaiad peaksid töötama väsimatult, et täita igakülgset oma vaimset eesmärki. Nad peavad olema tänase Siioni kogunemisaegad ja vaimsed varjupaigad ning igal võimalikul moel iseseisvad.¹⁵

Siioni vaiad ja ringkonnad sümboliseerivad neid pühapaiku, millest Issand rääkis, kus pühad saavad viimsel ajal tormivarju koguneda. Te kogunete siia oma lastega, et Jumalat kummardada, pühi talitusi läbi viia, suhelda, õppida, musitseerida, tantsida, näidelda, sportida ja üldse ennast ja üksteist arendada. Tihti peetakse tähelepanuväärseks, et meie kogudusehoonetel on torn, mille tipp kõrgub taevasse. See justkui sümboliseerib, milline peaks olema meie elu – üha kõrgemale Jumala poole suunduv.¹⁶

Mormoni Raamatu prohvet Nefi nägi ette meie päeva, mil pühade vaiad on kõikjal maailmas. Ta nägi, kuidas Issand neid kaitseb, kui raevukad tormid nende olemasolu ohustavad. Nefi kuulutas prohvetikult: „Ja sündis, et mina, Nefi, nägin Jumala Talle väge, et see

Pühadega kogunedes võime näha, et vai võib „olla kaitseks ja varjupaigaks tormi .. eest” (ÕL 115:6).

laskus Talle kiriku pühade peale ja Issanda lepingurahva peale, kes olid hajutatud kogu maa pinnal, ja nad olid relvastatud õigemeelsuse ja Jumala väega suures auhiilguses.” (Mormoni Raamat, 1Ne 14:14.)

Tänu ilmutusele me teame, et meid ootavad viimsel ajal ees hädad, õnnetused ja tagakiusamine, kuid pühad päästetakse tänu nende õigemeelsusele. Issanda lubadus, mis on kirjas Mormoni Raamatus, on kindel: „Ta hoiab õigemeelseid oma väega.” (1Ne 22:17.)¹⁷

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- Lugege 1. osa. Kuidas vastata, kui keegi küsib, miks on Kiriku liikmed organiseeritud vaiadesse?
- President Benson tuletas meile meelde, et vaiad aitavad vanematel õpetada lastele evangeeliumi ja pakkuda neile preesterluse talitusi (vt 2. osa). Mil moel on teie vai aidanud teil oma kodu tugevdada?

- Millal olete näinud vaialiikmeid koos kogu maailmale eeskuju näitamas? (Vt 3. osa.) Mil moel on need tegevused teid aidanud?
- Mil moel pakub vai kaitset „nii nähtavate kui ka nähtamatute vaenlaste eest”? (Vt 4. osa.) Millised on teie võimalused oma vaia tegevustes osaleda? Milliseid õnnistusi võime saada, kui me seda teeme?

Samateemalised pühakirjakohad:

Js 25:3–5; Mt 5:14–16; Mn 10:31–33; ÕL 101:17–21; 133:7–9

Abiks õpetamisel:

„Vilunud õpetaja ei mõtle: „Mida ma täna tunnis teen?“, vaid küsib: „Mida teevad täna tunnis minu õpilased?“ Ta ei küsi: „Mida ma täna õpetan?“, vaid pigem: „Kuidas aitan oma õpilastel avastada, mida nad teadma peavad?“ (Virginia H. Pearce. *The Ordinary Classroom – a Powerful Place for Steady and Continued Growth.* – Ensign, nov 1996, lk 12; tsiteeritud „*Teaching the Gospel: A Handbook for CES Teachers and Leaders*” järgi, 1994, lk 13).

Viited

1. Vt selle raamatu 20. peatükki.
2. Vt selle raamatu 21. peatükki.
3. Vt Sheri L. Dew. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, lk 122; Francis M. Gibbons. *Ezra Taft Benson: Statesman, Patriot, Prophet of God*, 1996, lk 104.
4. Don Schlurfi ülestähenduse põhjal. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „*Ezra Taft Benson: A Biography*” järgi, lk 122.
5. Vt selle raamatu 1. peatükki.
6. Sheri L. Dew. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, lk 144.
7. Sheri L. Dew. *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, lk 156–157.
8. Flora Amussen Benson. Tsiteeritud Sheri L. Dew' teose „*Ezra Taft Benson: A Biography*” järgi, 1987, lk 159.
9. Conference Report, okt 1948, lk 98.
10. *Come unto Christ*, 1983, lk 101.
11. *Come unto Christ*, 1983, lk 104–105.
12. *Come unto Christ*, 1983, lk 101–102.
13. *Come unto Christ*, 1983, lk 102.
14. *Come unto Christ*, 1983, lk 103–104.
15. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, lk 151.
16. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, lk 151–152.
17. *Come unto Christ*, 1983, lk 104.

Kristusele pühendunud elu

„Meie tõelist suurust näitab kõige paremini see, kui kristlikud me oleme.”

Ezra Taft Bensoni elust

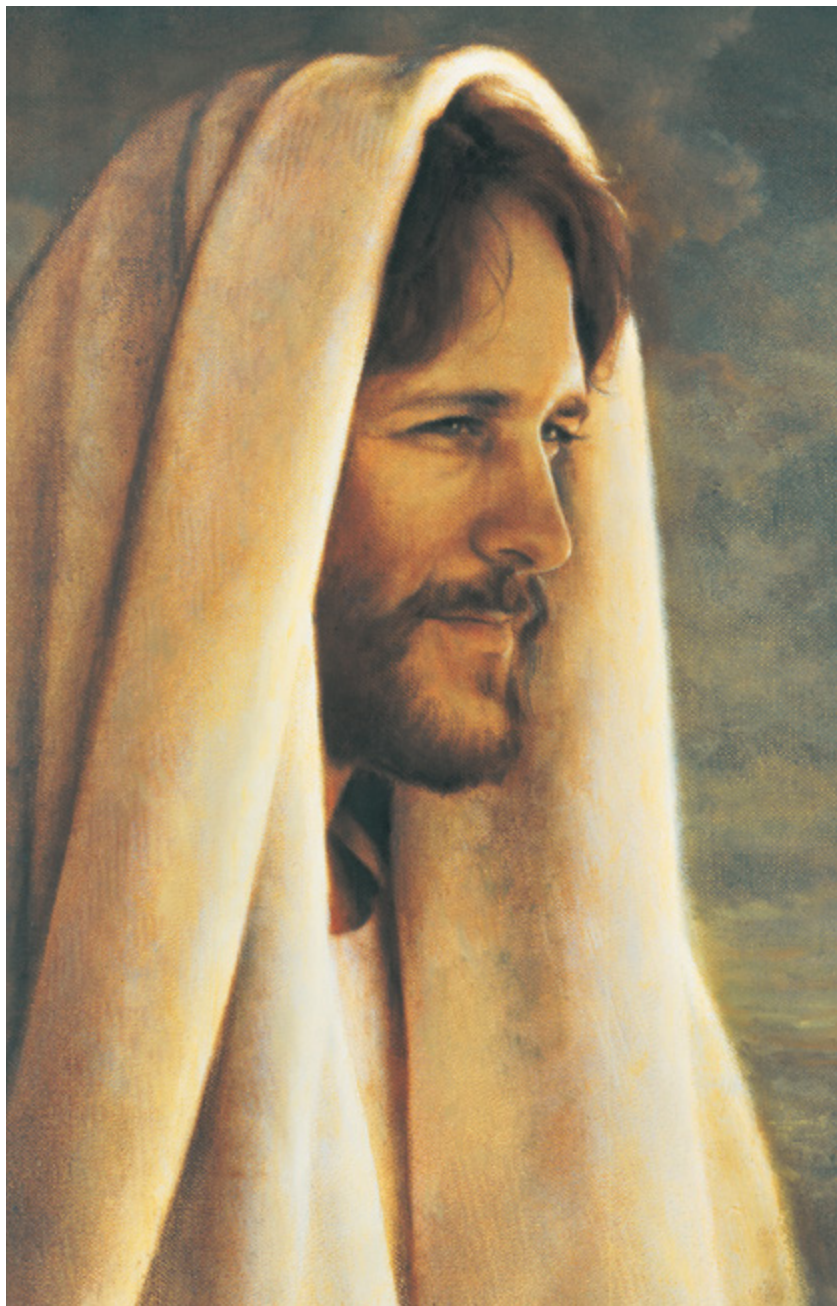
President Ezra Taft Benson tsiteeris sageli Päästja nõuannet Nefi rahva kaheteistkümnele jüngrile: „Missugused mehed te peaksite olema? Tõesti, ma ütlen teile, just nagu mina olen.” (3Ne 27:27.)¹ See põhimõte – vajadus olla kristlikum – oli president Bensoni ametiajal läbivaks teemaks, eriti kui ta teenis Kaheteistkümne Apostli Kvoorumu juhataja ja Kiriku presidendina.

Pühendanud oma elu Issanda teenimisele, kõneles president Benson väe ja veendumusega, tunnistades:

„Ma tunnistan teile, et pole midagi vägevamat, kaasahaaravamast ja hingeülendavamast kui väljakutse püüda õppida Kristuselt ja kõnelda Tema jälgedes. Jeesus Kristus elas maa peal, olles meile eeskujuks. Ta on meie eestkostja Isa ees. Ta viis ellu suure lepitushohvi, et meie võiksime saada rõõmu täiuse ja tänu Tema armule ning meie meelearandusele ja õigemeelsusele ka ülenduse. Ta tegi kõike täiuslikult ja käsib, et ka meie oleksime täiuslikud, nagu Tema ja Ta Isa on täiuslikud. (Vt 3Ne 12:48.)

Selles elus on meie ülimaks küsimuseks „Mida Jeesus teeks?” või „Mida Ta soovib, et mina teeksin?”. Tema teel kõndimine on selle elu suurim saavutus. Selles elus on tõeliselt edukas vaid mees või naine, kelle elu kõige rohkem Õpetaja omaga sarnaneb.”²

President Benson küll kannustas pühasid järgima Päästja eeskujut, kuid ta tuletas neile ka meelde, et nad saavad seda teha ainult Päästja abiga. Ta kuulutas:

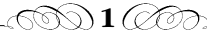
„Jeesus ütleb temale: „Mina olen tee ja tõde ja elu, ükski ei saa Isa juurde muidu kui minu kaudu” (Jh 14:6).

„Ma tean, et Issand elab. Ma tean, et Ta armastab meid. Ma tean, et ilma Temata ei saa meil olla edu, kuid Temaga koos ei saa mitte keegi läbi kukkuda.

Ma tean, et Jumal on võimeline meie elu palju paremini kasutama kui meie ise.

Olgu meil kõigil edaspidi moraalset julgust iga päev rohkem Kristusest mõelda, Temalt õppida, Tema jälgedes käia ja teha seda, mida Tema tahab, et me teeksime.”³

Ezra Taft Bensoni õpetused

Jeesuse Kristuse elu ja õpetused on kogu inimkonnale suureks eeskujuks.

Kaks tuhat aastat tagasi kõndis maa peal täiuslik mees Jeesus Kristus. Ta oli taevase isa ja sureliku ema poeg. Ta on Isa juhtimisel selle maailma Jumal. Ta õpetas inimestele tõde, et nad võiksid olla vabad. Tema elu ja õpetused on kogu inimkonnale suureks eeskujuks ja ainsaks kindlaks teeks.⁴

Miski muu pole maailmale suuremat mõju avaldanud kui Jeesuse Kristuse elu. Me ei kujuta oma elu ilma Tema õpetusteta ettegi. Ilma Temata eksitaksid meid petlikud uskumused ja usundid, mis sünnivad hirmust ja pimedusest, kus võidutsevad lihalikkus ja materialism. Me ei küüni kaugeltki selle eesmärgini, mille Ta meile seadis, kuid me ei tohi seda kunagi silmist lasta ega unustada, et meie pikk rännak valguse ja täiuslikkuse suunas poleks võimalik ilma Tema õpetuste, Tema elu ning Tema surma ja ülestõusmiseta.

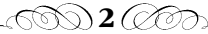
.. Me peame ikka ja jälle õppima, et ainult siis, kui võtame omaks armastuse evangeeliumi, mida Õpetaja meile õpetas, ja elame selle järgi, ning ainult siis, kui teeme Tema tahet, võime murda lahti teadmatus ja kahtluste ahelatest, mis meid kütkeis hoiavad. Me peame selle lihtsa, ent hiilgava tõe endale selgeks tegema, et võiksime kogeda sulnist rõõmu Vaimust nüüd ja igavesti. Me peame ennast Tema tahet täites kaotama. Meil tuleb Tema oma elus esikohale seada.⁵

Johannese evangeeliumi 14. peatükis jätab Jeesus pärast viimset õhtusöömaaga oma jüngritega südamlikult hüvasti. Ta teatab neile,

et ta läheb neile valmistama aset Isa kijas; et seal, kus on tema, võivad ka nemad olla. Toomas aga ütleb talle:

„Issand, me ei tea, kuhu sa lähed! Kuidas võime teada teed?”

Jeesus ütleb temale: „Mina olen tee ja tõde ja elu, ükski ei saa Isa juurde muidu kui minu kaudu!” (Jh 14:5–6.)⁶

Me tuleme Kristuse juurde, kui vaatame igas mõttes Tema poole ja jäljendame Tema omadusi.

Mormoni Raamatu sõnade kohaselt tuleb meil „uskuda Kristusesse ja teda mitte eitada.” (2Ne 25:28.) Peame panema oma usalduse Kristusele, mitte lihalikule käsivarrele. (Vt 2Ne 4:34.) Me peame tulema „Kristuse juurde ja saa[ma] täiuslikuks temas.” (Mn 10:32.) Meil tuleb tulla „murtud südame ja kahetseva vaimuga” (3Ne 12:19) ning tunda nälga ja janu õigemeelsuse järele (vt 3Ne 12:6). Me peame „toitu[ma] rõõmuga Kristuse sõnast” (2Ne 31:20), mida võime saada Tema pühakirjade, Tema võitute ja Püha Vaimu kaudu.

Lühidalt öelduna peame järgima „elava Jumala Poja eeskuju” (2Ne 31:16).⁷

Issand ütles: „Vaadake minu poole igas oma mõttes.” (ÕL 6:36.) Issanda poole vaatamine on ainus viis, kuidas saada sellisteks mees- teks ja naisteks, kes me olla võiksime.

Issand esitas oma jüngritele küsimuse: „Missugused mehed te peaksite olema?” ja vastas sellele ise, öeldes: „Just nagu mina olen.” (3Ne 27:27.) Selleks et saada Tema sarnaseks, peab Ta meil alati mee- les olema – peame Tema üle pidevalt mõtisklema. Iga kord, kui võ- tame sakramenti, lubame „teda alati meeles pida[d]a”. (Mn 4:3; 5:2; ÕL 20:77, 79.)

Kui mõtted meid tõepoolest kujundavad ja kui soovime olla Kris- tuse moodi, siis tuleb meil ka mõelda kristlikke mõtteid. Lubage ma kordan: kui mõtted meid tõepoolest kujundavad ja kui soovime olla Kristuse moodi, siis tuleb meil ka mõelda kristlikke mõtteid.

.. Meie mõtted peaksid olema suunatud Issandale. Peaksime mõt- lema Kristusest.⁸

Avaldugu meie kristlik iseloom nii isiklikus elus, kodus kui ka töö juures. Elage nii, et teised võiksid teie kohta öelda: „Ta on tõeline kristlane!”

Jah, me usume Jeesusesse Kristusesse, kuid veelgi enam – me vaatame Tema poole, loodame Tema peale ja püüame järele aimata Tema omadusi.⁹

Kristus on meie ideaal. Ta on meie eeskuju. .. Meie tõelist suurust näitab kõige paremini see, kui kristlikud me oleme.¹⁰

Olla nagu Päästja – milline väljakutse! Ta on Jumaluse liige. Ta on Päästja ja Lunastaja. Tema elu oli igakülgsest täiuslik. Temas polnud ühtegi puudust ega viga. Kas on võimalik, et ka meie .. võime olla nagu Tema? Vastus on jah. Me mitte ainult ei *saa*, vaid me ka peame – see on meie kohustus. Ta ei annaks meile seda käsku, kui Ta ei ootaks meilt selle täitmist (vt Mt 5:48; 3Ne 12:48).

Apostel Peetrus kõneles protsessist, mille kaudu võib inimene saada „osa jumalikust loomust” (2Pt 1:4). See on väga oluline, sest kui meie loomus muutub jumalikuks, siis muutume Tema sarnaseks. Vaatame lähemalt, mida Peetrus selle protsessi kohta õpetab. Ta ütles:

„Siis kandke sellesama pärast kõikepidi hoolt ja osutage oma usus vooruslikkust ja vooruslikkuses tunnetust,

tunnetuses taltumust, taltumuses kannatlikkust, kannatlikkuses jumalakartust,

jumalakartuses vennaarmastust ja vennaarmastuses armastust kõikide vastu.” (2Pt 1:5–7.)

Need omadused, mille Peetrus välja tõi, käivad jumaliku loomuse ehk Päästja iseloomu juurde. Need on voorused, mida meil tuleb järele aimata, kui soovime olla rohkem Tema sarnased. Arutagem mõnda neist tähtsatest omadustest.

Esimene omadus, millele kõik teised toetuvad, on *usk*. Usk on jumaliku loomuse alus. ..

Peetrus jätkab, et usuga peab käima kaasas *vooruslikkus*. .. Vooruslik käitumine annab märku puhastest mõtetest ja sündsatest tegudest. Voorusliku inimese südant ei täida himud, sest seda tehes

Apostel Peetrus, keda kujutatakse sel pildil koos ülestõusnud Jeesuse Kristusega, õpetas, kuidas jälgendada Päästja iseloomu.

ta salgaks usu ja kaotaks Vaimu (ÕL 42:23), kuid miski pole selles töös olulisem kui Vaim. ..

Vooruslikkusega käib käsikäes pühadus – veel üks jumalik omadus. Peaksime otsima pidevalt seda, mis on vooruslik ja armas, mitte seda, mis on madaldav ja häbitu. Vooruslikkus kaunistab lakkamatult meie mõtteid (vt ÕL 121:45). Kuidas saab keegi laskuda pornograafia, jumalateotuse või labasuste küüsi ja pidada end seejuures täiesti vooruslikuks? ..

Järgmine samm, mida Peetrus meie arenguprotsessis kirjeldab, on *teadmised*, mis peaks usu ja vooruslikkusega koos käima. Issand on öelnud, et „teadmatuses oleval inimesel on võimatu saada päästetud”. (ÕL 131:6.) Ühes teises kirjakohas käsib Jumal: „Ja kuna kõikidel ei ole usku, otsige usinalt ja õpetage üksteisele tarkuse sõnu; jah, otsige parimatest raamatutest tarkuse sõnu; otsige teadmisi just nimelt õppimise ja samuti usu kaudu.” (ÕL 88:118.) .. Kuigi iga-suguse tõe uurimine loob väärtust, on päästmist puudutavad tõesed tähtsamad kõigist muudest tõesed, mida inimene võib õppida. Issanda küsimust „Sest mis kasu on inimesel sellest, kui ta kogu

maailma kasuks saaks, kuid oma hingele kahju teeks?” (Mt 16:26) võib esitada nii haridust kui ka maailma hüvesid omandada püüdes. Issand oleks võinud ka küsida: „Sest mis kasu on inimesel sellest, kui ta õpib selgeks kogu maailma tarkuse, kuid ei tea, kuidas saada päästetud?” ..

Vaimse hariduse ühendamine ilmaliku õppimisega aitab meil keskenduda sellele, mis on elus kõige tähtsam. ..

Peetrus kirjeldas jumaliku loomusena ka *taltumust*. [Taltunud inimene] hoiab oma emotsioone ja sõnu ohjes. Ta teeb kõike mõeldukalt ega priiska. Lühidalt öelduna suudab ta ennast kontrollida. Ta kontrollib oma emotsioone ega lase end oma tujudel juhtida...

Taltumusele tuleb lisada *kannatlikkus*. .. Kannatlikkus on samuti üks enesekontrolli vorme. See on võime naudingut edasi lükata ja kirgi ohjeldada. Kannatlik inimene ei ägestu oma lähedastega suheldes, nii et peaks seda hiljem kahetsema. Kannatlikkus on enese valitsemine stressirohkes olukorras. Kannatlik inimene on teiste vigade suhtes mõistev.

Kannatlik ootab Issandat. Mõnikord loeme inimestest, kes otsivad Issandalt õnnistusi, kuid muutuvad kannatamatuks, kui õnnistus kohe ei tule. Jumalik loomus eeldab, et usaldame Issandat piisavalt, et „ol[la] vagusi ja tead[a], et [Tema on] Jumal”. (ÕL 101:16.)

Kannatlik inimene suhtub kallite inimeste vigadesse ja puudustesse mõistvalt. Kuna ta neid armastab, siis ei püüa ta neis vigu leida ega neid kritiseerida või süüdistada.

Peetrus mainib veel *vennaarmastust*. .. Armastav inimene on teistega kaastundlik ja lahke. Ta arvestab teiste tunnetega ja käitub viisakalt. Ta on ka abivalmis. Vennaarmastus andestab nõrkused ja vead. Vennaarmastust jagub kõigi vastu – nii vanade kui ka noorte, nii madalamal kui ka kõrgemal positsioonil olevate inimeste ja samuti loomade vastu.

Need on jumaliku loomuse tõelised omadused. Kas näete, kuidas võime olla kristlikumad, olles esmalt vooruslikud, armastavad, kannatlikud ja kontrollides oma emotsioone?

Apostel Paulus tõi mõned eredad näited, illustreerimaks, kuidas Kiriku liige peab maailmast erinema. Ta ütles, et meil tuleks

rõivastuda Kristusega (Gl 3:27) ja „enesest ära heita .. vana inimene” ja „riietuda uue inimesega” (Ef 4:22–24).

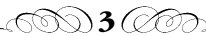
Jumaliku loomuse kroonivaks omaduseks on *armastus kõigi vastu* ehk Kristuse puhas armastus (vt Mn 7:47). Kui püüaksime siiralt rohkem Päästja ja Õpetaja moodi olla, siis peaks meie ülim eesmärk olema õppida armastama nii, nagu armastab Tema. Mormon ütles, et ligimesearmastus on „suurim kõigest” (Mn 7:46).

Maailm räägib ühtelugu armastusest ja paljud püüavad seda leida. Kuid Kristuse puhas armastus erineb suuresti sellest, mida maailm armastuseks peab. Ligimesearmastus ei aja kunagi isekalt omakasu taga. Ainus, mida Kristuse puhas armastus taotleb, on teiste igavene areng ja rõõm. ..

Päästja kuulutas, et igavene elu tähendab tunda ainust tõelist Jumalat ja Tema Poega Jeesust Kristust (vt Jh 17:3). Kui see on nii – ja ma tunnistan pühalikult, et see *on* tõsi –, siis peame küsima, kuidas peaksime Jumalat tundma õppima. Selle igavesse ellu viiva teadmise saamiseks on väga oluline protsess, mida Peetrus kirjeldas – jumalike omaduste järjestikune omandamine. Pange tähele lubadust, mille Peetrus andis seda protsessi kirjeldades:

„Sest kui teil seda kõike on ja *veel lisatakse*, siis ei lase see teid olla viitsimatud ja viljatud meie Issanda Jeesuse Kristuse tunneta-mises.” (2Pt 1:8; rõhutus lisatud.)

.. Ma palvetan, et meil võiks olla neid Päästja omadusi külluses, nii et kui Ta meilt kohut mõistmisel küsib: „Missugused mehed te olete?”, siis võiksim Talle rõõmsalt, püstipäi ja tänutundes vastata: „Just nagu sina oled.”¹¹

Päästja lohutab ja toetab meid, kui püüame püsida teerajal, mida Ta meile näitas.

Niivõrd kui me kaldume kõrvale teest, mille Jeesus Galileast meile maha märkis, sel määral me kaotame oma isiklikus lahingus. .. Kuid ta ei jäta meid abita. Ta on oma jüngritele ja meile kõigile korduvalt öelnud: „Teie süda ärgu ehmu! ..

Kui te midagi minult palute minu nimel, siis ma teen seda. ..

Ma ei jäta teid vaestekslasteks; ma tulen teie juurde. ..

Rahu ma jätan teile; oma rahu ma annan teile ..” (Jh 14:1, 14, 18, 27.)¹²

Pöördugem tagasi Mormoni Raamatu juurde, .. et õppida, kuidas tulla Kristuse juurde, kuidas pühenduda ja keskenduda Talle ning kuidas Temas neelduda. Ma tsiteerin vaid väheseid paljudest pühakirjakohadest, mis selle teema kohta käivad.

Esiteks peame teadma, et Kristus kutsub meid enda juurde. „Vaata, ta saadab kutse kõikidele inimestele, sest halastuse käed on sirutatud nende poole. .. Jah, ta ütleb: Tulge minu juurde ja te sööte elupuu vilja; jah, te sööte ja joote eluleiba ja eluvett vabalt.” (Al 5:33–34.)

Tulge, sest ta seisab „avasüli, et teid vastu võtta!” (Mr 6:17.)

Tulge, sest „ta lohutab teid teie kannatustes ja kostab teie eest” (Jb 3:1).

„Tulge tema juurde ja pakkuge kogu oma hing ohvriannina temale” (Om 1:26).

Võttes kokku jeredlaste tsivilisatsiooni ülestähendust, kirjutab Moroni: „Ma soovitan teil otsida seda Jeesust, kellest prohvetid ja apostlid on kirjutanud” (Et 12:41).

Moroni kirjutab nefilaste tsivilisatsiooni lõppjärgus üles oma viimaseid sõnu: „Jah, tulge Kristuse juurde ja saage täiuslikuks temas, .. ja kui te keelate endale kõike jumalatut ja armastate Jumalat kõigest oma väest, meelest ja jõust, siis on tema arm teile küllaldane” (Mn 10:32).

Need, kes on pühendanud end Kristusele, seisavad „kui Jumala tunnistajad igal ajal ja kõiges ja kõikjal”, kus nad ka pole, „kuni surmani välja” (Mo 18:9). Nad peavad alati meeles Kristuse nime „oma südames kirjas hoida” (Mo 5:12) ja võtavad enda peale „Kristuse nime, olles kindlalt otsustanud teenida teda lõpuni” (Mn 6:3).

Kristusele pühendunult elades me „räägime Kristusest, me rõõmustame Kristuses, me jutlustame Kristusest” (2Ne 25:26). Me „[võtame] vastu Jumala meeldiv[a] sõna ja toitu[me] rõõmuga tema armastusest” (Jb 3:2). Isegi kui Nefi süda oli vaevatud tema pattude pärast, ütles ta: „Ma tean, kelle peale ma olen lootnud. Mu Jumal on olnud mu tugi” (2Ne 4:19–20).

Meil on meeles Alma nõu: „Kõik, mida sa teed, tee Issandale, ja kuhu iganes lähed, mine Issandaga; jah, olgu kõik sinu mõtted suunatud Issandale; jah, anna Issandale oma südame kiindumus igaveseks! Kõikides oma toimetustes pea nõu Issandaga” (Al 37:36–37).

Heelaman ütles: „Pidage meeles, pidage meeles, et oma Lunastaja kaljule, kes on Kristus .., peate te ehitama oma aluse; et kui kurat saadab välja oma vägevad tuuled, .. ei ole [neil] mingit võimu teie üle, et tõmmata teid alla lõputu häda .. kuristikku.” (Hl 5:12.)

Nefi ütles, et Issand „on täitnud mind oma armastusega, koguni minu liha hävimiseni välja” (2Ne 4:21). Need, kes on neeldunud Kristuses, on „elavaks tehtud Kristuses (2Ne 25:25). Nad ei pea „talluma mingisuguseid kannatusi, muidu kui et need poleks neelatud rõõmust Kristuses” (Al 31:38). Jeesus võtab nad oma embusesse (vt Mr 5:11). Nefi lausus: „Ma rõõmutsen oma Jeesuse üle, sest tema on lunastanud mu hinge pörgust” (2Ne 33:6). Lehhi sõnas: „Tema armastuse käsivarred on igavesti ümber minu” (2Ne 1:15). ..

Mormon – tõeliselt vägev hing – kirjutas oma armastatud pojale Moronile:

„Mu poeg, ole ustav Kristuses; ja ärgu need asjad, mida ma olen kirjutanud, kurvastagu sind, et sind surmani maha rõhuda; vaid Kristus tõstku sind üles ja tema kannatused ja surm ja tema ihu näitamine meie isadele ja tema halastus ja pikameelsus ja lootus tema hiilgusele ja igavesele elule puhaku sinu meeles igavesti.

Ja Isa Jumala arm, kelle troon on kõrgel taevais, ja meie Issanda Jeesuse Kristuse arm, kes istub tema väe paremal käel, kuni kõik asjad alistuvad temale, olgu ja jäägu sinuga igavesti” (Mn 9:25–26).

Ma palvetan, et igaüks meist võiks järgida seda inspireeritud nõuannet: „Olge ustavad Kristuses.” Siis tõstab Ta meid üles ja Tema arm on igavesti meiega.¹³

Soovitusi uurimiseks ja õpetamiseks

Küsimused

- President Benson kuulutas: „Miski muu pole maailmale suuremat mõju avaldanud kui Jeesuse Kristuse elu” (1. osa). Mil moel

on Päästja elu maailma mõjutanud? Mil moel on Tema elu teid mõjutanud?

- Kuidas teie elu muutub, kui mõtlete Kristusele? Kuidas on meie mõtted seotud meie omadustega? 2. osa uurides mõtisklege, mida võite teha, et veelgi rohkem seal mainitud kristlikke omadusi arendada?
- Kuidas võivad 3. osas välja toodud õpetused anda meile lootust, kui püüame olla rohkem nagu Päästja? Kuidas on Päästja aidanud teil Teda rohkem järgida?

Samateemalised pühakirjakohad:

Mk 8:34; Fl 4:13; 1Jh 3:23–24; 2Ne 25:23, 26; Mo 3:19; Al 7:11–13; Mn 7:48

Abiks uurimisel

„Planeeri õpitegevusi, mis tugevdaksid sinu usku Päästjasse” (Jutlusta minu evangeeliumit, 2004, lk 22). Näiteks võiksite endalt pühakirju uurides küsida: „Kuidas aitavad need õpetused mul Jeesuse Kristuse lepitust mõista? Kuidas aitavad need õpetused mul rohkem Päästja sarnaseks saada?”

Viited

1. Vt nt Strengthen Thy Stakes. – Ensign, jaan 1991, lk 5; Think on Christ. – Ensign, märts 1989, lk 4; In His Steps. – Ensign, sept 1988, lk 4.	8. Think on Christ. – Ensign, apr 1984, lk 11, 13.
2. Think on Christ. – Ensign, apr 1984, lk 13.	9. The Teachings of Ezra Taft Benson, 1988, lk 328.
3. Think on Christ. – Ensign, apr 1984, lk 13.	10. A Sacred Responsibility. – Ensign, mai 1986, lk 78.
4. Conference Report, apr 1967, lk 58.	11. Conference Report, okt 1986, lk 59–63; või Ensign, nov 1986, lk 45–48.
5. Life Is Eternal. – Ensign, juuni 1971, lk 34.	12. Life Is Eternal. – Ensign, juuni 1971, lk 34.
6. Conference Report, apr 1966, lk 128.	13. Come unto Christ. – Ensign, nov 1987, lk 84–85.
7. Joy in Christ. – Ensign. – 1986, lk 5.	

Pildid

Esikaas: Taust © Artbeats.

Esikaas: Ezra Taft Bensoni foto

© Busath.com

Lk 36: Heinrich Hofmann. Kristus ja noor valitseja. Fragment Avaldatud C. Harrison Conroy Co., Inc'i loal.

Lk 39: Jeff Ward. Iidsed eeskujud/nüüdisaegsed lubadused

Lk 58: Robert T. Barrett. Kristus surelikkusele eelnevas elus

Lk 80: Robert T. Barrett. Alma otsib meeleeparandust

Lk 84: Del Parson. Ta on tõusnud. Fragment

Lk 88: Joseph Brickey. Kristus ja Maarja haa juures. Fragment

Lk 92: Walter Rane. „Rahu ma jätan teile” (*Jh 14:27*)

Lk 97: Harry Anderson., Kristus kutsub Peetrust ja Andreast

Lk 102: Greg K. Olsen. Joseph Smithi esimene nägemus

Lk 106: Kenneth Riley. Joseph Smithile antakse kuldplaadid

Lk 122: David Lindsley. Vend Joseph

Lk 127: Greg K. Olsen. Piibel ja Moroni Raamat tunnistavad Kristusest

Lk 132: Lewis A. Ramsey. Moroni annab Josephile kuldplaadid Cumorah' künkal

Lk 224: Heinrich Hofmann. Kristuse kujutis. Fragment. Avaldatud C. Harrison Conroy Co., Inc'i loal.

Lk 228: Arnold Friberg. Abinadi kuningas Noa ees

Lk 242: Walter Rane. Need kaksteist läkitas Jeesus

Lk 252: Greg K. Olsen. Leitud tall

Lk 288: Greg K. Olsen. Õrn ravitseja

Lk 292: Kamille Corry. Sööda mu lambaid

Sisuregister

A

Abielu

- Ezra ja Flora Bensoni abielu, 173, 175, 197
- hoolitsemine, 173, 175
- leping, 176–178
- õnn, 176–178
- Vi ka* Kodu; Lapsevanemad; Pere

Alandlikkus

- Ezra Taft Bensoni eeskuju, 223, 225
- juhtimises, 238
- misjonitöös, 275–276
- uhkus võrreldes, 223, 225, 231–233
- Vi ka* Uhkus

Andustus

- lubadus, 85
- seksuaalsed üleastumised, 219

Armastus

- juhtimistöös, 239–241
- Jumala vastu, 35–43
- „kadunud lammaste“ vastu, 247–254
- kodus, 173, 175–176
- misjonitöös, 270, 276–277

B

Benson, Ezra Taft

- abielu Flora Smith Amusseniga, 11, 173, 175, 185, 197
- alandlikkus, 223, 225
- alustab valitsuse koosolekuid palvega, 45–47
- armastus Jeesuse Kristuse vastu, 90
- armastus Jumal Isa vastu, 37

- eeskujuks töökaaslastele valitsuses, 35, 45–47
- erialane karjäär, 11–13, 35, 235, 281
- haridus, 10, 13
- innustab noort meest misjoniks valmistuma, 270
- isamaalisus, 20–24
- juhtimisstiil, 27–28, 113, 223, 235, 237, 247–249
- Kirikus teenimine, 5–7, 11–13, 235, 247–249, 257–258, 279, 281
- kutsub vähemaktiivse mehe juhina teenima, 247–248
- kutsutakse Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhatajaks, 27–28
- kutsutakse Kaheteistkümne Apostli Kvoorumisse, 14–16
- Kutsutakse kuulutama meelepärandust, 75
- kõneleb igas vanuses Kiriku liikmetele, 30
- käib ärireisidel koos pereliikmetega, 175–176, 187
- külatab baptisti kirikut Moskvas Venemaal, 25–27
- lapsepõlv, 2–4, 57
- nõrgenev tervis, 31–32
- palved, nagu neid kirjeldas Gordon B. Hinckley, 47
- perekond, 13–14, 173, 175–176, 185, 187
- perekonna misjonitöö traditsioon, 269
- põhimisjon, 8–9, 101–103, 269

saab inspiratsiooni kutsuda uus
 vaiajuhataja, 151
 saab Kiriku presidendiks, 28–29,
 144, 237
 suhe Flora Amusseniga, 7–8,
 9–11
 surm, 1, 31–32
 sünd, 2
 teenimine Ameerika Ühendriiki-
 de põllumajandusministrina,
 21–24, 45–47, 235
 teenimine Teise maailmasõja järg-
 ses Euroopas, 16–19, 53–54,
 67–69, 258, 261–262
 tugevdab noori mehi nende kiri-
 kuülesannetes, 5–7, 279
 tunnistab Jeesusest Kristusest,
 24–27, 29–30, 89, 90, 287–289
 tunnistab Joseph Smithist,
 101–103
 tunnistab Mormoni Raamatust,
 28–30, 123–124, 124–125,
 133–135
 tunnistab Spencer W. Kimballi
 prohvetlikust kutsest, 144
 tutvustab oma vaiale Kiriku sotsi-
 aalabi programmi, 257–258
 vanemad, 4–5, 38, 57, 89
 vastusena palvele saab abi valit-
 suse ametnikult, 53–54
 veedab aega koos perega vaata-
 mata kiriku- ja töökohustustele,
 187
 õpib palvetama oma isa eeskujul,
 45
 õpib templi kohta oma emalt, 161
 Benson, Flora Smith Amussen
 (naine)
 abielu Ezra Taft Bensoniga, 11,
 173, 175, 185, 197
 põhimisjon, 10
 suhe Ezra Taft Bensoniga, 7–8,
 9–11
 surm, 31–32

Benson, George Taft Jr (isa)
 juhib peret prohvetit järgides, 143
 põhimisjon, 4–5, 38, 269
 usk, 89
 õpetab oma poega Ezrat palveta-
 ma, 45
 Benson, Sarah Dunkley (ema)
 näitab usku, kui ta abikaasa mis-
 jonile kutsutakse, 4–5
 usk, 89
 õpetab oma pojale Ezrale temp-
 list, 161

D

Delegeerimine, 241–243

E

Eakad inimesed

eneseteostuse saavutamine,
 200–203, 208
 haiguste ajal tugevana püsimine,
 203–204
 hoolitsemine, 203–208
 Issanda armastus, 199–200
 jõud, 199
 kohustused, 199–200
 nõuanne Kiriku juhtidele,
 206–208
 perekonna tegemistesse kaasami-
 ne, 205
 suhe, 205–206

Eeskuju abil juhtimine, 237–238

Emad

Jumala määratud roll, 190–191
 nõuanne lastega koos aja veetmi-
 seks, 191–194
Vi ka Isad; Lapsevanemad

Enesega toimetulek, 257–266

Esimene nägemus, 103–105

Ezra Taft Bensoni misjon Euroo-
 pas, 16–19, 53–54, 67–69, 258,
 261–262

I**Ilmutus**

- elava prohveti kaudu, 144–145
- Püha Vaimu kaudu, 154–155
- templis käimise kaudu, 169–171

Isad

- igavene kutse, 188
- nõuanne, et anda vaimset juhastust, 188–190
- Vt ka* Emad; Lapsevanemad

Isamaalisus, 20–24**J****Jeesus Kristus**

- armastus meie vastu, 37–38, 91
- eeskuju järgimine, 95–99, 237, 241–242, 250–251, 287–296
- Ezra Taft Bensoni armastus Tema vastu, 90
- ilmus Joseph Smithile, 103–105
- kindlameelne oma tunnistuses, 94–95
- Kirik, 84–85
- lepitus, 90–93
- lohutab meid ja tõstab meid üles, 294–296
- missioon, 90–93
- Mormoni Raamatus, 126–128
- muudab meid, nii et me saame muuta maailma, 75–77
- omadused, 290–294
- on valmis aitama meil oma elu muuta, 82–83
- Päästja, 89–99, 289–290
- Ristilöömine, 91–93
- Tema sarnaseks saamise poole püüdemine, 83–85, 97–99
- usk Temasse, 78, 95–97
- vaatama Tema poole igas oma mõttes, 290
- ülestõusmine, 93–94

Joseph Smith. *Vt* Smith, Joseph

Juhtimine

- delegeerimine, 241–243
- eeskuju tähtsus, 237–238
- Ezra Taft Benson'i eeskuju juhtimisest, 27–28, 113, 223, 235, 237, 247–249
- Päästja eeskuju järgimine, 237, 241–242
- teiste toetamine, 243
- tõhususe omadused, 238–241

Jumala Sõna

- ei saa kergekäeliselt suhtuda, 120
- hõlmab pühakirju ja elavate prohvetite sõnu ning isiklikku ilmutust, 115–116
- järjepidev õppimine viib ustavuseni, 115–118
- kindlustab meid tänapäevaste väljakutsete vastu, 114–115
- õppimisest tulenevad õnnistused, 118–120
- Vt ka* Mormoni Raamat; Pühakirjade uurimine

jumalik kahetsus viib meeleparanduseni, 81

Jumal Isa. *Vt* Taevane Isa

K

Katsumused, 67–70, 71, 114–115

Kiriku liikmeks olemise tähendus, 77–78, 84–85

Kiriku president

- ei juhi kunagi Kirikut eksiteele, 149
- järgimisest tulevad õnnistused, 143–144, 148–149
- on meie jaoks kõige olulisem prohvet, 145–146
- saab Kiriku jaoks ilmutusi, 144–146
- ütleb meile seda, mida meil on vaja kuulda, 146–148

Kiusatus
 vastu panemine, 215–218
 vältimine, 217

Kodu
 elu meeldivaimad kogemused,
 175–176
 pelgupaik maailma eest, 175
Vt ka Abielu; Lapsevanemad;
 Pere

Kombekus, 217

Kristus. *Vt* Jeesus Kristus

Kuulekus
 kui elu suur proovikivi, 37, 43
 õnnistused läbi, 41–43, 77–78,
 158–159

Kõlbeline puhtus
 ei aegu kunagi, 211
 käitumisnorm on Jumala käsk,
 213
 laste õpetamine, 219–220
 seadus, 211–221
 seaduse murdmise kiusatusele
 vastu panemine, 215–218
 toob rõõmu, 220–221

L

Lapsed
 templite kohta õpetamine,
 168–170
 vooruslikkusest õpetamine,
 219–220

Lapsevanemad
 austamine, 203–205
 peaksid õpetama lastele templist,
 168–170
 peaksid õpetama lastele voorus-
 likkusest, 219–220
 rollid, 187–194
 ühtsus, 194
Vt ka Abielu; Emad; Isad; Kodu;
 Pere

Lepingud, 165–166

Ligimesearmastus, 37–38

Lootus, 83–85

M

Meeleparandus
 ja lootus, 83–85
 ja südame muutumine, 75–77,
 79–81
 jumalik kurbus viib, 81
 järgib usku Kristusesse, 78
 on enamat kui käitumise uuene-
 mine, 78
 seksuaalsest patust, 219

Minevikus mitte elamine, 84–85

Misjonitöö
 alandlikkus ja, 275–276
 armastus, 270, 276–277
 edu, 275–277
 Ezra Taft Bensoni entusiasm, 269,
 270

Ezra Taft Benson'i perekonna
 traditsioon, 269

ja eakad, 200–201, 272–273

ja noored mehed, 272–273

ja noored naised, 272–273

kogu maailmale, 270–271

kõigis eluetappides, 272–273

Mormoni Raamatu kasutami-
 ne, 124, 133–135, 138–140,
 274–275

noorte ette valmistamine,
 272–273

Püha Vaimu tähtsus misjonitöös,
 275–276

rõõm, 270

töö, 276–277

Mormoni Raamat

au sisse tõstmine oma elus,
 138–140

hoiatus unarusse jätmise eest,
 123, 124–125

igapäevane uurimine, 137–138

Joseph Smith ja, 105–106

- kasutamine misjonitöös, 124,
133–135, 138–140, 274–275
- kirjutatud viimse aja pühade
jaoks, 136
- ning Õpetus ja Lepingud, 129–130
- peaks olema õppimise ja õpeta-
mise keskmeks, 124
- toob meid Jumalale lähemale,
127–128
- tunnistab Jeesusest Kristusest,
126–128
- viimse aja pühade usu päiskivi,
123–131
- vägi, 28–30, 137–138
- väikeste lastega koos lugemine,
133–134
- õnnistused perega koos lugemi-
sest, 127–128
- õpetab õiget õpetust, 128–129
- Vt ka* Jumala sõna; Pühakirjade
uurimine
- N**
-
- nõrkustest üle saamine, 82–83
- O**
-
- Osadus Kirikus, 24–25, 247–254
- Otsused
- määravad meie igavese saatuse,
61–62
- nõuavad palvemeelset jõupingu-
tust, 62–63
- P**
-
- Pahelisuus
- maailma, 114–115
- polnud eales õnn, 61–62, 78, 215
- Palve
- Bensoni perekond palvetab Ezra
Taft Bensoni eest, 47–49
- edendab meie jõupingutusi,
51–52
- et kiusatusele vastu panna,
216–217
- et Püha Vaimu vastu võtta,
155–156
- Jeesuse antud eeskuju, 48–49
- mitteväärlisena tundmisest hooli-
mata, 81–83
- peredes, 49–51
- pidev, 48–49, 70
- vastused, 52–54
- Pereajalugu, 166–167
- Perekond
- evangeeliumi õpetamine,
181–182
- igavene, 166, 173, 181–182
- palve, 49–51
- suhted eakatega, 203–206
- tugevdamine, 176–180, 185, 187
- tähtsus ajas ja igavikus, 176
- Vt ka* Abielu; Emad; Isad; Kodu;
Lapsevanemad; Vanavanemad
- Perepalve, 49–51
- Pereõhtu, 143–144, 181–182
- Pornograafia, 215–216
- Preesterlus
- templitalituste vägi pitseerib pe-
rekondi, 166
- täius on saadaval ainult templis,
164–165
- Prohvet. *Vt* Kiriku president
- puhtad mõtted, 215–216
- Pühakirjade uurimine
- kutsub Vaimu, 156–158
- viib suurema aktiivsuseni Kirikus,
115–118
- väärtus, 120
- õnnistused, 114–120
- Vt ka* Jumala Sõna; Mormoni
Raamat
- Püha Vaim
- juhatus on oluline osa Issanda
tööst, 151–153
- kaaslus, 153–154

misjonitöö ja, 275–276
 on koos meiega, kui kuuletume
 Jumala seadustele, 158–159
 saamine palvetamise ja paastumi-
 se kaudu, 155–156
 saamine pühakirjade uurimise
 kaudu, 156–158
 suhtleb läbi tunnete, 154–155

R

Rahaasjad, 264–266
 Röömsameelsus, 70

S

Saatan
 valed, 77, 81–83
 vihkamine, 42
 Seksuaalne üleastumine
 andustus, 219
 kiusatusest hoidumine, 213
 ohud, 214–215
 Siioni vaiad
 eesmärgid, 281–285
 Ezra Taft Bensoni juhtimistöö,
 13, 235, 247–249, 257–258, 279,
 281
 Smith, Joseph
 esimene nägemus, 103–105
 ettemääratus, 108–110
 ilmutused, 104–105
 inglite külastused, 104–105
 ja Mormoni Raamat, 105–106
 Jumala kuningriigi taastamine
 maa peale läbi, 107
 märtrisurm, 107–108
 palve mõjutas miljoneid, 62–63
 ustavus, 107–108
 viimase evangeeliumi ajajärgu
 juht, 108–110
 Sotsiaalabi, ajalikud ja vaimsed
 põhimõtted, 257–266
 Sotsiaalabiprogramm Kirikus
 esmane eesmärk, 260

Ezra Taft Benson tutvustab oma
 vaiale, 257–258
 loob töötamiseks võimalusi, 261
 mõju Teise maailmasõja järgses
 Euroopas, 16–19, 53–54, 258

Suur depressioon, 257–258

Sõda taevas, 59–60

Südame muutumine
 ja meeleparandus, 75–77, 79–81
 seestpoolt väljapoole muutumine,
 75–77
 toimub järk-järgult, 83–85

T

Taastamine, 107
 Taevane Isa,
 armastus, 35–43
 armastus meie vastu, 42
 ei sunni meid kunagi evangeeliu-
 mi järgi elama, 59–60
 elu üleandmise õnnistused,
 41–42
 ilmus Joseph Smithile, 103–105
 käsud, 37–43, 77–78
 meie suhtlemise arendamine,
 51–52
 on alati lähedal, 45
 on alati valmis aitama meil oma
 elu muuta, 82–83
 tahab, et me oleksime õnnelikud,
 72–73
 tahte järgmine, 72–73
 usk, 96–97
 vastused palvetele, 52–54
 Teenimine
 abielus, 176–178
 eakatele, 206–208
 Kirikus, 243
 Teenimine vähem aktiivsete Kiriku
 liikmetele, 247–254
 Tempel
 esivanemate teenimine, 166–167

Ezra Taft Benson õpib ema käest, 161
 ilmutuse saamine, 169–171
 kaitse ja juhatus, 165–166
 lastele õpetamine, 168–170
 preesterluse täius on saadaval ainult, 164–165
 sõlmitud lepingud, 164–165
 sümbolina, 163–164
 talituste saamine, 164–165
 Toidutagavara, 261–263
 tuleviku nimel elamine, 84–85
 Töö
 misjonitöö jõupingutustes, 276–277
 viib eduni, 57
 väärtus, 260–261

U

Uhkus
 avaldused, 229–230
 hirm pigem inimeste, mitte Jumala kohtumõistmise ees, 227–228
 Issand hoiatab, 225–226
 piirab arengut, 230–231
 tagajärjed, 227–231
 vaen Jumala ja teiste vastu, 226–227
 vastuabinõuks on alandlikkus, 231–233
 võrreldes alandlikkusega, 223, 225, 231–233
Vt ka Alandlikkus
 Usk
 eelneb meelearandusele, 78
 hõlmab endas Jeessuse Kristuse järgmist, 95–97
 Idaho talunike seas, 69
 II Maailmasõjas olnud Euroopa pühade seas, 67–69
 viib optimismi ja rahu saavutamiseni, 70–71

Usulepöördumine. *Vt* Südame muutumine

V

Vaim. *Vt* Püha Vaim
 Valikuvabadus
 igavene põhimõte, 59–60
 kasutamine, toob endaga kaasa tagajärjed praegu ja igavikus, 60–65
 Vanavanemad
 Ezra ja Flora Benson, 197, 199
 omavahelised suhted, 203–206
Vt ka Pere
 Võlg, 264–266
 vähem aktiivsetele Kiriku liikmetele käe ulatamine, 247–254

Õ

Õnn
 Jumalasse uskumise tulemus, 71
 katsumustest hoolimata, 67–69
 kristlik elu viib, 97–99
 nõuab pingutust, 71
 plaan on evangeeliumi plaan, 77–78
 Taevane Isa tahab, et me kogeksime, 72–73
 Õnneplaanist arusaamine viib meelearanduseni, 77–78
 Õpetus ja Lepingud, 129–130

Ü

Ühtsus
 abielus, 176–178
 alandlikkus on vajalik, 230–231
 lapsevanemaks olemises, 194
 peredes, 49–51, 179–180
 tõhusad juhid näitavad, 239

VIIMSE AJA PÜHADE
JEEUSE KRISTUSE
KIRIK

